

ဝဏ္ဏအောင် လော

နှောင်ကြီးတစ်မျှင်
သံယောဇဉ်

လှိုင် ယု စိမ်း : နိုဝင် : ရသေ့ : ကျန်

BURMESE
CLASSIC

ဒုတိယပိုင်း
ဇာတ်သိမ်း

www.burmeseclassic.com

ဉာဏ်များတွဲလှ

‘မြင်’

ချိုလှိုင်သေး အမိန့်ပေးခေါင်းလေးခင်သံ ဆွတ်ပေါ်အေး
သေးအေးခါ တိုက်ခိုက်ရန်ဟန်ပြင်နေသေး မိလျှံဘူးဘူး
အပျံ့အယဉ် နေ့နံဆုတ်လို့မိသည်။

သူမသည် အနီရောင်ဝေဝါစင်တင်ဆွဲလှည့်ကာ ဦးညွှတ်
လိုက်သည်။

‘အမိန့်ရှိခါ ဂိုက်ချုပ်ကြိ’

ဝေဝါစင်ထဲမှ ချိုလှိုင်ကြည်ဆင်သေး ဆေးသံလေး ဆွတ်
ပေါ်လေးညွှတ်သည်။

စက္ကောင်

ဘူးဘူး၊ ချွန်းကိုပမ်းခေခြေပါ ကျွန်တို့ ဝီးလျှာ
ဘာင်ကို ပြန်ကြွယ်

ပုထင်သည် အနီးရောင်ပေါ်စင်ကံလှမ်းကြည့်မိသည်။
ဝေါင်ထဲမှ ထွက်ပေါ်လာသော စကားသံလေး၏ နား
ပိတ်ယုံသည်အပြင် ရင်ထဲအေးမြအေးသည်ဟု ခံစားလိုက်
ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

အသံရှင်အား တွေ့မြင်လိုစိတ်များ တားဆီးပုရအောင်
ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ကျောစ၏ တီးတိုးစကားသံကို ကြားရသောပုံမှ ပုထင်
အားရှုပြောင်းသွားလေသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်မှာ ညီမကပ်ယောဇာန်ရှိတယ်။ သူ
ညီမဟာ အိမ်ထောင်ကျသွားပြီး ခေလးကပ်ယောဇာန်ရတဲ့
အချိန်မှာ ခင်ပွန်းသည် သေဆုံးသွားခဲ့တယ်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်ဟာ ပထဆုံးအေးမြတဲ့ တူမအေး
ကို ခင်မြတ်နိုးလို့ ခေါ်ယူခွင့်ရအောင် တယ် သိုင်းပညာ
သင်ကြားပေးခဲ့တယ်။

ကပ်ယောဇာန်နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်ရောက် ဆင်ခံဖို့ လျှာထား
အကြောင့် တူမအေးမြတဲ့ နဂါးမင်းသားဟာ အရွယ်နဲ့
လိမ္မော်အောင် ဆိုးသွမ်းမိကပ်ယောဇာန်လို့ သတင်းကြားနေတယ်။

တိစောကြားလျှင် ယခု တွေ့မြင်နေရသောလူရွယ်သည်
နဂါးမင်းသားဖြစ်ရမည်ဟု ပုထင်ရိပ်မိလိုက်သည်။

နောင်ကြီးပေးစီမျှင်သံယောဇာန် (က)

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှ အလွန်အေးချမ်းပါသူကပ်ယောဇာန် နေ့
ရှိအခြေငြိမ်း ဖြစ်ပါသောပုထင်။

ဝီးလျှာဂိုဏ်းချုပ်၏ အချိန်ပေးသံအဆုံးတွင် ဝီးလျှာ အဘူး
၏ ဦးညှိတ်မိတ်သည်။

အောင်ပေါ်ပြီ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး။

ဘုမေသည် သွေးကြောပိတ်ထားသော ချွန်းအား ပမ်း
ဆီးခေါ်ဆောင်စွမ်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

တေး...တေး...တေး။

နဂါးမင်းသား၏ ရယ်မောလိုက်နား။

ကျွန်ုပ်ကပ်ယောဇာန်လို့ ရှိနေပါလျက်နဲ့ ခုလို ပိမ်းခေါ်
သွားလို့ ရမယ်ထင်ရင် မှားသွားမှားပေါ့။

စကားဆုံးလျှင် ရှေ့ရှိ လျှပ်တပြန်တိုးလာ ဝီးလျှာ အဘူး
အား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဝီးလျှာ ဘူးဘူးသည် နဂါးမင်းသားထံ တိုက်ခိုက်လာ
လိမ္မော်ညိုသည်ကို နားလည်ထားပြီးဖြစ်ပါသည်။

လိုကြောင့်။

အထိတစ်ဖက်ထဲ ချွန်းအားဆွဲထားပြီး ကျွန်ုပ်အိတ်
ပတ်ကို ဝေ့လှမ်းစား ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

လူမ၏လင်္ကာ၊ ဆန်ထုတ်လို့က်သည့်နှင့်အတူ အပူလှိုင်း
တစ်ခုသည် နဂါးမင်းသားထံသို့ တိုးဝင်သွားအေ၏။
နဂါးမင်းသား ရင်ထိတ်လွှားသည်။

မိလျှ ဘွားဘွားသည် ဆေးမှတုတ်ကြောင်း ရိပ်မိသွားပြီး
ပဝေါဆပ်တဲ့ လတ်တစ်ပတ်ကို လင်္ကာပြင်လည်းအောင်။
ကျန်လက်တစ်ပတ်ကို လင်္ကာချောင်း၊ စွန်ကုပ်အော်သည်။
ပံ့အတ္တန်ဖြင့်လည်းအောင်။ သိုင်းကွယ်များထုတ်ပော်အာ
တိုက်ခိုက်လို့၏။

နှစ်လေးစာစား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလို့လျှင်—
'ဝန်၊'

ကျယ်လောင်စောစော အသံတစ်ချက်ထုတ်ပေါ်အပြီး မိလျှ
ဘွားဘွား၊ နောက်ဆုတ်လို့ရသည်။

နဂါးမင်းသားအည်း နေအော်ဆုတ်လို့လေ၏။

နဂါးမင်းသား မတွေ့မနပ်ဖြစ်သွားအည်။

'အဘွားကြီး၊ ခင်ဗျားရဲ့ပညာ ဆိုပါလား။ ခါပေမယ့်
ကျွန်ုပ်ခွင့်မပြုဘဲ ဝိနေရာက ထွက်လွှားလို့ရမယ်ထင်နဲ့'

စကားဆုံးလျှင် သိုင်းကွက်ပြောင်းလဲအာ တိုက်ခိုက်လို့
သည်။

လူ၏လက်နှစ်ဖက်သည် မြွေနဂါးနှစ်အောင်အာစား၊ မိ
လျှ ဘွားဘွား၏ နားထင်နှစ်ဖက်သို့ တိုက်ခိုက်လို့လေ
သည်။

လူ၏တိုက်ကွယ်မှ ရှိစင်သည်။

နားထင်နှစ်ဘက်သို့ တိုက်ခိုက်လို့စီသည်ကို ထင်ထင်
ရှားရှား တွေ့မြင်လို့ရ၏။

မိလျှ ဘွားဘွား၊ မဲ့ပြုံးပြုံးလို့သည်။

'အပြောမကြီးစမ်းပါနဲ့၊ မင်း ဘုရားတတ်နိုင်မှမို့ ငါ
သုမဏ္ဍ အထိနှစ်ဘက်ပေးယမ်းအာ နဂါးမင်းသား၏
အထိနှစ်ဘက်ကို ရှိစီချပစ်လို့လေသည်။

နဂါးမင်းသား၏တိုက်ကွယ်ကို ချေဖျက်ရန် ရည်ရွယ်သည့်
အပြင် လက်နှစ်ဖက်ကို ရှိစီချိုးရန် ကြံရွယ်လို့တံ့ခြင်းဖြစ်လေ
သည်။

သို့သော်

ထူးမ ဝေ့ယမ်းလို့စီသည်လက်မှ စေထံသို့သာ ဝေ့
ယမ်းမိလို့စီလေသည်။

နဂါးမင်းသား၏ မြွေနဂါးနှစ်အောင်နှင့်တူသော အထိ
နှစ်အာစီသည်အား မိလျှ ဘွားဘွား၏ နားထင်နှစ်ဘက်သို့
တိုးဝင်သွားအေသည်။

'ဓာင်'

မိလျှ ဘွားဘွား ထိတ်လန့်သွားသည်။

နဂါးမင်းသားအာ မည်သို့သောတိုက်ကွယ် အသုံးပြုလို့
စည်ကို မသိနိုင်အောင်ဖြစ်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

အောင်အောင်၏ လက်ချက်ဖြင့် ဝတ္ထုရေးဆရာတို့သည်

ထိုအခိုက်တွင်...

ဖြင့်

ခေါင်းလောင်းသံများ ထစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။
အနီးရာဇ် အဆင်းတန်း အလေးနှစ်ခုသည် နဂါးမင်းသားရှင်
လက်နှစ်ဘက်ဆီသို့ ရိပ်ခနဲစစ်လွင့်သွားလေသည်။

နဂါးမင်းသားမှူး မီးလျှံဘူးဘူးမှ အနိုင်ရအစဉ်မှ ရုတ်
တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော တူးခြားမှုကြောင့် ဆက်၍ မတိတ်
နီရဲရဲအစွာ အံ့ပျာအေး အံ့တိကုန်ကံ ရုပ်သိမ်းပြီ နေအံ့
ဆုတ်လိက်ရလေသည်။

အနီးရာဇ် အလင်းတန်းလေးနှစ်ခုသည် ချူစန်း စီးဝင်း
လေးခုသည် ဝေဝါစင်ကိုထိန်အားလျှင်

ပုန်း

မီးတောက်မီးလျှံများ ထစ်ပေါ်လာသော ဝေဝါစင်ကို
မီးစွဲလောင်သွားလေတော့သည်။

တင်

ဟေ

ဝေဝါစင်ထမ်းထားသော အမျိုးသမီးကြီးလေးယောက်အ
ဝေဝါစင်ကိုလှုပ်ချွတ်စေ နေ့စက်ဆုတ်လျှင်ကြသည်။

နဂါးမင်းသား ရောက်လာသည်တိုင် ချူစန်း အဖမ်းခံ
လိုက်ရခြင်းကြောင့် ချူစန်းစည်းရုံးထားသူများ ထိတ်လန့်
နေကြပြီး ဟန်မဆင်းနိုင်တော့ဘဲ ထွက်ပြေးသွားကြလေ
သည်။

ချူစန်းအဖမ်းခံရပြီးနောက် မီးလျှံ ဂိုဏ်းသားတို့ အဖြစ်
သွတ်သွင်းခြင်း ခံထားရသော မိန်းမလေး များသည်လည်း
ကြောက်လန့်စိတ်ကြား ထွက်ပြေးသွားကြလေတော့၏။

ချူစန်း၏ အသေးငယ်ဆောင် မီးလျှံ ဂိုဏ်းသည် တမထွက်
ချင်း ပြိုကွဲပျက်စီး သွားလေတော့သည်။

ပုထင်း၊ ကျောစနှင့် ပေချင်းတို့ တစ်ယောက်တည်းပင် ဟန်
ကြည့်မိကြ၏။

မတရားဖမ်းဆီးခံရသည့် မိန်းမလေးများ ပြန်လည် လွတ်
မြောက် သွားကြပြီဖြစ်၍ ဝမ်းသာဘူးကြ၏။

ချူစန်းရဲ့ အကြောင်းကို သိလို မီးလျှံ ဂိုဏ်းက သဲကြိုးမဲကြီး
လိုက်ရှာခဲ့တာပဲ ဖြစ်မယ် ဆိုကာလဲ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်
ပုအိမ်တော်ကို အကြံနဲ့ ဝင်ဆာခဲ့တာပဲ။

ဝေဝါစင်က... သခင်ကြီးအဖွဲ့အစည်းကို တွေ့ဆုံနိုင်ခဲ့လို့
ကံကောင်းသွားတာ။ ဝေဝါစင်က သခင်ကြီးတို့ နဂါးမင်းပေ
ထဲက အမှတ်ဝါး ပညာရနဂါးဆီက မပြည့်စုံတဲ့ အရိပ်မဲ့ လှိုင်း
ထွန်းကို ရသွားလို့ နို့မထုတ်ရဘဲ သခင်ခဏတို့ကို ဘယ်
အလွတ်ပေးပါမလဲ၊ ခုတော့ ချူစန်းလဲ သူ့အဘတ်နဲ့သူ စူးနေ
ပြီ

•/ စက္ကောင်

ပုထင်းတံ အခြေအနေကို ဖာစ်ချစ် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်
သည်။

'နဂါးမင်းသား၏ ဆွေနှစ်မယ် မထင်ဘူး။ ကျွန်အော်တို့
ခါလျှင် နတ်သမီးဆွေအ ဝင်စွာရင် ထေးဝင်မလား'

ကျော့ ခေါင်းခေါယမ်းသည်။

'ဆွေ နဂါးမင်းသားကို ရင်ဆိုင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဧျာပိတို့
ဝင်စွာရာ မဖို့ဘူး ထင်တယ်'

ပေချင်းတံ အနည်းငယ် ခဉ်းစားပြီ။ ပြေးလိုက်အေးစေရ
သည်။

'အဖမ်းခံရတဲ့ မိန်းမလေးတွေ လုတ်မြောက်ဆွေးကြပြီဆို
တော့ မိအဆွေမျိုး သားချင်းတွေဆီကို ပြန်ရောက် ဆွေးရင်
အပြစ်မှန်ကို အားလုံး သိသွားကြမှာပါ။'

'ကျွန်မတို့ ဂမုန်းထောင် ထင်းယန်ဂိုဏ်းအားပေါ် အထင်
လွှဲနေတာတွေ ပျောက်ကွယ်သွားတော့မှပါ။ ထင်းယန်ဂိုဏ်း
မှ မရှင်းလင်းစေးထဲကိုစွဲတု ရှိနေသေးတာကြောင့် အျှန်မ
ပြန်လိုက်ဦးမယ်'

ပုထင်း စိုးရိမ်သွား၏။

'ညီမ...ထင်းယန်ဂိုဏ်းမှာ အကြီးအကဲ အဆောင်ကိုင် သုံး
ယေးခံကြောင့် ရှုပ်ထွေးမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်နေတာ မအုတ်လား။
ခါဆို...ကျွန်ုပ်လိုက်ပြီး ပြေရွှင်ပေးပါမယ်'

ပေချင်း ခေါင်းခေါယမ်းလိုက်၏။

'အဆောင်ကိုင်တွေအ ထင်းယန်ဂိုဏ်းရဲ့ စည်းကမ်းကြောင့်
ကျွန်မ ထင်ပြီး ဩဇာရှိခဲ့ကြပေမယ့် အဘူးရဲ့ အစီအစဉ်
ကြောင့် အစ်ကို ကို ဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ် တင်မြှောက်ရမှာကို
တို့ မဆွေနှစ်မယ် လူနီဆန်ဝံ့ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီအတွက်
စိတ်မပူပါနဲ့ရှင်'

ပုထင်း၊ ဝိုင်ဆွေးအလသည်။

ပေချင်းနှင့် လိုက်ဆွေးသျှင် ထင်းယန်ဂိုဏ်း၏ စည်းမျဉ်း
များကြောင့် ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးကို မလွဲမသွေ အဆီခံရတော့မည်
ဖြစ်၏။

ဆိုထင်ပို၍အေး ပေချင်းအား လက်ထပ်ရမည် ဖြစ်စေ
သည်။

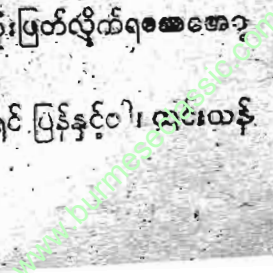
ဆွေ၏ ဘဝတွင် မပြေရွှင်ရာ ကိစ္စများမှာ ရှိနေသေးသဖြင့်
ပေချင်းအား အထိထပ်၍ ထင်းယန်ဂိုဏ်းချုပ် ရာထူးအဆီခံဖို့
ရှာ စိတ်မကူးလိုချေ။

ဖခင်နှင့် အစ်ကိုအား ရှားပေရန်နှင့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို ရင်
ဆိုင်ရန် အရေးအကြီးဆုံးဟု ခံယူထားစေ၏။

ထိုကြောင့်--

ပေချင်းနှင့် လိုက်ဆွေးဘဲနေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရအစော
သည်။

'ဆေးဝင်းပြီလေ...ညီမ ပြန်မယ်ဆိုရင် ပြန်နိုင်ပါ။ ထင်းယန်
ဂိုဏ်းကို အစ်ကို လိုက်ခွဲပါမယ်'

ပုထိုးသည် ပုထိုးအား ဆူးခြားသော မျက်လုံးအစုံဖြင့်
အိမ်ထဲ ခို ကြည့်လိုက်ပြီ။ မချင်စေ ပြောလေ၏။

‘အင်္ဂါ ဘဝါလေး ခဲပါနော်’
‘အင်္ဂါပြီ ညီမရယ် စိတ်ချပါ’

ပုထိုး အတိပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် ပေချင်း ကျော့ပုံ သူ့
ပြီး ကျော့စက် နှုတ်ဆက်၍ ထွက်သွားလေတော့သည်။

ပေချင်း ထွက်သွားသဖြင့် ပုထိုး၏ ရင်ထဲ ခဲပါသွား
သည်။

သူမသားရှိနေလျှင် အစ်ကိုနှင့် ပခင်တို့အား လွှဲဆဲလံ့ရှာမပူ
ရာ၌ နေ့စဉ်ဆင်ခဲနေရပြီ ဖြစ်၏။

ပေချင်း မြင်ကွင်းမှ ပျေးဖက်ကွယ်သွားသည့် အထိ ငေါ
ကြည့်နေပြီ။ မှ နဂါးမင်းသားတို့တစ်ဆယ့် လှည့်လို့ကံစေတော့
သည်။

ကျော့အလေးခင် မီးလျှံ ဂိုဏ်းသည် ပြိုကွဲပျက်စီးသွားခဲ့ပြီဖြစ်
သည်။

ချူစန်း သွေးကြောပိတ်၍ အပမ်းခဲနေရပြီ။ နဂါး မင်း
အား တစ်ယောက်တည်းသာ ဘျှန်ရခဲ၏။

‘မီးလျှံ အဘွားတို့သည် ချူစန်းကို ခေါ်ဆောင်၍ ထွက်
သွားရန် ဟန်ပြင်နေကြ၏။

နဂါးမင်းသား ခေါ်သထွက်၍ မျက်နှာ နှီးမြန်းစေလေ
သည်။

မီးလျှံ နတ်သမီးရှိနေသည့် ဝေလစင်ကို လှမ်းကြည့်၍ ခြောက်
အိပ်အပ်ရယ်လိုက်၏။

‘တင်း၊ ဟင်း၊ ဟင်း မီးလျှံ နတ်သမီးက ဘယ်ဆိုးလို့ကုန်၊
ကျွန်ုပ်တို့က အတော်ကို စိတ်စင်စားသွားပြီ’

သူက ခေါင်းသဆတ်ဆတ် ညိတ်၍ ဆက်ပြောလို့ကံစေ
သည်။

‘ကျွန်ုပ်ကြားဖူးတာက မီးလျှံ ဂိုဏ်းချုပ်ဟာ အမျိုးစင်မိန်း
မချေးလေး ဖြစ်တယ်။ နတ်သမီးတွေအစား အချို့ပေးရ
အောင် ချော့စေမယ် ဆိုပဲ...’

‘အင်း... ဒီအနေအထား မီးလျှံ ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ အလှူကို ကျွန်ုပ်
ကြည့်ခွင့်ရတော့စွမ်း ထင်မိပါ’

မီးလျှံ အဘွား စိတ်ဆိုးသွားသည်။

‘မင်း စော်စားလှချည်အား ပေချင်ပြီဆင်တယ်’
ချစ်ချင်ပင် နေ့စဉ်လှည့်၍ တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လို့ကံ
စေသည်။

ခေါင်ထဲမှ ချိုလှင် သာဏာစော အသံလျှောက် ထုတ်ပေး
ထားသည်။

ဘူးဘူး... ကျွန်တို့ကို ခြံ့ပြုံးပြုံး ချစ်တမ်း။ သွေးကြပါ
စို့ခွင့်

အဘူးအိုစည် မီးလျှံ ဂိုဏ်းချုပ်၏ စကားကို အလွန် ဝရံ
ခံစားနေပြန်ကြောင်း ဝေါ်လှင်အာလေသည်။

'စောင်းပါပြီ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'

နဂါးမင်းသားအေး၊ အမူမထေးစေခွင့် ထုတ်ပေးရန်
ဟန်ပြင်လိုက်၏။

'ဟေး... ဟေး... ဟေး ခင်ဗျားတို့ ဒီအတိုင်း ထုတ်ပေးလို့
မရဘူးဆိုတင် ဆျာပုံပြေးပြီးပါပြီလေ'

စုသည် ရယ်မောရင်း အဘူးအိုထံသို့ ရိပ်ခဲနဲ ဝန်ခံတိုက်
ခိုက်လိုက်၏။

အဘူးအိုစည်။ ချခဲလှည့်၍ လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချ
လိုက်၏။

နဂါးမင်းသား၏ အလွတ်ခံစားတတ် ဟိုက်ခိုက်စားမည်ဖြစ်
ကြောင်း အဘူးအို ရိပ်မိထားပြီး။

အဘယ်၍ တိုက်ခိုက်စားဝါစ ဝေ့ရှင်ဆင်စော တုံ့ပြန်မှု
မျိုး အသုံးပြု၍ လျှပ်တစ်ပြစ် အနိုင်ယူရန် ကြံရွယ်ထားစေ
သည်။

အဘူးအို၏ တုံ့ပြန်မှုအ လျှပ်ပြတ်သလို လျှင်မြန်နေပြီး
နဂါးမင်းသားကို လက်ဝါးတစ်ချက်စည်းဖြင့် အပြုံးတိုင်ချေ
မှုန်းရန် ရည်ရွယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

သို့သော်...

နဂါးမင်းသားသည် ထူမထပ်ပို၍ ပါးနပ်ပြီး သိုင်ပင်ညှာ
အဆင့်မြင့်ကြောင်း ဝေါ်လှင်အာလေ၏။

အဘူးအို ချခဲလှည့်၍ လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလေစာသည်
နှင့် သူသည် လက်တစ်ဖက်ဆန့်ထုတ်စော အတိညှိုးဖြင့်အဘူး
အို၏ လက်ဝါးဖြင့် အနယ်ပကိုညှိ ဆတ်ခဲနဲ ထေခေ ချလိုက်
ပြီး နေ့စက်ဆုတ်လှိုက်၏။

စုသည် အပဲလိုက်သည်နှင့် အဘူးအို၏ ချစ်ချမ်း တုံ့ပြန်
ထောမည်ဖြစ်သည်ကို ကြိုကင် ရိပ်မိပြီး တုံ့ပြန်လေပါ၏ မည်
သို့ ပြုလုပ်မည်ဆိုသည်ကို စဉ်းစားထားပုံ ရ၏။

သူ၏ ကုန်ဆွဲခြင်းမျှ ပါးနပ်မှုတို့ကြောင့် ဝါရင့် သိုင်
သမားကြီး ဖြစ်သော အဘူးအို၏ အင်အားမရှိ မရှုမလှအရေး
နိမ့်သွားရမည်စေခဲ့၏။

ထူမ၏ အင်အားပြင်ပ အရေးပါသော သွေးကြောကို
ဖျံ့ဆီးခံလိုက်ရ သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရအား မေးမြတ်စွာ၊ ထူ
တစ်ထော့စီပမာ အကြောဆွဲ၍ ခန္ဓာကိုယ် အနုအထေး
ပျက်ယှက်သွားစေခဲ့၏။

နဂါးမင်းသားသည် ရရှိလာမည့် အခွင့်အရေးကို ထုတ်
ထုတ်မခံဘဲ အဘူးအိုအား လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေ
သည်။

နဂါးမင်းသား၏ အင်အားမရှိပြီး ချေမှုန်းရန် ကြံရွယ်ထား
သည်။

အဘွားအိုများ အစ်ချစ်အလေး မှားဆညီနှင့် အနာမိတ်ဝေး
နိမိတ်ဝေးတော့၏။

‘ဝန်’

အွယ်အေးငင်သောအသံ ထွက်ပေါ်အာရုံ အခွေးသို့ လှုပ်
ခတ်သွားပြီး မြေပေါ် လဲကျသွား၏။

ထိုနေ့အထိ

တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်တော့ချေ။

အဘွားအို၏ အဖြစ်ဆိုးကို မြင်လျှင် မီးလျှံဂိုက်၊မှ မိန်း၊
အစေးများ အထိတ်တလန့် ပြစ်သွားကြ၏။

‘ဘူး၊ဘူး၊’

ပြိုင်တူ ဟစ်အော် ခေါ်လိုက်ကြပြီးလျှင်—

‘ယခု’

ညသံပေး၍ နဂါးမင်းသားထံသို့ အစ်ဟုန့်ထိုးစပ်ရာထိ
တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။

ရွှေမတိုက်ထိ သိုင်းဗညော အဆင့်မြင့်သော မီးလျှံ အဘွား
အိုအညီပင်လျှင် နဂါးမင်းသားအား မယှဉ်နိုင်ခဲ့ရဇာ—

‘ဟား ဟား၊ ဟား မင်းတို့ အစဟတ်နိုင်ကြမှမို့လို့’

နဂါးမင်းသားအ လျှောက်ပြောင် ရယ်မောရှင်၊ ရင်ဆိုင်
ခံမလိုနှင့် နေ့ဇာသို့ လှစ်ခနဲ ဆုတ်လိုက်ပြီး အင်္ကျီလက်အို၊
နှင့် ရင်ဘတ်ကြိုး၌ ဝှစ်ထမ်းသော အထိနစ်ပုန်းအေးများ၊

ပြင်ပစ်ခတ်လိုက်သောအခါ—

အခြေအရံ မိန်းမလေးများသည်အညီ မရွှေမလှခံလိုက်ကြ
ရပြန်လေတော့သည်။

‘အင်’

‘အုန်း’

‘အမယ်အေး’

အားထားရသော အခြေအရံ မိန်းမလေးများသည် မီး
လျှံ အဘွားအိုနှင့် မနီးမဝေး၌ စိတ်ချသွားကြပြီး တုတ်တုတ်မျှ
မလှုပ်တော့ချေ။

နှစ်ခင်း၊ များစွာ ကျော်ကြားလော့ခဲ့သော မီးလျှံဂိုက်၊မှ
အချိန်ပိုင်းအတွင်းမှစ၍ ဖရိုဖရဲ ပြစ်သွားရချေပြီတော့။

‘အား၊ အား၊ ဟား’

နဂါးမင်းသားသည် ရယ်မော၍ ဆတ်ဆတ် မတိုက်ခိုက်
တော့ဘဲ ရှေ့ခနဲ နေ့ဇာသို့ ခုန်ဆုတ်သွားပြီးလျှင် ကိုယ်ပေး
ပညာ အသုံးပြုစရာ ထုတ်ပြေးသွားလေ၏။

ထိုစဉ်—

‘ဟား’

အနီးရောင်ဝေါင်မှ ယင်းအစများ၊ လှုပ်ရှားစွာပြီး ရွှေ
ရောင် အလင်းတန်း၊ တစ်ခု ထွက်ပေါ်လာ၍ နဂါးမင်းသား
နေရာထိသို့ လိုက်လာသွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

နဂါးမင်းသားနှင့် ရွှေရောင် အလင်းတန်းတို့သည် အောင်
ကြားတစ်ခုထိသို့ ရိပ်ခနဲ ရွှေလျှာ၊ သွားကြပြီး မြင်ကွင်း၊
ပျော့ဖက်ကွယ်သွားကြလေတော့သည်။

တိုက်ပွဲမှ လျှင်မြန်စွာ ပြီးသွားလေသည်။

မီးလျှံအဘူဒါသည် ဆည်းကောင်း

အခြေအရံမိန်းပေါ့စေးတိုသည် ဆည်းကောင်း၊ မြေပေါ်
အတုန်းအရန်း ထဲကူးနေကြပြီ ဖြစ်၏။

မီးနတ်ဂိုဏ်းမှ မျက်စိကမိတ်လျှပ်ဆပြန်အတွင်း၊ ဓမ္မမုန်း
ခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်သည် ထွက်ပြေးသွားသည့် နဂါးမင်း
ဆေး၏ နောက်တစ်ည လိုက်လျှောက်ပြီး တျန်ရှိနေသည့် ဂိုဏ်း
သား မိန်းကလေးများမှ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေကြသည်။

အထိတ်တနာနှင့် အော်ဟစ်သံ၊ သေဆုံးနေသူများကို ပြေး
ပေးပတ်ကား ဝိုင်းကြွနေကြသော အသံများ ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

ငေးငိုင်နေသည့် ပုထိုးလည်း၊ ဆတ်ဝင်စာ၏။

အဘွား နဂါးမင်းသားတင်ပြေးသွားကား အဆောင်၊
တောက်ဘူ၊ မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်ကို လှည့်စားပြီး အဆောင်ကြီး
မှ ငမာချစ်အယ်၊ ကျွန်တော်တို့ လိုက်လျှောက်မှုဖြစ်မယ်။

စမ်းဆုံးလျှင် မြေပေါ်ခြေဆေးငံလာ ရန်ထွန်ပြီး ကိုယ်
ပေဘုညစ အသုံးပြုကာ ပြေးလွှား သွားကြစေအောင်သည်။
သင်ခန်း

ကျွန်ုပ်စု ပြေးလိုက်သွားရန် တန်ပြင်လိုက်စဉ် ပုထိုးမှ
မြန်ကင်းမှ ပျေးကွယ်သွားအော့သည်။

ထိုအချိန်တွင်...

တိုက်

အော်ငေါက်သံနှင့်အတူ ချူစန်း၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်
စားသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ချူစန်းသည် ပိတ်ဆို့ နေသော လေးကြော့များကို အဖွင့်၊
အားဖြင့် ကြိတ်ချီဖွင့်ရာ အောင်မြင်သွားပုံရသည်။

ထူးမ လှုပ်ရှားလာနိုင်သည်နှင့် မီးနတ်ဂိုဏ်းသား မိန်း
ကလေးများကို ရင်ရစ်စက်စက် တိုက်ခိုက်လိုက်လေအော့
သည်။

မီးနတ်ဂိုဏ်းသား မိန်းကလေးများမှာ အင်အားမီသွားကြရ
အား စူးရှသော အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ တစ်ယောက်ပြီး
တစ်ယောက် လျှောက်သွားကြလေသော၏။

ကျောစု လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ပါ။

ရပ်လိုက်

အော်ငေါက်သံနှင့်အတူ ချူစန်းထံသို့ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်
လိုက်လေအော့သည်။

ချူစန်းသည် ကျောစုကိုဖြင်လျှင် ချစ်ချမ်းမှတ်မိသွားပြီး
ခဲပြုံးပြုံးရ၏။

တယ်သူများလဲမှတ်တယ်၊ ပုထိုးထက်က ဆံ့စွာရှိ ကျေး
ကျွန်ကြို ဂို၊ ကျွန်တို့ တွဲဆံ့ရကား တာမှမကြာစေးပေ
မယ် ရှင့်ကို အောင်အောင်ကြို မှတ်မိပါတယ်၊ ရှင့်ရဲ့ အသုံး
ကျော့တဲ့ သင်ကြိုပေး တယ်မှလို့၊ ဟင်း...ဟင်း၊ ကျွန်မနဲ့

နေခဲ့တဲ့ ရန်ပိုင်းလေးကို ပြောမဆုံးအောင် ဖြစ်နေတယ်
မတုတ်လား၊ ဒီရန်ပိုင်းအတွင်းမှာ ကျွန်မ၏ အဆိုပိုက် အသုံး
ပြုခဲ့တာအောင် ခေါ်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရမယ်ဆိုပြီး နေ့စဉ်အခွ
မဆုံးအောင် ဖြစ်နေမယ်မတုတ်လား။

ကျွေးစု ဝေါပုသွားလေ၏။

ချစ်နန်းသည် ပုအိမ်တော်သို့ ခရုမာန်ရုံလေးသည် ရန်ပိုင်း
လေးအတွင်းမူလင် အခင်ကြီးပုကျောင်းတား၊ အဆိပ်ခတ်အခ
အကောန်ကြံခဲ့သည်ကို ယခုမှ သိလိုက်ရခြင်းဖြစ်လေသည်။
လူ့ပြောသည်အတိုင်း ပုအောင်အား အဆိပ်မိခဲ့ခြင်း ရှိမရှိ
အေး၊ မသေချာသေးဝါ။

ဒေါသထူထပ်နေသည့် ကျွေးစုအား ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်
ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျွေးစု၏သိုင်းပညာ ပမာမုန်းသိလျှင် ချစ်နန်းသည် သိုင်း
ကပ်ကွတ်နှစ်ကွတ်မျှသာ ရင်ဆိုင်ပြီး

'ကျွန်မမှ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ရှိဆေးစားကြောင့် နေမိ
မပဲ တွေ့ကြုံဆေးတားပေါ့။'

ချစ်ချင်း နေမိဆုတ်ဆုတ်ပြေးလွှားလေသည်။
'မပြောနဲ့'

ကျွေးစု ဝေါပုတကြီးအော်ငေါက်အခ တဟုန်ထိုး ပြေး
လိုက်သွားလေတော့သည်။

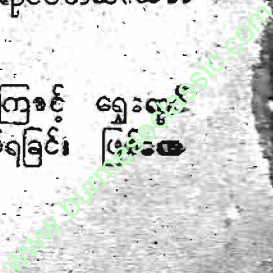
ကံအကျိုးဝေး

တောင်ကြီး၊ အပ်၊ အလွန်တွင် စိမ်းလန်းစိုပြေသော တော
အုပ်ကြီးတစ်ခု ရှိလေ၏။

နဂါးမင်းသားသည် ထိုတောအုပ်ကြီးအတွင်းသို့ ပြေးဝင်
စွမ်းခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရွှေရောင် အဆင်းတန်းသည်ကား၊ ရွှေရောင်ဝတ်ဆင်ထား
ဆည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

လူမ၏ လျင်မြန်လှသည့် လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ရွှေရောင်
အဆင်းတန်းအစုံအပြစ်သာ တွေ့မြင်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ရွှေရောင်တော်ဆင်ထားသည် မိန်းမလေးမှာ အသက်
အယ်ခြောက်နှစ်ခန့်သာ ရှိပေသည် မိန်းမချောဆေး၊ တစ်
ယောက်ဖြစ်သည်။

မျက်လုံးလေးများစိုင်းစက်စက် မျက်စိတောင်များ၊ ဆော့
ညွတ်နေ၏။

နီးထူးသောနှုတ်ခမ်း၊ ပြေစွာစင်းစသာနှုတ်နှင့် ဝါ၊ ပြင်ည့်
သွေးကြောလေးများကို ဖြစ်နေရသည်။

ပြင်ဘက်စင်းစေး အလှတစ်ပါးဖြစ်စေဆော့၏။

ဤမျှ လှပနုနယ်ငယ်ရွယ်သော မိန်းမလေးမှာ လှမ်းလှမ်း
စော့စော့ ကျော့ကြားဆည့် မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်နေသည်မှာ
မယုံနိုင်စရာ ဆောင်လှစေဆော့၏။

မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ် မိန်းမချောဆေးသည် ဆော့အုပ်ထဲသို့
ဧရာမရှိသွားသျှင် ခြေလှမ်းတုန်ခနဲရပ်ထားပြီး ဗက်ဝန်းကျင်
ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

ဆူမ၏ ချောမွေ့ကောအုပ်ထဲသို့ ပြေးဝင်ထူးသည့် နဂါး
မင်းဆေးမှာ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်
သည်။

မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ် ကြည့်နေစဉ်မှာပင် နေ့စက်တော့အစ
မှ ဆေးတိုးသံများထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေ
၏။

မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်သည် နေ့စက်လှည့်မကြည့်ဘဲ လက်ကို
သယ်မယူ ဝေးယမ်းလိုလေသည်။

အနီရောင် အလင်းတန်းနှစ်ခုသည် အနေစွတ်ဆူကပ်သို့ ချိန်
ခနဲ ပစ်လွှင့်သွားလေ၏။

သူမ၏ အနေနှစ်စက်မှ လှုပ်ရှားသံထွက်ပေါ်လာသည်
မှာ လူတစ်ယောက် ခြားလှားလာခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။
ထိုလူဆေး မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်အေး စိတ်မချယူဖြင့် ဖို့စိ
လာခဲ့သည့် ပုသင်းဖြစ်လေသည်။

ပုသင်းဆိုတော်သည်ကို ဆူမ၏ လူမှူးဖော် တိုက်ခိုက်
လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ပုသင်းက ခန့်ကိုယ်တစ်ချက်လှုပ်ရှားသော ရှောင်တိမ်း
လိုက်၏။

အနီရောင်အလင်းတန်းလေးနှစ်ခုက ပုသင်းကသံသာ ဖြတ်
သွားရာ ဆူ၏ သတ်မခင်းသားမျှားပင် ပုစပ်ပူဆေးခင် ဖြစ်
စွမ်းလေသည်။

ဆူမ အသုံးပြုလိုသည့် ဆေးနတ်ပုန်းသည် ကြေးစစ်
မဆီပယ် ဆောင်လှစေဆော့သည်။

‘ဝန်း...ဝန်း’

ကျယ်ဆေးစင်သော ဝေါက်ကွဲသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး
ပုသင်း၏နေ့စက်တစ်ခု သစ်ပင်နှစ်ပင်မှ မီးထွန်းဟုန်း စွဲ
လောင်သွားလေတော့၏။

သူ့ဆဲ ဆတ်ရှုံးပြေးသွားလျှင် ဆူမ၏ ချောခနဲလှည့်အေး
ရင်ဆိုင်လိုလေသည်။

ဆူမ၏ ချောခေလှစေသော မျက်နှာလေးမှာ အသံ
ရကြောင့် အနီရောင်သမီးနေ၏။

'ဒီကနေ ကျွန်မရဲ့လက်နက်ပုန်းကို ရှောင်နိုင်တာ နှစ်ဦး ရှိသွားပြီ ချီးကျူးပါတယ်ရှင်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မရဲ့သိုင်းပညာ ကို ခုခံနိုင်စွမ်းရှိမဖြစ်မယ်'

အနီးသို့ရောက်ရှိလာသည့် ပုထင်းကို ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ရန် အန်ပြင်လိုက်သည်။

'ရပ်လိုက်'

စူးက အပျားအယား တန်တေးလိုက်၏၊ လူမသည် သူ့အား တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် မျက်မှောင်လှုပ် သွားလေသည်။

ဝေဇင်ကြီးအတွင်း၌ ချူစန်းတိုလှူစုံနှင့် ရင်ဆိုင်နေစဉ် လှေမီးစေ့မီးမှနေ၍ စေဇင်ကြည့်နေကြသော ပုထင်းတို့မှ ဝေါစင်ထဲမှနေ၍ စူးမ တွေ့မြင်ခဲ့ရလေသည်။

ပုထင်းသည် ရန်သူလော၊ မိတ်ဆွေလော ရုတ်တရက် ဝေခဲမရသဖြင့် တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုပေးဘဲ ဇာန်ကံ ပြန်ရပ် သိမ်းလိုက်သည်။

တစ် ဦးညွတ်လိုက်သည်။

'မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်ကို ဂါရဝပြုပါတယ်ဗျာ၊ ချုပ်၏ ပုထင်းပါ၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ကြိုတင်စောင့်ရှောက် ထားနော်'

ကိုယ့်ကိုယ်ကို မိတ်ဆက်လိုက်လေသည်။ သူမသည် ပုထင်းကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်၍ ဇာန်ဝေ့ ယမ်းပြလိုက်၏။

'ရင်ဟာ ကျွန်မရဲ့ ရန်သူမဟုတ်ဘူးဆိုရင် ဒီက ထုတ်သွား နိုင်ပါတယ်၊ ရှင်နဲ့ နဂါးစိမ်းရဲ့ပြဿနာဟာ ကျွန်မနဲ့မဆိုင်ဘူး၊ နဂါးမင်းသားတစ် ယောက် ကျွန်မအထက်ပဲဖြစ်တယ်၊ ဒါကြောင့် ရှင် အမြန်ဆုံးထွက်ခွာအေးအေး အစောင့်ဆုံးပါပဲ'

စူး ပင့်သတ်ရုံ၏လိုက်မိလေသည်။

အေးအေးထွက်ခွာသည့် နဂါးမင်းသားနှင့်ရင်ဆိုင်ရလျှင် မီး နတ်ဂိုဏ်းချုပ် အစောင့်တို့နှင့်မည်ဟုယူဆကာ လိုက်စောင့် ခြင်းဖြစ်သည်။

ချူစန်း၏မကရာမူကို ခံခဲ့ရသော မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်အား ကူညီသင့်သည်ဟု ယူဆထား၍လည်းဖြစ်လေသည်။

ထူးမသည် သူ့အား ထုတ်သွားရန် မေးခင်းထုတ်စောသော အခါစိတ်ပျက်သွားရလေတော့သည်။

'မိန်းကလေး၊ နဂါးမင်းသားကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် ယစော့ထမ်းရင် ခုကွရော့ဇာန်ထွားလိမ့်မယ်'

ပွင့်ပွင့်ဆင်းလင်းဝင် ပြောချလိုက်သည်။

ထူးမမှာ ညွှတ်ထိအာမာန်ငယ်သဖြင့် သိုင်းစော့ဆ ထုံးစံ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထု ခေါ်ရမည်ကိုဝင် မခေါ်တော့ဘဲ မိန်း ကလေးထု ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ငယ်ရွယ်သူ မိန်းမချော့လေးတစ်ယောက်ကို ဂိုဏ်းချုပ် ကြီးတစ်ယောက်ဟူ၍ ဦးညွတ်အရှိအသေပေးကာ လွတ်ဟန် ပြင် ပြောဆိုဆင်ဆင်နေရမည်ကို ရှုပ်ထွေးစည် ထင်မိခြင်း ကြောင့်လည်း ဖြစ်လေသည်။

စူး မဲပြုံးပြုံးလိုက်၏။

နဂါးမင်းသားလေးအဖေ နဂါးစိမ်းဘဝ္ဗအဖေ ကျွန်ုပ်
အမှု ထားဘူး ကျွန်ုပ်တို့မိန့်နတ်အဖွဲ့ကို ခေတ်အားပြီးတဲ့အခါ
သုတိုက်ဆုံးမရရင် ကျွန်ုပ် လူမလုပ်ဘေဘူး

သူမသည် အလွန်အနကြီးသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ဖြစ်သလို နဂါးမင်းသားအဖေ ခံပြင်ဒေါသထွက်နေမှန်း
ထင်ရှားနေပေ တော့သည်။

သူမ ဒေါသထွက်လေလေဝေ ဥာဏ်များလှသည့် နဂါး
မင်းသားအဖ ယှဉ်ဖို့မလွယ်လေစေပြန်ကြောင်း ပုထင်
ဆင်ခြင်မိ၏။

သူမအား ဖျော့ဝင်ဖျော့လိုပါသော်လည်း အခြေအားအရ
မဖြစ်နိုင်ကြောင်း နားလည်လိုက်ခံစားသည်။

ကိုးကြောင့်
ထွက်ခွာရန် ရုံးဖြတ်ဖို့တိရစ္ဆာန်အစုသည်။
ထိုစဉ်။

ဟားဟားဟားဟား ညီမအေး၊ ခက်တော် စိတ်ဆိုးခေ
တယ်ဆင်ပါရဲ့၊ ကျုပ်တို့ မဆုံးမရလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံး ဖော်
ရင်လို့ ပါနဲ့ ညီမရယ်၊ ညီမအေးရဲ့အလှအဝတ်တွေကို နားမြှေးမိ
လို့ပါ။

ပုထင်နှင့်သူတို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြည့်စရာအခါ သစ်ပင်
အစိတ်အပိုင်းကွယ်မှ ထွက်လာသော နဂါးမင်းသားကို တွေ့
မြင်လိုက်ရလေ၏။

နဂါးမင်းသားက ရယ်ပေး၍ တင်တင်စီစီ ပြေးနေခြင်း
ကြောင့် ထူမဆီထွားနှင့် ပုထင်သည် ခံပြင်ဆွေးနေး
သည်။

ထူမ အိုဆင်းတင်းကြိတ်လိုက်၏။
လူယုတ်မာ - သေဖို့သာပြင်ထားပေတော့
ချက်ချင်းပင် ထူထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ထူမ၏ခန္ဓာကိုယ် လှုပ်ရှားလိုက်သည်နှင့် ရွှေခရိုင်အဖော်
တန်းတစ်ခုပါမူဖြစ်သွားကာ သူအနီးသို့ ရိပ်ခန်းရောက်ရှိသွား
ပြီး ထိုစဉ် ခိုက်လှုံခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထူမသည် ဆူမ၏သိုင်းပညာ အခမုန်းသိ၍ ကျားကွေး
သစ်ပင်တစ်ပင်နေသကဲ့သို့ ခုနစ်ဆာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ရလေ
သည်။

ပုန်း
ကျယ်လေ့နှင့်သည့်အသံ ထွက်ပေါ်လာကာ တူ စင်ရောက်
ပုန်းကွယ်လိုက်သည့် သစ်ပင်ကြီး တုန်ခါဆွေးရသကဲ့သို့ ပင်
စည်တွင် မီးလောင်ကျွမ်းဆွေးသကဲ့သို့ မည်မှန်သော အဖော်
ဝါးရာတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

ပုထင် ရင်ထိတ်ရွံ့စားသည်။
မီးနတ်ခေါင်းဆောင်သည် ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်ခနာင်လည်း
အဆင်မြင့် ဆိုင်းပညာရပ်များ စာတ်မြောက်ထံထားကြောင်း
ထူမ၏သိုင်းပညာသည် အပျက်အခြခံကား စော့စောင့်ကား
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ပေါ်လေ၏။

ရှင် ပုန်းနေလို့လဲမရဘူး၊ ထွက်ပြေးလို့လဲမရဘူး မှတ်ပါ။

၃၈ ဝဏ္ဏအောင်

သုမဏ ခေါ်စကကြီးကော်ငေါင်၍ သစ်ဝင်နှောထီသို့
ခန့်ဝင်ဇိုဇိဇလေသည်။

ပုထင်း ဝေကြိုည့်နေမိ၏။

သုမဏသည် သူ့အား အလှတံပေးဘဲ စာရကြိမ်းလိုက်သွား
ခြင်းသည် ထောင်ချော့ဖော်ထံသို့ တိုးဝင်ဖိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွား
လေ၏။

သစ်ပင်နှောထီသို့ ခန့်ဝင်မိလိုက်သည်နှင့် ရယ်မောနေသည်
နဂါးမင်းသားကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ဣမနှင့် နဂါးမင်းသားတို့ နှစ်ယောစာကြား၌ ရောင်စုံ
ကြိုးမျှင်တန်းများ တစ်ရံထားလျှောက်ရှိသည်။

ထိုကြိုးမျှင်တန်းများသည် လေးထောင့်ကွက်များ ဖြစ်ပေါ်
ကာအောင် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ယှက်ထိုးထားသည် ပိုမိုကြိုး
ပမာ ရှိနေ၏။

မမျှော်ဆင်သော မြင်ကွင်းကို တွေ့မြင်လိုစိတ်ရသဖြင့် သူမ
ကြော့ခင်အမ်းအမ်း ဖြစ်စွာ စောင့်မှပင်။

မင်းရဲ မပြေးနဲ့

သု၏ ရယ်မောပြောဆိုသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ရောင်စုံကြိုးများ လှုပ်ယမ်းစွားသည်။

ထိုကြိုးများက ရောင်စုံပိုမိုကွန်တစ်ခုဝမာ ဣမကို ပိုး
လှမ်းသွားသည်။

ဣမ ကြော့ခင်အမ်းအမ်းဖြစ်ပြီးမှ သတိဝင်လာကာ ထိုပျာ
ဆယား ရှောင်တိမ်းရန် ကြိုးစားလိုက်ဝါသော်လည်း နှော့ထီ
ကျသွားပြီဖြစ်ပါသည်။

နှောင်ကြိုးကပ်မျှင်သံသောဇဉ် (၈) ၃၀

ရောင်စုံကြိုးများသည် သုမဏ်စစ်ကိုယ်လို့ကို လှမ်းခြံ
သွားလေသည်။

‘ဟာ၊’

သုမဏ် ညာသံဝေး၍ လက်ဝါးနှစ်ဘက် ဝေယမ်းရိုဇိ
ထုတ်လိုက်သည်။

အေတိုးသံများ၊ တဟူဟူမြည်စာ တွေ့ပေါ်လာပြီး
အပူလှိုင်းများသည် ပထဝီဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ပုံလှမ်းသွားကာ
စိမ်းစိုနှောလှသစ်ရွက်တို့ ဓမ္မဇီဆင်း ညှိုးကျဆုံးလေတော့
စဉ်။

‘ထေးထိ...ထေးထိ...ထေးထိ’

ရောင်စုံကြိုးအချို့ အရည်ပျော်ဖော် ပြတ်တောက်သွား
သည်။

သို့သော်

ကျန်ကြိုးများက သုမဏ်ခြေလက်များကို ပိုးတုပ် ချုပ်
နှောင်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေ၏။

‘လွတ်လိုက်စမ်း၊’

သုမဏ် ထိတ်လန့်ကာ ဝှူရှုဆွယ်လောင်စွာ ရုန်းထွက်လိုက်
ဝါသော်လည်း မလွတ်နိုင်ပါတော့ချေ။

ရုန်းလေလေ ရောင်စုံကြိုးများက ပို၍ တင်းကြပ်စွာ
လေလေပင်။

နှော့ထီဆုံး တွာမုမတတ်နိုင်တော့ဘဲ ပိုမိုကွန်ထိမိသော
ငါးနှစ်ဆောင်ပမာ ဖြစ်သွားစေခဲ့သည်။

ထူးသည်မမျှော်လင့်ဘဲအောင်ရွေးခံရမိအာနဂါးမင်းသား၏ လက်ထွင်းသို့ဆက်ဆံလှိုက်ရွာအောင်သည်။

‘အေး...တေး...တေး’

ထူးက ဟေးတိုက်ရယ်ခေလို့ဆို၏။

‘အပဲလိုလဲ မိန်းမလှအေး၊ ဝျှုပ်ခွဲ နဂါးပစ်ကျော့ကွင်းမှာ သင်္ကန်းရပြီဟုတ်အေး။ ဟင်း...ဆင်း...ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်စရာ မလိုပါဘူးလေ၊ ဆွှပ်ခွဲကြင်ယာအော် နဂါးမယ်အေးအဖြစ် ခံယူလိုက်ရင်ပြီးတော့’

မပြောရင်း သူမအနီးသို့ ချဉ်းအပ်စေခဲ့လေသည်။

မီးလျှံဂိုဏ်းချုပ်မှာ နဂါးမင်းသားကို အရှုံးပေးလိုဆီရပြီဖြစ်ရအား ယူကြုံမရ ဖြစ်နေ၏။

ရုန်းအန်ခြင်း မပြုဘေ့ဘဲ အံ့တင်းဆင်းကြိတ်၍ ရပ်နေမိသည်။

နဂါးမင်းသား၏ လက်ထွင်းသို့ ဆက်ဆံရမည့် အစားကိုယ်ကိုယ်ကို အဆုံး စီရင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်စေတော့သည်။

နဂါးမင်းသားက ရှိပ်မိ၍ အချိန်မီ သွေးကြော ပိတ်ရန် တန်ပြင်လို၏။

ထိုခဉ်...

‘ရပ်လိုက်’

ဟန်တေးသံနှင့်အတူ လူရိပ်စစ်ခု ရိပ်ခနဲ ရောက်ရှိအားပြီ၊ မီးလျှံဂိုဏ်းချုပ်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာ၍ အစားအကွယ်ပြုထားလိုဆီလေ၏။

ပုထင်း ရောဆီရှိလာခြင်း ဖြစ်စေတော့သည်။

မီးလျှံဂိုဏ်းချုပ် ကြောင်အမ်းအင်း ဖြစ်အားသည်။ ပုထင်းက ဆူမအား အစားအကွယ် ပေးအေးသဖြင့် ပမ်းသစ်စာစို့ ဖြစ်ရ၏။

သို့သော်

ပုထင်းသည် နဂါးမင်းသားကို ထွန်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ မသေမှာအေးသဖြင့် စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့် ကြည့်နေမိ၏။

နဂါးမင်းသားသည် ပုထင်း ကြွေးဝင်အေးသဖြင့် မဆွေအပ်ဖြစ်သွား၏။

‘ခင်း စေချင်ပြီ ကင်စာယ်’

ချစ်ချင်ဝင်...

လက်ခါးဖြင့် လှမ်းရိုက်လိုဆီ၏။

ပုထင်းက ရှောင်တိမ်းခြင်း မပြုဘဲ လက်ခါးချင်း နှစ်ဆိုင်
လှိုက်ရာ—

လက်ခါးနှစ်ဖက် ဆုံတူမိသည်နှင့်—

'ဝုန်း'

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာ၍ နဂါးမင်းသား
နေရာက ဆုတ်လှိုက်ရ၏။

'ဟင်'

နဂါးမင်းသား မျက်နှာပျက်သွားသည်။

ပုထင်းကို မျက်လုံးပြူး၍ ကြည့်စော့ ပြော၏။

'မင်း...မင်း'

ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြင့် မည်သို့ပြောရမှန်း မသိ ဖြစ်နေလေ
သည်။

ပုထင်း၏ သိုင်းပညာမှ အဆင့်မြင့်နေမည့်သူ မထင်မှတ်ဘဲ
အထင်ပေးမိခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

ပုထင်းက စာညှိကြည့်စော့ မျက်နှာထားဖြင့် မေးလိုက်
သည်။

'ခင်ဗျားအနေနှင့် နဂါးစိမ်းဝိုက်ကို အထင်ကြီးပြီ။ ထင်ရာ
လိုက်မယ်ဆိုရင် မှားလိမ့်မယ်'

နဂါးမင်းသား ခေါ်ပူမိ၏။

'မင်းက ဘာတောင်မို့လဲ'

မျက်ချင်းပင်—

ရှေးတိုး၍ တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်စေရမည်။

လေတိုးသံများ တဟူးဟူးမြည်၍ ထွက်ပေါ်လာစေအောင်
စာညှိသည်။

ပြင်းထန်သော တိုက်ခိုက်မှုများ ပုထင်းထံသို့ တိုးဝင်လျှိုး
လေသည်။

ပုထင်းသည် တည်ကြည်စော့ အသွင်ဖြင့် မလှုပ်မလှိုက်ရမီ
နေလိုက်၏။

နဂါးမင်းသားကို တော်ရုံ သိုင်းပညာဖြင့် ဖွင့်ဖြင့်နိုင်မည့်
မဟုတ်ကြောင်း နားထည်ထားရအား—

လျှိုဝှက် စေ့ ဈာင့်ထားသည့် အရိပ်မှ သိုင်းကို ထုတ်ပေး
ရင်ဆိုင်လိုက်၏။

ပုထင်း၏ သိုင်းကုန် ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့်—

'ဝုန်း'

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာ၍ နဂါးမင်းသား
အဝေးသို့ လွင့်စင်သွားလေတော့၏။

တိုက်ပွဲသည် အံ့ဩစရာ ဘေးဝါးလေးစားအောင်ပင် လျင်
မြန်စွာ ပြီးဆုံးသွားစေ၏။

၃၆ စက္ကအောင်

နဂါးမင်းသားသည် ခယားခယိုင်ဖြင့် နေ့ခင်းဆုတ်သွားပြီး
မြေပေါ် ထဲကျသွား၏။

ညိုသော်

ချက်ချင်း ခုန်ထလို၏။

ပုထင်း၏ လိုက်လံ တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုဘဲ အခြေအနေ
စောင့်ကြည့်နေလို၏။

နဂါးမင်းသားသည် သိုင်းကွက် တစ်ကုန်တည်းဖြင့် အခါ
နို့မို့သွားရသည်ကို မယုံနိုး အခင် ပြစ်နေ၏။

'မင်း...မင်း'

နဂါးမင်းသားသည် ခေါသတကြီးဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် စာန်
ပြင်မီးသော်လည်း ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ဆန် တုန်ခါလှား၍ -

'ခေါ'

သွေးမှူး၊ အန်ထုတ်လို၏သည်။

အတွင်းဝက် ပြင်၊ ပြင်၊ ထန်ထန် ရသွားကြောင်း၊ ထင်ရှား
ပေါ်လွင်နေပါစေဘူးသည်။

'မင်း၊ ဆတ်သော ဆားနေစေတော့'

နဂါးမင်းသားသည် အလျော့မပေးဘဲ အော်ခေါက်ကြိမ်း
မောင်းပြီး နေ့ခင်း ချွေးခနဲ လှည့်၍ ပြေးထွန်း သွားလေစေဘူး
သည်။

'မလွတ်နေနဲ့'

မီးလျှံ ဂိုဏ်းချုပ်၏ အော်ခေါက်လိုက်သော်လည်း ပုထင်း၏
ကန်တံခါးခြင်း ပြင်ဘဲ နေလို၏။

နဂါးမင်းသား နေ့ခင်းသို့ လိုက်ထွန်းချိန်၌ ထစ်စုံထစ်ဦး
ခရာထိစာ ပြီး မီးလျှံ ဂိုဏ်းချုပ်ကို ရန်ရှာမည် စိုးရိမ်မိခြင်း
ကြောင့် ပြစ်လေ၏။

နဂါးမင်းသားမှူး ခယားခယိုင်ဖြင့် ပြေးသွားပြီး မြင်ကွင်း
မှ ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

မီးလျှံ ဂိုဏ်းချုပ် ခေါပုသွားသည်။

'ရှင်အော်ခေါက် အသုံးမကျတဲ့လူပဲ'

ပုထင်းကို အပြစ်ထင် အော်ခေါက်လိုက်၏။

ပုထင်း ကလဲပြင်းချ၏။

'မိန်းမလေး၊ အတွက်သော စိတ်ချရမယ် ဆိုရင် ဣနေ့အိမ်ကို
ဆိုက်သွားပြီး ကျုပ် ဝန်မလေးပါဘူး။ ကျုပ် လိုက်သွားတုန်း၊
ထစ်ထောင့်ထောင့် ရော့ဆဲစာ ပြီး မိန်းမလေးကို ခုကွဲပေး
သွားမှ စိုးလို့ပါ'

'စားရှင်'

မီးလျှံ ဂိုဏ်းချုပ်သည် ခရာစုံ ခိုက်ကြိုးများဖြင့် ဖမ်းဆီး
ချုပ်နှောင်ထားခြင်းသော မြေခဲပေါ်လျှင် ပုထင်းကို ဝါးရိုက်မိ
မည် ပြစ်၏။

ထစ်တော့ -

အူသည် လှုပ်ရှားချင်တိုင်း လှုပ်ရှား၍ မရနိုင်ပါ။

ရောင်စုံ ကြိုးများစည် အလွန် ခိုင်ခန့်ပြီး ထူးခြားစေမေး
အေးအေးခိုင်း၏။

ရုန်းလေလေ ပို၍ စင်ကြယ်လှစေလေဖြစ်၍ နောက်ဆုံး
ဘုမ တစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်ရှား မရအောင် ပြစ်သွားလေတော့
သည်။

လက်နှစ်ဖက်ကိုစည်း လိုသလို လှုပ်ရှားနိုင်ခြင်း မရှိတော့
စာပြင် ကိုယ်ကိုယ်ကို အဆုံး စီရင်ဖို့လည်း မဖြစ်နိုင်တော့ပါ
ချေ။

ပုထင်း၏ လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်၍ ဦးညွတ်လို၏။
ကဲ...ဂိုက်၊ချုပ် ညီမလေး၊ ဈာန်ကို နေ့စဉ်မှ အပြစ်
တင်ပါ။ ညီမလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်က ကြိုးတွေကို ပယ်ရှား
ပစ်ရအောင်။

သူမ၏ စာ ကြိတ်လို၏။
'ကျွန်မ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှင်နဲ့ မဆိုင်ဘူး၊
ပုထင်း၊ ခေါင်းခါသမ်းသည်၊
ဘယ်ဖြစ်မှလဲ၊ ဂိုက်၊ချုပ် ညီမလေး၊ ဒုက္ခရောက်စွမ်းမှ
ပေါ့။

'ရှင်အပူမဝါထူး၊
မဆုတ်သေးပါဘူး၊ ဈာန်က ဂိုက်၊ချုပ်ညီမလေးကို ဘာ
မျှ ဒုက္ခပေးမိလို့လဲ၊ ညီမလေးကို ဒုက္ခပေးမယ့်လူကိုဘေခွင့်
မေးင်၊ထုတ်ပြီး ကူညီခဲ့သေးတော့ပဲ မဆုတ်စား၊
ပုထင်း၏ နှာမလည်နိုင်စွာ မေးသည်။
ဈာန် ခေါ်သဖြင့် တော်လို၏။

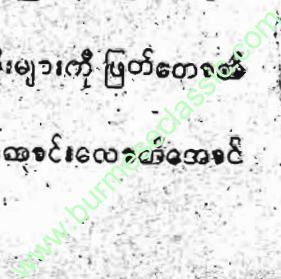
'ဆဲဒီလို ရှင်ကူညီခဲ့တာကိုပဲ ကျွန်မ မေးအောင်သာပေါ့၊
'စာ...တော်တော် ဒုက္ခပါလစူး၊ကဲ...ကဲ...ပိုမိုကြိုးတွေ
ကို ပြည်ပစ်ကြရအောင်။

ဈာန်သည် ဈာန်အနီးသို့ ချဉ်းဆပ်စွမ်းပြီး ပိုမိုကြိုးများကို
ပယ်ရှားပစ်ရန် ဟန်ပြင်လို၏။
'ကျွန်မ အသားကို မထိနဲ့၊
ဈာန်၏ အထိတ်အလန့် တော်လို၏သည်။
ပုထင်း၊ ရယ်လို၏။

'ဂိုက်၊ချုပ် ညီမလေး၊ ရယ်၊ မထိဘဲနဲ့ ပိုမိုကြိုးကို
လုပ် ပယ်ရှားနိုင်မှလဲ။
သူမ၏ ပခုံးကို စာမိတ်ဖက်ဖြင့် ထိသွားထိန်း၍ ထူး
တစ်ဖက်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ကြိုးများကို ပယ်ရှားရန်
စားလို၏။

မီးလျှံ ဂိုက်၊ချုပ် ငြိမ်အေးစွမ်းပြီး ဘုမမှ ပြောတော့
ချေ။

ပုထင်းကိုမကြည့်ဘဲ မျက်လုံးမှိတ်ထားလို၏။
ပိုမိုကြိုးများ၊ ဖြည့်ဝေးသည့်ဆိုခြင်းကြောင့် ငြိမ်နေလို၏
ခြင်းဖြစ်သည်ထူ ဈာန်၏။
ပုထင်း၏ တင်းကြပ်နေသောပိုမိုကြိုးများကို ဖြတ်တောက်
ပယ်ရှားရန်ကြိုးစားလို၏။
ပိုမိုကြိုးများသည် အံ့ဩစရာထောင်လေ့အောင်အောင်
ခိုင်ခန့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ပုထိုးအထန်ကြွေးကြော်စားစောင့်အည်းကြိုထစ်ချောင်းကို
ပင် ပြဝံ့အောင်ထိုင်စိုင်းမရှိချေ။

ရှုကွပ်

စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်ဖြင့် လှူတံခနဲသည်တူးလှိုက်မိ၏။

မီးနှုတ်ဂိုဏ်းချုပ်သည် အေးအည်းမပြေစေ၊ လှုပ်အည်း

လှုပ်၊ မျှော်လင့်သည်မပွင့်ပါ။

သူ မျှတ်မှောင်ကုပ်သွားအေး၏။

‘ဂိုဏ်းချုပ်ညီမလေး၊ မင်းဘယ်လိုဖြစ်နေအံ့လဲ’

ပုထိုး

ကံ... ဤတွေကို ပြတ်ထောင့်ပစ်ဖို့မလွယ်ဘူး၊ နှုတ်ထစ်မြစ်တဲ့
တင်ပါ။ ငြိမ်စေရန်ရှိမဖြစ်မယ်’

ပစ်ရအေး

ညွှမဆိုအေးအောင်ထဲမှာတော့ပွေ့မလွယ်ဘူး၊ မြို့တစ်မြို့ရောက်
ကျင်သွားရမလဲ’

ပုထိုး

မီးနှုတ်ဂိုဏ်းချုပ် တုတ်တုတ်မျှမထုပ်သဖြင့် ပုထိုး၊ စိတ်
ပျက်သွားတော့မည်။

‘ကျုပ်က ဂျာနယ်ဆိုအစတောင့် ဒီလေးထဲခေါ်သဖြစ်နေ
ရလေ့ ဆိုအံ့... နည်းစားလှိုက်ရတော့တူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်
တုတ်တုတ်လေးနဲ့ ဆက်ပြီး ကူညီရမလဲ၊ ခုချိန်မှာတော့
လက်မလှေ့နိုင်တော့ဘူး၊ ကျုပ်ကို ခွင့်လှုတ်ပေးထေ့’

မီးနှုတ်ဂိုဏ်းချုပ်အေး ဝေ့ချီအမ်းခေါ်သွားရန် ဘန်ဖြင့်
လှိုက်လေ၏။

ထိုစဉ်...

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး’

ခေါ်သံများနှင့်အတူ မီးနှုတ်ဂိုဏ်းမှ မိန်းမလေးများပြေး
လွှားလွှားကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရအေး၏။

ပုထိုး၊ ဝမ်းသာသွား၏။

‘အတော်ပဲ၊ မြန်မြန်လာကြစမ်း၊ ဂိုဏ်းချုပ်ညီမလေးကို
ပန်းပိုဖိုဘစ်ရုစရာကောင်းအောင် ခေါ်သွားမဖြစ်မယ်’

ရောက်လေးကြသေးမိန်းမလေးများသည်စား၊ ပုထိုးနှင့်
လှူတံဂိုဏ်းချုပ်၏ အခြေအနေကို မြင်လျှင် ဝမ်းမသာကြသည့်
အပြင် ငြာသံပေး၍ မြှေးစင်တိုက်ခိုက်ကြတော့သည်။

‘ယား’

ပုထိုး၊ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

‘အေး... ဘာ... ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ’

အပျားအယား နေ့စဉ်ဆုတ်ရှောင်တိမ်းလှိုက်လေ၏။

မိန်းမလေးတစ်ချို့က ပုထိုးကိုဆက်၍တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ
ပြီ၊ တချို့က မီးနှုတ်ဂိုဏ်းချုပ်အနီးသို့ ဝိုင်းရံသွားကြ
သည်။

တစ်ဖန်...

မီးနှုတ်ဂိုဏ်းချုပ်ကို ပေးမသယ်ခေမင်၍ လျင်မြန်စွာထွက်
ခွာသွားကြသည်။

တချို့က ပုထိုးအေး ဟန်အစွဲတိုက်ခိုက်ရန်နေ့စဉ်
နေရစ်ခဲ့ကြ၏။

ပုထိုး၊ စိတ်ပျက်သွားအေး၏။

၅၂ စက္ကေတောင်

မင်းတို့လဲလို့ထံသွားကြပါ။ ကျုပ်ကိုဆန့်တားနေစရာမရှိပါဘူး။

စားဆုံးလျှင် သူတို့ ထွက်သွားရာအရပ်နှင့် ဆန့်ကျင်ရာအရပ်သို့ ထွက်သွားလေသည်။

မိန်းကလေးများ၊ ကြွေခင်အမ်းအမ်း၊ ပြင်သွားကြစေတော့သည်။

ပုထင်းကို ငေးမောကြည့်ရင်း တွန်ရစ်ခွဲကြကလေးတော့သည်။

— ၀ —

မမ မျှော်ဆင်သေစေတင်း

ထို၏ကျန်းမြို့။

စည်စားသို၏မြို့၏နေထည် ထို၏ကျန်းမြို့သို့ ပုထင်းရောက်ရှိလေသောအခါ နေ မှုန်းတည်တော့မည် ပြစ်တော့သည်။

တောင်ကြားအတွင်း၌ လူချင်ကဲ့သို့သည့် အိမ်ထိန်းကြီးကျွတ်ကို လို၏စံရှားပေပြီ။ နေ့စွဲ၏တစ်နေ့ မှုန်းတည်ချိန်မှ မြို့အန်မြို့သို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းတူသည်။ ဆိုနိုင်၏။

ပုထင်း မြို့ထဲသို့ ရောက်ရှိချိန်မှပင် မြို့ခံ သိုင်းဆရာကြီး ပိတောက်၏ အိမ်၌ ပြဿနာပေးပေါ်ထိန်းနားကြောင်း သိလို၏ရသည်။

ပိတောက်သည် အဖြူရောင် သိုင်းသမားကြီး တစ်ယောက်
ဖြစ်သလို နားမည်ကျော် သိုင်းသမားကြီး တစ်ယောက်လည်း
ဖြစ်ပေ၏။

ယခု...

ပိတောက်အား လူတစ်ယောက်၏ စိန်ခေါ်ထားပြီး နေ
မုန်းတည့်ချိန်၌ ဇာနည်ရေ ယှဉ်ပြိုင်လိမ့်မည့်သူ သဘင်ရရှိ
သည်။

ချိန်းဆိုသရွေးသူမှာ မာနခဲ ဇယ်ရီ မိန်းမဆိုထား ကျင်းပေ
ဖြစ်ကြောင်း သိရလျှင်...

ပုထိုး မနနိင်တေခွာ သွားရောဆီရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်မိ
သည်။

လမ်းသွားလမ်းလာ တစ်ယောက်ထံ၌ သိုင်းဆရာပိတောက်၏
အိမ်တည်ရှိရာကို ဝေးမြန်း စုံစမ်းလို့၏။

ထိုစဉ်...

'ခုပ်ခုပ်... ခုပ်ခုပ်'

'ခုပ်ခုပ်... ခုပ်ခုပ်'

မြင်ခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး မြင်းစီးသမား အချို့
လှေမီးခမ်းမှ ဖြတ်သန်းသွားကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရမိ
သည်။

ထိုလူတို့အား အရောင်အစွာ စုံဆင်စွာ ဝတ်ဆင်ထားကြ
ပြီး ဖုတ်နက်ကိုယ်စီ နိုင်ဆောင်ထားသဖြင့် သိုင်းဆေးအသား
များ ဖြစ်သည်များ ပေါ်လွင်နေ၏။

သိုင်းဆေးအသားများ လှုပ်ရှား သွားလာနေကြပုံကို
ထောက်ခံချင်၍ နဂါးစိမ်းကိုယ် သိုင်းဆေးအစွာ ပြန်အည်ခေါင်း
ထောင်ဆစ်ပြီးနောက် သိုင်းဆေးက သွားတိုလည်း လှုပ်ရှား
လာကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည်။

သိုင်းဆေးက လှုပ်ရှားလာခြင်းသည် ဆေးဝါးသေစွဲလက္ခ
ဏာ မဟုတ်ဟု ပုထိုး ခံယူထားပေ၏။

'ဆရာကြီး ပိတောက်တို့၌ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲမှ သိုင်းဆေးအသား
တွေ့စိ ရောဂါလက္ခဏာများ ထင်ရှားနေတယ် အခြေအနေတန်ပုံ
မပေါ်ဘူး'

ပုထိုးသည် တွေးရင် တွေးရင် ကျင်းပမတူစွာ စိုးရိမ်
စောစော၏။

ဆူ၏ခြေလှမ်းများသည် ပို၍ လျင်မြန် သူ့ကံဆက်စောစော
စည်။

ဆရာကြီး ပိတောက်၏ အိမ်မှ အရှေ့ပတ် မြို့စွန်ရှိခြံပင်း
ကျယ်ကြီး အစ်ခု အတွင်း၌ ဆေးခန်းလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေ
သည်။

ခြံပင်းအတွင်း၌ ဆေးပေးစပ်ရာတွင် အသုံးပြုသည့် ဘယ
ဆေးပင် တမျိုးပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍ စိုက်ပျိုးထား၏။

ပုထိုး ရောက်ရှိသွားချိန်၌ ဆရာကြီး ပိတောက်၏ခြံပင်း
အတွင်း၌ လူများ ကျိတ်ကျိတ်တီး စည်အားနေသည်ကို တွေ့
မြင်ရ၏။

ပုထိုး စိတ်ပျက်စွာ သည်။

၄၆ ဝတ္ထုအောင်

ခြံဝင်းထဲကို ရောထိမှိတောင် မလှယ်လှဘူးဆိုတော့ ဆွမ်း
မေကို တွေ့ရပီ ပိုခင်နေပြီ၊ ငါဘယ်လို လိုပဲရဝါမလဲ

ကျင်းမေနှင့် သီးခြားတွေ့ဆုံနိုင်ရန်ဘယ်နည်းနှင့်မျှမဖြစ်နိုင်
အစွဲကြောင်း၊ ဈေးမိ၏။

တစ်ဖန်--

ဈေးနှင့် လမ်းခွဲခွဲရပ်ကို ပြန်လည် မြင်ယောင်အစအစတွေ
သည်။

ဂမုန်းအစခင်း၌ ထင်းယန်ဂိုက်၊ ချုပ် ဝေရှင်းနှင့် ဝတ်သံ၏
နေသည်ဟူ၍ စိတ်ဆိုးအစ၊ ထူထဲသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဆွမ်းမေသည် တဇုတ်ထိုး၊ နိုင်လှသေး၊ မိန်းမလေး၊ ပြစ်
ကြောင်း၊ ဝေါ်လှင်နေ၏။

ယခုအချိန်၌--

ဇုန်အစခင်းတစ်ခုသည် ဆိုလျှင်အည်း၊ ကျင်းမေအလုံးပုစာမိခံ
မည် မယုတ်ဘဲ အရွဲထိုအစ၊ ပို၍ လုပ်ပြလိမ့်မည်စား ဖြစ်
သည်။

ဆိုကြောင်း--

အခြားလူများနှင့် ရောနှော၍ အခြားအနေ စေ့စပ်ကြည့်
ခြင်းကသာ အစောင်းဆိုး ဖြစ်မည်စွာ တွေးပြီး ခြံဝင်းထဲ တိုး

ဝင် လိုက်မိ၏။

ပုထင်း၊ ကံအောင်၊ ဆွမ်းသည်ဟု ဆိုနိုင်၏။

ဘေးကို--ဘေးတို

မြို့စားကြီး ကြံချီးတင် မူအေးတယ်

ဘေးပြန်သံ ခရာမှတ်သံများ၊ ဆူညံစွာ ထူထောင်ကာ
သည်ကို ကြိုးရ၏။

လင်္ကာနိကိုင် ရဲမထိများ၊ ခြံရံ၍ ဆိုက်ကျင်းမြို့စားကြီး၊ စီး
နင်းလားသည် ဝေါ်ယာဇဉ်အည်း၊ ရောထိရှိ သူသည်ကို တွေ့ရ
သည်။

ခြံဝင်းထဲ၌ ရောထိရှိနေကြသော ပရိသတ်များသည် တိုး
ဝှေ့၍ အမ်းပယ်ပေးကြ၏။

ပုထင်းသည် အခွင့်အားရ၊ ရအေးသည်နှင့် ဝေါ်ယာဇဉ်နေ့စဉ်
မှနေ၍ လိုက်ပါသွား၏။

သို့ဖြင့်--

ခြံထဲသို့ သက်သက် သဲသဲဖြင့် ရောထိရှိသွားလေအော့
သည်။

မြို့စားကြီး၏ ဝေါ်ယာဉ်သည် အမေးအော် ဖိအားထိ၏
အိမ်လှေဆီသို့ ဆက်၍ သူ့စားသောက်အခါ ပုထင်း လိုက်မသွား
တော့ဝါး

တိမ်ဂေဟာရှေ့ မြေကုန်လုပ်သို့ ထူထဲလားခဲ့၏။

မြေကုန်အပ်လွင် ဆိုင်းယှဉ်ပြိုင်ရန်ပြင်ဆင်ထားသည်မဟုတ်
ဝါလား။

ပုထင်းမှာ မြေကုန်အပ် ရှေ့ဆုံး၌ နေရာယူလိုက်မိအ
သည်။

မကြာမီ--

ပွဲကြည့်ပရိသတ်များသည် မြန်အည် ဧရံ၊ ရောထိရှိလားကြ
ပြီး ဝတ်စည်းအားအား ဖြစ်သွားလေတော့၏။

မြေကုတ်လုပ်၍တေး ဆရာကြီး ပိတောက်ရော စိန်ခေါ်
သည် ကျင်းပမော့ ရောထိမလာကြသေးချေ။

နောက်များသည် မကြာမီ ကျင်းပမည့် သိုင်းပြိုင်ပွဲအား
စိတ်ရှည်စာစီရည် စေ့စိုက်ပျော်နေကြသည်။

အချိန်များ အရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားသည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲအား စတင်ခြင်း မပြုသေးပါချေ။

ဆရာကြီး ပိတောက်ရော ကျင်းပမော့ ရောထိမလာကြ
စေပါ။

ပုထင်းသည်သည်။ နည်းတစ်နည်းဖြင့် စောင့်မျှော်နေရင်း
အတွေးတစ်ခု စဉ်ရောက်လာ၏။

အိမ်ဂေဟာကြီး ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သော အခါ မြို့စား
ကြီး၏ ဝေါဟာရ ရပ်ထားဆဲပင် ဖြစ်သည်ကို တွေ့လိုက်ရ
သည်။

မြို့စားသည် အိမ်ဂေဟာထံသို့ ဝင်သွားပြီး ယခုတိုင် ဖြန်
ထုတ်လေးခြင်း ဝေ့ပါချေ။

ပုထင်းသည် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုချလိုက်ပြီး မြေကုတ်လုပ်
ကို ကျော့ခိုင်း၍ ထုတ်ဖော်ခဲ့လေ၏။

ပရိသတ်များလှသဖြင့် ခြံဝင်း အပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားဖို့
လွယ်လှပါ။

ပုထင်း၏လည်း ခြံဝင်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားဘဲအိမ်
ဂေဟာကြီးဆီသို့ လှမ်းထွားလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

အိမ်ဂေဟာကြီး၌ အသံပလံ မကြားရဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်
သက်နေသကဲ့သို့ လူရိပ်လူယောင်လည်း မတွေ့ရချေ။

ပုထင်း၏ ရင်ထဲမှ အတွေးက ပို၍ ခိုင်မာစွာ အေးတော့
သည်။

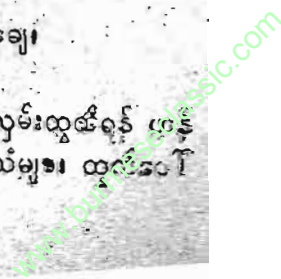
ပတ်စန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး ဖွင့်ထားသော
ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အိမ်ထဲသို့ ခုန်ဝင်လိုက်လေသည်။

လူတိုင်းလူတိုင်းသည် မြေကုတ်လုပ်သို့သာ အာရုံရောထိ
နေကြသည်ဖြစ်ရာမှာ ပုထင်း၏လှုပ်ရှားမှုကို အမှမဲ့အမှတ်မဲ့
သတိမပြုမိကြဘဲ ဖြစ်သွားလေ၏။

ပုထင်း၏ အိမ်ထဲရောက်သွားသည်နှင့် အခန်းနံရံကို ပြေး
ထပ်လိုက်ပြီး လူရိပ်လူခွေဖြည့်လိုက်သည်။

အိမ်ထဲ၌ လူတစ်ယောက်မှ မတွေ့ရပါချေ။
'ဆယ်လိုဖြန်ဘာပေါ့လိမ့်'

ပုထင်း အံ့ဩစိတ်ဖြင့် စကြိုအိမ်ဆီသို့ လှမ်းထွက်ရန် ဖုန်
ပြင်လိုက်စဉ်မှပင် ခြေသံများ တောားပြောသံများ ထွက်ခေါ်
သည်ကို ကြားလိုက်ရလေ၏။

ပုထင်း အပျဗ္ဗဇာယဒုန်းကွယ်၍ ချော့ခင်းကြည့်လိုက်လျှင် မြို့ထဲ၌တွေ့ခဲ့ရသော မြင်းစီးအမား သိုင်းသမားများကွပ် ဝါ ဝင်သော သိုင်းသမားနှစ်စေတော်လှ စေတေးတပြောပြောဖြင့် ခပ်သွက်သွက် လှမ်းလာနေကြသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

မြို့စားကြီးရောဇာန်ထေးတောင်မှ ပြင်ပူကြည့်ဖို့ ရောဇာန်ထေး တွဲလူတွေကို ထမ်းဆီးလို့မရအောင် ဖြစ်နေတယ်။

ဟုတ်တယ်၊ တို့တကဲ့ အခြေအနေကြည့်ထိန်းပေးရမှပဲ၊ အနောက်ဆောင်ကို ကျုပ်တို့မိတ်ဆွေတွေက ကြည့်ထားကြ ပါလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်တို့မသွေးရလို့လဲ အကြောင်းမဟုတ်တော့ ပါဘူး။

ထိုလူနှစ်ယောက်သည် စကားတပြောပြောဖြင့် အိမ်ဝေးစွာ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားကြလေတော့၏။

ပုထင်း၏မျက်လုံးများ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် စတေးကပ်လေး စာည်း။

'ဟုတ်ပြီ၊ လူတို့ အနေအထိုင်ဆောင်ရာ ရှိနေကြလိမ့်မယ်' ပတ်သန်းကျင်ကို ထက်ခတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ စကြာ အမ်းမှာ အမ်းခွဲနှင့်ခွဲရှိနေပြီး တစ်ခုထဲ အခွဲအစိတ်တစ်ခု ဦးတည်နေ၏။

လူမိမိလူရောင်စာည်း မတွေ့ရသဖြင့် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစမ်းမနေတော့ဘဲ လှစ်ခနဲ ပြေးသွားလို့လေသည်။

ပုထင်း၏ဆိုယ်ပေစွပညာ စကောင်းလှသည်ဖြစ်ရအား စကြာ လမ်းအထိမ်း အနေအထိုင်တစ်သို့ ရောဇာန်ထေးသွားလျှင် တွေ့

စန်းသော ခန်းမဆောင်ကြီးအစ်ခုံ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေ သည်။

ထိုခန်းမဆောင်ကြီးအရှေ့၌ အရောင်အစသွား စုံလှင်စွာ စတဲဆင်ထားကြသော သိုင်းသမားများ စေခင်ကြပ်နေကြ သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ပုထင်း ကျော့နပ်သွား၏။

ခန်းမဆောင်ကြီးထဲမှာ ထူးခြားမှုတစ်ခုခုတော့ ရှိနေပြီ၊ သိုင်းပြင်ပူ ဆွမ်းပဲနေတော့ပုံဖြစ်မယ်၊ ငါသား မြေကုန်လက်မှာ ဆက်ပြီးစေခင်နေမှယ်ဆိုရင် အချိန်ကုန်လှုပ်မိ၊ ဖြစ်ရအော့မှ ပုံပဲ။

ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း၌ ကျင်းမဆောက်ရှိနေပြီ၊ ဆရာ ကြီး ပီတောက်နှင့် သိုင်းမညာယုဉ်ပြင်နေပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ မိလိုက်၏။

သိုင်းသမားများ စေခင်ကြပ်နေကြသည်ဖြစ်ရအံ့မှာ ခန်းမ ဆောင်ကြီးအတွင်းသို့ လွယ်လင့်တကူ ဝင်ရောက်နိုင်စေရမည် မဟုတ်ပါ။

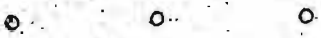
ပုထင်းသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်လိုက်ပြီး ခန်းမ ဆောင်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နိုင်မည်နည်းလမ်းကို ရှာဖွေလိုက် သည်။

စကြာလမ်းခေါင်မိုးနှင့် ခန်းမဆောင်၏ ဇေခင်ဝေါက်တို့ ဆက်စပ်နေသည်ကို တွေ့ရလျှင် ဝေးသောသွားမလေသည်။

ခွဲကဲချင်းပင် စကြာလမ်းခေါင်မိုးပေါ်သို့ အပူစောက်လိုက် နှုတ်တေးထဲတဲထမ်းလျှောက်ပညာကို အသုံးပြုထား သော

ခါးဒိုက်သို့ ရွှေလှေ၊ သွေးပြို၊ လျှောခဲတို့၊ ဝင်လိုက်လေ
စဉ်၊

ပုထင်း၊ စည် သိုင်း၊ ပြိုင်ပွဲပြုလုပ်နေသည်။ ခန်းမဆောင်
အတွင်းသို့ ရိပ်ခန်းရောက်ရှိသွားအေးတော့သည်။

ခန်းမဆောင်အတွင်း၌ လူအချို့ သာမန်နေသည်။
အားနည်းစွာ ခန်းမဆောင်အတွင်း၌ မှုန်နှစ်ချင်းဆိုင်
ရပ်နေသူနှစ်ယောက်ကို အာရုံရောက်နေကြလေ၏။

မှုန်နှစ်ချင်းဆိုင် ရပ်နေသူနှစ်ယောက်က မုတ်ဆိတ်ဖြူ
မျှားနှိုက်၍ အဘိုးအိုတစ်ယောက်နှင့် ချောမောလှပသော
မိန်းမလေးတစ်ယောက်ကို ဖြစ်ကြုံလေသည်။

ထိုမိန်းမလေးတို့မြင်လျှင် ပုထင်း၏ရင်ထဲ လှုပ်ရှားစွာ
စည်၊

အျင်းမေ
ထီးတို့၊ ညည်းတွားလိုက်မိ၏။
ထိုမိန်းမလေးမှာ အလွန်ခေါင်းပေးသော မိန်းမချွေ
စလေး အျင်းမေဖြစ်ပါတော့သည်။

ဆရာကြီးပိတောက်သည် အမျှားအကျိုး ဆောင်ရွက်နေ
သည့် အဖြူရောင် သိုင်းဆရာကြီးတစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရအား
အျင်းမေ၏ အဘယ်ကြောင့် စိန်ခေါ်ရသည်ကို စဉ်းစားမရ
အောင် ဖြစ်နေတော့သည်။

ဆရာကြီးပိတောက်နှင့် အျင်းမေတို့သည် အစ်ကြိမ် ယှဉ်
ပြိုင်ခဲ့ကြပြီ၊ ဖြစ်ပုံရသည်။

စာရ...

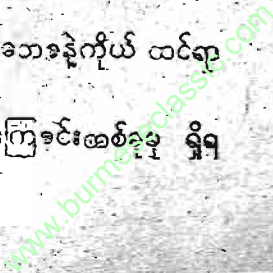
နှော့ဖော်တစ်ကြိမ်ယှဉ်ပြိုင်ရန် တာစူနေကြခြင်းလည်း ဖြစ်ပုံ
ရလေသည်။

ပုထင်းရော့ထိသွားချန်မှပင် ဆရာကြီးပိတောက်၏ မေး
မြန်းသံ ထူထိပေါ်လာသည်ကို ကြားရလေသည်။

'မိန်းမလေး၊ ရွဲဆရာဟာ သိုင်းလေ့ထက်မှာ နာမည်တစ်လုံး
နဲ့ နေခဲ့သူပါ။ တတ်စွမ်းတဲ့အထက် အမျှားအကျိုး သိုင်း
လေ့ကအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ခဲ့တာပဲ၊ မိန်းမလေးကတော့
ဘာကြောင့် အာရုံစိုက်ပြီး လိုက်ပြီးရန်ရှာချင်နေရတာလို့
ကျုပ်... စဉ်းစားလို့မရဘူး'
တောင်းမေ ရယ်မောလို့ထိ၏။

'ကျွန်မဟာ သိုင်းဆောင်ရာမှာ ကိုယ့်ဆရာအဖို့ကိုယ် ထင်ရာ
ထုပ်ချင်လို့ပေါ့ရှင်'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ မိန်းမလေးမှာ အကြောင်းအရာအဖို့ ရှိရ
မယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်'
အျင်းမေ ရယ်မောလို့ပြန်သည်။

'ဆရာကြီး ဒီဇော့ကလေးအင်တယ်ဆိုရင်လဲ ပြောပြချသေး
တာပေါ့၊ ကျွန်တော့ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှတစ်ဆင့်
ဖြစ်ပေါ်လာ၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းက မကြာခင်မှ... ဆိုင်းထေး
အစစ်ခလုံကို လှမ်းပိုးတော့မယ်ဆိုတာ ဆရာကြီးသိပါတယ်'
ပိတောက် အံ့ဩသွားတယ်။

'မိန်းမလေး အဆယ်ပြားနေတယ်လား၊'
'ဟင်း...တင်း...တက်ယပေါ့ရှင်၊ ကျွန်မ တစ်ကြောင်း လိမ်
ပြေးရမှလဲ၊ ဖယိုရင် ဟောဒီမုကြည့်ထားပါ'
ကျင်းမေသည် အကဲအမတ်ကို အပေါ်သို့ ဝယ်ယူလိုက်
တည်။

'ပွဲစုံ'
ရှည်မေ့မေ့ အရာတို့အားတစ်ခုခု ခန်းမဆောင်
ကြီးအပေါ်တစ်သို့ ဝစ်လှင့်သွားတေသည်။
ထော့ဆစ်'

ခေါင်မိုးထုတ်ထန်း၌ ထိမှန်စိုက်ခင်းသွားလျှင် အလုံအတံ့
လျှော့ခနဲ ကျလေးလေသည်၊
ထိပ်ချွန်နှစ်ပတ်ရှိအေး ကြေးပိုင်းချောင်းဖြင့် လိပ်ထား
သော ကြံ့ခိုင်အလံလေးဖြစ်၏။

ထိုအလံလေးသည် လျှော့ခနဲ ပြောကျသွားပြီ၊ စေထဲ၌
ဝေယမ်းနေတော့၏။

အလံပေါ်တွင် တေးခင်းကင်နာ၌ မျှော်စောတိမ်ညွန့်ရှားစား
နေသော နဂါးစိမ်းအောင်၏ပုံကို အစိမ်းရောင်ခြည်ဖြင့် ထိုး
ထားလေ၏။

နဂါးစိမ်း၏အထိမ်းအမှတ် အလံဖြစ်ပါတော့သည်၊
ထိုအလံသည် နဂါးစိမ်း၏ အရေးပါသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှ
သရလျှင် ကိုင်ဆောင်ခွင့်ရသော အထိမ်းအမှတ်အလံလည်း
ဖြစ်လေ၏။

အားလုံး မျက်နှာပျက်သွားကြတေ၏။
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း ပြန်လည်သက်ဝင်လှုပ်ရှားစားဆရာ လိုင်း
လော့အား၊ ဒုက္ခပေးနေကြောင်း အားလုံးသိထားကြတေ
တည်။

ယခုအခါဖြစ် ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာသော နဂါးစိမ်း
ဂိုဏ်းသည် ယခင်က နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းထက်ပို၍ စကြာအံ့ဖန်
ပွယ်အောင်ကြောင်းလည်း အားလုံး သိထားကြတေတော့
သည်။

နဂါးစိမ်း အထိမ်းအမှတ်အလံ ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဥပမာ
ရုပ်အောင်လှည့် အတိုးအံ့တစ်ယခုထံ ရှေ့သို့ ထုမီးထွန်
အစဆေ၏။

အတိုးအံ့သည် ဆိုင်းပေကို စိမ်းကြည့်၍ ပြောဆိုလေ
သည်။

'ကျုပ်စာ ထိုအံ့ကျွန်းမြို့စားပါ၊ ကျုပ်စာမြို့မှာနေတဲ့ ဆရာ
ကြီးဝိသတစ်ကို နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့
သတင်းကြောင့် လာခဲ့တာပဲ။

'မိန်းမလေးဟာ နဂါးစိမ်းအပွင့်တစ်ပွင့်အထိ ဖြစ်နေ
အယ်ဆို ရင်တော့ ဖမ်းဆီး အားရယူရလိမ့်မယ်'
ထိုအတိုးအံ့အား ထိုအံ့ကျွန်းမြို့စား ဖြစ်နေပါတော့သည်။

၅၆ ဝတ္ထုအောင်

ကျွန်းပေမဲ ပြုံးပြုံးလို့ထိသည်။

ထိုကုန်းမြို့ကို ကျွန်မလေးခွဲကတည်း။ ထိုထိကျွန်းမှ
ခြင်သော်ကြီးတွေ့လို့ ရဲရင့်တဲ့ သိုင်းသမားကြီးနှစ်ယောက်ရှိတယ်
လို့ ဆက်ကြားခဲ့ရပါတယ်။ ထိုထိကျွန်းမြို့စားကြီးနဲ့ ဆေး
ဆရာကြီးဝိတောက်တို့ကို သိုင်းလေးတဲမှ ရဲရင့်တဲ့ ခြင်သော်ကြီး
တွေ့လို့ တစ်စုခေါ်ကြိုက်အတွက် ကျွန်မ စေးစရာမိပါ
တယ်။ ဝါကြောင့်လဲ နဂါးစိမ်းမှ ဘဝ္ဗခံပို့စာပြီး စည်း
ရုံးသိမ်းဆွမ်းရတနာစီဖြစ်ပါတယ်။

ထိုစံတို့နဲ့ မြို့စားက တည်ကြည်သေစ မှုနီနွေးထေးပြင်
ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ သိုင်းလေးကမှာနေထိုင်ခဲ့စားနှစ်ပေါင်းအတော်
ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဘယ်လိုခြိမ်းခြောက်မှုကိုမဆို၊ စွယ်လို့အန္တရာယ်
မျိုးကိုမဆို မမူခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့စာ မှန်အနတ်ဘယ်အ ရပ်
တည်နေကြစေ့တော်ဖြစ်လို့ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ ဩဇာခံဘဝကို
စွယ်စောစောမှ လတ်ခဲ့ကြမှ မထုတ်ပါဘူး။ မိန်းမလေး နှစ်
လည်သဘောပေါက်အောင် ရှင်းရှင်းပဲ ပြောလိုက်ပါမယ်။
ကျွန်ုပ်တို့စာ နဂါးစိမ်းကို ဆုံးမယ်လို့ထွေပါတ်

ဆရာကြီး ဝိတောက် ခေါင်းညိတ်လို့ထိ၏။

တုတ်တယ်... လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လဲ နဂါးစိမ်း
ဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းတဲ့ နေရာမှ ကျွန်ုပ်တို့ အစ်တပ်တစ်အား ပါ
ဝင်ခဲ့ကြသေးတယ်။

နဂါးစိမ်းလို ထင်ရာစိုင်းတဲ့ ဂိုဏ်းမျိုး သိုင်းလောအထဲမှ
ရပ်တည်လှုပ်ရှားဖို့ ကျုပ်တို့ ဘယ်တော့မှ ခွင့်ပြုမှ မထုတ်ပါ
ဘူး။

ကျွန်းပေမဲ ဖတ်အားပြသည်။

သိပ်လဲ အပြောမကြီးကြပါနဲ့ဇေး၊ ဆရာကြီးတို့ အရေး
နိမ့်သွားကြရင် ခုလို ပြောနိုင်ကြပါဦးမလား။ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း
တို့ ချွေးထောက်အညံ့ခံကြရမှပဲ မဟုတ်လား။

ဝိတောက်ထံ စိတ်ဆိုးသွားသည်။

ကျုပ် အသစ်သေ နှစ်သေသွားပါစေ၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို
စွယ်တော့မှ ချွေးထောက်သွား၊ စော်တံခါးပေခံစား ပြောတဲ့
မိန်းမလေးကိုလဲ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး။

ကျွန်းပေမဲ ရင်ဆော့လို့ထိ၏။

ကျွန်မဟာ ဆရာကြီးတို့ကို ဂရုစိုက်နေမယ်ဆိုရင် ဒီနေရာ
ကို တစ်ယောက်ထဲ လာခဲ့ပါ့မလားရှင်။

အခြေအနေ အင်းမာသွားပြီး တိုက်ပွဲပေါ်ပေါက်စေရန်
တောစုခနဲတော့၏။

ပုထင်းသည် ကျွန်းပေမဲကို ကြည့်ရင်း စိတ်မအေးစင်း ဖြစ်မိ
သည်။

စူးမ အဘယ်ကြောင့်...

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနှင့် ပူးပေါင်းလိုက်ရသည်ကို စဉ်းစားလို့
မရအောင် ဖြစ်စာလေ၏။

ကျွန်းပေမဲ သိုင်းပညာ မည်မျှ စာမိသည်ဖြစ်စေ။

၅၈ ဝဏ္ဏအောင်

ခေါ်ရင် သိုင်းသမားကြီး များစွာ ရှိနေသော ဤနေရာ၌ လူဖိမည် မဟုတ်ကြောင်း တွေး၍ စိုးရိမ်သွားမိလေတော့သည်။

တိုအချိန်မှာပင်။

ယား

ဆရာကြီး ပိတောက်နီဇာ ညွှန်သုံးပေး၍ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ချွင်းမေအမည်၊ ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ တိုက်ပွဲပြန် မပါလေအေးတော့သည်။

— ၀ —

တစ်နှစ်အရောက်ပေတ္တိ

ခေါ်မကောင် အတွင်း၌ တိုက်ပွဲ ပြစ်ပေါ်လေအေးသည်။ ပုဆင်းသည်။ ဆရာကြီးပေးတော် စိုးရိမ်၍ ရှေ့ သို့လှမ်းတွေ့ရန် ဖန်ပြင်ဆိုက်ပြီးမှ။

အခြားသူတို့ကို သတိပြု၍ ကိုယ်ရှိန်သပ်အား ရပ်ဆိုက်မိသည်။

ဆရာကြီး ပိတောက်နီဇာနှင့် မြို့စားကြီးတို့ကပြင် နေ့စက်ထပ် လူငါးယောက် ရှိနေကြ၏။

ထိုငါးယောက်အနက် သုံးယောက်မှ မြို့စားကြီး၏ သစ်တော်စေ့နှင့် ကိုယ်ရံတော်များ ပြစ်ကြလေသည်။

ကျွန်နှစ်ယောက်တို့၊ အဘဇော်၊ ဆယ်ကျော်ခန့် ခိုဆေး
အတိုအထိုများ၊ ပြစ်ကြီးလ၏။

ပုထင်း၊ စဉ်းစားမိသည်မှာ ဇာမ်း၌ တွေ့ဆုံရသော သိုင်း
သမားတို့အား၊ အစောင့်အကြပ်များကဲ့သို့ ခန်းမဆောင်အပြင်
ထွင် စေခွင့်ကြွင်းခိုင်းထမ်းနိုင်သည်မှစ အော်ရုံ ကိစ္စခရာမှမဟုတ်
ဝါ။

ဆရာကြီး၊ ပိတောက်ထံသည် လည်းကောင်း၊
မြို့စားကြီးသည် အည်းအောင်း၊
သို့မဟုတ်။

ထိပ်တန်း သိုင်းဆရာကြီးများ၊ အထွင်ရှိကြသည့် အတိုအထို
နှစ်ယောက်သည် အည်းကောင်း။

သိုင်းလေးအထိ အရှိန်အဝါ ကြီးမားစွာများ၊ ပြစ်၍ ထိုသို့
စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း၊ ပြစ်ချမည်ဟု နားလည်မိခဲ့ခြင်း၊ ပြစ်ပါ
စသည်။

ပုထင်း၊ တွေဝေနေခဉ်မှာပင်။
ဝန်း၊

ကျယ်အောင်သောအသံ အစုံချစ် ထွက်ပေါ်လာ၍ ကျင်း၊
ခေမနှင့် ဆရာကြီး၊ ပိတောက်တို့ ဖြိုင်တူ နေအံ့ဆုတ်ဆွမ်းကြိုရ
သည်ကို တွေ့မြင်လို၏။

ကျင်းမေသည် ဆရာကြီး၊ ပိတောက်တို့ထံ အထိရည်ညီယှဉ်
နိုင်သဖြင့် သူမ၏ သိုင်းပညာ မခေကြောင်း၊ ထင်ရှားနေလေ
စသည်။

သူမ၏ ရယ်လို၏။

‘ဆရာကြီး၊ ရှုံးဆွမ်းပြီ’
သူမ၏ စကားကြောင့် ပိတောက် ကြော်ငြာအမ်းအမ်း ပြစ်
ဆွမ်းလေသည်။

‘မိန်းကလေး၊ အနေနဲ့ ကျုပ်ကို အနိုင်ယူနိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းပါ
သေးတယ်၊ အကြောင်းကွဲပြားမှုများမှာမူ’

ကျင်းမေ၏ ဟန်ပါပြင်းရှင်းပြလို၏။

‘ဆရာကြီးဟေ့ ကျွန်မထံ အသံထိထိစစ်မစစ် ကြိုပါ
စာမယ်။’

‘ဒါပေမယ့် ကျွန်မကို အနိုင်မယူနိုင်ဘဲ အထိရည် ညီမျှ
အယ်ဆိုရုံရှိနေစွာ ကျွန်မအသား ဆရာကြီးအရွယ် အတွေ့အကြုံနဲ့
သိုင်းပညာ ရှိခဲ့ရင် ကျိန်းသေ ရှုံးသွားမှပဲ မဟုတ်ဘူး
ဇာမ်း။’

‘ဒါကြောင့် ဝါစဉ်အရ ဆရာကြီး၊ ရှုံးဆွမ်းပြီလို့ ကျွန်မ
ပြောစာမပါ’

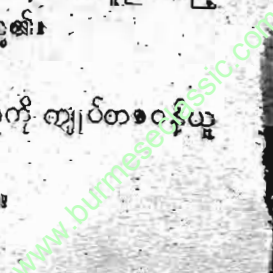
ဆရာကြီး၊ ပိတောက်၏ ခပ် အခဟောင်းသား ပြစ်ဆွမ်းရှ
သည်။

ကျင်းမေသည် မနေကြီးသူ ဆတ်ဆတ်ထိ မခဲသူဖြစ်သည်
အပြင် ဉာဏ်များစွာလည်း ဖြစ်နေပါတော့၏။

မြို့စားကြီး သစ်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ဆရာကြီး၊ နေအံ့ဆုတ်လိုက်ပါ။ သူ့ကို ကျုပ်တစ်ယောက်
လိုလိုပါမယ်’

ပပြောင်း၊ ရွှေ သို့ လှမ်းထွက်သွားစသည်။

ဆရာကြီး ပိခဲအောင် မကျေမနပ်ဖြစ်နေသော်လည်း အားမ
ပြေးသော့ဘဲ နေ့ကဆုတ်ပေးလိုက်၏။

ထိပ်တန်း သိုင်းသမားကြီးတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ဆိန်၊ ချုပ်
နိုင်သည်အပြင်...

စိတ်နှလုံးဖြောင့်မတ်အညွှန်ကြည်သူများ ဖြစ်ကြောင်းလည်း
ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါတော့၏။

ကျွန်းမအ မြို့စားကြီးကို ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

‘မြို့စားကြီးကို ကျွန်မ အစ်ခဲ မေးချင်ပါအယ်’

‘မြို့စား ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ပြောပါ မိန်းကလေး’

‘ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ယှဉ်ပြိုင်ကြတဲ့အခါ ကျွန်မရှမ်းနိုင်
ဆူးရင် မြို့စားကြီး ကြိုက်သလို စီမံနိုင်ပါအယ်။ မြို့စားကြီး
ရှမ်းနိုင်ဆူးရင်လဲ ကျွန်မ စီမံတာကို နှစ်ခဲပေါ်လိမ့်မယ်’
ဪ

မြို့စား ပြုံးသည်။

‘ကျုပ်အရေးနိမ့်ဆူးရင် နဂါးစိမ်းရဲ့ သစ္စာကို ခံယူရမယ်
လို့ မိန်းကလေး ပြောချင်တာ မဟုတ်လား’

‘ဒါအမှန်ပါပဲရှင်’

‘ကျုပ်က အများအကျိုး သိုင်းလေးအကျိုးကို တစ်
ယက်လုံး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်သွားမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်တာတွေ
အစ်ယောက်ပဲ။ မိန်းကလေးတောင်းဆိုတာကို လျှောက်လျှော့
နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး’

မြို့စားကြီးကပြင်လိုက်လျှင် တွင်းမေ ဝေးဝေးတက်ဆို
သည်။

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်မတို့ရဲ့ပြိုင်ပွဲက တရားမျှအမှု ရှိသလောက်
ပါဘူး’

‘တရားမျှဖြစ်လို့ ဒီလိုပြောတာမလဲ မိန်းကလေး’

‘ရှင်ပေါ့အယ်။ တရားမျှအမှုကို အရေးထားတယ်ဆိုရင်

ကျွန်မတို့ကလဲ လိုက်လျော့မှုရှိသလို မြို့စားကြီးကလဲ
လိုက်လျော့မှုရှိပါလိမ့်မယ်။ ဒါမှတရားမျှအမှု ရှိပါလိမ့်မယ်’

‘မြို့စားကြီး အခဲကြံ့သူကလေး၏။

ပြင်းပယ်လိုက်ပြန်လျှင်လည်း မမျှော်လင့်ဘဲ အရေးနိမ့်
သွားပါအံ့။ နဂါးစိမ်း၏သစ္စာကို ခံယူရမည်ဖြစ်၏။

‘မြို့စားကြီး တွေဝေသွားပြီဗျာ’

‘သူ့ကို ယှဉ်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူးကလေး’

ဟူ၍ တွေးတေးလက်ခံရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

‘အေးင်းပြီလေ။ မိန်းကလေးရဲ့တောင်းဆိုမှုကို ထျာ

လက်ခံပါတယ်’
ကျွန်းမေ ရယ်ပေးလိုက်၏။

‘မြို့စားကြီးဟာ အတယ်ကို တရားမျှတတဲ့လူတစ်ယောက်
ပါပဲ။ က...ကျွန်မတို့ ယှဉ်ပြိုင်လိုက်ကြပါစို့ရှင်’

စကားဆုံးလျှင် လူစိမ်းနှစ်ယောက်ကိုအသုံးပြုအောင်
တိုက်ခိုက်လိုက်ပေတော့သည်။

ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ပြီးရှင်နေသော်လည်း ဣဇရဲ၏ တိုက်
ထွက်များအား ပြင်းထန်ပြီး ရုတ်တရက်ကြမ်းကြုတ် နေအေး
သည်။

လက်တစ်ဖက်ကို လက်ဝါးထွန်း၍ ဆွဲလှန်တစ်ဖက်
ကို ဆက်သီးသဏ္ဍာန် အသုံးပြုအား တိုက်ခိုက်ဖို့တင်စေသည်။
ငယ်ရွယ်သော မိန်းမဈေးကောင်းတစ်ယောက်၏ တိုက်ခိုက်
မှုမှ ထိုမျှပြင်းထန်စွာ ရုတ်တရက်နေမည်ဟု မည်သူမျှ ထင်
မှတ်ကြမည်မဟုတ်ပါချေ။

မြို့စားကြီး ကြောင်တမ်းတမ်းဖြစ်ကူး၏။
နှောင့်တုတ်ရှောင်တိမ်းရန် ဟန်ပြင်ပြီးမှ ကျွမ်းမေအ
စမ်းပြင် အနိုင်ယူမည်ကို စိုးရိမ်စား ရှောင်တိမ်းခြင်း မပြု
တော့ဘဲ လူထိဝါးနှစ်ဘက်ဆန့်ထုတ်ပြီး ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်
သည်။

မြို့စားကြီး၏မျှော်နှာ တည်ကြည်စေးနက်နေ၏။
လူ၏အစိန်နှစ်ဘက်ကို ဝေ ယမ်းလိုက်လျှင် မေတိုးသံများ
တဟူးဟူးမြည်အား ထုတ်ပေါ်လာသည်။

ပြင်းထန်သော စေပေလှိုင်းများ ကုန်တော်လှူစား
ကျွမ်းမေ၏တိုက်ခိုက်မှုကို ချေမှုတ်ပစ်လိုက်၏။
ပုထင်း ထိတ်နင်းသွားသည်။

မြို့စားကြီး၏အစိန်ချက်ကြောင့် ကျွမ်းမေကွေးကွေးရမည်
ကို စိုးရိမ်သွား၏။
မညီညိုဆိုစေ...
တိုက်ပွဲကိုဟန်တမ်းဖြင့် အချိန်မီတစွာဝေ။

မြို့စားကြီးမှစ၍ ငယ်ရွယ်စဉ်လုပ် သိုင်းလော့အဖွဲ့ အောင်ဆည်
ဆွဲဆေးခဲ့သည့် သိုင်းယမ်းအစစ်ယောအိ ပြန်ပါသည်။

တိမ်ထောင်ကျပြီးမှ မိဘအရိုက်အရာ မြို့စားကြီးရာထူးကို
ဆက်ခံပြီး ထိုအိမ်ကျန်းမြို့၌ အခြေအကျနေခဲ့လှဖြစ်၏။

သိုင်းလော့အဖွဲ့နှင့် အဆစ်အသွယ်မပြတ်ဘဲ ထိုအိမ်ကျန်းမြို့
အား စီမံအုပ်ချုပ်မှု ကိစ္စအဝဝကိုသာမမ သိုင်းလော့အဖွဲ့
အကျိုးကိုပါ သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်သည်။

မြို့စားကြီး၏ စေပေလှိုင်းလက်ဝါးသည် သိုင်းလော့အဖွဲ့
ထင်ရှားခဲ့သော သိုင်းပညာတစ်ရပ်အညွှန်းဖြစ်သည်။

မြို့စားကြီး၏ အခြေအနေအရာ ကျွမ်းမေအား အနိုင်ရမဲ့
ဖြစ်မည်ဟု နားလည်ထားခြင်းကြောင့် စေပေလှိုင်း အစစ်ဝါး
သိုင်းပညာကို ထုတ်ဖော်အသုံးပြုလိုက်ရာ ကျွမ်းမေအပေါ်
အသားစီးရွာအားတော့သည်။

ကျွမ်းမေ ဆက်၍ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မည်ဆိုလျှင် အကြီး
အကျယ် ထိခိုက်စေမည်ဟု သွေးမည် ဖြစ်ပါသည်။

သူမအားနှင့် နေ့ခင်းဆုတ်ရှောင်တိမ်းရန် နည်းလမ်းတစ်ခု
လေး ရှိတော့သည်။

မျက်စိစာမိတ် လျှပ်တပြုတ်အဖွဲ့၊ မြို့စားကြီး၏ ကျွမ်းမေ
ထို အနိုင်ယူလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သို့တိုင်...
ကျွမ်းမေသည် လွယ်လွယ်နှင့် အလျှော့အဝေးမည့်လှ မဟုတ်
ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေ၏။

မြို့စားကြီး၏ ဇောပေလှိုင်း၊ လင်္ကာ၊ သိုင်း၊ ကို ထိုပိတိုဇီ
ဝင်ဆင်နိုင်းသည်မတုတ်ကြောင်း၊ နားအည်ဆို၏သည်နှင့် စူမ၏
တိုဇီကုန်ကို ရုပ်သိမ်းအေး။

‘ယား’

ညာသံတစ်ချက်ဝေးပြီး တပေါ်သို့ ခုနိအစ်ဆို၏သည်။
စူမ၏လင်္ကာတစ်ခုခုသည် ထုတ်တန်းဝေါ်မှ နဂါးစိမ်း၊
ဂိုဏ်း၏ အခိန်အလံကို ဖျတ်ခနဲဆွဲယူလို၏ပြီး ဆွန်လင်္ကာတစ်
တစ်ခု အဆီနတ်ပန်းများဖြင့် ဝေ့ လမ်းဝတ်ခတ်လို၏လေ
သည်။

‘ဝှစ်—ဝှစ်—ဝှစ်’

အဆီနတ်ပန်းလေးများသည် မြို့စားကြီးထံသို့ ဝလှပျံ
အောင် တိုးဝင်သွားလေ၏။

မြို့စားကြီး၏ ရှေ့ခင်ကမ်းခြင်းမပြုဝါ။

စူမ၏ ဇောပေလှိုင်း၊ လင်္ကာ၊ သိုင်းသည် စူမ၏အစ်ကိုယ်လုံး
လုံခြုံမှုရှိရအောင် အောင် ငတ်ချားလည် အေးရံအေးဆီးပေးထား။
ဆက်သို့ ရှိနေသည်မတုတ်ဝါအေး။

‘ထေးထီး—ထေးကတ်—ထေးထီး’

ကျွင်းမေ၏ လင်္ကာနတ်ပန်းလေးများသည် ဇောပေလှိုင်း၊
များကို ဆွန်ဖြတ်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ကြွမ်းပြင်ပေါ်သို့ အပူပူ
ကျစွားသကဲ့သို့ အချို့ အဆီနတ်ပန်းလေးများသည် လှင့်စင်
အေး အေးအမ်းအတိုင်း ပြန်လည်ဝတ်လှင့်သွားအေးအော့သည်။

‘ယား’

ဇောထဲရောက်နေသော ကျွင်းမေသည် ခန္ဓာကိုယ်ထွန်လိပ်
အေး ဇောထဲသို့လူးလွန်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ခုနိတူဇီသွားအေး
သည်။

ပြန်အည်ပစ်လှင့်အေးအေး လင်္ကာနတ်ပန်းလေးများသည်
ပွတ်ကူးသိအေး ဖြတ်ကျော်သွားပြီး ခေါင်းမိုးထုတ်တန်း၌
လည်းကောင်း၊ မျတ်နားကျွန်၌အည်အောင်၊ တထေးအစ်
ထေးအစ်ပြည်အေး စိုဏ်းဝင်သွားတော့၏။

‘ပုတ်’

ကျွင်းမေ၏ ကြွမ်းပြင်ပေါ်သို့ခုန်ဆင်းပြီးသည်နှင့် မြို့စား
ကြီးထံသို့ တစ်ရှိုန်ထိုးပြေးဝင်လာအေး တိုဇီခိုဏ်းလိုဏ်ပြန်လေ
သည်။

မြို့စားကြီး၏လည်၊ ဇောပေလှိုင်း၊ လင်္ကာ၊ ကို အသုံးပြု၍
သီးကြိုရိုက်ချလို၏သည်။

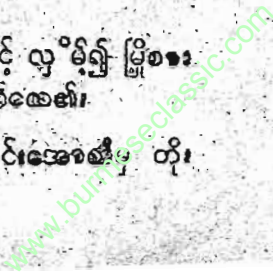
ရယ်တရယ်—

ကျွင်းမေ၏ခိုဏ်းကွယ် ပြောင်းဖို့သွား၏။

‘ဝုန်း’

ကြွမ်းပြင်ပေါ်သို့ လှဲချလို၏ပြီး အရှိုန်ဖြင့် လှိုဏ်းမြို့စား
၏ ခြေထောက်နတ်ပတ်ကို တိုဇီခိုဏ်းလိုဏ်လေ၏။

ဇောပေလှိုင်း၊ လင်္ကာ၊ သိုင်း၏ ဝတ်ကွင်းအေးထီးမှ တိုး
တိုဇီခိုဏ်းလိုဏ်ခြင်း ပြစ်သည်။

မြို့စား၊ ကြောင်အမ်း၊ အမ်း၊ ပြစ်သွား၊ လေ၏။

ထွင်းပေ ဝါရက်သို့ ပြုလုပ်ဆေးလိမ့်မည် မထင်မိသဖြင့် သိုင်းကွယ် ပျက်စီးပြီး၊ အပျော့အလား နေ့စဉ်ဆုတ် ရှေ့ခိုင်ရ စေသည်။

စုစုပေါင်း ဆင်၍ တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုဘဲဘဲ ခုန်ထလိုက် သည်။

လူမ ဘဝေခက္ခန္ဓာ ရှယ်လိုက်၏။

‘မြို့စားကြီး၊ ရှုံးသွားပြီ’

မြို့စား မကျေမနပ် ပြစ်သွားသည်။

‘ကျွန်ုပ် ထူးကြောင့် ရှုံးရမှလည်း’

‘ကျွန်မရဲ့ ထိုက်ကုန်ကို မခံနိုင်လို့ မြို့စားကြီး၊ နေ့စဉ်ဆုတ် ရိုက်ရတာပဲ ဖောက်လား။’

‘ဒါက...’

‘မြို့စားကြီး၊ ဟေ့ ကျွန်မထက် ဝါရင့်သလို အသက်မရှိ ကြီး ဝါတယ်။ ထိပ်တိုက်ယှဉ်ပြိုင်ကြရာမှ နေ့စဉ်ဆုတ်လိုက်ရတဲ့ အကြောင်းကို အတိအကျအားဖြင့် မြို့စားကြီး သိပြီးသား ပြစ်မှား ဝါ’

မြို့စား ခိုင်သွားသည်။

အမှတ်မထင် နေ့စဉ်ဆုတ်မိသဖြင့် ကြွင်းကြွင်း တျင်းဖောက် အရှုံးပေးလိုက်ရမည်လော။

စာ အခေါ်ကြံနေစဉ်မှလည်း—

‘မြို့စားကြီး မရှုံးပါဘူး။’

စကားသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လာ သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

ကျင်းမေသည် ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လာရာတွင် တောရသျှင် အံ့ဩစွာ သက်သေပြု မကျေမနပ်အည်၊ ပြစ်သွားမိလေတော့ သည်။

‘အထိစသတ်တော့ ရှင်ကိုး’

ထိုလူကလည်း—

ပုထင်းပြစ်သည်။

ပုထင်းက မြို့စားအား ဦးညွတ်လိုက်၏။

‘မြို့စားကြီးကို ဝါရင့်ပြောသော်လည်း အခု ယှဉ်ပြိုင်ပွဲမှ မြို့စား ကြီး ရှုံးနိုင်သွားတယ်လို့ မပြောနိုင်ပါဘူး။ အမှန်ကို တွေ့ဆုံ ခဲ့ မြို့စားကြီး အသားစားခွဲတော့ပါ။ ဒါပေမယ့် ဒီပွဲကို သေချာ အပြစ် ဆုံးဖြတ်လိုလဲ ရတယ်’

မြို့စား စိတ်အထိသေရာ ရှုသွားသည်။

'ဆွေးနွေးပါရဲ့ မောင်ရှင်လေး'

ကျွန်းမေ မကျေမနပ် ပြစ်သွားသည်။

'ရှင် အေးကြောင့် ကြားစင်ရှုပ်ချင်ရတာလဲ မြို့စားကြီး နောက်ဆုတ်လို့ရတာကို အားလုံး မြင်တယ်။ ဒါကို ရှုံးသွား အယ်လို့ မခေါ်ရင် ဘာကို ခေါ်မလို့--

'ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိတဲ့ သိုင်းသမားဆိုရင် ဘာကြောင့် အမှန် အတိုင်း ဝန်မခံရဲမှလို့'

ဆရာကြီး ပိဏ္ဍေကတို့ မျက်နှာပျက်၍ ငြိမ်နေကြလေ ဆည်း။

မြို့စား နေ့ခတ်ဆုတ်လို့ရသည်ကို တွေ့မြင်ကာ၊ ကြွခြင်း၊ ဝဏ္ဏနှင့် ကျင်းပေ၏။ စွပ်စွဲ ပြောဆိုမှုကို မချေဝနိုင်ဘဲ ပြစ်နေကြ ဆည်း။

ပုထင်း၊ ပြုံးလို့မိသည်။

'နေ့ခတ်ဆုတ်လို့ရလို့ ရှုံးတယ်ပြောမယ်ဆိုရင် ညီမအရင် နောက်ဆုတ်ခဲ့လို့ ညီမ အရင်ဆုံး ရှုံးသွားတယ်လို့ ပြောရမှာပဲ မဟုတ်လား'

'အေးရှင်'

'မြို့စားကြီးရဲ့ အဆုံးပါးသိုင်းကို ထိပ်တိုက် ရင်မဆိုင်နိုင်လို့ ညီမ ရှောင်တိမ်းလိုက်ရတာ အားလုံးအမြင်ပဲ'

ဤတွင်--

ပီတေအင်္ဂုလှုပ်လှုပ်ရှုရှု ပြစ်လေလေတော့သည်။

'ထုတ်ဇာယ်၊ သူ့နေ့ခတ်ဆုတ်လို့ရသေးတာပဲ'

'အပေါ်ခုန်ထက်ပြီး လာဆီနုတ်ပုန်းနဲ့ ပစ်ဘေးလဲ မဟန်လို့ မနည်းရှောင်လို့ရတာ'

'ဒီလိုနဲ့ ရှုံးစတမ်းဆိုရင် လူကရင်ဆုံး ရှုံးသွားတာပေါ့' စသည်ဖြင့် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝေဖန် ပြောဆိုလာ ကြလေ၏။

ကျင်းမေ မျှော်နှာ နီမြန်းဆွေးသည်။

'ရှင်...ရှင်'

ပုထင်း၊ ဖတ်စာပြသည်။

'ညီမ အားကြောင့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနဲ့ ပူးပေါင်းချင်ရတာ လို့ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်းတွေကို ကြား တစ်ခု မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ညီမသိပါဘယ်၊ စိတ်ဆင်ခြင်လုပ်ဖို့ ကျုပ်စည်းဝင်ပါ ဟယ်'

လူမအကြမ်းပြင်ပေါ် ခြေဆောင့်လိုက်၏။

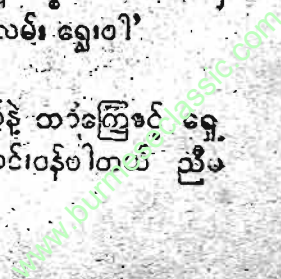
'ရှင် ပါးစပ် ပီတိထေးလိုက်စမ်း၊ ကျွန်မကို ဆရာအဖွဲ့ လှုပ်နဲ့'

ညီမ

'ရှင်...ဆွဲလို့သုလို့ ရှင်ကို ကျွန်မ မသိဘူး။ ရှင်အေးအေးတွေကို ကျွန်မ နှုတ်မထည့်ဘူး။ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ သစ္စာခံမလား၊ ဒါမှ မဟုတ် အာဇာနည်သခင်မလား။ ကြိုဆိုတဲ့လမ်း ရွေးပါ'

ပုထင်း၊ စိတ်မအေးဝင်း ပြစ်သွား၏။

'ညီမရယ်... မအောင်းမှန်း သိလျက်နဲ့ တာကြောင့် ရှေ့ ဆက်တိုး မှီခိုချင်ရတာလဲ၊ သျှုပ် တောင်ဝန်ပါဘယ် ညီမ ရယ်၊ ရပ်တန့်အရပ်လိုက်ပါတော့'

၅၂ ဝဏ္ဏသောင်

ကျွန်းပေ အကြိတ်လိုက်သည်။

ရှင်ဟာ ဇာတ်မတည်တဲ့လူ၊ သစ္စာမရှိတဲ့လူ၊ ရှင်ကို ကျွန်ုပ် မှန်တယ် အို-အားလုံးကို မှန်တယ်။

ဒေါသတကြီး၊ အော်ပြောလိုက်သော ဆူမ၏ အသံမှတစ်ဆင့် ခေါ်နေ၍ ငိုသံဝါအာ၏။

ညီမ-တချုပ် ရှင်းပြချင်ပါတယ်။ ထင်းထန် ဂိုဏ်းချုပ် တာ-

ပုထင်း- ရှင်းပြရန် မည်သို့ပင် ကြိုးစားစေမည်။ ကျွင်း မေဇာ ဖြစ်မခံပါတော့ချေ။

ရှင်ကို ရန်ဆွဲတစ်ယောက်လုံး သဘောထားမရှိဘဲ ပြောဆိုတာ ကျွန်ုပ် မြဲမပြောပြပါ။

လူမသည် ပုထင်းကား၊ စိုက်ကြည့်၍ ပြတ်သားစွာ ပြော အေ၏။

ရှင်ဟာ သိုင်းလော့ဆီမှ လူတော်လူဆောင်းတစ်ယောက်လုံး လုပ်ချင်တယ် ချောက်ခေး။ နယ်သမီးဆေးတွေလို ချောမော ပြီး ဂုဏ်သရေရှိ မိန်းကလေးတွေကလေး ဝိုင်းနေကြတယ်မဟုတ် လား။

ကျွန်ုပ်တို့က ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် ထင်ရာစိုင်းနေတဲ့ လူ တစ်ယောက်ပဲ။ ရှင်က သိုင်းလော့ဆီ အကျိုး မဆောင်ရွက်ရင် ကျွန်ုပ်က သိုင်းလော့ဆီ ပျူဖီစီးရာ ပျူဖီစီးကြောင်း ဆောင် ရွက်မယ်။

ဘယ်တော့မှဆို ရှင်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဖက် အရပ်မှ နေတော့ မယ်ဆိုတာ မှတ်ထားပါ။

စကားဆုံးလျှင် ချစ်ခင် လှည့်၍ ပြောထုတ်သွားမေတော့ သည်။

‘ရပ်ဆိုနီ’

မြို့စားကြီးနှင့် တကွ ယှဉ်တွဲ၍ ရပ်နေခဲ့သော အဘိုးတို့က ခရှေ့သို့ လှမ်းထွက်ပြီး ဟန်အားရန် ဆန့်ပြင်လိုက်၏။

ပုထင်းသည် ကျွင်းမေအတွက် စိတ်ပူသွားစေရာ ထိုအဘိုး တို့၏ခရှေ့မှ အပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

အဘိုးတို့ ခရှေ့တို့၍ခရတော့သဖြင့် ကျွင်းမေထုတ်သွား သည်ကို ဟန်အား၍မရတော့ချေ။

www.burmeseclassic.com

၃၅

အမေ့ခံ

ကျင်းဝေ ထူထဲသွားပြီဖြစ်သည်။

လူမအား၊ လွတ်ပေးဖို့အိမ်ရာဖြင့် အဘိုးအို မကျေမနပ် ဖြစ်သွား၏။

'မင်း၊ ဘာရှုပ်အေးလိ'

ပုထင်းမှ အဘိုးအို၏စကားသံကို မကြားနိုင်အောင်စင်စင် အစော့လှည့်နေစေခါအစေ့သည်။

လျှင်းမေသည် အဘယ်ကြောင့် အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲစွာရပါသနည်း။

ထင်းယန်ဂိုက်၊ ချုပ်ခေချင်းနှင့် ပတ်သက်မိခဲ့ခြင်းကြောင့် သူ့အပေါ်စိတ်ဆေးရက်ကာ ထူထဲသွားပြီးနောက် အရှုံးတိုက် ဖြစ် ထင်ရာစိုင်းနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဆင်ခြင်မိလိုက်သည်။ သိုင်းဆေးအံ့၌ စည်းအပ်သတ်မှတ်ခြင်း မရှိသော်လည်း မိန်းမလေးဘစ်ယေခတ်နှင့် ရင်းနှီးစွာ အနီးအပ်ဆုံးရှိလိုက် စသည်နှင့် စွဲမ၏အရှုနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာကို အဖုကွယ်စေ၍ ရှေ့ဆီသေအားဖြင့် အက်ထပ်ယူရသည်အဘေး ရှိလေ၏။ ကျွင်းမေက သူ့အား အဆင်ထပ်ဖို့ငြင်းဆန်ဟူ၍ ခံပြင်းတစ် အရှုံးတိုက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း ဆင်ခြင်မိသည်။ စွဲမကိုယ်တိုင်လည်း မိမိအပေါ် မေတ္တာစာရိတ်မူ ရှိနေ ကြောင်း ပုထင်းရိပ်မိလေသည်။

ကျွင်းမေ၏မေတ္တာမှ အစုနီးခရာထဲမေတ္တာမျိုး ဖြစ်နေ သည်ဟု တွေးမိကာ စိတ်မဆေးစင်းဖြစ်လေသည်။

'မင်းလို့ ဒုဂါ၊စိမ်းဂိုက်၊ အလှတစ်ယောက်ပဲအောက်လေး' အဘိုးအို၏အော်ခေါ်သံ ထပ်မံ ထူထဲပေါ်အေးတော့မှ ပုထင်း သတိခင်လေးတော့သည်။

ပုထင်းအ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

'မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ'

'မင်းမလိုမိနဲ့၊ မင်းဟာ ဒုဂါ၊စိမ်းဂိုက်၊သေး၊ မတုတ်ဘူး ဆိုရင် မိန်းမဆိုလေးကျင်းမေနဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်စရာ အကြေခွင်း မရှိဘူး'

ထိုအဘိုးအိုမှ ဆရာကြီးပီတော့၏ ရင်းနှီးသော မိတ် ဆွေအစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဆရာကြီးပီတော့၏အား ဒုဂါ၊စိမ်း

ဂိုဏ်းမှ ဒုက္ခပေးလိမ့်မည်ဟူသော သတင်းကြားသဖြင့် ရော့ဖ် နှိပ်စားသဖြင့်ပါသည်။

သုခသမည်မှာ ကျီစုဖြစ်ပြီး ခြေလှမ်းတစ်ရာ သွေးကြော ထောင့်ဖြင့် ထင်ရှားစွာဖြစ်သည်။

ကျီစုက စုပီစုပြောဆိုခြင်းကြောင့် ကျင်းမေနှော့ဆိုလို့ သွားကား ပျော့ပျံ့နှစ်သိမ့်ရန် ပုထိုး၏အကြံ ပျက်သွားလေသည်။

ပုထိုး ဦးညွှတ်လို့၏။
ကျင်းမေက မိန်းမတောင်းခံအပါ၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှ စည်းရုံးသိမ်းသွင်မှုကို နှားတောင်းပြီး ခုလိုဖြစ်ရအံ့ပါ။ သူ့ကို နှစ်သိမ့်ပျော့ပျံ့ဖျံ့လို့ရပါထယ်၊ သူ့ကိုခွင့်လွှတ်ဖို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါဏယ်။

ဤနေရာ၌ဆစ်နေလျှင် ကျင်းမေကို လိုက်၍ပီတော့မည် မတူတံပေ။

ပုထိုးက တောင်းပန်စစ်စစ်ဆီအာ ခံပြုထုတ်သွားအေ့စုသည်။

မတော့မနှပ်ဖြစ်နေဆေး ကျီစုက အလွတ်မပေးပါချေ။
မင်း ထုတ်သွားလိုရမလား၊
ချစ်ချင်ပင် လက်ဝဲထမ်းပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။
ဆရာကြီးပီတော့လ်ကော မြို့စားကြီးပါ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေကြ၏။
ဇွတ်သည် ပုထိုးကိုသိကြပါ။

ပုထိုးက လာရောက်ရန်ပြုသည် မျှင်မေနှင့် ရင်ရင်း နှီးနှီးခိုင်းခြင်းကြောင့် ကျီစုက တိုက်ခိုက်လိုက်သည်ကို ဖာန်ဆေးခြင်း၊ မပြုခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရော့ဖ်ရှိသော သေးပုထိုးမှာ ကျီစု၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ရှေ့ဆက်သွား၍ ရမည်မထွက်တူ ယုံကြည်ထားသည်။

ကျီစုက ခြေလှမ်းတစ်ရာ ဆွေးကြောထောင့်ပညာကို အသုံးပြု၍ ပုထိုးအား သွေးကြောလှမ်းဝိတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း နားမည်ထားကြလေ၏။

ကျီစုက ထိုညာကို ထုတ်ဖော်အသုံးပြုလိုက်လျှင် ခြေလှမ်းတစ်ရာတည်း မည်သူမျှ ရှောင်တိမ်၍မရဘဲ သွေးကြောပိတ် ခံရလိမ့်မည်ဟူသည်။ ယုံကြည်ထားကြလေသည်။

ပုထိုးကိုယ်တိုင် နှော့ထိုက်ကျွေး မှ အဓိကကျဆေး သွေးကြောတစ်နေရာသို့ တိုက်ခိုက်ခံရကြောင်း သိရှိလို၏။

သူကိုယ်တိုင် ချဉ်းအပ်တိုက်ခိုက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အဝေးရောက် သွေးကြောပိတ်ပညာတစ်မျိုး အသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်အစုခြင်းဖြစ်ကြောင်း နားမည်ထား၏။

ရှောင်တိမ်းရန် အလွန်ခက်ခဲနေကြောင်းလည်း ဆင်ခြင်မိ လိုက်ရအား၊ သူ၏မျှင်ရစ် အရိပ်မဲလက်ညှိမညာကို ထုတ်ဖော် ခုခံလိုက်ရမလော့သည်။

ယခုအခါလက် အက်ညှိနှင့်လက်ခမယ်ကွေးကာ လက်ကို နှော့ထိုက်ပြန်ပေးလိမ့်မည်၊ တောင်းထုတ်ပစ်လိုက်လေ၏။

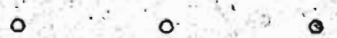
၇၀ ဝတ္ထုအောင်

ထူးခြားသော တိုက်ကုတ်နှစ်ခုသည် မျှော်စီဖြင့် မြင်တွေ့နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ လေထဲ၌ပင် ဆုံတွေ့မိသွားတော့သည်။

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်လှသော တိုက်ကုတ်ကို တန်းတူညီမျှသော ဝညာရပ်မျိုးဖြင့် ခုခံချေဖျက်ဖို့ကြိုးစားသည်။ ဖြစ်ပွားတော့သည်။

ထိုနေ့၏
‘ဟူး’

ပုထိုးသည် ပြောင်းပေါက်မှုအစစ်ဆင့် အပြင်ဘက် ခုန်ဆွတ်သွားကာ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်လွှားတော့လေသည်။

ထိုစဉ်သည် ချော့၏ရုပ်တစ်ရုပ်အစား မလှုပ်မထွက် ရပ်နေမိလေသည်။

လူငယ်အေးဟစ်ယေး၏ဆန္ဒ စွန့်ဝညာစွာ ခုခံချေဖျက်သွားနိုင်သည်ကို မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။

မြို့စားကြီးနှင့် ဆရာကြီးပိစော၏ တစ်သေ့၏တို့ ထစ်သေ့၏ ကြည်လို့ကြွ၏။

ပိစော၏ သစ်ပြင်ချလို့သည်။

နေ့စဉ်ကြို၊ တစ်မျှင်သံယောဇဉ် (တ) ၇၉

‘လူငယ်လူရွယ်တွေ ခေခေကြွဝါအား၊ သိုင်းခေခေဆကြီးဟာ အတော်လိုတိုးတက်လာတစ်’

မြို့စားကြီး ခေါင်းညိတ်လို့ဆိုသည်။

‘ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် ထင်ရာစိုင်းချင်တဲ့လူရှိသလို မတရားမှုကို လက်မခံတဲ့လူလဲ ရှိသေးသေးတော့ ကံအောင်တော့ပဲ၊ ဒါထက် လူငယ်အေး၏ ဘယ်လိုသိုင်းဝညာမှုမှ အသုံးပြုသွားစလင့်ဆိုအံ့ ဆရာကြီးတွေ့မိသေး’

ဆရာကြီးပိစော၏ ခေါင်းခါလို့ဆိုသည်။

‘အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ဘယ်လိုသိုင်းဝညာရပ်ကဲ့သို့အစွမ်းအားနည်းပဲဖြစ်စေ၊ ဘယ်လို ခုခံအားတယ်ဆိုလေတောင် ထျာမမြင်လို့မရဘူး၊ လိုက်ကိုယ်လိုတောင် ရှစ်မိဝါရဲ့ဗျာ’

ဤကွင်း

မဆွေမနပ်ဖြစ်နေသော ထျာစုထံ ပြောလား၏။

‘ထူ အသုံးပြုသွားတာ ဆရာကြီးမိတ်ဆွေထစ်ယေး၏ရွဲ ဝညာပါပဲ၊ ထျာပဲ အောင်အောင်ကြီးသိဝါထယ်’

ဆရာကြီးပိစော၏ အံ့ဩသွားလေ၏။

‘ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေဆိုအံ့ ဘယ်သူ့ကိုမျှ၊ ရည်ရွယ်ပြီးပြောတာလဲဗျာ’

ဟူ၍

ပြန်ပေးလို့မိသေး၏။

အဖို့ စုံ ပြုံးလို့ထိသည်။

'ဆရာကြီးရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကိုပြော
တာပေါ့၊ မြေအေးယေးခင်ဆဲတောင် ဆရာကြီးဆိုလားပြီးဆေး
ကုသမှု ခံယူခဲ့ပေးတယ်လို့ သတင်းကြားမိတယ်'

ဆရာကြီးပိတောက်၊ မြို့စားကြီးနှင့်ကျွန်ုပ်တို့မှာ သိုင်းဗညာ
အတော်ဆုံးဖြစ်ကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏စာရေးကြားလျှင် ဆရာကြီးပိတောက် လှုပ်လှုပ်
စွမ်းရှားဖြစ်သွားလေ၏။

'ခေါင်းနှစ်လုံးနဝါ၊ ပုဆွေခင်းကိုပြောစာစား'

ကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းညိတ်လှိတ်သည်။

'ဆရာ လှုပ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ဦးမှခလဲဗျ'

ပိတောက်၏မုတ်နှုတ်တွင် အံ့ဩသည့် အရိပ်အစရာများ
ဖြစ်ပေါ်လာပြီး တည်ကြည်လေးနက်စွာလေသည်။

ပုဆွေခင်းတော်ဆင်ပုဆွေခင်းသည် ဆရာကြီးပိတောက်နှင့်
ငယ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ခဲ့ကြလေ၏။

ပိတောက်၏ ဆေးဆရာဖြစ်လာချိန်၌ ပုဆွေခင်းသည်
လည်း ထင်ရှားစေစေ သိုင်းဗညာ၏စာစစ်ယေဘုန်းဖြစ်စားခဲ့လေ
သည်။

ပုဆွေခင်းသည် အချိန်မဲ့သိုင်းဗညာ၏အား ဖြန့်စည်ရယူ
နိုင်ရေးအတွက် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၌ ခေါင်းနှစ်လုံးနဝါ၊ အပြစ်
ဝါဒင်နေစဉ် ဆရာကြီးပိတောက်နှင့်ထစ်ကြိမ်တွေ့ဆုံခဲ့ပြီးအပြစ်
စုံကို ရှင်းပြခဲ့သည်။

နဂါးဂိုဏ်းအား ကိုယ်ရဲခတ် နဂါးခေါင်းဆောင်များ
စာစုပေးစေကြရာ၌ သိုင်းဗညာကစားများ၏ အကျွန်ုပ်တို့
ကို ရယူနိုင်ရန် ပုဆွေခင်းနှင့် ပိတောက်တို့ဆက်သွယ်၍ စီစဉ်
ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

ပိတောက်နှင့် အဖြူရောင်သိုင်းအင်အားစုံသည် ပုဆွေခင်း
၏ အစီအစဉ်အတိုင်းနဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို ရွေးမူနှိုးဆောင်ပွဲ
ခံနိုင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း...
ပုဆွေခင်းနှင့် ပိတောက်တို့၏ ရင်းနှီးမှုကို ကျိစ္စအသေခင်း
စွာ သိနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပိတောက်၏ အထိပြင်းချလို၏။
'ပုဆွေခင်းဟာ နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းထဲ လှတ်လို့ဆိုတဲ့ မိန့်မ
ဆို၊ တစ်ယေဘုန်းကြောင့် အဆိပ်မိခဲ့တယ်၊ ကျွန်ုပ် အစွမ်းကုန်
ကုသပေးခဲ့ပေမယ့် အချိန်လွန်နေပြီ ဖြစ်လို့ အသက်ကတော့
မယ်နိုင်ခဲ့ပါရဲ့--'

'သိုင်းဗညာတွေ အားလုံး ဆုံးရှုံးစွမ်းခဲ့ရတယ်၊ တကယ်
အခု ပုဆွေခင်းဟာ လူဆို၊ တစ်ယေဘုန်းမဟုတ်ပါဘူး'

ကျိစ္စ ပြုံးလို့ထိသည်။
'အပြစ်အလွဲ သူ့ကို လူဆို၊ တစ်ယေဘုန်းလို့ စုပ်စို့နေတာ
အထိပါဘူး၊ တစ်ချိန်ဆ သူကူညီခဲ့လို့သာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း
ခင်းနိုင်ခဲ့တာပေါ့--'

‘သူ့ခိုင်းစဉ်မှာ အသုံးမပြုနိုင်စေဘူး။ ဆိုရင် ပြန်ခေါင်း
ထေးင်ထေးတဲ့ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းတဲ့ နေရာမှာ မပါ
ဝင်နိုင်တော့လို့ ဝမ်းနည်းစရာပဲပေါ့...’

‘ဒါဝေမယ်... စောစောစော လူငယ်ကို ကြည့်ရင် ပုကျောင်း၊
မှူး အမွေဆက်ခံနိုင်မယ့်လူတွေ ရှိနေပြီဆိုတာ ထင်ရှားနေတော့
ပေါ့’

ကျစ်လေး ပုကျောင်း၊ ဘေး လူဆိုးအစစ်ယခုပေး ဆတော
မထားသဖြင့် ပိတောက်ဆီ စိတ်သစ်သရေ ရရှိဖို့ပေးလေတော့
သည်။

ထို့အပြင်--

ပုကျောင်း၏ မညာတာမဲ့ ဆက်ခံမည့်အုရိန်ကြေးငွေ သိ
ရှားဖြင့် ဝမ်းသာသွားသည်။

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း အရန်ငြိမ်းထမ်းပြီး ခုကွဲဝေးခဲ့လို့ ပုကျောင်း၊
ထို မိသားစု နှိုက်ကို ပျက်စီးသွားခဲ့ရတယ်။ စာအုပ်ပစ်စစ်တွေ
တက်ပြေး ရှောင်တိမ်း သွားခဲ့ကြရတယ်...’

‘စောစောစော လူငယ်အဖေ ပုကျောင်းရဲ့ စားတစ်ယောက်
ယောက်များ ပြစ်နေမလား၊ ဝိသေကြောင်းကိုသာ ပုကျောင်း၊
သိရင် ဘယ်အထောက် ဝမ်းသာလိုက်မလဲ’

ကျစ်လေး ပြုံးလိုက်၏။

‘ကျွန်ုပ်တို့ညွှန်ကို ခုခံချေဖျက်သွား နိုင်အယ်ဆိုတော့ စိတ်ထဲ
ကတော်ဆီမေး၊ ဖိသိအဆောင် ပြစ်လွှားပြီး စိတ်ဆိုးမိ
အယ်--’

‘ဒါဝေမယ် ပုကျောင်းရဲ့ အပြစ်ကို တွေးပြီး ဒါတွေ ဝမ်း
အစုရမယ် ကိစ္စဆိုတာ လာတော့ပေါ့မိပါတယ်’

ပိတောက်ဆီ ဦးညွှတ်သည်။

‘မိတ်ဆွေကြီးရဲ့ သဘောထားကို လေးစားပါအယ်ဗျာ’

ကျွန်ုပ်တို့ သတိပေးလိုက်၏။

‘ဒီအောင်လေးက နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းကို သစ္စာ ခံထားတဲ့
မိန်းမဆိုအေးနဲ့ ပတ်သက်နေတာ ခက်တယ်။ တော်ကြီး အမ်း၊
မှူး၊ ရောက်လွှားရင် မလွယ်ဘူး။ ဒီအကြောင်း ပုကျောင်း၊
အသိပေးထားတာ စောင့်မယ်’

ပိတောက်ဆီ ဆက်ခံလိုက်သည်။

အောင်ပါပြီဗျာ၊ မြင်းဖြူတုံ့ဆွေးကို ကျွန်ုပ်တို့ဆီသွား
ပါမယ်’

မြို့စားကလေးက ကြားဝင် ခြားလိုက်၏။

‘ထိုကတည်း မြို့ထဲကို နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းသားတွေ ပင်စားပြီး
မသောင်းကျန်းရဲအောင် ကျွန်ုပ်တို့ဆီ ဆောင်ရွက် ထားရမိပါ
မယ်’

ထိုနေ့အထိ

လူချင်းခွဲရန် နှုတ်ဆက်လိုက်ကြ အေတော့သည်။

ခေါင်းမာပြီး ထင်တိုင်းညဉ့်ရှိသည် ၏အကုန်တို့ ခိုး
ရိပ်ပုပ်နံ့နေမိအေစွာစည်။

ထိုစဉ်—

အခါမှ နှဲမုတ်သံ၊ ဝိုင်းသံများ၊ တုန်ခါအေးသည်ကို
ကြားလိုက်ရ၏။

ပုထိုး အေးအုပ်ထဲမှ အပျာအစား ထုတ်၍ ကြည့်လိုက်မိ
အေးအခါ ဝေအေး အခမ်းအနားတင် အသုံးပြုသော ဝေါစင်
တစ်ခုအား လူတစ်စုက သယ်ဆောင် လာနေသည်ကို တွေ့ရ
သည်။

မင်္ဂလာအခမ်းအနား၊ ကျင်းပရန် သတိသမီး၊ စိတ်ဆေးကို
ဆယ်ဆောင်အားကုန် အသုံးပြုလေ့ရှိသည့် မင်္ဂလာ ဝေါစင်
အား သယ်ဆောင်၍ တီးမှုတ်အခန်းကြိုခြင်း ပြစ်လေအေစွာ
သည်။

ဝေါစင်စာလုံးသည်ကို ကြည့်ပြီး ပုထိုးမှ မဆီမဆိုင်
မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်ကိုစင် သတ်ရလိုက်မိ၏။

မင်္ဂလာ ဝေါစင်သည် ဇာတ်စကတ် ဇာတ်စ နီးအပ်အေးအေ
သည်။

အခါအတိုင်းမသွားဘဲ မိမိထံသို့ ဦးတည်လာသည်ဟု ထင်
မှတ်မိခြင်းကြောင့် ပုထိုး မျက်မှောင် ကုတ်သွားမိလေတေစွာ
သည်။

ဝင်္ဂလာ ဝေါစင်အား ထပြည်ပြည်၊ နီးအပ်အေးပြီး သူထံ
သို့ ဦးတည်လာနေခြင်း ပြစ်ပေ၏။

ထိုစဉ်—အယ်ချိုဖြစ်အေးလို့

နေ့စဉ်တစ်ယောဖတ်

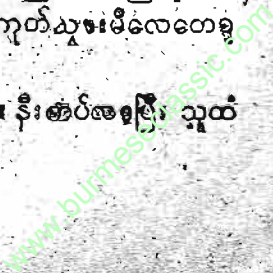
ပုထိုးသည် ထိုစဉ်အခါ မြို့ပြင်သို့ ခုတ်ဆွဲသည့်တိုင်
အင်းမကော် ရှုစုမတွေ့သဖြင့် စိတ်ပျက်သွားလေ၏။

‘အင်းမေ—အင်းမေ’

အကြော်ကြော် အော်တစ် ဝေါလိုက်ဆောင်သည်။ တုန်ပြန်
လို့ မကြွားရချေ။

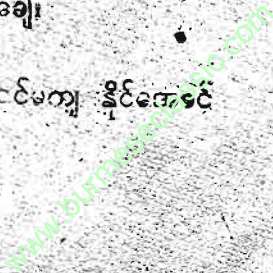
အင်းမေ ပျော့၏ချင်းမလှ ပျော့စိန္တီးပြီ ပြစ်လေအေစွာ
သည်။

အင်း... စိတ်ထင်ရာ လျှောက်လုပ် နေရင်အေ့ ခုကွပ်
ပဲကွပ်

ပုထိုး၊ အာမဏညီနိုင်ဘောင်၊ ဖြစ်နေစဉ်မှာပင် ဝေါစင်
ဆည် ပညာပေးတမ်း၌ ရပ်တန့်သွားစေ၏။
သူ ကပ္ပားကလေး နှော့ကန်ဆုတ်လိုက်၏။
တီးမှုတ်ကရန်ခြင်း ရပ်သွား၍ အားလုံးအ ပုထိုး၏ရှေ့၌
ဓားတေးတံ ဝါရံပြုလိုက်၏။
'ခင်ဗျားတို့ ဘယ်ဘုရားလို့ ဝါးစုလုပ်ကြတာလို့'
ပုထိုး လှိုက်ခနဲ ပြေးလိုက်မိ၏။
လူတစ်ယောက်၏ ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လာသည်။
'အတို့သား...ဝေါစင်ပေါ်ကို ကြပါ'
'တစ်ဗျ'
'ပင်ဆူးပဲ့ အတူဆီ အားလုံး စီစဉ်ထားပြီးပါပြီ၊ ဝေါစင်
ပေါ်ကို ကြပါ'
ပုထိုး ခေါင်းခါယမ်းသည်။
'ခင်ဗျားတို့ ကပ်စုတွေ့လို့၊ ဈာန် အစုကြောင့် ဝေါစင်
ပေါ် ရမ္မာ လိုကျွပ်က သတို့သမီးမှ မတုတ်စား၊ ခင်ဗျား
တို့ လှမ္မားနေပြီဗျ'
ထိုလူလည်း ခေါင်းခါယမ်းသည်။
'ဖောင်ရင်စား သခင်လေး၊ ပုထိုး မအူတ်စားပျား၊ ဈာန်
တို့ လှမ္မာပေးပါသွား'
ဗျား
ထိုလူမူရားက သူ၏ဟာမည်ကိုပါ သိနေခြင်းကြောင့် ပုထိုး
ပါးစပ်အတေးငမ်းသား၊ ဖြစ်သွားရ၏။
'ခင်...ခင်ဗျားတို့'

'ဆတိုသမီး၊ ဖောင်နေဝါတယ် သခင်လေး၊ ပင်ဆူးပဲ့ကို
အချိန်မီ ကျင်းပနိုင်အောင် ဝေါစင်ပေါ်သို့ ကြပါ'
'ဟာ... မဖြစ်နိုင်တာ'
ပုထိုးက နေ့ဖော်သို့ ထပ်မံ ဆုတ်လိုက်ပြီးမှ တစ်စုံတစ်ခု
ပြုရအေး၍ မေးလိုက်၏။
'နတ်ဦး...ခင်ဗျားတို့ သတို့သမီးက ဘယ်မှာလဲ'
ထိုလူက ဦးညွတ်လိုက်၏။
'မီးနတ် ဂိုဏ်းချုပ်ပါ'
ဗျား
'ကျွပ်တို့ဟာ မီးနတ်ဂိုဏ်းမှ အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှ ခွင့်
တို့ ဝေဘလ္လ လူ့ဘူပါ၊ ခုဆိုရင် မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်က လက်
ထပ်ရအတန်မှာမို့ မီးနတ်ဂိုဏ်းကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ပါပြီ'
'မီးနတ်ဂိုဏ်း၏ အုပ်ချုပ်မှု အဆုံးသတ်သွားပြီ၊ အားလုံး
လွတ်အပ်အောင် ကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြလေ၏။
ပုထိုးအား အူမနှင့် အဘယ်ကြောင့် လင်ထပ်ရမည် ဆို
သည်ကို နားမထည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေ၏။
ဗျားသည် သိုင်းပညာကတ်ပြီး ထရာ မျှတမှု ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
မိန်းမချေလေး တစ်ယောက် ဖြစ်လေ၏။ အိမ်ထောင်ဖော်
အဖြစ် လက်မခံနိုင်စရာ အကြောင်း မရှိပါချေ။
သို့သော်
ဘုမသိဘမသိ လင်ထပ်ရမည်ကို အငင်မကျ နိုင်အောင်
ဖြစ်နေရ၏။
'ဝေါစင်ပေါ် ကြပါ'

ထိုလူ့အဖွဲ့ထဲမှ ဖိတ်ခေါ်အာသည်။

ပုထိုး၊ ခေါင်းခါယမ်းသည်။

'ဝမ်းနည်းပါကယ်ဗျား၊ ကျုပ်မလိုက်နိုင်ပါဘူး။'

'အောင်၊ ပါပြီ'

ထိုလူသည် အဆင့်ယူအားဟန်ရှိသော ပစ္စည်းအစုံခုကို ထုတ်ဖော်

နှင့် ကဲ့သို့ ပေးပေးဖြူနေသည့် ပဝါဖြူလေးတစ်ထည် ပြန်

သေချာစွာ သိမ်းဆည်းထားခြင်းကြောင့် မြူမှုန်ရှုပ်ငံစင်

ထိုလူ့အဖွဲ့အား အကြောင်းရှင်းပြသည်။

'သခင်လေး... အဆီမခံနိုင်ဘူး၊ ဆိုရင် ဒီပဝါဖြူအေးကို လက်ဆွတ်လို့မပါ။ မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်ကို ပြန်ပေးဖို့ ယူဆောင်

အကဲသတ်ထားတဲ့ အကုန် သခင်လေးထံ ပြင်းစယ်လို့မ

ပုထိုး၊ တွေဝေထွေးသည်။

'ဒီလိုဆိုရင် သူ့အဖွဲ့အားပေးပါ'

ထိုလူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'သစ်ပေးပါလိမ့်မယ်၊ လက်ခံပါလိမ့်မယ်'

'အောင်၊ ပြီ'

ပုထိုးက ပဝါဖြူလေးကို ယူ၍ လက်ဆွတ်ရန် ဖန်ပြင်မိ

ကိုစွတ်စိုကို မြန်မြန် ပြီးပြတ်သွားစေလိုစဉ် အတော

သို့သော်...

ပဝါလေး၊ လက်ထဲရောက်လာသည်နှင့် စိတ်ထဲ တစ်မျိုး

ဖြူစင်သန်ရှင်းလှစွာ ပဝါလေးအား မီးလျှံ ဂိုဏ်းချုပ်

ပုထိုးသည် ခဝါလေးကို ကိုင်၍ ဝိုင်ဆွေးလေ၏။

မီးနတ် ဂိုဏ်းချုပ်၏ မျက်နှာလေးကိုစည်း မြင်ပေအောင်

ပုထိုး၊ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

'ဝင်္ဂါအေးကို ပြန်ယူထားပါတော့'

ထိုလူကား ပြန်ပေးလိုက်သည်။

ထိုလူ ဝမ်းသာသွား၏။

'သခင်အေး၊ လိုက်ခဲ့မယ် တုတ်လေး'

'မလိုက်ဘူး'

'ဟေ့... ဒီလိုတော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ပဝါလေးကို ခက်မသုတ်

ကျွန်တော် အဆီမသုတ်အစုအဖြူစင်သန်ရှင်းနေတဲ့ ပဝါ

ထိုလူ အဆီမခံပါချေ။

'ပြစ်ဒေသပေါ်ဘူးသခင်လေး၊ မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်ဟာ ညစ်ထေးပေကျနေပါပြီ။ သခင်လေး လာမခံနိုင်တဲ့ နေ့ကတော့ ဝင်တေး ညစ်ပေသွားတော့ ဘဝမှ အကြောင်း မဟုတ်တော့ပါဘူး'

ပုထင်း စိတ်ပျက်အောင်လည်း သူ့အား အဓမ္မ အကြပ်ကိုင်သည့် သဘောမျိုးကို မနှစ်မြို့ပါချေ။

လူက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'သခင်လေး လာမခံဘဲ ငြင်းပယ်ညှိနှိုင်းကာနဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်လွှားမှပါ'

ဘာလို့ ဂိုဏ်းချုပ်ဟာ အင်တောန် သနားစရာ လောင်းတဲ့ မိန်းမလေး အစ်ယောက်ပါ'

ပုဂံပြုလေး တစ်ထည်သည် လက်သုတ်ဖို့ မဆိုထားနှင့် ညီညွတ်လိမ့်လျှင်ပင် စွန်းထင်း ပေကျွံသွားမည် ဖြစ်ပါပေသည်။

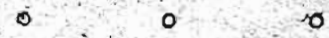
မိန်းမလေး တစ်ယောက်၏ အသေသည်လည်း ပဝါပြုအေး တစ်ထည်နှင့် တူလှပေသည်။

အနည်းငယ် ထိတွေ့မိမည်နှင့် စွန်းထင်း ပေကျွံ၍ မသန်ရှင်းတေရဟု ဆိုနိုင်ပါ၏။

မသန်ရှင်းသော မိန်းမလေး တစ်ယောက်အား ခေပ်စွဲအေး စိတ်ဝင်စားကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ပုထင်းသည် မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်၏ ဘဝကို ရော့စကားထဲထဲမှ သာမိန်အစား

ထိုကြောင့်... 'ရောင်ပြီ... ကျုပ် သူနဲ့ လိုက်တွေ့မယ်' ဟု ပြောဆိုလိုက်မိသေတော့သည်။

လှပသေစွာ တောင်ကုန်းလေး... တောင်ကုန်းလေး ပေါ်၌ ရောင်စုံငန်းများ ပွင့်နေလေသည်။

ပန်းခင်းအလယ်တွင် လေသွားဆောင်ကံအေး တစ်ခုရှိလေသည်။

ပုထင်းအား သယ်ဆောင်ထားသည့် ဝေါလင်သည် နေ့စာဆောင်လေး ရှေ့သို့ ရောက်ရှိအေး၏။

တို့မှတ် စုံခွန်နေကြသူများသည် ရပ်တန့်လိုက်ကြသကဲ့သို့ ဝေါစင်ကလည်း အသားအယာဝင် မြေပေါ် ချွေးဝါးလိုက်လေသည်။

ပုထင်း၏ ဝေါယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်၏။

ဝတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လျှင် လေသွင်းဆေးခင်
လေးအတွင်း၌ မိန်းမလေး တစ်ယောက်၏ နေရာပေး၍ ထိုင်နေ
သည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုမိန်းမလေးကား ဘျော်ကြီးခဲသော မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်
ဖြစ်ပါကော၏။

ဝေါစင် ထမ်းခဲ့သူများ၊ တီးမှုတ် အရန်နေသူများသည်
တောင်ကုန်းလေးပေါ်မှနေ၍ တိတ်ဆိတ်စွာ ပြန်ဆင်းသွားကြ
လေ၏။

တောင်ကုန်းလေးပေါ်၌ပုထိုးနှင့်မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်တို့နှစ်
ယောက်တည်းသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေ၏။

လပြည်လေးသည် ဝေယျာ၊ တိုက်ခတ်လေသောအခါ
မွေးကြိုင်သင်းပျံ့သော ပန်းရန်များလွင့်ပျံ့လာသည်။

ဘျော်ငှာဖန်အလေးများထဲ ဆွဲသောဘဝ အေးသီကျော
နေကြ၏။

ဝန်းကျင်သည် အိပ်မက်ဆန်သော စန်းချိုအေးအစ်ချပ်
ဝမ်း ရှိနေပါကောသည်။

ပုထိုး သစ်ပြင်းချလိုက်သည်။
ညီမ

သူ၏ခေါ်သံကြားမှ မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ် လှည့်ကြည့်အစ
သည်။

ပုထိုး ပြုံးလိုက်သည်။
ကျုပ်က ညီမကိုပြောစရာရှိလို့ လိုက်လာတာ

သူမ တွေ့တွေ့လေးဖြစ်သူမသည်။

'ကျွန်မကို ပြောစရာရှိလို့လိုက်လာတာ'
တုတ်ဝါတယ်ညီမ

'ဘဝ...ဘာများ၊ ပြောစရာရှိလို့လိမ့်မယ်'
ပုထိုးက တည်ကြည်သောမျက်နှာထဲမှဖြင့် ရှင်းပြလိုက်
သည်။

ညီမ၊ ဤပုံဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက ရန်သူခွဲအော်ချစ်
ကြောင့် မိဘတွေနဲ့ တကွတပြုဖြစ်ပြီ။ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပါ
တယ်။ ကံဆောင်းထေးကပ်မလို့ အသက်မသေဘဲ ကူညီစေခွင့်
ရှောင်မယ့်လူနဲ့ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်'

သူ့ဘဝ၏ အဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြလိုက်၏။
ပုထိုး၏စကားထဲ ရင်နှာစရာအစားလှပေသည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ ရန်သူ၏အော်ချစ်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရ
သည် မဟုတ်ပါဘူး။

အရွယ်ရောက်၍ သိုင်ပညာပြည့်စုံသောအခါ ကန်တီနှင့်
ပခင်ကို ရှာဖွေရန်၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအား ချေမှုန်းရန် သိုင်း
ထားအသို့ ဆင်းလာခဲ့ရာမှ ကျွမ်းမေနှင့်တွေ့ဆုံရပုံများကို
ရှင်းပြလိုက်သည်။

မီးလျှံဂိုဏ်းချုပ်မှာ ဇိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေပြီး
ပုထိုး၏ဘဝကို ဂရုစားသတ်သွား၏။

ပုထိုးက တည်ကြည်သောမျက်နှာထဲမှဖြင့် အေးအေး
• သပ်ဆိုက်သည်။

'ကျုပ်ရဲ့ အဖေအစ်ကိုကို ရှာဖွေဖို့က အရေးကြီးဆုံး
ဖြစ်ပါတယ်။ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကိုလဲ ချေမှုန်းရဦးမို့ပါ။ ဒါ

ကြောင့် ကျုပ်အပေါ် နားလည်ခွင့်လွတ်ဖို့ စောင်းပန်ဝါ
တယ်

မူးမ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ကျွန်မနားလည်သဘောပေါ်စေဖို့တယ်။ အစ်ကို့အပေါ်
မှာ အတင်းအကြပ် ပြုလုပ်မိသလိုဖြစ်လျှင်တော့ကို ခွင့်လွတ်ဖို့
စောင်းပန်ပါစယ်ရှင်'

'ကိစ္စမရှိပါဘူး ညီမရယ်၊ ရပါတယ်'

'အစ်ကို သူ့အနိပ်ပါပြီရှင်၊ ကျွန်မကြောင့် အစ်ကို့ ဆောင်
ရွက်ပေးဖို့ကိစ္စတွေမှာ နေ့စဉ်နေ့ ကြန့်ကြာနေပါထိမိမယ်၊
အစ်ကို့သွေးပါးတာ'

'ကျုပ်အပေါ် နားလည်တာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊
ကဲ...ခွင့်ပြုပါဦး'

ပုထင်းသည် ဆူအေးနုတ်ဆူဆူ ထုတ်သွားရန် ခြေ
ထွမ်းပြင်လိုက်မိလေသည်။

ထိုစဉ်--

ဆေးသစ်ဆေးအတွင်းရှိ ခေါက်စားပွဲပေါ်၌ ကြွေ၊
အရာတစ်အိုး ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကြော့နန်းအန်လုံးအေး နှစ်လုံးလည်းရှိနေသည်။

ပုထင်း မျက်မေ့စင်ကပ်သွား၏။

'ဒီပစ္စည်းတွေက ဘာသဘောနဲ့ထားရတာလဲ'

မင်္ဂလာအထိမ်းအမှတ် အရက်သေစက်ရန် အသင့်ပြင်ထား
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေ၏။

မိမိ၏ မင်္ဂလာအထိမ်းအမှတ်အစဉ် ငြင်းလိုက်သေးအခါ
ပည့်သို့ရှိမည်နည်း။

ပုထင်းသည် လစာရေခေါ်ဆောင်ဖို့ ပြောခဲ့သည်စကား
မျှားကို မြန်မည်ကြားထောင်အာစေသည်။

ရုတ်တရက်

ထူးဆန်းလှသောမျှားသည် စားပွဲရှိရာသို့လှမ်းထွားပြီး ကြွေ
ရော့လေးကိုမ ယူကာ ပန်းအန်လုံးထဲသို့ ငွေထည်လိုက်လေ
သည်။

အလွန်မွေ့ကြိုင်သော အရက်တစ်ခွက် ငွေပြားသားဖြစ်စွား
သည်။

အုမ ထိတ်ထိတ်ပျံ့ပျံ့ဖြစ်သွားသည်။

'အစ်ကို မသေစေနှင့်'

အပျော့အယာပြေးလှပြီး ပုထင်း၏အင်္ကျီထဲမှ အရက်ခွက်
ကို လှယူ၍ သွန်ဝင်လိုက်၏။

အရက်မျှားကား ဆေးသစ်ဆေးအပြင်ဘက် ပန်းစင်
မျှားပေါ်သို့ ကျသွားစေသည်။

ဤကဲ့သို့--

ကြော်တစ်မင်္ဂလာအောင်ခေတ် အပြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်
ပေါ်လစေလတေခဲ့သည်။

ပုထင်းစင်ထွားသော ပန်းပင်မျှားမှ ရှည်ချင်၊ ညှိုးနွမ်း
သွားကြပြီး ပျော့ခွေခွေကျသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

'အရက်ထဲ၌ အလွန်ပြင်းထန်သော အဆိပ်မျှား ရှိနေသည်
သနား။

'ဒါ-ခါ'

ပုထင်းစာ စူးမအား၊ ကြည့်လိုက်၏။

ဇွမ မျက်နှာပျက်စား ခေါင်းဝင် ထားစေသည်။

'ညီမ၊ ကျုပ်၏ ဇာတ်မခံဘူးဆိုရင် အဆိပ်အာရုံကိစ္စသေမယ်
ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်လိုက်မယ် ဟုတ်ကား၊
ပုထင်းစာ မေးလိုက်သောစုခါ မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ် တစ်ဦး
မပြောပါချေ။'

'ဘုကြောင့် ဒီလိုလုပ်ချင်ရတာမို့ ညီမရယ်' ဤပုံတစ်
ညီမကို လက်ထပ်ပို့။

ဇွကိုယ်နှိုက်လည်း အခတ်အခဲကြုံနေခြင်းကြောင့် မည်
လို ဆတ်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေ၏။

ဇွမတော့ ကြောက်သွေးစေသဖြင့် ပြောစေသည်။

'အစ်ကို သွေးပါတော့ရှင်၊ ကျွန်မကို မေ့ပစ်ဖို့မပါတော့စွ'

ပုထင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

'ညီမ ဘုကြောင့် ဒီလေစေတော်မူ ခေါင်းမာချင်ရတာ
မို့ ဘုကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်ချင်ရတာမို့
ဇွမ ခေါင်းခါလမ်းလေသည်။

'ဝမ်းနည်းပါကယ်ရှင်၊ ကျွန်မတော့ မီးနတ်ဂိုဏ်း၌ နည်း
စနစ်ကို တသွေမတိမ်း လိုက်နာရမှာပါ'

'ညီမ'

'အစ်ကိုအားပါတော့ရှင်'

ပုထင်း အကြိတ်မိသည်။

ဇွမ၏လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆုပ်ကိုင်ပြီး
ပြတ်သားစွာ ပြောစေသည်။

'ကျုပ်ကြောင့် လူကန်စေတော်မူ ခုကျွေးရာကန်ရမယ့်အပြစ်
မျိုး လုပ်မယ်လို့ထင်နေသလား၊ မင်းအ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံး
စီရင်မှုကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး၊ ဇော်ခင်ပြီ မင်းက
ဇွချုပ် လက်ထပ်ယုံမယ်'

ဇွမ ခေါင်းမော့ကြည့်လင်အား

ဇွမ၏ မျက်ခင်းတစ်စုံ မျက်ရည်များ စီးလျှော့နေစေတော့
သည်။

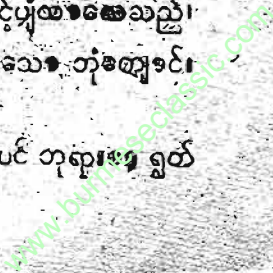
'ခေါင်းခေါင်း...ခေါင်းခေါင်း'

ချိုလှင်သော ခေါင်းခေါင်းသံများ လှင့်ပျံ့စွာစေသည်။

ဇွာဆီဖြူများဖြင့် ဆေးဖက်လုပ်သော သော့တံဆွေခင်၊

အေးသည် လှပသန့်ရှင်းစွာရှိနေ၏။

ခေါင်းလေးခင်းသံနှင့် မခရမ်းခင်းခင်းပင် ဘုရားရှင် ရွတ်
သံများ တွေ့မိစေလေသည်။

ပုထင်း၊ မေပုံးတို့သည် ဘုံကျွေးဝင်း၊ လေးဆီသို့ ဦးတည်အား
လှမ်းအားနေကြသည်။

မေပုံးမှ မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ် မိန်းမချော့အေးပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

ပုထင်းနှင့်မေပုံးတို့ အဘယ်သို့သေချော့ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဘုံ
ကျွေးဝင်း၊ လေးဆီသို့ ဦးတည်ခရီးနှင့်နေရာဝါသနာရှိသည်။

ပုထင်းသည် မေပုံးအား လက်ထပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း၊
ကြောင့် ဘုံကျွေးဝင်း၊ လေးဆီသို့ ထာခဲကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဘုံကျွေးဝင်း၊ လေးမှ နှုတ်တော်ထစ်စားပါးထံ၌ အကြွင်း
အင်မယားအဖြစ်သို့ သစ္စာဆိုကြွရန်ဖြစ်အေသည်။

ကျွေးဝင်း၊ သားသေ၊ ဖော်စပ်ပေးပေးပေး ပုထင်းတို့အား ဆီးကြို
အမှု အကျိုးအကြောင်း၊ မေမြန်းလိုက်၏။

ပုထင်းတို့က အေးရင်းကိစ္စကိုပြောပြအား အလှူငွေများ၊
ဝေးအပ်လှူဒါန်းလိုက်လျှင် ကျွေးဝင်း၊ သား၊ လေး၊ က သူတို့ကိစ္စကို

ဆောင်ရွက်ပေးမည် ဟု ဘုန်းတော်ကြီးထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွား
လေသည်။

ပုထင်းနှင့်မေပုံးတို့က ဘုန်းတော်ကြီးအား ဦးချလိုက်ကြ၏။
ဘုန်းတော်ကြီးသည် ပုထင်းတို့အား သစ္စာပြုစေပြီး

ကျွေးဝင်း၊ ချီးမြှင့်ပေး ပေးအေသည်။
ပုထင်းနှင့်မေပုံးတို့၏ အဖြစ်အပျက် အံ့ဩစရာကောင်းနေ

ပြီး ဇနီးပောင်န အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြအေတေသည်။
ပုထင်းသည် ထုတ်ခွာအား ဘုန်းတော်ကြီးအား ကျွေး

ငှားအင်စတား၊ ပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်တော့မှ။

ဟင်။

ဘုန်းတော်ကြီး၏အသွင်ကို သတိထား၊ လိုက်မိပြီး အတံ့
အကြံဖြစ်အားအေ၏။

ဘုန်းတော်ကြီး၏ရုပ်သွင်မှ သူပင်ပုကျောင်းနှင့် တူနေ
သည် မတူတိပါလေ။

အရှင်... အရှင်ဘုရားဟော။

ဘုန်းတော်ကြီး၏ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

အေးအေးအေးတို့ ဘုံကျွေးဝင်းထဲဝင်အေးအေသည်။ အေးအေး
အေးအေး ပုထင်း၊ ပြစ်လိမ့်မယ်လို့ စွန့်ပစ်ခန့်မိခဲ့ပါတယ်။

ဒါ... ဒါဖြင့် အရှင်ဘုရားဟော။

ကျွန်ုပ်တို့က နတ္ထံ ဘုန်းတော်ကြီးပါ။ လူဝတ်ကြောင့်
အဝတ်တော့ ပုကျွေးဝင်းလို့ ခေါ်ခဲ့တေပေ၊ ကွယ်။

ပုထင်း၊ ဝါးစပ်အေးအေးသားဖြစ် အေးအေး၏။

ကဲ့ကဲ့သို့သွားခဲ့ရသည်ပင်ပုကျွေးဝင်းအား ဘုန်းတော်ကြီး
အစ်ပါးအဖြစ် ပြန်လည်ဆုံတွေ့လိုက်ပြီမဟုတ်ပါလေ။

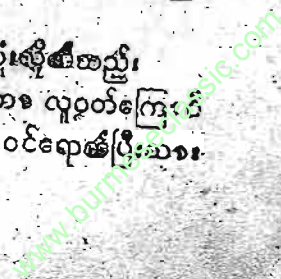
ပေပေ

ပုထင်းသည် ကြွမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဒူးထေပုစုံချစ်ချစ် ဝမ်းနည်း
ကြားကဲ့စွာ ခေါ်လိုက်အေ၏။

ပုကျွေးဝင်း (စာ) နတ္ထံ ဘုန်းတော်ကြီး ပြန်လိုက်အေသည်။

အေးအေးအေး စိတ်ထိန်းပါကွယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ လူဝတ်ကြောင့်
မထုတ်တော့ပါဘူး။ ထာသနစုံအေးအင်ထဲဝင်ရေခဲပြီးသား

ပေပေပေ

ပုလဲကြီးက တည်ကြည်စော့မျှန်နာထူးဖြင့် ပြောစေ
သည်။

‘ကျွန်တို့မသေလို့ ပြန်ဆုံတွေ့ခဲ့ကြိုစားဖြစ်ပေမယ့် တူ
ခြားနေပါပြီကွယ်၊ လေးဘ ခေါ်သ မောဟတွေအကြောင်း
ကျွန်တော်တို့ကောင်းကြီးနားလည်နေပါပြီ ဒဏ်ခံလေး၊ ဖြစ်
ပျက်ခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေအတွက် ကျုပ်တို့က နှစ်ခြင်းပြန်ပါပြီကွယ်’

ဖခင်ကြီးသည် လေးစားမှုတို့ကို ကောင်းစွာ တွေ့မြင်
စွမ်းခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

‘ပေပေ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအကြောင်းကိုတောင် မေ့ပစ်ဖို့မရှိ
စော့မဆို လမ်းဟင်’

ဇွတ်ဝါဇယ် ဒဏ်ခံလေး၊ ပြုလူအသစ် ဖြစ်လူအဟောင်း
ဆိုတဲ့ စကားပုံရှိတယ်မတတ်လား၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းတွေ
မေ့ပစ်ဖို့မရှိတော့ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်’

ဖခင်ကြီးမှာ ရန်သူကိုပင် ခုင့်လွတ်နိုင်သည့်ဆုတောင်း ရှိနေ
သည်မို့ ပုထင်း အံ့ဩနေရလေ၏။

ပုလဲကြီးက တည်ကြည်စော့မျှန်နာထူးဖြင့် ပြောစေ
သည်။

‘အစောပေး... နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို မေ့ပစ်လိုက်ပါဘာ?’

‘ပေပေ... နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကိုမေ့ပစ်လို့ ဒဏ်ခံ ပြဿနာတွေ
ပြီးဆုံးသွားမှာလား၊ ကျွန်တော်တို့ကိုလဲ ဘယ်နည်းနဲ့မ ချစ်
ဆုံးပေးကြမလဲဟင်’

‘ဒစ်... လေးရယ်... အတိတ်ဘဝ အကြောင်းကံ့ဖို့ပဲ သတ်
မှတ်ထားလိုက်ပါတော့၊ ကံ့... ကျုပ်လဲ ဘုရားဝတ်ပြုရဦးမှာ
မို့ ခုင့်ပြပါဦး’

ပုလဲကြီးသည် ပုထင်းနှင့်မေ့ဖူးတို့ကို နှုတ်ဆက်၍ ထူထဲ
စွာ ချစ်ဆက်၏။

ပုထင်းသည် ဖခင်အား တွေ့ဆုံနိုင်ရန် ကြိုးစားဖို့ကိစ္စပါ
အောင်လည်း ထပ်၍ မတွေ့ရစေဘဲပါချေ။

အစ်ကို...ဘဝပဲဖြစ်ဖြစ် အစ်ကို့ခွဲပေးဖက် ပြန်တွေ့ပြီဆို
တော့ပေး၊ သာဓကရပွဲမဟုတ်စား၊ လူဝတ်ကြောင်စွန့်နေတာ
ထက် ခုလိုဘဝမျိုးက သံသရာခရီး၊ အတွယ် ပိုပြီး သင့်လျော်
ဝါတယ်၊ ဆူဆူ အသက်အရွယ်လဲ ထောက်နေပြီ မဟုတ်
လား၊

ပုထင်း သစ်ပြင်းချလိုက်၏။

အောက်တယ်ညီမရယ်၊ ပေးပဟာ အတိတ်ကို စွဲထွက်မေ့စစ်
ဖို့ ဖြစ်ပြီဆိုပေမယ့် သင့်၊ ဝေးကွာအေးရာ၊ တက္ကသိုလ်၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၊
ကို ဆျာပဲဆန့်ပြီး ရင်ဆိုင်သွားမှပေါ့။

‘ဟုတ်ဝါတယ်ရှင်၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းက သင့်၊ ဝေးကွာအေးရာ
ဖို့ ဖြစ်ဆီမယ့် အပူတစ်ခွက်၊ သူတို့ကို ရင်ဆိုင်သွားရမှပေါ့။’
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို မျှော်မှန်းဖို့ကို ပုထင်းနှင့်ပေးပုံတို့ သဘော
တိုက်ဆိုင်မှုရှိကြပေ၏။

ထိုစဉ်—

ဟေး...ဟေး...

‘ခုပ် ခုပ် ခုပ်’

အော်ငေါက်သံ၊ မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
ကြားလိုက်ရလေ၏။

မြင်းစီးသမားတစ်စု မလှမ်းမအမ်းမှ ခုန်စိုင်းနှင်းစွားကြ
သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ၏။

အမ်းတစ်လျှောက် ဖုန်တထေရင်၊ ထေရင်ထသွား၏။

ပုထင်း မျှော်မှောင်ကုပ်သွား၏။

အကြောင်း

လေးစေ ယမ်းတိုက်ခတ်လေ၏။

ဆစ်ရှင်အလေးများ၊ ခေ့အားဝဲအေးပြင် ကြေညှိလေ
၏။

ပုထင်းသည် မေပုံ၊ နှင့်လက်ထပ်ရန် မြင်းပြုဘုကျောင်း
သို့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပုဆွေခင်းသည် လူဝတ်ကြောင်ကို စွန့်လွှတ်၍ ရန်မြို့
ရန်စဟူသမျှကို မေ့ထားလို့ ဖြစ်ပြန်လေ၏။

မေပုံသည် ပုထင်းဝိုင်နေသည်ကို ကြည့်၍ စိတ်မဆော်ခင်း
ဖြစ်နေဝါတော့သည်။

ပုထင်း ဝိုင်နေသည်။

သိင်္ဂါသမားတွေပဲ၊ ဘယ်လို အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတွေများ၊
နိုးလို့လဲ ဝမ်း

ထဲပြင်စီးသမားများသည် မြင်းဖြူဘုရားကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်
ခရီးနှင့်အတူ ခြင်္သေ့ဖြစ်၏။

ပုထိုး၊ ရင်ထိတ်စွာ၊ လေ၏။

သုတို့က မြင်းဖြူဘုရားကျောင်းကို သွားနေကြတာပဲ၊
အကြောင်းထူးတစ်ခုခုရှိနေပြန်တယ်

မြင်းစီးသမားများသည် အဝေးသို့ ရောက်ရှိကာ မြင်ကွင်း
မှ ပျော်စရာ ကျယ်လွန်းကြလေ၏။

ပုထိုး၊ လည်း၊ မခင်တကဲ့သို့ စိတ်ချမ်းသာစေရန် ဖြစ်လာစေ
သည်။

ညီမ မြင်းဖြူဘုရားကျောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ပြန်ပြီ၊ အခြေအနေ
ကြည့်ရင် ဖော်စဉ်မပယ်ထင်တယ်

မေဖိုးသည် ပုထိုး၊ စိတ်ချမ်းသာစေရန် သင်အားတုဆို၏
သည်။

နှစ်သေ့ကလေး၊ မြင်းဖြူဘုရားကျောင်းသို့ နေအိမ်လှည့်
ပြန်သွားကြလေသည်။

တောင်ကုန်းနှင့် တောင်ကုန်းလေးကို ဖြတ်ကျော်လိုက်ပြီ၊
သေးအခါ အဝေးမှ မီးခိုးလုံးများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို

တွေ့မြင်လိုက်ရတော့၏။
ဟင်...

မြင်းဖြူဘုရားကျောင်းမှာ တစ်ခုခုအော့ပြန်နေပြီ

ထိုမီးခိုးလုံးများသည် မြင်းဖြူဘုရားကျောင်း တည်ရှိသော
နေရာမှ ထွက်ပေါ်လာသည်ဖြစ်ရကား နှစ်သံယာဇဉ်က ထိတ်
ထန်သွားကြပြီ၊ လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှဲရန်အားကြသည်။

ဘုရားကျောင်းအား တွေ့မြင်ရသောနေရာသို့ ရောက်လျှင်ပိုပြီး
ထိတ်လန့်သွားကြတော့သည်။

မကြွားသေးမီအမှ လူတို့ရောက်ရှိခဲ့ကြသော ဘုရားကျောင်း
မှ မီးတုန်းတုန်းအထိ အလင်းနေသည်ကို တွေ့မြင်လို့ထင်
တော့သည်။

ညီမ—မြန်မြန်လား၊

မေဖိုးလည်း ဖြိုဖန်သွားလေသည်။

တေ...တေ...

ခုပ် ခုပ် ခုပ်

တစ်ယာဇဉ်မှ မလွတ်စေနဲ့

မြင်းစီးသမားများသည် မီးတုတ်များ၊ လက်ခံများ၊ စွဲ
လိုင်အား မြင်းဖြူဘုရားကျောင်းအား မီးတိုက် ဖျက်ဆီးနေကြ
သည်ကို တွေ့ကြုံရလေသည်။

ပုထိုး၊ ဒေါသချောင်းချောင်းကူးသွားတော့သည်။

လူယုတ်မင်းတွေ... သမိုင်းသစ်ပြင်ထားလေအောင်

အော်ငေါက် ပြောဝင်သွားအေး တချို့ကြိမ်တိုက်ခိုက်သွား
လေ၏။

မေဖိုးလည်း ပုထိုးနှင့်အတူလက်ထဲက တိုက်ပွဲဝင်လိုက်
လေသည်။

၁၀၈ စက္ကဘောင်

ပုခကျောင်း မှုဆီလုံးပွင့်အေးသည်။

တအေးအေး ပြန်အေးတော့ကိုး

ဘယ်—ဘယ်လိုပြစ်ရတာလဲ ပေးမရယ်

ပုခကျောင်း မချိပြုံး ပြုံးလိုက်၏။

ချုပ်ဘဝဓမ္မ အတိတ်ကကြောင့်လို့ပဲ ဆိုရမှာပေါ့လား။ ဒီ
နယ်အစိစိုက်မှာ ချုပ်ဘဝအနေတို့ ကြောင့်နစ်နာအဖွဲ့ဘေး မကြော
သေးအဖွဲ့ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို သစ္စာခံလိုက်ကြည့်ရယ်။ ဆူတိုဆီအ
တစ်ဆင့် ချုပ်ခွဲ အကြောင်းကို နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းထံ သိသွားပုံ
ရအယ်။

နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းချုပ်ဟာ အမှတ်ငါး နဂါး ဝှူးလုံဆီအရ
သွေးကဲ့ သိုင်းကျွမ်းကို လေ လာ ထုတ်မြော့အသွေးခဲပြီ ဒီ
သိုင်းကျွမ်းအ အမန်အဖယ် ပြည့်စုံမှုမရှိဘဲ လိုအပ်ချက်အတိုင်း
နေတယ်ဆိုတာလဲ သူသိ သူ့စာပြီး ဖေဖေ ကို သဲကြီးမဲကြီးလို့အ
ရှာနေတယ်။

ပုထင်း အံကြိတ်လိုက်၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်ကို ကျွန်တော် ရင်ဆိုင် ချေမှုန်းအား
ပါမယ် ဖေဖေ

မည်သို့ဆိုစေ—

ပုခကျောင်း သည် သားပြစ်ဆွဲအား စိတ်မချနိုင်ပါချေ။

သား—နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို ရင်ဆိုင်ဖို့ထင် သေးရုံအစ်ကို
ပုချိုကို တွေ့အောင် ရှာဖို့ ပိုပြီး အရေးကြီးအယ်။

စိတ်ချပါ ဖေဖေ၊ ကျွန်တော် အစ်ကိုကို တွေ့အောင် ရှာ
ခပုထွားမှာပါ။

သားရဲ့အစ်ကိုပုချိုက အရှင်လိန်မြို့မှာရောက်နေပြီ၊ တစ်
ခင်းဆိုင် ပွင့်ထားတယ်လို့ သတင်းရတယ်။ အရှင်လိန်မြို့ကိုသွား
မယ်။—သွား—သွား။

ပုကျောင်းသည် စကားဆိုအောင် မပြောနိုင်ဘဲ အေးမှူး
ဝေခဲနဲ့ အန်ထူးနဲ့ ခေါင်းငိုက်စိုက် ဟုလုံးလေးတော့
သည်။

ဖေဖေ—ဖေဖေ

ပုထင်း အထိတ်တလန့် ခေါ်လိုက်၏။

ပုထင်း၏ ခေါ်သံကို ပုကျောင်း ကြားနိုင်တော့မည်မစွတ်
ပါချေ။

ပုထင်း မျက်ခန်းအစုံမှ မှုဆီရည်များ စီးကျလာစေတော့
လည်။

၈ ၀ ၀

မြင်းဖြူ ဘုံတော်အင်း မီးခောင် ပျက်စီးလွန်းပြီ ဖြစ်လေ
သည်။

ပုကျောင်းသက်ဂသည်။ မသမာဆူများ၏ လက်ချက်ဖြင့်
သေဆုံးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

ပုထင်းနှင့် မေပုံးတို့သည် ရွှေသင်္ချာထံ စုံစမ်း၍ ကြွောင် နှစ်ကိုက်သို့ လာခဲ့လေ၏။

ကြွောင်နှစ်ကိုက်သည် မြင်းဖြူဘုံအောင်နှင့် ငါးမိုင်ခန့် အကွာမှ မြို့လေးတစ်မြို့၌ တည်ရှိလေ၏။

သို့ဖြင့်...

ပုထင်းတို့သည် ကြောင်နှစ်ကိုက်သို့ ဆိုဆိုဆိုဆို ပြီးစီးပြီး ချောစေ ရှိသွားခဲ့ကြတော့၏။

ကြွောင်နှစ်ကိုက်သည် လူဆို၊ ဘေးပြုများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထား သော ဝုခရိတ်ကိုက်၊ ဘစ်ခုံ ဖြစ်၏။

ဃာဝင်က...

ခိုးကြွောင် ခိုးဝှက် လှုပ်ရှားခဲ့ကြဆော်လည်း နဂါးစိမ်း ကိုက်၌ သစ္စာခံပြီးသော အခါ နဂါးစိမ်း ကိုက်၏ ကျော ထောက်နေစေခံ ပြုမှုနှင့် မည်သူ့ကိုမျှ အရေးမထားဘဲ ဇာတိမ ထောင်လွှာကြခြင်း ဖြစ်၏။

ကြွောင်နှစ်ကိုက်ကို ကြွောင်ဘီလူးဆိုစွာ ဦးဆောင်ပြီး အဖွဲ့ဝင် နောက်လိုက် အင်အား နှစ်ရာကျော်မျှ ရှိလေတော့ သည်။

ကြွောင်နှစ်ကိုက်၏ ထင်ရာစိင်မှုကြောင့် ထစ်မြို့လုံး ကျီး လန့်စွာစား အခြားနေ ရောထဲနေလေ၏။

ပုထင်းနှင့် မေပုံးတို့ ရောက်ရှိစားကြသောအခါ ကြွောင် နှစ်ကိုက်၌ လှုပ်လှုပ် ရှားရှား ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်သဖြင့် လေ စသည်။

မြင်းဖြူ ဘုံကျောင်းအား ထွားရောက် တိုက်ခိုက်ခဲ့စဉ်က ပုထင်းတို့နှင့် ဆုံးတူမိပြီး ဆုံးမခံ ခံလိုက်ရသူများ ပြန်ရောက်စေ ကြပြီဖြစ်၍ ထိုသို့ လှုပ်ရှားနေခြင်း ဖြစ်၏။

ပုထင်းနှင့် မေပုံးတို့ ရှည်ရှည်လေးလေး စဉ်းစားမနေစေဘဲ ကြွောင်နှစ်ကိုက်၊ အဆောက်အဦ၊ အထွင်းသို့ ဝင်ရောက် သွားကြ၏။

မကြာမှီ...

ပြင်းထန်သော တိုက်ခိုက်သံများ၊ ဆူညံသော အော်ဟစ် သံများ ထွက်ပေါ် စားလေတော့သည်။

ထိုနောက်

ကြွောင်နှစ်ကိုက်၊ အဆောက်အဦကြီး၊ မီးတုန်း၊ တုန်း၊ တေးဂန်လောင်သွားလေတော့၏။

လူရှင်၊ဆော့၊ ချား၊ဆော့၊ထိဆိုင်၊ဆေး၊ အစ်ဆိုင်၌ ရှေ့ဆီ၌
နေကြခြင်းလည်း ဖြစ်၏။

ပုထင်း၏ ဘဝအည် အချိန်ပိုင်း၊ အထူး၊မှောင် အပြောင်း၊
အသို့မျှား ဖြစ်ပေါ်အားခဲ့၏။

ကဲ့ကဲ့၊နေ့ဆေး ပခပ်ကြီး၊အား၊ ပြန်တော့လိုအပ်ပြီ၊ မကြာ
မီမှောင် ဝေကဲ့ ကဲ့ပြီ ကျေတင်၊အား၊ခဲကြံ့မေး၏။

အစ်လိုဖြစ်စွဲမှာ—

ကျွမ်းလိန်မြို့၌ ရှိနေသည်ဟု သိရပြီ၊ တော့လိုစိတ်ဖြင့်၊ပျော့
တော့၏။

နှစ်ယောဇဉ်သား၊ ချား၊သော့ကဲ့-နကြစဉ်မှောင် ဆိုင်ထဲသို့
အဝါ၊ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသည့် လူတစ်ယောက် ဝင်ရောက်၊
ထည်ကို တော့မြင်လိုအပ်၏။

ထိုလူကို မြင်လျှင် ပုထင်း မျှော်မော့စင် တုတ်ထွား၊ရလေ
အည်။

အဆင်းဝါ၊သော့ မေပျံ့အ တီးတိုး၊ ဝေး၊လေး၏။

‘အစ်ကို အားဖြစ်လိုလိုဆင်’

ပုထင်း၊အ အဝါ၊ရောင် ဝတ်ထားသောအား၊ ညွှန်ပြလိုအိယေ
အည်။

‘သူဟာ သိုလိယန် ဂိုက်၊အ လူတစ်ယောက်နဲ့’

သဲကြီးမဲကြီး

နေ့ဝန်း၊နီမှူး၊ အနေ့ခက်ဘက်၌ ငုပ်လျှိုး၊ပျော့ဖက်ကွယ်သွား
ပြီဖြစ်သည်။

နေ့ခြည် ကွယ်ပျော့အိသွားသည်နှင့် အမှောင်ထုအ စန်း၊
ကျိုင်တစ်ခုလို၊ ဖုံးလွှမ်းသွား၏။

ညသည် မှောင်မည်း၊ ဖိတ်ဆိတ်သွားပြီ၊ မကြာမီ အဝန်း၊
ထုတ်ပေါ်လေးသဖြင့် အင်း၊အင်း၊ချင်း၊ချင်း၊ ဖြစ်အားပါစေစွ
သည်။

ပုထင်းနှင့် မေပျံ့တို့သည် ကျွမ်းလိန်မြို့သို့ ဦးတည် လာ
င်း၊ အစီ၊ခရီး၌ ခေတ္တ၊အနားယူ စား၊သောက်လိုအပ်ကြခြင်းဖြစ်
သည်။

ထင်းယန်ဂိုက်၊ သည် ပုထင်းနှင့် ဝတ်ဆင်လျက် ရှိကြောင်း၊
မေပုံ၊ နားထည်ထား၊ ဆေး၏။

ပုထင်းအား၊ အသတ်ဆင်ခဲ့သည်။ ကျေးဇူးရှင်အထင်းယန်
ဂိုက်၊ ချုပ်ပေးချင်းနှင့် ဆင်ဆင်ပေးရန် စီစဉ်ခဲ့သည်ကိုလည်း၊
မေပုံ၊ သိထားပြီး ဖြစ်၏။

သရ-

စူးမသည့် ပုထင်းနှင့် ဆင်ဆင်ထားသော ဇနီးသည် ဖြစ်
နေချေပြီ။

ထိုကြောင့်

မိန်းမလေးများနှင့် ဝတ်သင်္ကန်းသည်အခါ အဝတ်တိုစိတ်
ထို ဖြစ်ပေါ်လေအေး၏။

စူးမ မရိုင်းမိဘဲ ဆင်ဆင်ပြောသည်။

'ဣဟေ ထင်းယန် ဂိုက်၊ ရှေ့ အကြိုအတိ သုံးယောဆီမှ
ဝါဝင်တဲ့ လူထစ်ယောဆီပဲ၊ ထင်းယန် ဂိုက်၊ ကို အပိုင်စီးချင်
လို့ ဂိုက်၊ ချုပ်ပေးချင်း၊ အဝတ် အဆင်အတိုင်း ကြို၊ စားနေ
တာပေါ့'

ထိုအခါ ရောင်စိတ်ထား၊ စူးမအား-

ထင်းယန် ဂိုက်၊ နိ အကြိုအကဲ သုံးယောဆီ၌ ဝါဝင်ခဲ့သည်
ပူလုံဖြစ်သည်။

ပူလုံသည် ပုထင်းကို မတွေ့မမြင်ဘဲ ဆိုင်ထောင့်၊ တစ်နေရာ
သို့ လှမ်းသွားပြီး နေရာယူ၍ စားစရာများမှ ကြွေးစားစား
လိုက်၏။

ပုထင်း၊ ဆည်း၊ မမှတ်မိနိုင်ဘဲ အခါ မျက်နှာ လှဲထား၊ ချိတ်
ဆည်း။

'ပူလုံ ဒီနေရာကို ရောက်တာက အပြော့ရှင်၊ တစ်ခုခု ရှိ
မယ်'

ထိုစဉ်-

'ခုပ်ခုပ်-ခုပ်ခုပ်'

မြင်းခွေးသံများ၊ ကျွယ်လေးခင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ၍ မြင်းစီး
ဆမားအချို့ ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။

စူးမတို့သည် လွှားခနဲ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်း၊ စားကြပြီ။ ဆိုင်ထဲ
ဝင်လာကြ၏။

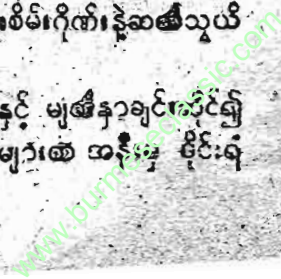
ထိုလူတို့အား ကြောင်နတ် ဂိုက်၊ သားများ ဖြစ်ကြပြီ။ ဦး
ဆောင်လားစွာမှ အစိမ်းရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူ တစ်ယောက်
ဖြစ်သည်။

နဂါးစိမ်းဂိုက်၊ မှ သိုင်းသမား တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း၊
ပုထင်း၊ ချစ်ချင်း၊ ဆက်ပြုမိသည်။

ထိုလူသည် ပူလုံထံသို့ ဦးဆည်အား နေသည်ကို မြင်လျှင်
ပုထင်း၊ မျက်နှာပျက်ကွား၏။

'လမ်းစတတ်စရာ ပူလုံ၊ ဟေ နဂါးစိမ်းဂိုက်၊ နဲ့ဆင်သွယ်
နေတာကို'

နဂါးစိမ်း ဂိုက်၊ မှ လူသည် စူးမနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍
ထိုင်ခုံလိုက်ပြီး ကြောင်နတ် ဂိုက်၊ သားများ၊ ဆင်ဆင်မှု စိုင်းရ
ထားလိုက်ကြ၏။

ကြောင်နတ်ရိုက်၊ ဘေးတို့သည် မြင်ကွင်းကို ကွယ်ထားဖို့ နှစ်
သက်သို့ ဖြစ်သွားခြင်းကြောင့် ပုထိုး၊ အားပလိုအားမရ ဖြစ်
စေရမည်။

မေပုံ၊ ပြုံးဖို့နည်း။

'အားမပပူပါနဲ့ရှင်၊ သူတို့ အားထွေ တိုင်မင်နေကြတယ် ဆို
အားကို နဂါးစိမ်းက လူကို ဖမ်းဆီး ပေးလိုက်ရင် ပြီးတော့ပဲ
ပထုတ်တာ။'

ပုထိုး သဘောတူဆိုက်သည်။

ထိုစဉ်—

နဂါးစိမ်း၊ ရိုက်၊ မလူ ဦးဆောင်သော ကြောင်နတ် ရိုက်၊
စားများနှင့် ဝှေးလိုတို့ ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွားကြသည်ကို တွေ့ရ
သည်။

ပုထိုးနှင့် မေပုံတို့လည်း ကျဆင်ငွေ ပေးချေ၍ ချစ်ချင်း
ဆိုင်အပြင်ထွက်သွား ထုတ်ထွားကြ၏။

ဆိုင်အပြင်ထွက် ချော့ထံလျှင်—

'ရပ်လိုက်'

မေပုံ၊ အားမပပူတားလိုက်ပြီ၊ ကြောင်နတ် ရိုက်၊ သားတို့ကို
တိုက်ခိုက်ဖို့နည်း။

ကြောင်နတ်ရိုက်၊ သားများ၊ ကြောင်ကမ်းကမ်း၊ ဖြစ်သွားကြ
သော်လည်း သတိစင်စား ကြွပြုံးချစ်ချင်း ပြန်လည် တိုက်ခိုက်
သည်။

ပြင်ထန်သော တိုက်ပွဲ ရုတ်ခြည်း၊ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့
သည်။

'ဝုန်း'

'အား'

'အထိစား'

'သေပါပြီ'

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ၊ တစ်နေ့ နှစ်ထုတ်အား
ပြီး ကြောင်နတ် ရိုက်၊ သားတို့ ဖမ်းပစ် ဖြစ်သွားကြောင်း တွေ့
သည်။

'ဟင်'

နဂါးစိမ်းရိုက်၊ မလူသည် ကြောင်ကမ်းကမ်း၊ ဖြစ်သွားပြီး
အခြေအနေမအန်မှန်း သိလျှင် ချစ်ချင်း၊ ထွက်ပြေးသွားစေ
သည်။

ပုလုံကသည်၊ ရှောင်တိုက်၊ သွားသည်။

'မေပုံနဲ့'

ပုထိုးက အော်ငါဆိုရင်၊ ပုလုံတို့နေအိမ်သို့ ပြေးဖို့
သွားလေတော့သည်။

အရောင် ပြာလျှော့နေသဖြင့် ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး သာယာလှနေသည်။

ပုထင်းသည် အေးအုပ်ထဲသို့ ပြေးမိင် ဖွဲ့စားသည်နှင့်--

'ဟူး'

အေးတို့သံ တစ်ချက် ဆူထိပေါ်လာ၍ ဆစ်ပင်တစ်ပင်၏ နှော့ထိကုတ်မှ လှုပ်တစ်ခု ခုန်ထွက်လာပြီ။ ချောင်းမြောင်း တိုက်ခိုက်လာ၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှလူထု အလစ်ထင်ထိပမ်း၍ တိုက်ခိုက်ဖို့ ခြင်၊ ဖြစ်၏။

ပုထင်းလည်း ချစ်ချင်၊ ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ဖို့ကံအေးထေ့စွ ချစ်၏။

နှစ်ယောက်သုံး ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်လိုက်သည်နှင့်--

'ဝန်း'

ကျယ်လေဝင်သေး အသံ ထုထိပေါ် အေး၍ နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းမှလူ ဒယ်ဒယ်ဖြင့် နှော့ထိဆုတ် သွားရအေးထေ့စွ ချစ်၏။

ထိုလူထိတ်အနံ့သွားသည်။

ထပ်မံရင်ဆိုင်ခြင်း မပြုဘဲ ဆူထိပြေးရန် ဟန်ပြင်ဖို့လေ သည်။

သို့သော်

'ရပ်ဖို့ထိ'

ပုထင်း၏ ခရု သို့ ခုန်ထွက်၍ ဟန်တေးလိုက်၏။

ထိုလူ ထွက်ပြေး၍ မရအေးထေ့စွ ချစ်၏။

'ယား'

ညှော့သံပေးအေး တိုက်ခိုက်ဖို့လိုက်သည်။

ပုထင်းအနည်း ပြင်းထန်စွာဝင် တိုက်ခိုက်ဖို့လေအေး စသည်။

'ဝန်း'

'ဟူး'

အေးတစ်ကြိမ်အည်း--

ထိုလူသည် ခုခံနိုင်စွမ်း မရှိဘဲ ပရိပရဲ လှင့်စင်သွားတော့ စသည်။

ထိုလူ မြေပေါ် ခြေထွားပြီ။ အပျားအယား လူးလိမ့်ထ ချစ်၏။

'ကျွန်ုပ်...ကျွန်ုပ်ကို မဆတ်ဝါနဲ့'

ကြော့ထိအနံ့တကြွေး၊ ကောင်းဝန် အေးအေးတော့၏။

ထိုစဉ်--

'ဟူး'

အဝတ်အစား၊ အေးတို့သံများ၊ ထွက်ပေါ်အေး၍ လူတစ် ယောက် ပြေးထွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ဝူးလို့ ဆူထိပြေးသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ပုထင်း ဝေါဟုလှူ၏။

‘ခင်ဗျား ကယ်ပြေးပေဏီ’

အော်ငေါက်၍ ပြေးဖမ်းသွားသည်။

ပုထင်းက ပုလုံကို အာရုံစိုက်စေလိုသည်နှင့် နဂါးစိမ်းကိုကံ၊

အားမှ အောင်အရေး ရှိလှူ၍ ထုတ်ပြေး သွားအေးတော့
သည်။

ပုလုံ အစ်ဖုန်ထိုး ထုတ်ပြေးသွားသည်။
သို့သော်

ဝါးတစ်ချိန်ခန့် အကုသို ပြေးသွားမိသည့်နှင့် ရှေ့၌
ဆမ်းပိတ်ရပ်နေစွာ တစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်သဖြင့် ခြေ
လှမ်း ဤ ခန့် ရပ်သွားလေ၏။

ဆမ်းပိတ်ရပ်နေစွာအား ကြည့်လိုက်သောအခါ ပုထင်းဖြစ်
နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ၏။

‘ဟင်...ဝင်...ဝင်’

ပုထင်း မှဲပြုံး ပြုံးသည်။

‘ကျွန်ုပ်ကို တွေ့ရမယ်လို့ ခင်ဗျား မျှော်ဆင်ခဲ့ဘူး မဟုတ်
လား။ ကျုပ်အလဲ ခင်ဗျားက နဂါးစိမ်း ကိုက်သားတွေနဲ့
ဆစ်သွယ်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်ဆင်မိခဲ့ဘူး။’

‘ပုလုံ မှုန်နှာပျက်သွားသည်။’

ပုထင်းက အသံမဝမှာဖြင့် မေးသည်။

‘က...ဘေးကြောင့် ဝေချင်ကပေါ်မှာ အစုံအပင်အစီချင်ရ
တနည်း ပြေးဝါ’

‘ပုလုံ အကြိတ်ဖိုဖို၏။’

‘ကျုပ်ဘိုအ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြိုးစားတောင် တင်လန်ကိုကံ၊
မှ ဘဝံ့ရရှိရှိ အစောင့် ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြတယ်။ နေ့စဉ်ဆုံး
အစောင့်ဘာမှ တရည်တချင်း မရှိတဲ့ လူအစ်ယောက်က ကိုက်
ချုပ်ဖြစ်လေလေ။ ဂါးကို ကျုပ်က ဆွေ့နပ်ရမှလား။’

ပုထင်း မှဲပြုံး ပြုံးသည်။

‘လူအစ်ယောက်တွေ ခင်ဗျားက ကိုက်ချုပ်နေရာကို လှိုချင်
နေတော့ကို။’

‘ကျုပ်ရဲ့ ပြေးလော့အံ့အဖွယ်ရှိတဲ့ မိန်းမအေးအစ်ယောက်
ကို ကိုက်ချုပ်အဖြစ် ဦးညွှတ်နေရအားကို ကျုပ်တို့ သဘောအ
မယ်များ ထင်နေလား။’

ပုလုံ ဝေါဟုလှူ ပြေးသည်။

ပုထင်း ခေါင်းဝါထမ်းလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားပစ္စေ့နပ်ကဲ့သို့ရပ် ပေချင်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ပြောသင့်တော့စေပါဗျာ’

၆၂၂ ဝတ္ထုအစုစုံ

‘မထိုချင်ဘူး၊ ဧဝချင်းကိုရော မင်းလိုဝါ ဈာန်တို့ တွေ့နပ်
မယ် ထင်နေအေးဇေး’

‘ဆစ်ဆစ်တော့ ဈာန်ကိုပါ မတွေ့မနပ် ပြစ်နေကြတာ
ကိုး’

‘တုတ်ဆယ်... ဧဝချင်းနဲ့ ဆစ်ဆစ်ထပ်ဆိုက်ရင် ဝင်းတစ် ဂိုဏ်း
ချုပ် ပြစ်အေးတော့မှပဲ၊ ငါတို့ ဆစ်ဆစ်နိုင်ဘူး၊ ကဲ့... နေဖို့
ဆစ် ပြင်ထားပေးအေး’

ဝူလုံသည် ညီသံပေး၍ ခေါ်သတကြီး ခုန်အုပ်တိုက်ခိုက်
ရန် ဟန်ပြင် ဖြစ်လေတော့သည်။

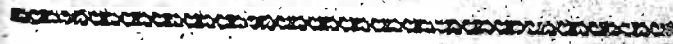
— ၀ —

အတိယပိုင်း ပြီး၏။

ဧကုတ္တံပိုင်း ဆစ်ဆစ် ပတ်ရွာဝါရန်။

ဝတ္ထုအစုစုံ

ဝတ္ထုအစုစုံ

ရှောင် ကြိုး ထစ် မျှင် သံ နေရာ ဇာတ်

(ဝတ္ထုအစုစုံအပိုင်း)

အဝေအယူ

ထင်းယန်ဂိုဏ်းတွင်း၌ ဝဋ်မကွဖြစ်စေ၊ နေကြော့စင်၊ အဆင်
ထရှေးဝေ၊ လှင်းပြေဖြစ်ပါသည်။

ပုထင်းသည် အဖြစ်အပျက်များကို စေ့စေ့တော့ဆင်ခြင်ပြီး
လှင်းပူရီတို့ မည်သို့ခံစားနေရမည်ကို ခံစားနားအည်ဆို၏
ဆေး၏။

နှစ်ပေါင်းများစွာ အနစ်နာခံ၍ အဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြ
ပြီးနောက် ထင်းယန်ဂိုဏ်း၌ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူး၊ မမြင်
ဘူးသေး မျက်နှာစိမ်းတစ်ယောက်ကို ဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ်လက်ခံ
၍ အရိုအဆောပြုရမည်မှ အောင်သီးဖော်ခံသော်လည်း လှည့်
တံစွဖြစ်စေသည်။

ထင်းယန်ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်စေရမည် သတေဝထေးပြည့်စုံ
ဆည့် လူထော်လူဆေးခင်းအစစ်အစုံဖြစ်လျှင် မထေဝင်းတစ်
လှသော်လည်း သဘောထေးမပြည့်ဝစွာ အရည်အချင်းမရှိ
လှဖြစ်ပါက အနေခံစားစေမည်ဖြစ်သည်။

မိမိ၏အကြောင်းကို ဘုရားမသိကြသေးဘဲဖြင့် လူ၏ခံပို
ခံစားနေရတာမျိုး ဝေချင်းကိုလည်း အားမလိုအားမရ မနှစ်မြို့
နိုင်ကြစေရပေ။ ဆေးခင်းနီးရာရာ ထွေးထွေးကြည့်လုပ်လိုက်ခဲ့ကြ
ခြင်းဖြစ်ပေစေရမည်။

ပုထင်းအ ဝှူးလိုက်စိတ်ကြည့်၍ အညီကြည့်ဆော့ မျက်နှာ
ထေးဖြင့် ပြောဆို၏။

‘ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စတွေကို ခဏ ဘေးဖယ်ထားလိုက်ပါ
ခင်ဗျား၊ ဦးကို ကျွန်တော်စားထစ်ခွန်းမေးချင်ပါကယ်’

ဝှူးလိုအ ဘုရားမသိပြောဘဲ မသေချာမနပ်ဖြင့် စိတ်ကြည့်နေ
လေ၏။

ပုထင်းအ မေးဆို၏သည်။

‘ဦးအာ ထင်းယန်ဂိုဏ်းမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဆွဲခွင့်ရှိ
အာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တယ်ဟုတ်အား။ ဘုရားကြောင့် ခုမှသစ္စာ
ပေးဆီချင်ရတာလဲ’

သစ္စာပေးဆီဟူသော စကားအသုံးအနှုန်းကြောင့် ဝှူးလို
ခေါ်သကဲ့သို့ပေးဆီ၏။

‘ဘုရားကြောင့်လဲ...တုတ်အား၊ ဝင်းကြောင့်ဆိုတာ မှတ်
ထား’

ပုထင်းပြုံးဆို၏။

‘ကျွန်တော်အာ ထင်းယန်ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးကိုရယူဖို့ ဘယ်
တုန်းအမှ စိတ်ကူးမရှိခဲ့ပါဘူးဗျာ’

‘မင်း...မင်း...’

‘ဦးစိတ်ချစေချင်ပါကယ်။ ထင်းယန်ဂိုဏ်းကို ‘ကျွန်တော်
အစစ်ခံတာဟာ ချေးငွေရှင် ဆရာစေလွှတ်လိုက်လို့ပါ။ ဂိုဏ်း
ချုပ်နေရာရယူမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မဲ့မတူတဲပါဘူး။ ထင်း
ယန်ဂိုဏ်းကို ရှေးစီမှ ဘုမသိဘသေခံခဲ့ကြခဲ့ရတာပါ။’

‘ခုလို့ စိတ်ဝမ်းကွဲစရာအဖြစ်မျိုးတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရမယ်လို့
ကျွန်တော် မမျှော်လင့်ခဲ့ပါဘူး။ တကယ်လို့အ ဦးတို့အစစ်ခံ
မဖို့ဆိုရင် ထင်းယန်ဂိုဏ်းကို ကျွန်တော် လိုက်စားပြီး ပြေရှင်း
ပေးပါမယ်’

ဝှူးလို စာပြောနေသည်။

ပုထင်းကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ တွေ့တူ မမြင်ဘူးသူ
တစ်ယောက်ပဲမေး ကြည့်နေ၏။

‘ဦး...အစစ်ခံနိုင်မလားဗျာ’

ပုထင်းအ မေးလို၏သည်။

ဝှူးလို ဇဝေဝေါဖြင့်—

‘မင်းဘယ်ဆွဲပြေရှင်းပေးမှလဲ’

‘ထင်းယန်ဂိုဏ်းချုပ်နေရာကို ကျွန်တော်အစစ်ခံနိုင်တဲ့
အကြောင်း မပြေရှင်းပေးပါမယ်’

‘ခါ တစ်ဆယ်ပဲအား’

‘စိတ်ချပါ။ အားလုံး အဆင်ပြေသွားအောင် ကျွန်တော်
ဆောင်ရွက်ပေးပါမယ်’

ဝေးလှီ အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီမှ ခေါင်းခါယမ်းလို့မိမိ
သည်။

မင်းပြောအားမဆိုးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခုချိန်မှစတော့
ပြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။

‘ဘာများဖြစ်လို့ပါလဲခင်ဗျား’

‘ကျွန်ုပ်တို့အထက်ယန်ဂိုဏ်းကိုသိမ်းပိုင်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာ
လို့ ဆခင်မမလားသိသွားပါပြီ။ သူ့အပူပိုင်းပူပူဟန်တို့ကို ထိန်း
ချုပ်ပေးလိုက်ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့အရှင်ထွန်းကလေးပြီး ထင်ယန်
ဂိုဏ်းကို သိမ်းပိုင်းဖို့—’

ဝေးလှီသည် ဆင်ခြင်ပြီးမတူမီဟန်ဖြင့် စကားအစ်ပိုင်း
တစ်ဖြင့် ရပ်တနားလိုက်သေး၏။

ပုထိုး သစ်ဖြင့်ချလိုက်သည်။

‘ဦးစွာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနဲ့ဆက်သွယ်ခဲ့တယ်ဆိုပါတော့’

ဝေးလှီ ခေါင်းညိတ်လိုက်မိမိမိ

ထင်ယန်ဂိုဏ်းအပေါ် မကျေနပ်ဖြစ်ကာ ကြံရာမှရှာသည့်
အဆုံး နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားစေ
သည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းတစ်လုံးလုံးကို ခုကွပေး
ခနတ် ဂိုဏ်းတစ်ခုပါ။ ဗွတ်တို့နဲ့ ပတ်သက်မယ်ဆိုရင် အရေးစူး
ဖြစ်ဖို့ထက် အဆိုးဖြစ်ဖို့ပိုမိုပိုများပါတယ်။ ကျွန်တော်အဆင်
ပြေအောင်ပြောရှင်းပေးပါမယ်ဗျာ’

ဝေးလှီ၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားသည်။

လူ၏အမှားကွ သိမြင်သွားပုံရသည်။

‘မောင်ရင်အေးခဲကျေးဇူးကြီးစားလှပါတယ်’
အင်္ဂုဏ်ပင်ဆက်ဆံ၍ ဦးညွတ်၍ ပြောဆိုတိတိလေး၏။

ပုထိုးသည် ကျွမ်းကျင်သည့် မသွားဖြစ်အောင်ပဲ ထင်းယန်
ဂိုဏ်းသိသွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရသတော့သည်။

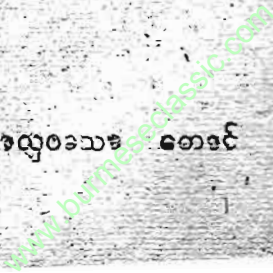
ပုထိုးနှင့်ဝေးလှီတို့ ပြောအည်မှုရရှိအောင်ကြံပြီ။

တောအုပ်ထဲမှ ထွက်သွားသောအခါ မေပိုးကို မတွေ့ရ
တော့ပါ။

မေပိုး ပျောက်ဆုံးခြင်းပလုပုပုဖတ်သွားသည်။

ထူမ မည်သည်နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

ဂမုန်းတော်ဝင်...
ဂမုန်းတော်ဝင်သည် အလွန်သနားယာလှသော...
အစ်လုံးဖြစ်ပါသည်။

ပုထင်းနှင့်ထင်စာန်တို့သည် ဝမုန်းတောင်းထင်ယန်ဂိုဏ်း
သို့ ပြန်အည်ရောက်ရှိစားကြပြီဖြစ်စေစည်။

နှစ်ယောက်သား ထင်ယန်ဂိုဏ်း၊ ဇာသောဏီတည်းရှေ့သို့
ရောက်ရှိလာသည်နှင့်-

‘ရပ်လိုက်’

ထင်ယန်ဂိုဏ်းသားများသည် ချစ်ချင်း ပြေးဆွမ်းစား
ကြပြီ၊ ဆူတိုနှစ်ယောက်အား၊ ဖန်တားဖို့ကြံစေသည်။

ပူလို့စာ ပုထင်းကို လှမ်းကြည့်ဖို့စီစဉ်သည်။

ပုထင်း၏ ရှေ့သို့ရပ်ဖို့ထုတ်စာ ထည်ကြည့်သော မျက်
နှာထောပြင် ပြောဆိုသည်။

‘ထင်ယန်ဂိုဏ်း၊ ချုပ်ကိုပြောလိုက်ပါ၊ ဈာန်ပုထင်းက သူ
ကို ဝါရပြောဖို့ ရောက်စေတယ်လို့’

ပုထင်းအား၊ ထင်ယန်ဂိုဏ်းသားများ၊ မှတ်မိသွားကြပြီ
ချစ်ချင်း၊ ဦးညွတ်လိုက်ကြသည်။

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ဝါရပြောပါတယ်’

ပုထင်း၊ စိတ်ပျက်ဆွမ်းလေသည်။

ထိုစဉ်-

ဆူဆူညီညီအသံများ၊ ကြားရသဖြင့် ဝေချင်း၏ လှိုက်ရံတော်
တို့ ခြံရံ၍ ထွက်လာလေ၏။

ဝေချင်းသည် ပုထင်းကို တွေ့ရလျှင် ဝမ်းသာဆွမ်းမိစေ
သည်။

‘အစ်ကို...အစ်ကို လိုက်စားတယ်နော်’

စူမသည် ပူလို့ ပါအေးစည်ကဲ့ မြင်လျှင် မျက်မှောင့်လှူ
သွား၏။

‘ရှင်က သစ္စာပေးဖို့ပြီ၊ ကိုယ်လွတ်ရန်၊ ထွက်ပြေးစွမ်း
အစပေး၊ ဖွတ်လား၊ ထင်ယန်ဂိုဏ်းကို ပြန်အည်စေ နည်း၊
ကဲ့သို့ မဆုတ်ဘူး’

ဆူမသည် အနီး၌ အသင့်ရှိနေသော လှိုက်ရံတော်များကို
အမိန့်ပေးလိုက်၏။

‘သစ္စာပေးဖို့ကိုဖမ်းဖို့ကြံစမ်း’

ကိုယ်ရံတော်များသည် ချစ်ချင်းဝင် ရှေ့သို့လှမ်းဆွမ်းစား
ကြသည်။

ပုထင်း လေထဲအပြသည်။

‘ဒီကိစ္စကို ဈာန် ရှင်းဝေးပါမယ်၊ နောက်ဆုတ် ဖို့ကြံ
ပါ’

ကိုယ်ရံတော်များသည် ပေချင်းအား လှည့်ကြည့်ဖို့ကြံ
သည်။

သူမက အစိတ်ဝေယမ်းလိုက်၏။

‘နောက်ဆုတ်လိုက်ပါ’

ကိုယ်ရံတော်များ၊ နောက်ဆုတ် ဖို့ကြံသည်။
ပုထင်း၏ ရှေ့ တိုးလိုက်၏။

‘အစ်ကို’

ခေတ်ကတည်း ဝမ်းသာ အားရဖြင့် ရှေ့တိုး ထွက်ခွာတော့
ဆည်း။

ထူးတည့် ပုထင်ကား၊ သံယောဇဉ် တွယ်တော့နေပြီ ဖြစ်
ကြောင်း တင်ရှု၏။

သုမစာ မေးလိုက်သည်။
ညီမ - ထင်ယန်ဂိုဏ်းမှာ ပြဿနာတွေ ဖြစ် ပါနေတယ်
ဆိုတဲ့ ဆက်ကြားမှုတွေ လိုက်ဖက်အောင်

တုတ်ပါကယ် အစ်ကို၊ အကြီးအကဲ သုံးယောဇဉ်က ကျွန်ုပ်
ထင်ယန်ဂိုဏ်းကို ပြန်ရောက်လာတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်း
နေ၊ ဝမ်းဆီးပြီ၊ အစောဆုံးကြည့်ကြတယ်၊ ကျွန်ုပ် ဒုက္ခပေးတာနဲ့
ရသေးတယ်။

ပြောရင်၊ ထူးတ ဝေးသံထွက်လာသည်။
သုတို့က ကျွန်ုပ်တို့ ဝမ်းဆီးပြီ ထင်ယန်ဂိုဏ်းကို အပိုင်စီး
ဖို့ စီစဉ်ကြတယ်၊ နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး အကူအညီ
လျှောက်တယ်။

ကျွန်ုပ်အပေါ် ဆန္ဒရှိကြတဲ့ ဂိုဏ်းသားအချို့က ကျွန်ုပ်
ကို အယ်တင်ခဲ့ကြလို့ ဆုတို့ထီး ဆန္ဒပေးတာကို ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့
ကြတယ်။

စပိန် နှင့်နက် ကျွန်ုပ် ဝမ်းဆီးနိုင်ခဲ့တယ်၊ သူ့အစောတုကိုယ်
လွတ်ရန်ပြီ၊ ထူးတပြေး လွတ်မြောက်သွားတယ်၊ အစ်ကိုနဲ့အတူ
ခဲ့တယ်ပေါ့၊ ထုတ်ထား။

သူ ခေါင်းညှိထားသည်။
ထုတ်တယ် ညီမ။

စူးလုံ ရင်ထိတ်နေသည်။
ပုထင်က တူညီခြင်း မရှိလျှင် ထူ ဒုက္ခပေးရန်ရတနာမည်
မထုတ်ပါဏား။

ညီမ - အကြီးအကဲ သုံးယောဇဉ်နဲ့ ဆန္ဒပေးတာကို ခုင်
လွတ်လိုက်စေချင်ပါတယ်။
'ရှင်'

ပေးချင်၊ အံ့ဩသွားသည်။
သုတို့နဲ့ ဆန္ဒပေးတာကို ခုင်လွတ်ရမယ် ထုတ်ခေး။ အဖတ်
ဖြစ်ပါစေ အစ်ကိုရယ်၊ သုတို့ကို ချမ်းသာပေးလိုက်ရင် အန်
တို ဂိုဏ်းသားတွေကို ကျွန်ုပ် ဘယ်လို လုပ်ပြီ၊ စီမံအုပ်ချုပ်
နိုင်တော့မလို့။

အဖတ်က ဂိုဏ်းနဲ့ စည်းကမ်းတွေကို ထေးစား၊ လိုအပ်
နားကြမှာ မတူတော့ဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့ ထင်ယန် ပျက်စီးစွာ
မှားပေါ့။

သုမ အတ်ပခဲခဲ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်လိုက်လေစေခွ
သည်။

စူးလုံ မျှော်နေတဲ့ သူ့မျိုးပြီး ခေါင်းနဲ့ ထူးတလိုက်လေစေခွ
သည်။

ပုထင်၊ ဆတ်ပြင်းချလိုက်၏။

ညီမ သိုင်းဂိုဏ်းတစ်ခုခု စည်းအဖွဲ့တစ်ခု အရေးအကြီးပွဲ
ဆိုတာ ကျွန်ုပ်နားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အကြီးအကဲ သုံး
ယောဇဉ်နဲ့ ကိစ္စကိုထေ့ခွ ငြင်းချစ်တစ်ခု အပြန် ထားမည်ပါ
တယ်။

'အကြောင်း အစွဲပေးဖို့မှ ပြစ်ပေါ်လာရတယ် ဆိုတာကို ခြားသွားသင့်ပါတယ်'

ပေချင်း၊ တွေဝေသွေးသည်။

'သစ္စာပေးဖို့မှ ဆိုတာ ကြွေးတစ်ရာ အစောင့်အရှောက် အန္တရာယ် အကြီးမားဆုံး ကိစ္စတစ်ခုပါ။ ဒီကိစ္စမှာ အကြောင်း ပြစ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းရင်းကို ပေးထုတ်နိုင်မှ နေမိမိ ခုနစ် အလေးတူ အပြစ်မျိုး ပြစ်ပေါ် မထားအောင် စီမံဆောင်ရွက်လွှားနိုင်ပါလိမ့်မယ် မဟုတ်လား'

ပုထင်း၊ အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် ခြေလှမ်း ပေချင်း ခေါင်းညိတ်စိုက်၏။

'အစ်ကိုပြေးတာ မှန်ပါတယ်၊ ကျွန်ုပ် အစီအစဉ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အကြီးအကဲ သုံးယောက်ပါ။'

ပုထင်း၊ လက်ခံပြလိုက်၏။

'ဣတို့မှာ ငယ်စဉ်အစည်းအ ထင်းယန်ဂိုဏ်းမှ ဝင်ရောက် အမှုထမ်းခဲ့ကြတယ်။ သစ္စာရှိရှိ နှစ်ပေါင်းများစွာ စာပို့ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြတယ်။'

'ထင်းယန်ဂိုဏ်းအဖွဲ့ အစည်းစနစ်ပို ဝန်ဆောင်မှုပြုခဲ့ကြတယ်။ ထင်းယန်ဂိုဏ်း ဘိုးအဖေပို အောင်လှဆောင်ကျိုး ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြတယ်။'

'အောင်ကျိုး ဆိုးကျိုး ဟူသမျှ အေးအတူပူအတူ ခံယူပြီး ထင်းယန်ဂိုဏ်းမှ အစစ်အဆုံး နေသွားကြမယ့်လူတွေဖြစ်အောင်'

ပေချင်း၊ ငှက်အား လှမ်းပြီ၊ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ငှက်အား ခေါင်းငုံ့၍ ကျောက်ရုပ်ပမာ မလှုပ်မယှက်ရပ် 'နေသည်။'

သစ္စာပေးဖို့မှ လူယုတ်ပာ တစ်ယောက်သည် ထင်းယန်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါမည်လော။

ပုထင်း၊ အကြီးအကဲ သုံးယောက်သည် ထင်းယန်အပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးလှည့်လှည့် ဖြစ်ရအေး။

လူစီမံ၊ အစ်ယောက်အား ဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ် တင်မြှောက်အေး သစ္စာခံ အရိုအသ ပြုမည်ကို မလေမလှ ကြည့် ထုတ်ပင်။

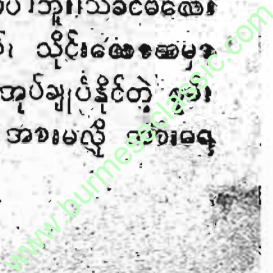
ဣတို့၏ ခံစားချက်မှ သစ္စာဝ ချော့ပေကြောင်း ပေချင်း နားစိုက်အောင် ရှင်းပြလိုက်၏။

'ဣတို့အပေပေ ကုန်လှည့်သွားပြီတဲ့ နေမိမိပိုင်း ကျွန်ုပ် ဂိုဏ်းချုပ် ရာထူး ရယူလိုက်တာကို ဆွေနှစ်ကြာတဲ့ မဟုတ်ဘူး'

ဤတွင်-

ငှက် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားလေသည်။

'သခင်မစေးကို မစေ့နှစ်တစ် မတုတ်ပါဘူး၊ သခင်မစေးမှာ ငယ်ရွယ်သူ အစ်ယောက် ဖြစ်တယ်၊ သိုင်းမစေးအမှား ထင်ရှားတဲ့ ဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်းကို စီမံအုပ်ချုပ်နိုင်တဲ့ ဦးရည် ပြည့်မီပြီး မဆုတ်ဘူးလို့ ယူဆပြီး အစားမလို အစားမရ ဖြစ်ခဲ့ကြတာပါ။'

'ထင်းယန်ဂိုဏ်း၊ အစ်စံတစ်ခု ဖြစ်သွားမှတို့ ဈာန်တို့အပြု
ထမ်း၊ နှိပ်စက်ပန်ခဲ့ကြတော့ပါ'

ဝါထင်မကျေနပ်မှုသည် ကိုယ်ကျိုးအတွက်မဟုတ်ဘဲ ထင်း
ယန်ဂိုဏ်းအတွက် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်နေတော့
သည်။

'မိန်းကလေးတွေ ပျော့ဆန်ဆုံးနေတဲ့ တီစွနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ဂမုန်းတောင်ကို တားလှီးကာ အထင်လွန်နေကြတာပဲ။ ဒီကိစ္စမှာ
သခင်မလေးက ချစ်ချင်၊ မပြေလင်းဘဲ စောင့်ကြည့်နေခဲ့တော့
တို့ ဈာန်တို့ ဆဲဘော့မကျဲဘူး။

ထင်းယန်ဂိုဏ်းရဲ့ သိက္ခာကို ထိခိုက်စားဝယ် တရားဆိုရင်
နေညာအချိန်ပစ္စည်း၊ ချစ်ချင်၊ ပြေလင်းရမှားခေါ့၊ ဒါကြောင့်
သခင်မလေးကပင် မကျေနပ်ဖြစ်ခဲ့ကြတော့ပါ'

ပုထင်က ပေချင်းအား ပြီးပြလိုက်၏။

'ညီမ... ကကြီးအကဲတွေဟာ လူပုဂ္ဂိုလ်ထက် ထင်းယန်ဂိုဏ်း၊
ခွဲ တရားကို ပိုပြီး အလေးထားတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားနေပါ
တယ်...'

'ဒါကို သစ္စာဖောက်တယ်လို့ မခေါ်နိုင်ပါဘူး။ ညီမရဲ့ ဆုံး
ဖြတ်ချက်ကို ပြန်ပြီး စဉ်းစားစေချင်ပါအဖေ'

ပေချင်းသည် သစ္စာဖောက် အကြီးအကဲ သုံးယောက်ကို
သေဖက် အပြစ်ပေးခဲ့ပေ၏။

ပုထင်က အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြလိုက်သောအခါ ပေ
ချင်း တွေဝေထွေးသည်။

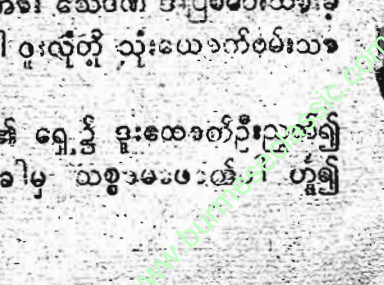
ခေတ်ဆုံး။

ဦးလှိုတို့သည် ထင်းယန်ဂိုဏ်း အောင်ကျိုးကို ဦးဆောင်၍
မှားယွင်းခဲ့ခြင်းကြောင့် ခုင့်လွတ်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်စေအံ့၏။

အကြီးအကဲ သုံးယောက်အား သေဖက် အပြစ်ပေးထားခဲ့
ခြင်းမှ ခုင့်လွတ်လိုက်သောအခါ ဦးလှိုတို့ သုံးယောက်ဝမ်းသာ
ပျော်ရွှင်သွားကြလေတော့၏။

သုံးယောက်အား စေချင်း၏ ရှေ့၌ ဗူးထောင့်ဦးညွှတ်၍
နှောင့်နှေးခင် အယ်သော အခါမှ သစ္စာမဝမ်းသာ ဟူ၍
သစ္စာဆိုလိုက်ကြပေ၏။

၁၃၈. ဝဏ္ဏအောင်

ထင်းယန် အဖွဲ့သားတို့အပျော်၊ ဝမ်းသာ ပျော်ရွှင်သွားကြ
သည်။

သုတိုအား၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဦးဆောင်မှု ပေးလာသော
အကြီးအကဲ သုံးယောက်အပေါ် သံဃာ့အဖွဲ့ရှိကြသည်တို့
ဝါဒား။

ထင်းယန် အဖွဲ့မှ အချင်းချင်း၊ သို့မဟုတ်မူအား ပြေစည်
သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်လေ၏။

ခက်ခဲဆုံး ဖြေရှင်းရခြင်းမျိုး မရှိဆဲဖြင့် ပုထင်းလည်း
ဝမ်းသာနေပါသည်။

ပေချင်းအ ဝေးအဝေးသည်။

အစ်ကိုဖြစ်ချင်တဲ့အတိုင်း အကြီးအကဲသုံးယောက်ကို
ခွင့်လွှတ်ပြီးခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် သူတို့လုပ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စနှင့် နားဆီ
ဆင်တဲ့ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် အကျိုးဆက်တွေကို ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်
စဉ်ဖြေရှင်းကြမလဲ။

အကြီးအကဲသုံးယောက်ကို ခွင့်လွှတ်သည်ကိစ္စတွင် စိတ်
စာတေးထူးကို ဦးစားပေးလိုက်လျှော့ခဲ့ကြောင်း ပုထင်းရိပ်မိ
လိုက်ပြီး ပေချင်းအပေါ် အရုဏ်အစွမ်းစေသည်။

‘နေ့ဆံ့ဆင်တဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် အကျိုးဆက်ဆိုတာ
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနဲ့ပတ်သက်ပြီးပြောတော့မရဘူး။’

‘ဇာတ်ကမ်းတစ်ကို၊ အကြီးအကဲတွေဟာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း
နဲ့ဆက်သွယ်ခဲ့ကြတယ်’

ပုထင်း၊ ဆေးသေချားချားစဉ်းစားလိုက်လေ၏။

အကြီးအကဲသုံးယောက်သည် ထင်းယန်ကို ကော်အော်
အရှိစွာအောင်ဆွဲခွင့်ရှိကြသည်မှန်သော်လည်း၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း
နှင့် မတ်သန်ဆန်ဆန်ဆွယ်ခဲ့ကြသည်မှန် လွန်စွာမဝင် မှားယွင်း
နေပါစေရမည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသည် သိုင်းလေးဇာတာ၊ ခက်ပေးနေသည့်
အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သိထားဆင့်သည် မဟုတ်ပါ
လား။

ပုထင်းနှင့်ပေချင်းတို့ တိုင်ပင်ပြောဆိုနေကြသည် များစွာ
များကြားလျှင် အကြီးအကဲသုံးယောက် ရှေ့တိုးလာကြစေ
သည်။

သုံးယောက်ဆား ပြိုင်တူဦးညွတ်လိုက်ကြပြီး အကြီးဆုံး
ဖြစ်သော ပိရုအပြောစေသည်။

‘ကျုပ်တို့တို့ သိုင်းလေးဇာတာကိုဖျက်ခိုင်းမယ် နဂါးစိမ်းနဲ့
တမင်ပူးပေါင်းခဲ့ကြတာမတူတော့ဘူး။ ကျုပ်တို့ကို လူတစ်
ယောက်ဆက်ဆံခြင်း၊ ဆက်သွယ်ခဲ့ပါတယ်။’

ကျုပ်တို့ အကြီးအကဲတွေအာ ထင်းယန်ဂိုက်များချောင်း
ထိုင်ခံထားရပြီ။ နို့နဲ့ တောင်မစင်သေးတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ဦး
အဂိုက်ချစ်လုပ်နေတယ်။ ထင်းယန်ဂိုက်၊ ချော့ဆီထဲအချွ
ဆေးခမယ်ဆိုပြီး စည်ရုံးပြောဆိုလာပါတယ်။

ကျွန်တို့က သခင်ခဏေးကို မဆွေခနပ်ဖြစ်နေချိန်ဆိုတော့
ကုန်စားတွေကို နားယောင်ပြီ။ ပူးစေါင်းမိခဲ့ကြတာပေါ့။ နေ့အိ
ပိုင်းကျမှ ထူတာ နဂါးစိမ်းဂိုက်ကလေး လူတင်ယောစစ်ဖြစ်နေ
တာကို သိလိုက်ရတယ်။ ဘူဆီက အတူအညီ အထေးအဖိအပုံ
ယူမိခဲ့တော့ နဂါးစိမ်းဂိုက်ကလေးနဲ့ပတ်သက်သလိုဖြစ်သွားတာပေါ့။

အပြစ်တစ်ခုလုံး သတ်မှတ်နိုင်သကဲ့သို့ ဆန္ဒစေ့ပြီအများ
လွပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟူမည်။ ပြောနိုင်ပါသည်။

ထင်းယန်ဂိုက်ဟာ နဂါးစိမ်းနဲ့ဆက်သွယ်လို့ သိုင်းဇော
အမှား အတင်းအကျပ်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရင် ထင်းယန်ဂိုက်ရဲ့ဂိုက်သိက္ခာ
ကိုထိခိုက်မှုကို အဘတို့ မစဉ်းစားခဲ့ကြဘူးလား။ ဝါမှ သိုင်း
ဇောအဖတ်ရလို့ ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချမှုခံရမှာပဲ။

ကျုပ်တို့ မှားသွားပါလိမ့် သခင်မလေး။

ခုပ်တို့က သူတို့၏အများကို ဝန်ခံလိုက်ကြရမိတော့သည်။
ပုသင်းသည် အနားထဲမှ သင်ခန်းစာ ယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
မည်။

နဂါးစိမ်း ဂိုက်နဲ့ အဆက်အသွယ် ရခဲ့တာလဲ တစ်မျိုး
အောင်တားပဲ။ ထူတို့ရဲ့အကြောင်းကို ဖော်ထုတ်ဖို့ အမ်းပွင့်
စွာအားပေးပေး။ ကျုပ်တို့ ဒီလိုလုပ်ကြရင် အောင်လိမ့်မယ်ထင်
မယ်။

ထူး၏ အကြံအစည်ကို ပြောပြလိုက်လျှင် စေချင်းနှင့် အကြီး
အကဲများ စာမတ်ကံကြာကြာ ဖြစ်သွားကြလေ၏။

‘တုတ်တယ်... ဒီလိုလုပ်တာ အောင်ဆုံးပဲ’
‘ထင်းယန်ဂိုက်နဲ့ ဂိုက်သိက္ခာကို ဆည်ပြီးသာလဲဖြစ်သွား
လိမ့်မယ်’

ချစ်ချင်ပင် ထေးဆင်ခံလိုက်ကြ ရောအော့သည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကိုကွေးဆွေးခဲ့ကြပြီးနောက် ပြန်လည် ဆုံတွေ့လိုက်ရသောအခါ အချိန်ပိုင်းလေးသား ရှိခဲ့ပြီး ထိုစဉ် ခွဲခွာခဲ့ကြရသည်မှာ ဝမ်းနည်း၊ မကြိုကွဲရာ အောင်လှစေမိသည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူ့ရော အခြေအနေ မည်သို့ရှိမည်နည်း။

တစ်ပန်း-

အိမ်ထိန်းကြီး၊ ကျော့စု၊ မီးလျှပ်ကူး၊ ခေပုံးနှင့် မီးနုကြီး လှသည် ကျင်းမေတို့အား ဓာတ်ရမိလိုက်၏။

အေးမြစောစော အေးပြည် အေးညှင်းစေ၊ ဝေယမ်းတို့အိမ်တော် စာသည်။

မေးကြိုင်ဆေး ဝန်းရန် များ လွင့်ပျံ့အား၏။

ရုတ်တရက်-

'ဟူး-ဟူး'

အဝတ်အစား၊ အေတို့သံများ၊ ထွက်ခွာလာပြီ၊ မရှေး နောင်များပင်-

'ဇူရော ခ်အားပြီ'

ဦးလုံ၏စကားသံ ထွက်ခွာလာမည်။

အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူတစ်ယောက်သည် ပူထင်တို့ လှမ်းမဆစ်သည့် ရေခဲခဲရှိလှ၏။

ပူထင်၏ အကြံ

နေဝန်းနီးမှ အနောက်ဘက်သို့ ဝှပ်လျှိုး ပျော့ဖျော့ကွယ်လွန်း ပြန်၏။

အဆင်ရောင် ကွယ်ပျော့ဖျော့၍ အမှောင်ပုံသွားပြီ၊ မကြီး ဝိ အောင်အောင် ဝေငံ၌ အဝန်း၊ ထွက်ခွာလာမည် ဆိုအောင်တော့ စသည်။

ကြည်လင် အေးမြစောစော အရောင်အေးဖျော်စွာ ဝန်း၊ အောင် အစ်ခိုလို့ သာယာလှစေ၏။

ပူထင်သည် အောင်အောင်ဝေငံမှ အဝန်းကို ဝေပေးကြည့် ရင်း ဖခင်ကြီး၏ မျက်နှာကို မြင်စေရန်၍ စာအေးတော့ စသည်။

ထိုလူများ စားသောက်ဆိုင်တွေ၊ ခွံ ဝူလုံနှင့်ချိန်၊ တွေ့ခဲ့သည်။
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှလူ ဖြစ်သည်။

ဝူလုံက ရှေ့သို့ လှမ်းထုတ်လိုက်၏။

'တော်ဦးသေ၊ ရှေ့၊ မိတ်ဆွေခရုဇာမိတ်ဆွေများကို ကျုပ်စိတ်ပူ
နေမိစား'

ထိုလူ ခေတ္တရပ် ဖြစ်နေသည်။

'ခင်ဗျား၊ ဘယ်လိုလုပ်လို့တစ်စားလဲ၊ ခုကွပေးမယ်လို့ကိုခေါ်
မေးတယ် ဟုတ်လား။

ဇာဇာ အပြာအသား ရှင်းပြသည်။

'တေ့တပါဘူး၊ ဇာဇာ ကျုပ်ကို အထင်မှားပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့
တယ်၊ ခုတွေ့တဲ့ ဘဝမှ ပူဇော် မလိုတော့ပါဘူး၊ သူ့ကို ကျုပ်တက်
ခါအောင် နည်းရုံ၊ သိမ်းသွင်းထားလိုက်ပါပြီ'

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျား... ဟုတ်ပါတယ်'

ပုထင်းက မှင်ခေမေပြင် ပြောသည်။

ထိုလူ ဆန္ဒတော့ပုံ မရသော်လည်း အပြစ်မပြောတော့
ချေ။

ပုထင်းက ပေးသည်။

'ထင်းယန်ဂိုဏ်းကျုပ်ကို ဘျုပ်တို့ အကြီးအကဲတွေက အစွာ
ပေးတိုက်ပြီး ထင်းယန်ဂိုဏ်းကို သိမ်းပိုက်ဖို့ စီစဉ်ထားတယ်၊ အဲ
ဒါ ခင်ဗျားတို့ ကူညီနိုင်မလား၊ သိပါရစေ'

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှ အကူအညီရယူဖို့အပြင် ဆွေးနွေးကြည့်
လိုက်သည် သဘောဖြစ်၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှလူသည် ရုတ်တရက် အပြောပေးတဲ့ ပြန်
မည် မေးခွန်းထုတ်လိုက်၏။

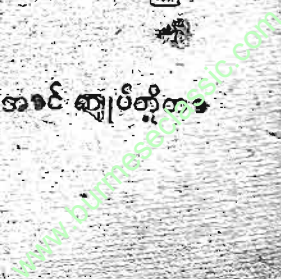
'ထင်းယန်ဂိုဏ်းကို သိမ်းပိုက်တဲ့ တိစ္ဆကို ဘယ်သူက ဦးစီ
မှားလို့'

ဝူလုံက ရင်ဘတ်ကို ပုတ်ပြလိုက်၏။

ကျုပ်တို့ အကြီးအကဲ သုံးယောက်က ဦးစောခင်မှစပြီး
ထင်းယန်ဂိုဏ်းမှ အကျုပ်တို့ တစ်ဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြတာကြောင့်
ပါပြီ၊ ကျုပ်တို့ကို ငယ်ဆွေးတော့မိရုံ သို့မဟုတ် သေးငယ်ကြပါ
အယ်...

'ထင်းယန်ဂိုဏ်း ပျက်စီးသွားရအောင် ကျုပ်တို့က
နေ ယူသွားနိုင်ပါ့မယ်'

ထိုလူ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ခင်ဗျားပြောတာ မဆိုးဘူး၊ ဈာန်တို့ နဂါးစိမ်း၊ ဂိုဏ်းအ
ဘယ်လို တူညီရမလဲ ပြောပါ'

'ဝမ်းသာလို့ဆိုတာဗျား၊ အခြားတော့ မထုတ်ပါဘူး၊ ထင်၊
ယန်ဂိုဏ်းရဲ့ အခြေအနေကို ဈာန်တို့ နိုင်နိုင်နင်းနင်း ရှိပါ
တယ်။'

'ပြင်ပက သိုင်းလောစာအုပ်တွေ ဝင်ရုပ်လားများကို စိုရိမ်
မိတာပေါ့၊ ထင်၊ယန်ဂိုဏ်းချုပ်က သိုင်းလောစာနဲ့ အဆစ်
အဆွယ်ရှိတယ် မထုတ်လား'

ထိုလူ အနည်းငယ် စဉ်းစားပြီး ခေါ်ဝေါ်ညွှတ်တယ်။

'ခင်ဗျားရဲ့ တောင်းဆိုမှုမဆိုးပါဘူး၊ ထင်၊ယန်ဂိုဏ်း
ကို သမ်းပိုဆီကုမှာ နဂါးစိမ်းအ အင်အားသုံးပြီး တူညီစရာ
မရှိဘဲ နေ့စဉ် ကွယ်ကပ် ပိုးပေးရုံလောက်ပါ'

'ဟုတ်တယ်...ဟိုတစ်ခါအဖို့ ဈာန်ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ'

ထိုလူက-

'အင်း...နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းထဲမှာလဲ ပြဿနာတွေ ပြစ်ပေါ်နေ
တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကို အင်အားနဲ့ ကူညီဖို့ ခုချိန်မှာ မဖြစ်နိုင်
သေးဘူး။'

'ခင်ဗျားကစားလေ့ မလိုဘူးဆိုတော့ စာနိက္ခန္ဓာတစ်ပေါ့၊
ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲ ကူညီရမည် ဖြစ်စေ နဂါးစိမ်း
ဂိုဏ်းရဲ့ အကျိုးအမြတ် ယူမယ်ဆိုရင် နဂါးစိမ်းရဲ့အမိန့်ဩဇာကို
ခံယူရလိမ့်မယ်'

ပူးလုံ မေးသည်။

'ဈာန်တို့အဖို့ နဂါးစိမ်းနဲ့ မစာမိတ် ပွဲချင်တာပေါ့၊ ဩဇာ
ခံယူရမယ်ဆိုတော့ ဘယ်လို သဘောပဲ'

'ရှင်ပါမယ်ဗျား၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ လူအားအဖအဖို့ အစ
မှစ နေရမယ်၊ ဝတ်စားမိတ် ပွဲရလောက်အောင် ထင်၊ယန်က
ဘယ်လောက်ပေးမလား ကြီးကျယ်နေလို့လဲ'

ထိုလူ၏ စကားကြောင့် ပူးလုံ မကျေနပ် ပြစ်စွမ်းလေ
သည်။

'ထင်၊ယန်က သိုင်းလောစာ တစ်ခုလုံး စောစော ရတဲ့
ဂိုဏ်းအစီအစဉ်၊ ဈာန်တို့က...'

'နဂါးစိမ်းရဲ့ ဩဇာ မခံဘူးဆိုရင် ဘုရားမ ဖြစ်စားမနေနဲ့၊
ခင်ဗျား ပြန်နိုင်ပါမယ်'

ပူးလုံက အလျှော့မပေးသလို နဂါးစိမ်းမှ လူအစည်း၊
အလျှော့ မပေးသဖြင့် အခြေအနေ ထင်၊မေတ္တာရလေအောင်
သည်။

ပုထိုး၊ မနေနိုင်တော့ဘဲ ကြိုးစင် လိုက်ရအောင်။

'ထင်၊ယန်ရဲ့ အရေးကိုစွန့် ပတ်သင်္ကန်းပြီး သေချာ တိုင်ခင်
ဆွေးနွေးချင်ပါတယ်ဗျား၊ နောက်ဆုံးမှာ နဂါးစိမ်းရဲ့ သနား
ကို ခံယူရမယ်ဆိုရင် ဈာန်တို့အဖို့ ဘယ်လို အကျိုးကျေးဇူး
ခံစားရမယ်ဆိုတာအစ အသေမိတ် တိုင်ခင် ဆွေးနွေးသင်
ပါမယ်၊ ဒါကြောင့် တစ်ဝန်ရှိသူ တစ်ယောက်နဲ့ ယောကျ်ား
တွေခွင့်မရနိုင်ဘူးတာပဲဗျား'

၆၃၀ စန္ဒာအောင်

၆၆

ထိုလူ တောဝေးသား၊

နဂါးစိမ်း၊ ဂိုဏ်းကျပ် မဟုတ်ရင်တောင် လူကိုယ်စား ဆုံး
ပြတ်ချက် ပေးနိုင်မယ့် လူထစ်ယောစေ ယောက်နဲ့ စေတနာပေးပါ
ဇာတ်၊ ခင်လျား စိစဉ်ပေးနိုင်အောင်၊

ပုထင်၊ ထင်မိ တေခင်းဆိုလိုက်သောအခါ ထိုလူခေါင်း
ညှိတ်လိုက်၏။

အောင်းပြုံးလာ ကျုပ် အင်ပြုဆိုက်ပါမယ်၊ မနက်ဖြန်
နေ့မှန်းတည့်ချိန်မှာ ရွတ်ဝါမြို့ကို လာခဲ့ပါ။

ကျေးဇူးတင်ဝါတယ်ဗျာ
ပုထင်၊ လက်နှစ်ဖက် ဆုပ်၍ ဦးညှိတ်ရင် ပြေးလို့မလဲ
ဆည်

ထိုလူက သူတို့အစား ဝေကြည့်လိုက်၏။
မင်းတို့ နှစ်ယောက်ထဲက ဖယ်ဆုလေးမလဲ တစ်ယောက်ပဲ
လေးရမလဲ

‘ဆုလေးပါလိမ့်မယ်’
ဝူလုံက ပုထင်၊ ကား ညွှန်ဖြို၍ ပြေးလို့မသည့်

‘ခါဖြင့် ကျုပ်အစားမယ်’
ထိုလူသည် ချစ်နေလှည့်၍ ပြေးလွှား ထွက်ထွေးလေထေခွ
သည်။

နှောင်ကြီးတစ်မျှင်သံယောဇဉ် (၈) ၁၃၉

ရွတ်ဝါမြို့သည် မြို့ကြီးပြကြီးများနှင့် မနီးမဝေး ရှိသော
မြို့ငယ်လေး တစ်မြို့ဖြစ်၏။

ရွတ်ဝါမြို့ တောင်ဘက်၌ သိုင်းလောကတွင် ထင်ရှားသည့်
အင်းယုန် သိုင်းလောကကြီး တောင်ရှစ်၊ နေထိုင်ခြင်းကြောင့်
သိုင်းလောကသားတို့က ရွတ်ဝါမြို့အား အင်းယုန်မြို့အတိုင်း
ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

ရွတ်ဝါမြို့(ဝါ)လင်းယုန်မြို့သို့ နေ့မှန်းမတည့်မီမှာပင် ပု
ထင်၊ ဖောက်ပြန်လာခဲ့၏။

လမ်းပေါ်၌ လူစည်အေးနေသည်။

နဂါးစိမ်းမှ လူက ရွတ်ဝါမြို့သို့ လာခဲ့ရန် မှာကြားသွား
ခေတ်သည်မည် ခည့် နေရာသို့ လာရမည်ဆိုသည်ကို ပြော
သွားသဖြင့် မြို့အယ်ပိုင်း၌ မောင်ထည့်လည် ဖြစ်နေတော့
သည်။

နေ့မှန်းတည့်ချိန်သည် တစ်ဖက်တစ် ဝက်စ နီးအင်လေးပြီဖြစ်
သည်။

နေကြိုကျားက မိ ပုပုပ်အသားကြောင့် လမ်းပေါ်၌
လူသွားလူလာ ရှင်းသွားလာ၏။

ထိုစဉ်—

‘ခွပ်ခွပ်—ခွပ်ခွပ်’

၈၅၀. ဝဏ္ဏအောင်

မြင်းခွာသံများ၊ မြင်းလှည်း၊ ဘူးလိမ့်သံများ၊ ထွက်ဝေ
အာသည်ကို ကြွေးလိုက်ရ၏။

မြင်းလှည်းတစ်စီး အပြင်၊ မေခင်းနှင့်အာသည်ကို တွေ့ရ
ဆဲဖြင့်—

ပုထင်းဆူဆမ်းတေးသို့ ဆင်း၍ ရှေ့ခင်းတိုင်းရန် တန်ပြင်
လိုက်စဉ်မှာပင်—

‘အေး...ဇော့’

မြင်းလှည်း၊ သမားသည် မြင်းများကို ဆော်ဒါဖီ၍ ပုထင်း
ရှေ့တွင် ရပ်တန့်လိုက်၏။

ထိုလူသည် လှမ်းခနဲ ခုန်ဆင်းအေးပြီ၊ ပုထင်းအား ဖိုတ်
ခေါ်လိုက်၏။

‘မြင်းလှည်းပေ၊ တစ်ဝါ’

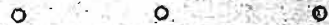
ဆူ ကြေးခင်းအမ်းအမ်း၊ ဖြစ်မိဆော်အည်း၊ နဂါးစိမ်းအဖွဲ့
နှင့် ချိန်ထေးသည်ကို ဆက်လိုက်ဆဲဖြင့် မြင်းလှည်းပေ၊ သို့
အထိလိုက်၏။

ထိုလူသည်အည်း၊ မြင်းလှည်းမေခင်း၊ ဆူ နေရာသို့ ပြန်အည်း
ခုန်တစ်၍ ဒုန်းစိုင်း၊ မေခင်းနှင့် သူ့ခေထရုသည်။

‘ဟီး၊ ဟီး၊ ဟီး’

‘ခုပ်ခုပ်၊ ခုပ်ခုပ်’

မြင်းခွာသံ၊ မြင်းလှည်း၊ ဘူးလိမ့်သံများ၊ ကျယ်လောင်စွာ
ထွက်ဝေလေတော့သည်။

နဂါးစိမ်း၊ ဂိုဏ်းသည် သိုင်းလော့အ တစ်ခုလုံးအား၊ ဓမ္မ
နေခင်း ငှက်ပေးနေဆေး ဂိုဏ်းတစ်ခု ဖြစ်၏။

အစ်ကိုယ်တော် သိုင်းသမားများ၊ သိုင်းအဖွဲ့အစည်းများ၊
အား၊ စည်းရုံးသိမ်းဆည်းပြီ၊ အဓမ္မသစ္စာခံ ပြုလုပ်လျှင် ချီလေ
သည်။

သစ္စာမခံစွာများကို နည်းအမျိုးမျိုး အသုံးပြု၍ လုပ်ကြံစစ်
ခေ ရှိသည်။

သိုင်းလော့အဖွဲ့ မည်သူ့ကိုမှ အမှုမထားဘဲ ထင်ရာစိုင်းနေ
သည် ဂိုဏ်းတစ်ခု ဖြစ်ရအား—

ယခုကဲ့သို့ လျှိုဝှက်စွာ လှုပ်ရှားနေသည်ကို ပုထိုးကဲ့သို့
သည်။

'နဂါးစိမ်း ဂုံ့ကိုထဲမှာထဲ ပြဿနာတွေ ဖြစ်ပေါ်နေပါ
တယ်'

နဂါးစိမ်းမလူ ပြောခဲ့သည့် စကားကို ပြန်လည် ကြား
ယောင်လာသည်။

မြင်းလှည်းနှင့် ခိုက်ပါသွားသည်တချိန် ကြာမြင့်လှသည်
စော့ မစော့တိပါချေ။

'ဟေး ဟေး'

မြင်းလှည်းသမားက မြင်းများကို အော်ခေါ်လိုက်လျှင်
မြင်းလှည်း ရင်က နှိပ်သွားလေတော့ သည်။

'ကျွ'

မြင်းလှည်းတံခါး ပွင့်ထား၏။

ပုထိုးကဲ့သို့ လှုပ်ရှား ဆင်းရဲ၏သည်။

ထိုအခါ။

ခမ်းနားတည့်ပါလှသည့် အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုရှေ့၌
ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့၏။

မြင်းလှည်းသမားက အိမ်တံခါးကြီးဆီသို့ ညွှန်ပြလိုက်
သည်။

'အထဲကို ဝင်ဆွေးပါ'

ပုထိုးကဲ့သို့ အိမ်ထဲ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

အားဆာသမားက ကြား၍ အတွင်း၌ အပ်ကျသံ ကြားရအောင်
အောင်ဝင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။

ပုထိုးကဲ့သို့ အကဲခတ် ကြည့်လိုက်သောအခါ စည်းခန်းအတွင်း
တွင် မလှုပ်မယွတ် ထိုင်နေသူ တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
သည်။

တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ရှိသော အသက်ခါးဆယ်အရွယ် လူတစ်
ယောက်ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူ လှုပ်ရှားလေသည်။

'ထိုင်ပါ'

ယူ၏ရှေ့မှ ထိုင်ခုံစာလုံးကိုညွှန်ပြကာ ပြောလိုက်သည်။

ပုထိုးကဲ့သို့ သွားရာထဲထိုင်စေလိုက်လေ၏။

'အခုဆီသွားပါဦး'

ထိုလူက အရက်တစ်ခွက်ထည့်ပေးကာ ပြောခဲ့သည်။

ပုထိုးကဲ့သို့ ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။

'ကျုပ် အရက်သောက်ဖို့သာခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး'

ပုထင်း၏ တည်ကြည်သော မုန့်နှာထားပြင်မြော်ဖို့ကို
စေသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ အကူအညီမရလဲ ထင်းယန်ဂိုဏ်းကို
ကျွပ်တို့ သိမ်းပိုက်နိုင်ပါတယ်ဗျာ့။

ခါဆို မင်း၏ စားသဘောခဲလားတလေး ပြောပါဦး။

ထင်းယန်ဂိုဏ်းချုပ်က သိုင်းခလားကမှ မိတ်ဆွေတွေရှိ
နေတယ်။ ပြဿနာတစ်စုံတခုပေါ်လာရင် သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေတွေက
ထက်ပိုမိုကြည်နူးကြိုမားမား ဟုတ်ဘူး။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကလဲ သိုင်းခလားကသားတွေနဲ့ အားပြိုင်
နေတယ်ဆိုတော့ ကျွပ်တို့ချင်း မဟာမိတ်ဖွဲ့ထားမိလို့ရင်
သိုင်းခလားက သားတွေကို ရင်ဆိုင်တဲ့ခနရာမှ ပူးပေါင်း
ဆောင်ရွက်နိုင်တာပေါ့ဗျာ့။

ထိုလူ မျက်မှောင်ကပ် ဘူးသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနဲ့မဟာမိတ်ဖွဲ့ချင်တဲ့သဘောလား။

မှန်ပါတယ်ဗျာ့။

ခါဆိုရင် မင်းပြန်သွားက အခကစားဆုံးပဲ။

ပုထင်းက မေးလိုက်သည်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဗျာ့။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းဟာ သိုင်းခလားကတစ်ခုလုံးကို အမှုမထား
သလို ကယ် သူကိုမလဲ မဟာမိတ်ဖွဲ့စရာမလိုဘူး။ ကိုယ့်ထံက
နဲ့ကိုယ်လုပ်ချင်ရာလုပ်နိုင်တယ်။ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ
မင်းတို့ထင်းယန်ဂိုဏ်းကိုတောင် ဆုံးမလိမ့်ဦးမယ်။

တာဗျာ့။

ပုထင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေ၏။

ထူထူး ထင်းယန်ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ အစွာ ပါလားတဲ့ လူငယ်တစ်
ယောဇဉ်ကို ထိုထိုရှုခဲနေတယ်။

ဘယ်သူမှားလဲဗျာ့။

ပုထင်း လွတ်ခနဲ မေးလို့တိမ်၏။

ထိုလူက အခြေမဝဘဲ ပြန်မေးသည်။

မင်းကစား ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို တူညီနိုင်မယ်ဆိုရင် မင်းတို့
ထင်းယန်ကို သိမ်းပိုက်တဲ့အခါ ပြန်ပြီ။ ကူညီမယ်။ ဝါပေမယ့်
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက စွယ်သူကိုမှ အမှုမထားဘူး။ သူ့ရဲ့သစ္စာခံယူ
ခိုင်းမှ အေးချောတယ်။

ပုထင်း သင်္ဃာတင်ချလိုက်၏။

သူ၏အကြံ အောင်မြင်နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း နှေးလည်မိ
ပြီ။ ထင်းယန်ဂိုဏ်းထင်ပင် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်က ရန်ရှာလိမ့်
မည်ဟု သိလိုက်ရခြင်းပင်သာ အမြတ်ထွက်သည်ဟု သဘော
ထားလိုက်၏။

ထို့အပြင်—

နဂါးစိမ်းမှ အရေးပါဆုံး တယောဇဉ်ကိုလည်း တွေ့ပွား
ခြင်းပူးလို့မပြီ မတုတ်ပါလား။

၁၅၀ ဝဏ္ဏအောင်

‘ချုပ်အလဲ ကယ်သူကိုမှ ချားမထောင့်နီင်ဇါသူ၊ ဗျားက...
ချုပ်ကို ခွင့်ပြုပါဦး’
‘အားဆုံးလျှင် ထိုလူ၏ စကားကိုပင် မခေါ်ဝင်စေဘဲ ချား
ခနဲ လှည့်ထုတ်လေတော့သည်။’

...၀...

ရန်ငြိုး

‘ခုပ်ခုပ် ခုပ်ခုပ်’

‘ခုပ်ခုပ် ခုပ်ခုပ်’

မြင်းခွေးသံများ၊ မြင်းလှည်းတီးလိမ့်သံများ၊ ထုတ်ခေါ်နေ
သည်။

ခမ်းနား ထည်ဝါလှသော စံအိမ်ကြီးအတွင်းမှ ထုတ်လေ
သည် မြင်းလှည်းသည် ရွတ်ခေါ် မြို့ပြင်သို့ ရောက်ရှိလာလေ
သည်။

ပုထိုးသည် နဂါးစိမ်းဂိုက်မှ အစခန့်၍ တစ်ယော၏
နှင့် တွေ့ဆုံပြီ၊ နေ့အထိ။

၆၀ ဝဏ္ဏအောင်

တပြန်ခေါ်၍ မြို့ပြင်သို့ ပို့ပေးရန် မြင်းလှည်းသမားကိုပြော
ခဲ့သည် မဟာတ်ပါလား။

ယခု...

မြို့ပြင်သို့ ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်သည်။
လှူပြတ်သော တစ်နေရာသို့ အရောက်တိုင်...
ဟေ့ ဟေ့

မြင်းလှည်းသမားသည် မြင်းများကို ဆော်ငါးစီ၍ မြင်း
လှည်းကို ရပ်တန့်လိုက်၏။

ထိုနေ့က

မြင်းလှည်းပေါ်မှ နန်ဆင်း၍ တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်လေ
သည်။

လက်တစ်ဘက်မှာ မြင်းလှည်း၊ တံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်သော
အခါ...

ကျန် လက်တစ်ဘက်မှာ နေ့ခင်းကျော့နှင့် ဝှက်ထူး၊ လိုက်
သည်။

ပူ၏ ဇာန်ထဲ၌ ဝေးမြောင် တစ်လင်္ကာ ဆုပ်ကိုင်ထားပါ
သည်။

ပုသိမ် မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဆင်းလေသည်နှင့် လှုပ်ထပြန်
လှုပ်ကြွန် ကြည့်ထားခြင်း ဖြစ်၏။

နေ့ခင်းကြီးတစ်မျှင်သံအောင် (၈) ၆၆

'မြို့ပြင်ကို ရောက်ပြီဗျ'

စူး၏ အသံ ကျယ်အောင်စူး ထူထပ်ပေါ် လာသော်လည်း
တုံ့ပြန်သံ မကြားရပါချေ။

မြင်းလှည်းတံခါးလည်း ပွင့်အောင်ခြင်း မရှိချေ။

'မြို့ပြင်ကို ရောက်ပြီဗျ'

မြင်းလှည်းသမားက ထပ်မံ အော်ပြောဆို၏သည်။

ပုထိုး ထူထပ်ပေါ်လာခြင်း မရှိပါချေ။

'ခင်ဗျား၊ ဘာကြောင့် ဆင်းမလာသေးတော့တဲ့'

မြင်းလှည်းသမားသည် စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ မြင်းလှည်း
တံခါးကို ဖျပ်ခနဲ ဆွဲပွင့်လိုက်၏။

'ကျွန်'

စက္ကဝသံရှည်ဆွဲ၍ မြည်သံနှင့်အတူ မြင်းလှည်းတံခါး ပွင့်
သွားသည်။

မြင်းလှည်းသမား လှုပ်ထပ်ပြန် ဆိုသွင်းလိုက်သော ဝေး
အညို ဝှိုဝှန် မြည်၍ ဆေးထုထု ဖြတ်သန်း လှမ်းဝေးစော
သည်။

မည်သူ့ တစ်ဦးတစ်ယောက်လို့မှ ထိုးစိုက်မိလိုက်ခြင်း မရှိ

www.burmeseclassic.com

၁၆၂ ဝတ္ထုအောင်

'တင်—'

မြင်းလှည့်၊ သမား၊ ကြေးငင်အမ်းအမ်း၊ ပြစ်ဆွားလေတော့
သည်။

သေချာကြည့်ဆိုယ်သေးအခါ မြင်းလှည့်၊ အိမ်မှ အောင်၊
ဆောင်၊ ပြစ်၍ မည်လူ တစ်ဦး၊ တစ်ယောက်မျှ မရှိမည်ကို
တော့ဆိုယ်ရခြင်းကြောင့် ပြစ်၏။

ပုထိုး၊ မည်သည်နေရာ ရော့ဆိုယူဖူးပါသနည်း။

မြင်းလှည့်၊ သမား၊ ဆည် မြင်းလှည့်ကို လှည့်ပတ်၍ ၅၅ ဖွေ
ကြည့်လိုက်ပါသော်အည်း။

ပုထိုး၏ အရိပ်အယေခွင်ကိုပင် မတော့ရစေဖို့ပါချေ။

ပုထိုး၊ ပျော့ထံချင်းမလှ ပျော့ထံဆုံး သူ့၊ ဝေအစေဖို့
သည်။

မင်းယုန်သိုင်းသမားကြီး၊ ကေးကံရှန်း၏ အိမ်ဂေဟကြီး
မှာ အပ်ကျသ် ကြီးရစေအံ့အောင်ပင် တိတ်ဆိတ်ခြံသံ
နေ၏။

ဆေးခန်းရှန်းသည် ညှော်ခန်းအတွင်းရှိ စားပွဲတစ်လုံး၌ ထိုင်
စရာ အရာ သိသေမိနေ၏။

လူ၏ ရှေ့၌ အရစ်ခွယ် နှစ်ခွယ် ချထားသည်။

ဆေးခန်းရှန်းသည် အရစ် တစ်ခွယ် သေခန်းလိုက်ပြီးလျှင်
ကြည့်လင်ပြတ်လားသော အသံဖြင့် ပြော၏။

မင်း ထုထံမှ ဆွားစားဘူး၊ ဆိကစ၊ ဆျပ်သိတ်ဝယ်၊ ဘာ
ကြောင့် အပြင်မှာ အချိန်ဖြုန်းနေရတာလဲ၊ အထဲ ဝင်လာပါ
လား၊ အရစ်တစ်ခွယ်လေအံ့ သော့ထံရအောင်'

လူ၏ စကားအဆုံးတွင် ရယ်သမားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်
လာသည်။

လူရိပ်တစ်ခုသည် ပြောင်းဝေဝါဆိုမှတစ်ဆင့် ညှော်ခန်းအတွင်း
ဘက်သို့ ခုန်ဝင်လာ၏။

ထိုလူ၏—

ပုထိုး၊ ဖြစ်သည်။

ပုထိုးသည် မြင်းယုန် သိုင်းသမားကြီး၊ ဆေးခန်းရှန်း
မျက်နှာချင်းဆိုင် ဝင်ရောက် ထိုင်ချလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

၀၆၄ နေ့စောင့်

အေးစိရုန်းက အရမ်းခွဲစိတ်တို ဝေးသည်။

အေးစိလိုက်ပါဦး။

ပုထိုး၊ ခေါင်းခါယမ်းသည်။

ကျွန်တော် ဖျပ်ပြီ၊ အချိန် မပြုန်းနိုင်စေဘဲပါဘူး။ ခင်

ဗျာ

အေးစိရုန်း ပြီးသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းထွေကြောင်းကို ခင်းသိချင်နေတယ် ဆိုတဲ့

အေး

ရိုက်၊ ဗျာပုံနဲ့ တွေ့ပြီး စာရင်းရှင်းစရာအားတွေ ရှိနေလို့ပါ

ဗျာ

အေးစင်၊ ပြီးမင်းစတုရင်တယ်ဆိုရင် တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

အေးစိရုန်းသည် ထိုင်ရာမှ ရုတ်ခြည်း၊ ခုန်ထ၍ ပုထိုးကို တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

နေ့စင်ကြို၊ အစ်မျှင်သံအေးစင် (၈) ၆၆၅

ရုန်း၊

ကျယ်လောင်သော အသံ တစ်ချစ် ထွက်ပေါ် အေးစေ

သည်။

ပုထိုးက မလှုပ်မထွက် ခပ်နေသည်။

အေးစိရုန်း၊ ခုနီးအယိုင်ဖြင့် နေ့စိဆုတ်ဆွမ်းပြု၊ မှ ခြေ

လှမ်းရပ်နိုင်၏။

သု၏ မျက်နှာ ပြုပတ်ပြုလျှော် ဖြစ်နေသည်။

မျက်လုံးကြီးပြုံး၍ ပုထိုးအား မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်မိ

သည်။

မင်းမင်း၊

ပုထိုးက တည်ကြည်သော မျက်နှာအားဖြင့် မေးလိုက်မိ

သည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းဗျာပုံ ဘယ်မှလဲ၊ ပြောပါ။

အေးစိရုန်း အကြိတ်လိုက်၏။

မင်း သူ့ကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုရင် ဂမုန်းတေစင်ကိုလိုက်သွား

ပါ။

ဘာဗျာ

ဆူထဲ ထင်းယန်တို့ ဆုံးမဖို့ ဆုံးဖြတ်ဖို့မိပြီ။

ခင်-ခင်ဗျား

ခင်ဗျား လိုက်သွားမယ်ဆိုရင် နေ့စဉ်ကျမှ မတုတ်ခသး
ဗျား

ပုထိုး ခေါင် ခါးယမ်းလို့တိ၏

ခင်ဗျား လိမ်းပြောနေလို့လဲ အပိုတိပဗျား နဂါးစိမ်းကို
ချုပ်က ဆုံးမသွားမှတိပ

အေးစေ့ရှုန်း မဲပြုံး ပြုံးလို့တိ၏

ချုပ်က တစ်ကြောင့် လိမ်းပြောနေမှလဲ၊ နဂါးစိမ်း၊ ဂိုက်
ချုပ်က ထင်းယန်ကို ချေမှုန်းဖို့ သွားနေပြီ

ခင်ဗျား

နဂါးစိမ်းဂိုက်၊ ချုပ်လူကို ထင်းယန်အဖွဲ့ထဲ ခုက္ခပေး
အာခဲအခဲကြောင့် မိမိခလောင်အော့မယ်

ကော့အိရှုန်းက ကျော်နပ်စွာရယ်မောလို့တိသည်း

နဂါးစိမ်းအဖွဲ့က သိုင်းလှေကတစ်ခုလုံးကို ဖြိုဖိဆီး
စစ်အော့မယ်၊ ဟေး-ဟေး-ဟေး

သု၏ရယ်မောသံသည် ငိုကြွေးသံနှင့်တူအေးသည်း

ရယ်သံပီသခြင်းမရှိဘဲ အတိတ်လေးသည်း
နှုတ်ခမ်းထေးငံမှ သွေးမျှေးယိုစီးချွလေးပြုံး ကြမ်းပြင်

ပေါ် ခုန်းခဲလဲအေးအေးအေးသည်း

ပုထိုး လာပြင်းချည်းတည်း
အေးစေ့ရှုန်းထံမှ ရှိလို့တိသေသတင်အေး၊ စိုးရိမ်စရာ
အေးစေ့လှစေသည်း

နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်မှ သားသမီးမရှိသဖြင့် တူဖြစ်သူ
ကို သားအရင်းပမာ သဘောထားထား အလွန်ချစ်မြတ်နိုး
သည်တူ ကြားသိခဲ့ရပေသည်

နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်၏တူမှာ ဆွ၏ ဗဟိုချက်မိသွားခဲ့ရ
၏။ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ခွင့်လွှတ်နိုင်မည်မဆုတ်ကြောင်း
ထင်ရှားပါအော့သည်။

ပုထိုးသည် အတန်ကြီး တေးတောခင်းစားပြီးလျှင် ထင်း
ယန်အဖွဲ့သို့ ပြန်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်စေအော့သည်။

တစ်ခဲ

ဂမုန်းတေခင်—

ယောယောလှပစေခ ဂမုန်းတေခင်မှာ အခုစောစူ အရုပ်ဆိုး အရွယ်၊ ဆန်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဂမုန်းတေခင်ပေါ်ရှိ ထင်းယန်အဖွဲ့၏ အဆေးအိအညှိုး များသည် မီးအောင်ငုတ်တိုများအဖြစ်ပြောင်းလဲစွာ၊ ခဲခေါ်ပြီး

ကိုးကီရုန်းက လိမ်ညာပြောဆိုခြင်း၊ ပဟုတ်ကြောင်း၊ စော့ရောင်လှမ်းနေသော မြေပြင်အ စာထိစေခံနေ၏။

ဂမုန်းတေခင် ထင်းယန်အဖွဲ့အပေါ် ရွှေရေခဲစည် နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်၏ ခေါ်စာတံး၊ ကြီးစစ်မက်ဖွယ် စေခင်းလှပစေတေစည်။

‘တေခင်’

ပုထင်း ခေါ်သတကြီး၊ တစ်ခေါ်စိန်စိန်မိမိအ၏။

‘နဂါးစိမ်းအဖွဲ့ကို ကျုပ် ဘယ်အော့မှမအော့နပ်ဘူးဆိုစား မှတ်ထားပါ’

သူ၏ကြိုးဝါးသံ ဗလုံးဗလုံးဖြင့် ထုတ်ပေါ်အစလေ၏။

ပေချင်း၏မျက်နှာလေးကို မြင်ထေခင်လေးသည်။

‘ညီမရယ်’

ပုထင်းသည် နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်အား ချစ်ချင်းလိုက် ရှေးကံ ရင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်စေသည်။

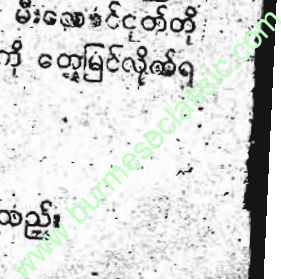
ဂမုန်းတေခင်ပေါ်မှ လှည့်ထွက်သွားရန် တန်ပြန်လိုက်စဉ် မှစေ—

‘ခေါင်းဆောင်လေး’

နှော့အံ့ကျော့အံ့မှ ခေါ်သံထုတ်ပေါ်လေသည်ကို ကြား လိုက်ရသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မီးအောင်ငုတ်တို များကြားမှ ထွန်းထွက်လာသောစာထိယော့ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ သည်။

‘ညီမအေးစုံလို့’

ပုထင်း ဝမ်းသာအားရခေါ်လိုက်မိလေသည်။

စုလုံ ဝယ်ဒယိုင်ပြင် လှမ်းလာ၏။

လူတစ်ကွယ်လုံးနေရာလပ်မရှိဘေးခင်ပင် ဒဏ်ရာမရှိဘဲ
များ ရရှိထားလေ၏။

ကယ်လုံဖြစ်ရကစွာ ဦးလေးစုလုံရယ်။

ပုထိုး ညည်းတူခါးလှိုက်မိသည့်။

စုလုံ၏ မျက်ဝန်းအစဉ် မှုတ်ရည်မျှစီးကျလှလေ၏။

ခေါင်းဆောင်လေး၊ ကျုပ်တို့ ကဲ့ဆို၊ အားပြီ၊ ဒုဂါးစိမ်း
ခေါင်းဆောင်ဟာ ကျုပ်တို့ဆီကိုရောက်မခွဲတယ်၊ ညွှန်တူ
သေဆုံးရတာ ထင်းယန်အဖွဲ့ရဲ့ စာထိချစ်ကြောင့်ဆိုပြီး တို့၏
ခိုက်သွားခဲ့တယ်။

‘စောအစ်’

ပုထိုး တစ်ခေါက်လိုက်လေ၏။

ထင်းယန်ကလေး ဒုဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်၏ စာထိချစ်
ကြောင့် မရွံ့မလှ ပျဏ်စီးသွားခဲ့ရချေပြီ။

ပေချင်း၏အခြေအခံ မညီညွှန်မည်နည်း။

စုလုံက ပြောလိုက်သည်။

ဒုဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင် ရောက်လာပြီ၊ ခေါင်းဆောင်
လေးကို ရှုပေတာ သခင်မလေး၏ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ ထန်စားခဲ့
တယ် သူ့ယုတ်။

‘ညီမအေးပေချင်း၊ တယ်မှားလို့ ပြောပါဦး။’

‘တူ—တူ—သေဆုံးအားခဲပါပြီကယ်’

‘ဟဲ့’

ပုထိုး၏ဦးခေါင်းထဲ မိုင်းခနဲဖြစ်သွားလေသည်။

ပေချင်းကား သေဆုံးသွားချေပြီ။

လုံးဝ မမျှော်ဆင်သည့်အဖြစ်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရခြင်း၊ ဖြစ်
ပါစော့သည်။

‘ဒါ...ဒါ’

‘ဒုဂါးစိမ်း ခေါင်းဆောင်ဟာ အင်တန် ကြေးမုံစရာ
ခေါင်းတယ်၊ သူ့စာ ခေါင်းဆောင်လေးကို ဆိုက်ရှာလိမ့်မယ်’

ပုထိုး ကောလိက ဝင်ကာ ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ဇွတ်ရယ်မေ့သံ ကျယ်လော့စွာ ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

စုလုံ ရင်ထိတ်စား နေရာထဲမှာနေထိုင်ဆုတ်လိုက်သည်။
ပုထိုးက အတန်ကြာမှ ရယ်မောပြီး စာပြန်ကြည့်သေး မှုတ်
နှုတ်ထူးပြင် ပြောမိလေသည်။

နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်ကို ဆုံးမရမှ ကျွန်တော် ခွဲ
စားဝန်ပါ၊ ကျွန်တော် သူကိုလိုက်ရှာမယ်'

ခဏားဆုံးလျှင် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ချစ် လှုပ်ရှားလိုက်သည့်နှင့်
ရိပ်ခနဲ ရှေ့လျှားစွမ်းစွမ်း အဝေးသို့ရောက်ရှိသွား၏၊
'ခေါင်းဆောင်ဇေ'၊

စုလိုက် ဟန်အားလိုက်သော်လည်း မရတော့ချေ၊
ပုထင်းလည် ကိုယ်ဖော့ဝညာအသုံးပြု၍ ထုတ်ခွာအားရာ
တစ်ခဏအတွင်းမှစပင် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားစေ
တော့သည်။

သိုင်းလျှောက်ခွင် ထိတ်လန့်စရာထဲခင်းအောင် လှုပ်ရှား
မှုများ ပြစ်ပေါ်စေလေသည်။
နဂါးစိမ်းအဖွဲ့ ပြန်လည်ခေါင်းဆောင်လေပြီ၊ သိုင်းလေး
အသားများကို ခုကွဲအေးအေးခြင်းဖြစ်စေသည်။

ရစ်ပိုင်၊ အတွင်းမှစပင် ထိပ်အနီးသိုင်းသမား၊ အားတက်များ၊
များများ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ စာထံသွယ်ပြင် အသစ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရ
လေသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသည် သိုင်းလေးစာသား၊ အချို့ကိုလည်း
စည်းရုံးသိမ်းသိုင်းထားပြီးဖြစ်ရကား သိုင်းလေးအစဉ် ထုတ်
ပေါ်ဆေးစသည်နှင့် ပြင်ထန်သေးတိုက်ပုံများ၊ ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်း
ဖြစ်စေသည်။

သိုင်းသမားကြီးများသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်များထဲ နဂါး
စိမ်းဂိုဏ်း သိုင်းလေးအစဉ် သေခင်းကျွန်းခဲပုံများကို ပြန်လည်
သတိရလေကြလေသည်။

ဆိုစဉ်လည်း—

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကြောင့် သိုင်းလေးကုကြီး ပျက်စီးမလို
ဖြစ်ခဲ့ရသည် မတုတ်ပါလား။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအတွင်း အချင်းချင်း ပြဿနာများ ပေါ်
ပေါက်ခဲ့ခြင်းကြောင့်သေလျှင် သိုင်းလေးစာသားများ ကို
ဆောင်းခဲ့ကြခြင်းဖြစ်စေသည်။

သို့မဟုတ်လျှင် သိုင်းလေးစာအရေး မတော့ရဲစရာဖြစ်စေ
သည်။

မကြာခင်သေးမီက—

၁၅၄ ဝတ္ထုတော်

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း ပြန်ဆည်လျှပ်ရွာအစသော အထောက်အထားများ ပြန်လည်တူဖော်အစခဲ့သည်။

ထိုနောက်—

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်သော နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသည် သိုင်းလောစသော စိန်ခေါ်အစုစုပေါင်းစေခဲ့သည်။

ထင်ယန်ဂိုဏ်းသည့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏သစ်ချွန်ပြင် ဝကမဆုံး တစ်ဂိုဏ်းလုံး ဖျတ်ဆီးခံလိုက်ရသော ဂိုဏ်းတစ်ခုအဖြစ် ဓမ္မရင်းစင်သွားသေးသည်။

ထင်ယန်ဂိုဏ်း ဖျတ်ဆီးခံလိုက်ခြင်းကြောင့်မည်၊ ပုထိုးစာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်အား သွဲကြိုမဲ့ကြိုရှာပေခဲ့လေအံ့သည်။

နေ့နှင့်ကြို၊ ယစ်ပျင်သံယေးဇဉ် (၈) ၁၅၅

လဆန်းငါးရက်၊

ထိုနေ့ကျင်းတောင်ခြေမှ ရွှေခွေးဂိုဏ်းသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးခြင်း ခံရပြန်သည်။

လဆန်းခြောက်ရက်၊

ရှောင်ဖင်တောင်၏ အမှတ်သုံးငှာခွဲ တိုက်ခိုက်ဖျတ်ဆီးခံရသည်။

လဆန်းခုနစ်ရက်၊

သိုင်းလောစသည့် ထင်ရှားသည့် ရဲတိုက်မှု၊ နဂါးစိမ်း၏ ပစ်မှတ်ပြစ်ခဲ့၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသည် သိုင်းလောစမှ ထင်ရှားသော သိုင်းအဖွဲ့အစည်းများကား လိုထံလဲခံချမှန်းနေပြီ၊ လဆန်းရှစ်ရက် နေ့စဉ် ရွတ်ယင်လမ်းခွဲမှ ဓားကျောရွှေအား တိုက်ခိုက်မည် ဟူသော သတင်းများ ထူထိစင်အောင်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကြောင့်၊ လိုက်လံနှိမ်နင်းနေသည့် ပုထိုးစာသည် ဓားကျောရွှေသို့ ဦးတည့် ခရီးနှင့်လိုက်လေတော့သည်။

ကုန်သည်ပွဲစားများ၊ ခရီးသည်များ၊ သိုင်းလေးကသားများ၊
ပြတ်ဆန်းသုစုလေးကြာသဖြင့် အစဉ်စည်ဆေး၊ နေဆေး၊
ရွှေဆီယင်များခွဲသည် ဓားကျွေးရွှေအား၊ နဂါးစိမ်းဂိုက်၊ မှတိုစီ
ခိုက်မည်ဆိုလေ သတင်းကြောစဉ် လူသွားလူစားနည်းဝါး၍
ခြေးဆီကပ်ဆွေးတေရမည်။

ပုထိုးသည် ဓားကျွေးရွှေသို့ဆွေးသည် ရွှေဆီယင်လမ်းခွဲသို့
ရောက်ရှိသောစောအခါ လမ်းပေါ်၌ လူသုတစ်စုံတစ်ယောက်
မျှ မတွေ့ရချေ။

ပုထိုး စိတ်ပူလှ၏။

‘နဂါးစိမ်းဂိုက်၊ ချုပ်ဟာ ဓားကျွေးရွှေကိုများ ခရောင်းသွား
ပြီဇာ’

လူ၏ခြေလှမ်းများ၊ ပို၍သွယ်ဆယ်လာ၏။

ဓားကျွေးရွှေသို့သွားသည် လမ်းကလေး၏ ဝဲယာဘက်ပမာ
တစ်ချက်၌ သစ်ပင်ချိုနှယ်များ၊ ဝန်းဝင်များ၊ ပုံးလှမ်းထေးစေ
သည်။

ပုထိုး၏ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်သံနှင့် တစ်နေရာသို့
အရောက်တွင်...

‘ဝှစ်... ဝှစ်... ဝှစ်’

ရှက်ထရစ်...

ချုံပုတ်များကြွေးမှ ပစ်လွှင့်လာသော လက်နစ်ပုန်းခေး
များကြောင့် အပျားအယာ ခြေလှမ်းရပ်အာ အင်္ကျီလက်ကို
ခေ့ယမ်းပြီး ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ထေးဆီ... ထေးဆီ... ထေးဆီ’

လက်နစ်ပုန်းခေးများ၊ မြေခေါ်သို့ တဖုတ်ပုတ်ကျသွား
သည်။

ထိုလက်နစ်ပုန်းခေးများကို ကြည့်လိုက်ရာ ရှောင်သိုးလေး
များဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ပုထိုး အံ့ဩစွာ၊ ဆည်း။

ရှောင်သိုးလေးများအား လက်နစ်ပုန်းခေးဖြစ်အသုံးပြုတတ်
သော မိခင်းဖြစ်သူ ချုံစန်းကိုဆည်း သတိရလိုက်မိ၏။

ထူ မရွေးမှန်ပုံဖြစ်ပြီး တော်ပြောလိုက်၏။

‘ဘယ်သူလဲ ထုတ်လေးခွဲစမ်း’

ထူ၏တော်ခေါ်သံနှင့်အတူ...

မရှေးမနှောင်းမှစင် ရယ်စောသံ ထုတ်ခေါ်လာသည်ကို
ပြုံးစိတ်ရလေ၏။

၁၇၈ ဝတ္ထုအောင်

ချုပ်ပုတ်ကြီးတစ်ခုအတွင်းမှ အမျိုးအမီးအစ်ယောက် ထွက်
ဝေါ်လာ၏။

ထိုအမျိုးအမီးကား ဆူ၏မိသွေးဖြစ်သူ ချစ်နန်းပင် ဖြစ်ပါ
အေ့စ့သည်။

‘ခင်...ခင်ဗျား။’

ဆူ၏နှုတ်ပျက်သွားသည်ကို ချစ်နန်း၏ စာတေးကဲ့သို့
ရှယ်မေးနေပါသည်။

‘ပုထိုး ခင်ဘယ်လိုဖြစ်နေအေးလဲ၊ ကိုယ့်ရဲ့အမေ ကစ်
ယောအစ်ကိုကို တွေ့အားတောင် ဝါရဝပြုပို့ မေးနေတယ် အုတ်
အေး။’

‘ခင်...ခင်ဗျား။’

ဆူ အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားကို ဝါရဝစော့မပြုဘူး၊ လူနီသီ၊ ဝါရမယ်၊ အေ့စ့
သေ ပြင်ထားလေတော့’

ပြောပြောဆိုဆို...

တို့နှစ်ဦးနှစ် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ချစ်နန်း၊ လူနီအပြုလိုက်၏။

နှောင်ကြီး၊ တစ်မျှင်သံလေးနှင့် (၈) ၁၇၉

‘ငါ့ကိုတိုက်ခိုက်ခယ်ဆိုမှင် အမှားကြီး၊ မှားယွင်းလိမ့်မယ်၊
ငါက မင်းရဲ့အောင်ကြီးကတူအိ အခွဲအစားပဲ၊ ထင်းမာန်
ဂိုက်၊ ဖျတ်ဆီးခံလိုက်ရပြီဆိုကစ၍ နဂါးစိမ်းဂိုက်၊ ချုပ်ပုတ်
ဖိုက်ရှားရင်၊ ဒီကိုစရာအိအောင်ဆိုတာ ငါ ကြိုက်အိအိအိ
မိလို့ ဒီမှားလေးပြု၊ အောင်နေအေး၊ မင်းကိုတွေ့ချင်တဲ့ လူအစ်
ယောအစ်ကိုနေတယ်၊ သူက မင်းကတူအိ စိတ်ပူနေတယ်’

သူမ၏စကားကြောင့် ပုထိုးတွေဝေအေးလ၏။

‘ချုပ်ပုတ်ကို တွယ်ဆူကတူချင်နေတေးလို့’

ဟူ၍ မေးလိုက်သေးသော ဆူ၏ စကားက တည်ကြည်စော့
နှုတ်စားဖြင့် ပြောလေ၏။

‘အင်းမေ’

‘ဘဗျ’

‘ကျွန်းမေက မင်းကတူအိ စိုးရိမ်ပူပန်နေတယ်၊ မင်းကို
တွေ့ချင်နေတယ်’

ပုထိုး၊ ချစ်နန်း၊ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ခမ်းနည်းပါးလာမိလို့၊ စာရေးအိအိအိ၊ စိတ်နဲ့ တင်ရာ စိုင်း
နေတဲ့ မိန်းကလေး အစ်ယောအစ်ကို၊ ချုပ်ပုတ် မတွေ့ချင်အောင်ပါ
အု’

‘မင်း ကလေးပြန်အေးအေး’

'ကျွန်ုပ်လိပ်ပြောစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး'

ချစ်ဇနီး၊ ဇနီး၊ တွန့်လို့ဖော်၏။

'ဖော်ခင်းပြီလေ... ဝင်းမတွေ့ချင်ဘူး၊ ဆိုမှစတင် ကျုပ်လို့ အေးတတ်နိုင်ပမိမလို့'

ဣမသည် ပုထင်းအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်၍ ဆယ် ပြော၏။

'နားစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်ဟာ တစ်ချိန်အလို့ ပုမိသားစု အပေါ် မှာ ဝေါဝေါ်တန်တန် သဘောတရားအစွဲမှ မတုတ်ဘူး၊ မင်း ကိုယ်မင်း၊ ဟုတ်လှပြီ ထင်မနေနဲ့၊ အတိသမ ထားနေလို့ဖော်စေ အစွဲ'

အေးဆုံးလျှင် ချစ်ဇနီး လှည့်ထွက်သွားရန် အန်ပြင်လိုက် စာညှိ။

'ရပ်ဆိုက်'

ပုထင်း၏ အနံ့အေးလို့ဖော်၏။

'ခင်ဗျားဇနီး၊ လှယ်လှယ်နဲ့ သွားလို့ ရမှစမတုတ်အစွဲပါဘူး ဗျား'

'ဘေး'

'ခင်ဗျားကို ပြတ်ပြတ်သားသား ဆုံးမပို့ ကျုပ်ဆုံးပြတ်ပြီ ပါပြီ'

ယခုတစ်ကြိမ်...

မျက်နှာပျဉ်သွားရလျှင် ချစ်ဇနီး၊ ပြစ်လေ၏။

'မင်း'

ပုထင်း၊ အံ့ကြိတ်၍ ပြောသည်။

'ခင်ဗျား၊ ရောက်လာတယ်၊ အ ကျုပ်ကို မိသားစု ရက်စရာ ချစ်ဇနီးရတယ်၊ ခင်ဗျားကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်လှယ်နိုင်တာ ဘူး'

ပြောပြောဆိုဆို အဆီဝေ ယမ်း၍ စတင် တိုက်ခိုက်ဖို့ဆို သည်။

ချစ်ဇနီး၊ မဲပြုံး ပြုံး၍ ပြုမီသည် ရင်ဆိုင်လိုက်၏။

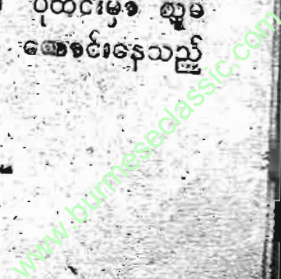
'မင်း ဘေးတတ်နိုင်မှာမို့ လှဲ'

သို့သော်

ထိပ်တိုက် ခင်ဆိုင်လိုက်ရသေး အခါ ပုထင်းမှ စွမ်း မျှော်ဆင်ထားသည်ထက် ပို၍ ကြောက်ရွံ့ ဖော်ခင်းနေသည် လို့ သိလို့ကပ်၏။

နှစ်ဦးသား ရင်ဆိုင်မိလို့ဖော်ကြသည်နှင့်...

'ရန်'

၈၇၂ စက္ကူအောင်

ဇာတ်အောင်သေး ဟာသံ ထုတ်ခင်ကတော့ ချုံစန်းပုခ
ဇယားပိုင်ပြင် နှော့ဆုတ်ဆုတ်ရလေ၏။

ပုထင်း၏ အလွတ်မဝေချေ။

‘သေပို့စာ ပြင်ထား။’

အောက်ငါးရင်၊ ဓာတ်ဟုန်ဆိုး ခုန်ဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်ပြန်
သည်။

ချုံစန်း၊ ကြော့အိမ်သွားလေသည်။

ပုထင်း၏ သိုင်းပညာ အံ့မခန်း၊ ထူးချွန်နေပြီ၊ ထူးမကနေ
နှင့် မည်သို့မျှ မဟော့ဆုတ်သေး ပြစ်နေစေချင်မည် မဆုတ်ပါ
အဘူ။

ပုထင်း၏ ဓာတ်ချစ်ကြော့နှင့် ခုက္ကူစေ့ဆုတ်ရတေခွဲမည်ထု ပျား
မျှားညှိုးစဉ်မှပင်—

‘ဟူး’

အတတ်အစား၊ ဇောတိုးသံနှင့် အတူ လူရိပ်တစ်ခု ရောက်ရှိ
အားပြီ၊ ပုထင်းအား၊ တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ရုတ်တရက်—

ရန်သူတစ်ယောက် ဆွက်ဝင်၊ ဓာတ်ခြင်၊ ကြော့နှင့် ပုထင်း၊ မှ
ချုံစန်းအား၊ ဆက်၍ တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ မပြုစေဘဲ ကြားစင်
စာစာညှိ ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရလေသည်။

သို့တိုင်—

ပုထင်း၏ ဓာတ်ခါ၊ ရိုက်ချစ်မျှား၊ အဖျားခတ်အားသည်
ပြစ်ရတော့၊ ချုံစန်း၊ ခံလိုက်ရသည်။

‘ဝန်း’

‘အမယ်အေး’

ချုံစန်းသည် ဇယားပိုင်ပြင် နှော့ဆုတ်သွားပြီ၊ ချုံပုတ်
မျှား ကြားသို့ ခုန်ဝင်သွား၍ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွား
လေသည်။

လူမ နှော့ဆီသို့ ပုထင်း လိုက်မသွားနိုင်ဘဲ လွတ်ပေးလိုက်
ရှုသည်ဖြစ်၍ မကျေမနပ်ပြင် ကြားစင်လားသွား၊ ဘော်
ငေါက်အေး ထရကြမ်း၊ တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

‘ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ဘဲ ဝင်ရှုပ်တစ် ဘေချင်ပြီ ထင်ထယ်’

ထူးတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အတိုးသံ ဓာတ်တူးထူးထူးအား
စား၍ လက်ဝါးရိပ်မျှားသည် ကြားစင်စာစာ၏ အားကိုး
လို့၊ ပိုးလှမ်းအားလေစေချင်၏။

ကြာဝင်လေးတစ်နှစ် သိုင်းဝညာ မခေသော်လည်း ပုထင်၊
အား ငင်ဆင်ဒိုင်ခြင်း ရှိတ် နေ့ခင်းဆုတ်လို့ရ၏။

အသားစီးရလို့ဆဲသည်နှင့် ပုထင်၏ အခွင့်အရေးကို အဖော်
လွတ်မခံဘဲ အထက်ပါပြင် ရိုက်ချရန် ဟန်ပြင်လို့ဆဲ၍ ထိုလူ၏
မူတိုင်းကို တွေ့မြင်လို့ အရသောအခါ၊ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်
သွားလေအော့သည်။

‘ဟင်...ကျွမ်းမေ’

ထိုလူအား ဇွတ်စရွတ် နိုင်လှသည့် ကျွမ်းမေ ဖြစ်နေပါ
အော့သည်။

ကျွမ်းမေ၏ ခေါ်သတကြီး ဘော်ငေါက်လို့ရ၏။

‘ရှင်ကို ကျွန်မ မုန်းဏယ်’

သူမ အထက်ပါပြင် ရိုက်လို့ဆဲသောအခါ ပုထင် အပျာ
စီးအား ရှောင်လိုက်သော်လည်း ဝဲဘက် ဗမ်းကို ရိုက်ချမိလို့
ဆဲပြင် ခယ်ယိုင်နှင့် နေ့ခင်းဆုတ်လို့ရအော့သည်။

‘ဝန်း’

ကျွမ်းမေသည် ဆက်၍ တိုက်ခိုက်ခြင်းပြု၍ ချုပ်နှောင်မှု၊
ကြားသို့ ခန့်ဝင်စွမ်းအေး၏။
‘ကျွမ်းမေ...ကျွမ်းမေ’
ပုထင်က ဘော်ငေါက်ရင်း ‘ပြေးလို့ဆဲ သူ့အမိအေအော့
သည်။’

—o—

ပုထင်းသည် သိုင်းဝဠာရော ကိုယ်ပေခု ဝဠာဝါ သူဝ
ထတ် သာလှန်နေကြောင်း လက်တွေ့ သိလိုက်ရသဖြင့် ကြိုင်း
ဝေ မကျေမနပ် ဖြစ်စားအေ၏။

'ရှင်ရှင်'

ပုထင်း၏ မျက်နှာ စာညှိကြည်လေးနုစိန်နုသည်။

'ညီမ...စိတ်ထင်ရာ စိုင်းနေမယ်ဆိုရင် ခုကွေ့ကေ့ဖို့ပဲဂိုဏ်း
ဆိုတာ သတိထားစေချင်တယ်'

ကျွန်းပေ နှာခေါင်း ရှိ...လို့မိသည်။

'ဝါ...ကျွန်မကိုစွဲဝါ၊ ဆရာအဖေမလုပ်ဝါနဲ့'

ပုထင်း ပင့်သတ်ရှိကြိမ်လို့မိမိဆေသည်။

ကျွန်းပေကား ဖျောင်းမျှဖို့မလှယ်မှန်းလည်း နားအညှိ
ထား၏။

'နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအကြောင်း ညီမ တောင်းအောင်၊ သိဝါ
ဏယ်၊ ဣဒ်ကြောင့် သူတို့နဲ့ပတ်သက်ချင်ရတာလဲ၊ အျုပ်ကို
အရှုံးတိုက်ပြီ၊ လျှောက်လုပ်ခနာမယ်ဆိုရင် မှားလိမ့်မယ်'

ကျွန်းပေ လက်မခံဝါချေး။

'မှန်တယ်ထင်လို့လုပ်တာ ဘာကြောင့်မှားရမှားလို့ ရှင်ကို
အရှုံးတိုက်စရာ အကြောင်းရှိလို့လဲ၊ ကျွန်မအ ရှင်တို့ ဝရ
စိုက်နေရမှားအား'

မေတ္တာမီးလျှံ

သစ်ဝင်ချုံနှယ်များသည် အနောက်ဘက်အောင် အချိန်ချိန်ဖြင့်
ကျွန်ုပ်ရစ်ခဲ့၏။

ကျွန်းပေသည် ကိုယ်ပေခုတည်း အသုံးပြု၍ ပြေးလွှားအောင်
ပြီ၊ တေ-င်ကုန်းလေး အစစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ ခြေလှမ်း
ရပ်လိုက်၏။

ထိုအခါ...

ယုမ၏ အရှေ့ဘက် မလှမ်းအေးမိ၍ လူအစ်ယောက် ရပ်
နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုလူမှာ ပုထင်း ဖြစ်သည်။

ညီမ
ကျွန်မဟာ နဂါးစိမ်းမှာ အရေးပါစွာအစီအစဉ် ဖြစ်
နေပြီ။ ရှင်အာ နဂါးစိမ်းကို ကို ခုကွဲဝေးမယ်လို့ဆိုစေခဲ့
ကျွန်ုပ်တို့ သူ ဖြစ်နေပြီ။ ရှင်ကို ပြတ်ပြတ် ဘေးအေး ဆုံးမရ
ထိမိမယ်

ပြောရခက်စေမေး ကျွင်းမေကြောင့် ပုထင်း စိတ်ပျက်သွား
စာည်း

ဈေး အကျယ်ကြောင့် မိုက်မိုက်မိမိပြုမူနေရသည်ကို နား
အညစ်အေးသဖြင့် တံပြောရခက်နေပါတော့သည်။

ကျွင်းမေ၏ အထိနှစ်ဖက်စေ့ယမ်း သို့ နိသည်။

'က...ရှင် သတိစားထင်ပေတော့'

သူမလည်း အော်စပြောလိုက်ပြီ။ ပုထင်းအား တိုက်ခိုက်
ဖို့အစေသည်။

ပုထင်း မလှုပ်မယှက်ရပ်နေ၏။

ဇွန်မုန့်တူက စိတ်ရှုပ်ထွေးခြင်းနှင့် မိမ်းနည်းသည့်
အတွက် အထင်သေးသွားပေါ်လှင်နေလေသည်။

ကျွင်းမေ သတိပြုမိသော်လည်း အမှုမှထွားဘဲ ဆက်၍
တိုက်ခိုက်စေသည်။

ပုထင်း၏ ခုခံတိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုသကဲ့သို့ ရှောင်တိမ်းခြင်း
လည်း မပြုဝါချေ။

ထိုကြောင့်

အကြမ်း တိုက်ခိုက်သွားသည် ကျွင်းမေ၏တိုက်ခိုက်မှုကို
ခံလိုက်ရစေသည်။

'ဝိုန်း'

ကျယ်လောင်သော အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။
ပုထင်းမှာ ကြိုးပြတ်သွားစေစေ စွန့်ထုလေပေမူ အဝေးသို့
လှည့်စင်သွားလေတော့သည်။

အင်

ကျွင်းမေ မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်သွားကာ လူတိုက်ခိုက်လို့
လေတော့သည်။

ပုထင်းသည် ကျွင်းမေ၏ အထံတော် ရှိနေချိန်ပြီ။ အဝေး
သို့ လှည့်စင်သွားစေသည်။

ကျွင်းမေ ကြောင့်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

'ရှင်...ရှင်...အာကြောင့် မရှောင်စားလို့'

ဈေး ခပ်အာဆင်သွားစင် ပုထင်းနှောင့်သို့ ဖို့ထိသွားစေ
သည်။

ပုထင်းသည် မြေဝေင်္ဂါ၏ကျသွားပြီး အရှိန်ဖြင့် သုံးသော ပတ်မျှ လိမ်သွားလေသည်။

ထိုနောက်

လှူးလိမ့်ထလိုက်သောအခါ ဗဟိုထဲသို့ ဖြစ်နေပါတော့သည်။

‘ဝေ!’

ဝါ၊စပ်ထဲမှ သွေးများထည်၊ အန်ထုတ်လိုက်၏။

ပုထင်း၏အခြေအနေကိုမြင်လျှင် ဆွဲငါးပေ ပိုပြိုထိတ်ထိန်သွား၏။

‘ရှင်...ရှင်’

ပုထင်း အားကျပြီးပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်ုပ်ကို တိုက်ခိုက်လိုက်ရတဲ့အတွက် ဆွဲနပ်ပါတယ်’

‘ဆို’

‘ကျွန်ုပ်ကြောင့် ဝင်းဘုရင်ခန့်ခွဲသွားရတော့မရှိတော့ မဖြစ်စေချင်ဘူး။ မင်းဟာ ဝါ၊နပ်လိမ့်မတဲ့ မိန်းမအေးအေးပေးပေးပေးပါ’

‘ကျွန်ုပ်တို့ ဝါ၊ကျွေးဇာတ်ပြောနေခဲ့၊ ရှင်အား နဝါ၊စိမ်းဂိုဏ်းထံ လှိုချင်နေတဲ့လူတစ်ယောက်ပါ။ ဝါ၊ကြောင့် ရှင်ကို ပမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားရလိမ့်မယ်’

ပုထင်းသည် နှုတ်ခမ်းထေရ်မှ သွေးများယိုစီးကျလေသည်အထိ ရယ်ပေးလိုက်လေသည်။

‘မင်းဟာ နဝါ၊စိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ ဇာလိုကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကျွန်ုပ်ကို ပမ်းချင်အထိဆိုရင်... ပမ်းခေါ်သွားစေတော့မို့’

‘တောင်းပြီ’

ကျွမ်းမေဇာတ် အလျှော့မပေးဘဲ နှေ့တိုးထွေးထသည်။

ထိုစဉ်—

‘ရပ်လိုက်’

ဟန်တရားသံနှင့်အတူ လှုပ်ရှားချီ ပြေးလှမ်းလာနေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျွမ်းမေ ရစ်ထိတ်သွားပြီး ပုထင်း၏ရှေ့၌ အနားအတူ ဖြူလေ့ ရပ်နေလိုက်လေသည်။

စုံမသည် ပုထင်းထံသို့ စုံ၊ရိပ်ယူမှုနှင့်အတူ နှုတ်ခမ်းထေရ်ထံသို့ ထင်ရှားနေပါသည်။

ပြေးလွှားရောက်ရှိစားစွာများမှ အစိမ်းရောင်ကိုယ်ကြပ်
ဆက်၍ ဝတ်ဆင်ထားကြသည် ခေးဆွေးရွာမှ ခေးဆေးများ
ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ခေးဆေးဝေးဝေးလောက်သည် ဆွမ်းမေအား ဝိုင်းရံထား
လိုက်ကြ၏။

ဆွမ်းမေ မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ခေးဆွေးရွာကလူတွေတို့၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းက ရှင်တို့ကို
ဆုံးမယ်ဆိုတာ မသိကြသေးဘူးဟင်္ဂါ’

ခေးသမားဝါ၊ ဖော့ဖော့အနံ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန် ရှိ
သည့် ပိန်ပိန်ရှည်ရှည်လူက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း အခြားနှစ်ယောက်တို့ သိထားလို့
ကျွန်တို့က ရွာအပြင်ဘက်ထုတ်ပြီး စောင့်ကြည့်နေကြတာပဲ၊
ခင်းဟာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကလူဆိုရင်ဆော့ပမ်းခေါ်သွားရလိမ့်
မယ်’

ဆွမ်းမေ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဆွေးဝေးသားပဲ၊ ကျွန်မကို ပမ်းခေါ်လို့ရရင် ခေါ်လွှား
နိုင်ပါတယ်ရှင်’

မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ပေမယ့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းက
လူဆိုရင် ကျွန်တို့က ညှာမှမေအုတ်ဘူး၊ စာတိသမာထာပေ
ကော့

ခေးကျေးရွာအဝေါ် ကျွဲကုန်ဆွဲနေသည့်အခါ ကျွဲ
ကုန်ရန် ရွာအပြင်ဘက်ထုတ်အခါ ဆင်းလှည့်စောင့်ကြည့်နေ
သော ခေးသမားဝါ၊ ဖော့ဖော့ထိုက်သည် ဆွမ်းမေထံသို့ အဟုန်
ထိုး ခင်ရော့ထိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဖော့ဖော့ခေးဝေါ်၌ မြင်းထန်သော တိုက်ပွဲဖြစ်ပေါ်လာ
၏။

ပုထင်း ဝယ်၊ ဝယ် ဝိုင်ဖြင့် နှော့ဆီဆုတ်လိုက်၏။

ခေးသမားဝါ၊ ဖော့ဖော့နှင့် ဆွမ်းမေတို့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်
မိကြပြီး မရှေးမနှောင့်များပင်။

‘ဝုန်း’

‘ဘား’

‘စာမယ်ထေ’

‘ဆော့ပြီဗျ’

ရှေးရွာသော အော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနဲ့ ထုတ်ပေါ်အ
သည်။

ခေးသမားများမှာ ဆွမ်းမေ၏ ဆီဆုတ်မိအခါ ပရိပရိ
လှုပ်စင်သွားကြလေတော့သည်။

ဆွမ်းမေ ရယ်စေလိုက်၏။

‘ခေးကျေးရွာကလူတွေပဲ ခါတကုန်စိအား’

ခေးသမားငါ့တော်၏ လူးလိမ့်ထလာပြီ၊ တိဏ်ခိဏ်ရန်
တန်ပြင်လိုက်ကြ၏။

သို့အော်—

ဇွာတို့သည် ကျွင်းမေတား၊ မည့်သည့်နည်းနှင့်မျှ လှိုင်နိုင်မည်
မတုတ်ကြောင်း ထင်ရှားနေ၏။

ပုထင်း၊ အောက်မေ့လို့ထိ၏။

‘ကျွင်းမေ မင်းရှုလုပ်ရစ်တွေ့ ရပ်တန်း၊ အရပ်ရင် တောင်း၊
မယ်’

ဇွာမအ အမှုထမ်းပါချေ။

‘ခေးကျေးရွာကိုဆုံးမဖို့ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်၏ ကျွန်မကို
အာဝန်ပေးထားတယ်ရှင်၊ အာဝန်မထွေ့လို့မဖြစ်ဘူး၊ ဂိုဏ်း
ချုပ်တစ် ယိုင်းလေးအထက်ရဲလုံးကို လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်တော့
ယေလူဆိုတာ ရှင်လဲသိသား၊’

‘မင်း...မင်း’

ပုထင်း၊ မတော်မနပ်ဖြစ်သွား၏။

ထိုစဉ်—

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ ထင်ရာစိုင်းလို့ရမယ်ထင်ရင် မှူး၊ ဇွား၊
လိမ့်မယ် မိန်းမလေး’

အဆံ့သြဉာဏ်ချစ် ထူအံ့ပေ၊ အာ၏။

ကျွင်းမေ ကြည့်လိုက်သေးအေး—

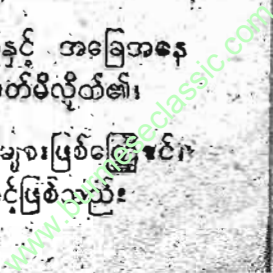
တေးထမ်း၊ တစ်ဖန်မှ လူသုံးယောက်ထုအံ့ပေ၊ အာ၏။
အတူလိုတီးရ၏။

ထိုလူသုံးယောက်မှ အာ၏ငါ့အယ်ခန့်ရှိ အာတို့အို အစ်
ယေး၏၊ အစိမ်းရောင်ဝတ်လူရွယ်နှင့် ရသေ့ကြီးအစ်ဝါးတို့
ဖြစ်ကြပေ၏။

ထိုလူသုံးယောက် ရှေးအစောဆုံးမြင်လျှင် ခေးကျေး
ရွာမှ လူငါးထောက် ဝမ်းသားအားရ ဖြစ်သွားကြပေထေ့
သည်။

လူသုံးယောက် ထပ်မံရောတိရှိလာသည်နှင့် အခြေအနေ
ထုတ်မျိုး၊ ပြောင်းလဲသွားသည်ဟု ပုထင်းထင်မှတ်မိလိုက်၏။

ထိုသုံးယောက်သည်ထိပ်ထန်၊ သိုင်း၊ သမားများဖြစ်ကြောင်း၊
ဇွာတို့၏အတွင်းအားအ ဖော်ပြနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဝေးကျေးရွာမှလူငါးယောက်က ချစ်ချင်၊ ဦးညိတ်လိုက်ကြ၏။

အသက်ပေးဆယ်ခန့် အစိမ်းရောင်တော်လှူအ အသိတမုတ် ပြုစုညီသဘောဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြုလိုက်၏။

ဝေးကျေးရွာမှလူငါးယောက်က ချစ်ချင်၊ နှော့ဆီဆုတ် လိုက်လေ၏။

ပုထင်း၊ ပင့်သစ်ရွှံ့ကြဲလိုက်၏။

နဂါးစိမ်းခေါင်းယောင်နှင့် ရင်ဆိုင်ရန် ဝေးကျေးရွာသို့ အခွဲရာမှ ဝေးကျေးရွာပိုင်ရှင်၏ အကြောင်းကို ကြားသိခဲ့ရလေသည်။

ဝေးကျေးရွာပိုင်ရှင် ဆင်းကျွမ်းမှုခံ သိုင်လေးတု၏ ထိပ်သီးဝေးသမားဆယ်ယောက်တွင် ပါဝင်သူဖြစ်၏။

ဝေးဝညာနှင့်ပတ်သက်သောလျှင် ကျမ်းကျင်လိမ္မော်ပြီ၊ ထိပ်သီးသိုင်းသမားပျဉ်း၏ ချီးကျူးမှုကို ခံရစွာဖြစ်သည်။

ဝေးကျေးရွာကို တည်ထောင်ခဲ့သည်မှာ ဆယ်နှစ်ခန့်လောက်ရှိသေးသည်။

ဆိုင်လေးအဖွဲ့ထင်ရှားကျော်ကြားစေရန် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။

ဝေးကျေးရွာပိုင်ရှင်၏ ပခင်မှာ ကုတ်လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ပေသော်လည်း ထူး၏ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်က ဝေးကျေးရွာပိုင်ရှင်အား တွေ့ဆုံထောက်ပံ့ရေးအဖွဲ့ပြုထားကြ၏။

အစသံယောဇဉ်မှာ...

စူထန်းဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ခရီးပညာစသောနှော့ပစ် မေတ္တာတော် ရှင် ထုံးရှမ်းဖြစ်ပြီး၊ ဆွန့်တစ်ယောက်မှာ ဝေးပြုရသေ့စီးမင်း ဖြစ်လေသည်။

ယခု...

အစိမ်းရောင်တော်ကားသည် လူ့အဖတ်ပိုင်း ဝါ) ဝေးကျေးရွာပိုင်ရှင် ဆွမ်းကျွေးသည် ဘုဒ္ဓဘင်၏ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသော ထိတ်ထိတ်ကြဲ ဝေးသမားကြီးများ ဖြစ်ကြသည့် မေတ္တာတော်ရှင် လုံရှမ်းနှင့် ဝေးပြုရသေ့ စီးမင်းတို့ ရောထိရှိလာကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ပုထင်း နားလည်လိုက်၏။

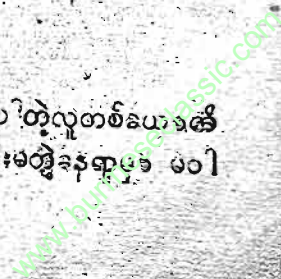
နားညီကျော် သိုးကမားကြီးများ ရောက်ရှိ အခြင်း၊ ကြော်ငြာ အကီရာ ရထားသည်တိုင် ကိုယ်ကိုယ်ကို ဂရုစိုက်နိုင်အစားက ကျွမ်းမောကွမ်းစိတ်ပူသွားလေ၏။

'မင်း... ဝီဒနာက အမြန်ထူးဆုံးသွားတာ အခက်ခင်ဆုံးဖြစ်မယ်'

ဟူ၍ သတိုးပေးလိုက်မိ၏။

ကျွမ်းမော့မိုးပွား ပြုံးသည်။

'ကျွန်မဟာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှာ အခရာပါတဲ့လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ၊ ဒါကြောင့် ဝေးကျေးရွာကို ဆုံးမတွဲခန့်ရာမှာ မပါစင်လို့ ဆယ်ဖြစ်ပါ့မယ်'

'မင်း...'

'ရှင်သား ဒဏ်ရာရထားပြီ ဆိုစော့ ဒီနေရာထု ထွက်စွာ' အစ အရေးခင်းသုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ တော်ကြီး နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း ချုပ် ရောက်လားရင် ရှင်ဒုက္ခရောက်လိမ့်ခယ်'

ထူးမ၏ အေးကြောင့် ခေးကျေးရွာပိုင်ရှင် ဆွမ်းကျွေးတို့ တစ်ယောက်ကို အစ်ယောက်ကြည့်လိမ့်ကြ၏။

ကျွမ်းမေသည် ခေးကျေးရွာကို ဒုက္ခပေးမည့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း သိလိုရသဖြင့် မတွေ့မနပ် ဖြစ်သွားသည် သဘောရှိ၏။

ထိုအပြင် -

ပုထင်းသည် ဒဏ်ရာ ရထားပြီ၊ ကျွမ်းမေနှင့် သိကျွမ်းနေခြင်းကြောင့် အံ့ဩနေကြပုံ ရှိ၏။

ကျွမ်းမေ၏ တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် ပုထင်း ဒဏ်ရာရသွားခဲ့သည်ကို သူတို့ တွေ့မြင်ထားသည် မအုတ်ပါမိစား။

'ဆွမ်းပေ... မင်းမြန်မြန်စွာပေါ့'

ပုထင်း၏ စိုးရိမ်တကြီး ပြေစေသည်။

ထူးမ ခေါင်းခေါ်ယမ်း၏။

'ကျွန်မ တာကြောင့် သွားရမှမလှ'

'မင်း...'

သူမသည် ပုထင်းအား အဖွဲ့တိုက်လို စိတ်ဖြင့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ယခုမည်။

ပုထင်း စိုးရိမ် ပူပန်နေကြောင်း သိ၍ ခေးကျေးရွာပိုင်ရှင် ဆွမ်းကျွေးတို့ ဘက်သို့ လှည့်၍ စိန်ခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

'ခေးကျေးရွာပိုင်ရှင် ရောက်လာစာ အဘော်ပဲ၊ ကျွန်မ မဝင်ပန်းရစေစေပေါ့၊ က... နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းရဲ့ အမိန့်အတိုင်း အညံ့ခံမိစား၊ အသေခံမလား၊ ကြိုက်တဲ့ လမ်းကိုသာ ရွေးပါ'

ခေးကျေးရွာပိုင်ရှင်ကို ထိပါးစေသော ဘေးတို့ဖြင့် စိန်ခေါ်လိုက်စေ၏။

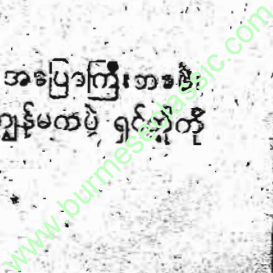
ဆွမ်းကျွေး မခါပုသွားသည်။

'နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းဟာ အဘော်ကို ညွှန်ကြားပါအယ်၊ ခါဝေမယ့် ခေးကျေးရွာက မမှသေးဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပါ၊ မိန့်အရေး ဒုက္ခရောက်မှကို မလိုထားပါဘူး။ ဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်ခေါ်ဆိုထပ်။ ဆျုပ် ဆွန့် ရင်ဆိုင်ပါမယ်'

ဆွမ်းပေ၏ ရယ်လိုက်သည်။

'ခေးကျေးရွာ ပိုင်ရှင်က တော်တော် အပြောကြီးအစီ ဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်တိုင် အစေ့စေ့မလိုပါဘူး။ ကျွန်မကပဲ ရှင်ဆွဲကို အစဉ်ယူပြီး ဆုံးမပါမယ်ရှင်'

ထိုင်းကျွေး မခါပုသွားသည်။

၂၀၀ ဝတ္ထုအောင်

လှပခင်၏ ဖိတ်ဆွဲမှုများ ရှိသည့်အတွက် စော်ကား၊ မော်ကား ပြုလုပ်သည်တို့ကို ဆုံးမရေး ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

မိန်းကလေး... ဒီလေးနယ်လဲ အပြေးမကြို၊ ပါနဲ့ဗျား၊ ဆျာပိန်း၊ အေးအေး၊ ခုကွရောဆီလွှားမှတို စိုးရိမ်လို့ပါ။ မိန်းကလေးက ဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်စား၊ တခဝန်ယူချင်အယ်ဆိုရင်လဲ ဆျာပိန်း မိန်းကလေးက ခွဲ ပညာကို လေ့ထမ်းပါမယ်။

ကျွန်းမေ့ရယ်လို့ပြန်သည်။

‘စိတ်ချ... ကျွန်မရဲ့ပညာကို ရှင်မာတ်တွေ သိရလိမ့်မယ်’

စကားဆုံးလျှင် ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်၏။

ညီမ

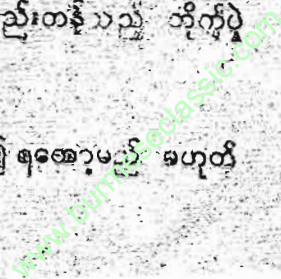
ပုထင်းက တန်ဖိုးမရှိလို့ပေးခဲ့သည်။ မရတော့ချေ။

ကျွန်းမေ့သည် စားကျွေးရှားပိုင်ရှင်နှင့် ရင်ဆိုင်ရန် မျှော်မှန်းချက် ဆိုင်လိတ်ပြီ ဖြစ်သည်။

— ၀ —

တန်မဆောင်နိုင်သူ

လေးဝယ်မ်း တိုက်ခတ်လဒသည်။
သစ်ရွှဲ နီအေးလေးများ၊ ကြော့ကွာ စခွဆက်သို့ မွှေးကြိုင်သော
ပန်းရန် များ၊ လွင့်ပျံ လာလေ၏။
သို့သော်...
တောသစ်၊ ပေါ်၌ အလှပမှု အပေါင်း၊ ဆိတ်သုတ်၊
ပျောက်ကွယ်သွားပြီ၊ အရပ်ဆိုး အဆူညံ၊ တန်ပည့် တိုက်ပွဲ
ဖြစ်ပေါ်လာတော့မည် ဖြစ်သည်။
ပုထင်း၊ စိတ်ပျက်နေ၏။
ကျွန်းမေ့ကား မည်သို့မျှ တန်ဖိုးမရှိ ရတော့မည် မဟုတ်
တည်ကို သိထားရအံ့။

လတ်ပိတ် ကြည့်နေလို့ အံ့ရတော့သည်။

မေတ္တာစား လှိုင်းနှင့် ချားပြုရမယ စီးမင်တိုက် အခြေ
အနေ ခေတ်ကြည့်နေကြလေ၏။

စားကျော့ရှာ ပိုင်ရှင် ကျွင်းကျားက ကျွင်းမေအား ကျိန်း
ဆေးဆုံးမနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားပုံ ရှိ၏။

ကျွင်းကျားက ကျင်းမေအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်
ကြည့်လို၏။

‘မိန်းမလေး... နဂါးစိမ်း ဂိုက်ချုပ်နဲ့ပဲ ဈာန်ပုထိုးချင်ပါ
တယ်’

စည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလို၏။
ကျင်းမေ ခေါင်းညိတ်သည်။

‘စိတ်ချပါ... ကျွန်မကို အနိုင်ယူနိုင်တယ်ဆိုရင် ရှင်ထုမတွေ
ချင်ဘူးဆိုရင်လဲ ဂိုက်ချုပ်နဲ့ ဒုက္ခရမှာပါရှင်’

‘ဩတ်... ခါဖြင့် မိန်းမလေး မလွဲမှားစွာ ယှဉ်ပြိုင်ရမှစေ
ဝေါ’

‘ဝေါ အမှန်ပါပဲရှင်’
‘ဆောင်းပြီ မိန်းမလေးကို အနိုင်ရမှ ဂိုက်ချုပ်နဲ့ တွေ့ရ
မယ်ဆိုရင် ဈာန်ပုထိုး မိန်းမလေးကို အနိုင်ယူပြုရတော့မှစေပါ
တယ်... မိန်းမလေး ချားထုတ်လိုက်ပါ’

ကျွင်းကျားက ရင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။

ကျွင်းမေ ခေါင်းခါယမ်းသည်။
‘ကျွန်မက ချားကို အသုံးမပြုပါဘူးရှင်’

သူမသည် မြေခဝါ၌ ကျော့နေသော သစ်ကိုင်းခြေစက်ထစ်ခု
ကို လှောင်ယူလို၏။

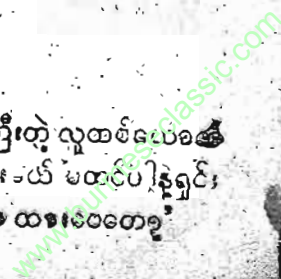
‘စောစီ သစ်ကိုင်းခြောက်နဲ့ပဲ ရှင်ကို ယှဉ်ပြိုင် အနိုင်ယူပါ
မယ်’

‘မင်း’
ကျင်းကျား ပိုပြီး ဝေါသထွက်သွားသည်။
သို့သော်

သူမ ခါမှ ချားကို ထုတ်ယူလို၏။
ချားကို မထုတ်ဘဲ ချားအိမ်ထဲ သွင်းလျှောက်စား နေထိုင်
ကိုင်ထားလို၏။

‘ဈာန်ပုထိုး ချားအိမ်နဲ့ပဲ ယှဉ်ပြိုင်ပါမယ်’
‘ခစ် ခစ် ခစ်’

သူမက ရယ်လိုက်သည်။
‘ရှင်ဟု အထောက်ကို သဘောထားကြီးတဲ့ လူထစ်ပေစေ
ပဲ၊ ဝေါပေမယ် ကျွန်မက ရှင်ကို အထင်ကြီးမယ် မထင်ပါနဲ့ရှင်၊
ကဲ... ကျွန်မရဲ့ တိုက်ကုန်ထဲပါပဲ၊ သတိစားထားတော့’

ကလေးဆိုးလျှင် လက်ထဲမှ သစ်ကိုင်ကို ဝှေ့ယမ်း၍ စတင်
တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

လှေတိုးသံများ၊ ထဟူးဟူး ခြည်၍ ထွက်ပေါ်လာစေ့
သည်။

သစ်ကိုင်သည် ဇားတစ်လက်ပမာ ကျင်းကျုံးထံသို့တိုးဝင်
ဆွေးဝေ၏။

လူ အံ့ဩဆွေးသည်။

‘သူ့ရဲ့ ဇားပညာ မဆိုးပါလား’

ကျောင်းပေးသည် သိုင်ပညာ မသေသဖြင့် မောဏီမာနေခြင်း၊
ပြစ်ကြောင်းလည်း သုံးလည်လိုက်သလို ဆုံးမမည် ဟူသည်၊
စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်၏။

‘မိန်းကလေးရဲ့ပညာ မဆိုးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ရဲ့ပညာ
ကိုလဲ ကြည့်ထားပါဦး’

ဇားကို ဝှေ့ယမ်း၍ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

နှစ်ယောက်ကလေး ထိပ်ကို ခင်ဆိုင်မိလိုက်သည်နှင့်။

‘ထန် ထန် ထန်’

ကျယ်လေးစင်သေအောင် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျင်းကျုံး ချစ်ချင်းပင် အပေါ်စီး ရသွေးဝေ၏။

‘လက်လွတ်လို့နော်’

အော်ငေါက်ရင်း ဇားအိမ်ဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ရိုက်ချလိုက်
သေးအခါ။

‘အဖျောင်း’

ကျောင်းပေး၏လက်ထဲမှ သစ်ကိုင်မှာ ထက်ပိုင်းကျိုး၍အဝေး
သို့ လှင့်ခင်သွားလေတော့သည်။

‘ဟင်’

ကျင်းခေ ရင်ထိတ်၍ အပျဗောဏယာ နေ့ဖော်ဆုတ်လိုက်ရ
သည်။

ကျင်းကျုံး၏ဆန္ဒ၍ တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုဘဲ ဇားကို ရုပ်
သိမ်းလိုက်သည်။

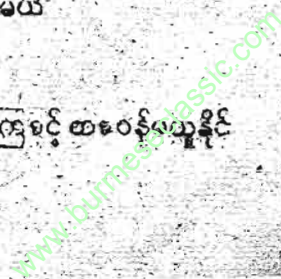
စုမအား စိုက်ကြည့်၍ပြောသည်။

‘မိန်းကလေး... မင်းဘာမှ တတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဂြဲဒဂါး
စိမ်းဂိုက်ချုပ်ကို ခေါ်လိုက်ရင် အောင်ပယ်’

ကျင်းမေ ခေါင်းခါယမ်းသည်။

‘ရှင်တို့ သုံးယောက်ကို ကျွန်ုပ် အဖေကြောင့် အဝေခံရသူနိုင်
ရမလဲ’

‘မင်း’

၂၀၆ ဝတ္ထုအောင်

'လျှန်မရဲ့ သိုင်းကုတ်ကို ကြည့်ထားပါဦးရှင်'

လျှင်မေသည် သစ်ကိုင်းကား၊ 'ခေ၊ အပြစ် အသုံးပြု၍ ရင် ဆိုင်ရာ၌ ကျင့်ကျိုးကို မထင်နိုင်ဘဲ အရေးနိမ့်သွားခဲ့ရသဖြင့် ဝေါသထွက်နေဆဲ အထိပါးနှစ်ဘူ၏ကို အသုံးပြု၍ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဟူး၊ ဟူး၊ ဟူး'

ခေတိုးသံများ၊ အဟူးဟူးမြည်၍ ထွက်ပေါ်လာပြီး အထိ ဝါးရိပ်တိုသည်။ လျှင်မေ၏ တစ်ကိုယ်လုံး ဖုံးလွှမ်းစွာ၊ အေးစေသည်။

ကျင်းကျိုး အပျူစုထယာ နေ့စံဆုတ်လိုက်ရ၏။

'မိန်းကလေး... ခင်းကို ချုပ်ထား ညှာနေတာကို အခွင့် နေအင်း၊ မယူပါနဲ့၊ ချုပ်ခွင့်လွတ်မှ မဟုတ်ဘူး'

သတိပေးလို့မပြီ၊ ချစ်ချင်ပင် ထက်ခါး နှစ်ဘူ၏ကို အသုံးပြု၍ ပြန်စည်း တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

အထိပါးရိပ်များ၊ ထွက်ပေါ်လာပြီးလျှင်...

'ဝုန်း'

ကျင်းမေဆရာလျှင် နေ့စံဆုတ်သွားရပြန်၏။

လျှင်မေ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

'နဂါးစိမ်းဂူ' ကို ချုပ် အယ်မှလွဲ ပြောပါ'

ပုထင်းလည်း၊ လျှင်မေအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်လှစေသည်။

ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်၏။

'ညီမ... ဒီနေရာက ထွက်သွားတာ အစောင့်အဆီး၊ ဖြစ်ပါ လိမ့်မယ်'

သူမ ထစ်မခံဘဲ ပြန်စည်း ဘော်ငေါက်စို့စစ်သည်။

'ရှင်နဲ့ဆိုင်ဘူး၊ ရှင်အေးဖယ်လိုက်စမ်း'

'အောင်မေ'

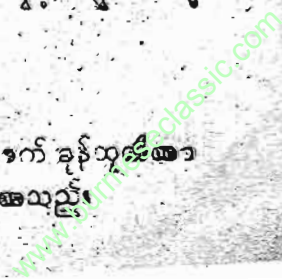
'ရှင် ဖယ်မစား၊ မဖယ်ဘူးလား'

ကျင်းမေသည် လျှင်ကျိုးကား၊ ရှုံးလိုက်ရသည် ပြစ်၍ မကျေမနပ် ဖြစ်မိရအေး၊ ပုထင်းက ဘော်ငေါက် တွန်းထုတ်ပစ် လိုက်သည်။

ဒဏ်ရာ ရထားသော ပုထင်းသည် ရုတ်တရက် တွန်းထိုး တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံလိုက်ရသဖြင့် အဝေးသို့ လှုပ်စင်သွားတော့ သည်။

ထိုစဉ်...

စစ်ပင်ချိုနှယ်များ၊ ကြွေးမှ လူတစ်ယောက် ခုန်ထုတ်စေ ပြီး ပုထင်းအား ပေးချီ၍ ထွက်ပြေးစွာ၊ အေးစေသည်။

၂၀၈ ဝတ္ထုအောင်

ထိုအခါမှ

ကျွမ်းဝေ ထိတ်လန့် သူး၊လှေသည်။

‘မပြေးနဲ့’

အော်ငေါက်၍ ပြေးလိုစိတ္တူးရန် ဟန်ပြင်ဖို့ထံလေးတဖန်
သည်။

‘ရပ်လိုက်’

ကျွမ်းကျွမ်း၊ လမ်းပိတ် ဟန်တူး၊ လိုစိသည်။

‘ဘေးမယ်လိုက်ပေး’

ကျွမ်းဝေ၊ ချစ်ချင်၊ တိုက်ခိုက်ပစ်သည်။

ကျွမ်းကျွမ်း၊ ပြန်လည် တိုက်ခိုက် လိုက်လေသော
အခါ။

‘ဝန်၊’

‘အမယ်အေး’

ကျွမ်းဝေ၊ ကျွမ်းကျွမ်း၊ ဝယ်ယူအတိ ဝက်ရာရရှိအောင်
လေးတေ့သည်။

ဇွန်သည် ကျွမ်းကျွမ်းအောင် မတော်တော် ပြစ်နေအောင်
လည်း ပုထိုးအစား စီးရိပ်နေသည် ပြစ်ရအောင် ဝက်ရာထို
ဇွန်ထူးအား ဝက်ဟန်ထိုး ပြေးထွက် သူး၊ လိုက်လေအောင်
သည်။

‘ရပ်လိုက်’

ကျွမ်းကျွမ်း၊ ဟန်တူး၊ လိုစိသော်လည်း မမီတော့ပါ
ချေ။

ကျွမ်းဝေသည် ဆစ်ပန်ချုံနှယ်များကြားသို့ ခုန်ဝင်အောင်ပြီ
မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်အောင်လေတော့သည်။

အတန်ကြာပြေးလွန်းအောင်မကြသေးအခါ ပုထိုးအားပေး
ချိသို့အားသည် အောင်ကုန်းမလေးတစ်ခုပေါ်သို့ပြေးတစ်သွား
သည်ကို တွေ့လိုက်ရအေ၏။

‘မပြေးနဲ့’

ကျွမ်းဝေသည် အော်ငေါက်ရင်း၊ အဟုန်သိုးပြေးလိုက်သွား
ရာ မိသွားလေ၏။

ဇွန်သည် ထိုလူအားကျော်ဖြတ်၍ လမ်းပိတ်ဟန်တူး၊ ခိုခွဲ
လေ၏။

ပုထင်းကား၊ ခေါ်ဆောင်စွာ၊ သူမှားချူ၊ ဝန်ပြစ်ဆေးစေရ
သည်။

‘ဇာတ်စကတ်စေခွင့်ကို၊’

ချူ၊ ဝန်ဆ ပုထင်းကို မြေဝေါ်ချလိုက်စေသည်။

‘သူ့ကိုငါခေါ်မအေးရင် ညည်းကိုရှုပ်နေမှားဝေါ်’

ကျင်းမေ ဇာတ်မခံဝါချေ။

‘ရှင်မာ သူ့ကိုအသုံးချမယ်၊ ခုကွပေးဝယ်ဆိုတာ ကျွန်မမသိ
ကူး၊ များမတ်နေသလား၊’

ချူ၊ ဝန် ခါးထေးထိလိုက်လေ၏။

‘နေပါဦး၊ အုဗ္ဗာ နဂါးစိမ်းဂိုက်၊ ရှေ့ရန်သူတစ်ယောက်ဆို
တာ ညည်းမသိဘူးလား၊’

‘လူကစဲပြစ်ပြစ် ရှင်နဲ့မဆိုင်ဘူး၊’

‘ညည်းကွယ်လိုပြစ်နေတာလို့’

ကျင်းမေ လက်ကပြလိုက်သည်။

‘ရှင် ဒီနေရာမှာ ခုချစ်ချင်၊ ထွက်သွားပါ’

‘ညည်း...’

‘ရှင်သွားမလား၊ မသွားဘူးလား၊’

ကျင်းမေ အော်ဝေါက်နေသဖြင့် ချူ၊ ဝန် မကျေမနပ်ဖြစ်
သွားလေ၏။

ကျင်းမေ... ညည်းခုကွပေးရန်နေတုန်း၊ ခေါ်ကူညီခဲ့ရတာ၊
ညည်းကွ နဂါးစိမ်းဂိုက်ထဲကို ငါ့နောက်မှ ရောက်လာတာ
ပါ။ ငါ့ကို အမိန့်ပေးလို့မရဘူး။ ငါ့စဉ်အရ ငါ့အမိန့်ကိုသား
ညည်းနေခံရမှ။’

ကျင်းမေ အမှုထေးဝါချေ။

‘ပုထင်းကိုထားခဲ့ပြီ၊ ရှင်ထွက်စွာပါ’

‘ညည်း...’

‘ရှင်ထွက်မသွားဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်မအဆိုမဆိုနဲ့’

‘ညည်း...’

ချူ၊ ဝန် ခေါ်ပုသွားသော်လည်း၊ ကျင်းမေအား တိုက်ခိုက်
ခြင်းမပြုရဲပါချေ။

ကျင်းမေ၏သိုင်းလည်း မှုခေကြောင်း၊ စွမ်းသိရှိထားလေ
သည်။

‘ရှင် မသွားဘေးဘူးလား၊’

၂၀၂ စက္ကဘေခင်

‘အေးခင်’

ကျွန်းခေမာဝေါက်လိုက်သောအခါ ချွေးစန့် ခြေဆေခင်၍
အစိတ်ခါက်လိုက်လေ၏။

‘အေးခင်၊ ပြီး ဒီအခွေကိုစု နဝါးစိမ်းဂိုက်၊ ချုပ်ကြံ၊ သိမှ
အင်ပြုရလိမ့်မယ်၊ ညည်းအရေးယူခံဖို့သာ ပြင်ထားပေးအစွေ’

အေးခင်ဆုံးလျှင် ချစ်ခင်လှည့်၍ ပြေးလွှားသွားပေးအစွေ
အည်း။

ချွေးစန့်ထွက်သွားပြီဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်းခေ ပုထင်းနံ့စား၍ ခူးထောက်ချလိုက်သည်။

စက်ရာပြင်းစွာ ရရှိသွားခဲ့ရသည်အစား သူမ၏ ထိထိချစ်
ကြောင့် ယူဆပါလား။

ပုထင်းသည် ထင်းယန်ဂိုက်၊ သခင်ခေလေးခေမျိုးနှင့်
အစိတ်ခါက်ခဲ့ကြောင်း သိရှိပြီးနောက် တမင်အရှု တိုက်၍ နဝါး
စိမ်းဂိုက်၊ သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နာကျည်း၊ မုန့်၊ တီ မှုများဖြင့် ပြည့်လျှော့သည့် မိန်းမအလေး
အစိတ်ယောဇနာဖြစ် ထင်တိုင်းကျခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အမှန်ဆိုရလျှင်—

အူမသည် ပုထင်းအပေါ် မေတ္တာသက်ဝင်မိခဲ့သည့်။

ပုထင်းက သူမအား မိန်းမဆိုးလေးအစိတ်ယောဇနာ
သဘောထားပေးအစွေကြောင့် အရှု တိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ယခုတေစု—

အူမ ဟန်မဆောင်နိုင်အစွေပါ။

‘ကျွန်မ အက်ခါးနဲ့ရိုက်လိုက်တခုကို ရှင်ဘာကြောင့်မာရှင်
ခဲ့ရတာလဲ’

ပြောရင်း သူမ၏မျက်စိဝန်းအစုံမှ မျှော်ရသည့်မျှား စီးကျွေး
အစေ၏။

ပုထင်းသည် သတိအစိတ်မေ့မျှားနေပြီဖြစ်အေး၏။

လူ၏နှုတ်ခမ်းစောင့်မှ သွေးမျှား စီးချွန်နေသည်။

ရှင်ဘုရားကြောင့် မခင်ရတစ်ဖန်

ကျင်းမေ မချင်မရဲရေရွတ်လိုက်၏။

ပုထိုးကို သည်အတိုင်းထား၍ မရစေရမီ ဆေးကုသ
စေးရစေရမည်ဖြစ်ကြောင်းနားလည်မိရအံ့။ အသင့်ဆေးခွင့်
ထားသော အသက်အယ်ဆေးတစ်လို၊ ထုတ်၍တိုက်ကျေးလိုတိ
ပြီ။ ဆွေးကြော့များကို စမ်းကုပ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

သူမ ခေါ်သဖြင့် ပြစ်နှင့် ရိုက်ချလိုက်သောကြောင့်ပုထိုး၏
ရင်ဗမ္မ နှလုံးသို့စူးသည့် သွေးကြောအချို့ ထိခိုက်သွား
ကြောင်း သိလိုက်ရလေ၏။

သူမ၏အလတ်အယ်ဆေးသည် အသက်မသေရုံ ထိန်းသိမ်း
ထားနိုင်သော်လည်း ဝေဒနာ ခက်သဂုဗျော့၏တင်းသွား၊
သည့်အထိ စွမ်းဆောင်နိုင်မည်မထုတ်ဘဲ အစွမ်းထက်သော
ယမာတော်တစ်ယောက်မှသာလျှင် ကုသ ဝေးနိုင်မည်ဖြစ်
ကြောင်း သိလိုက်လေသည်။

မဖြစ်ဘူး၊ ယမာတော်တစ်ယောက်စွမ်းဆောင်အံ့ အမြန်ဆုံး
အရောက်ပို့ပေးနိုင်မဖြစ်မယ်

သူမသည် ပုထိုးအား ဝခန်းဝေါ်ထမ်း၍ ပြေးလွှား
စွမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

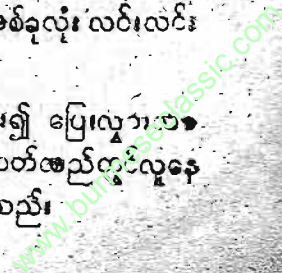
လမ်းကြို

ခေဝန်းနီမှာ အနားအိတ်အိတ်သို့ ပုပ်လျှိုးပျော့၏ကုသ
စွမ်းပြုဖြစ်ပါသည်။

နေခြည်ကုသပျောက်သွားသည်နှင့် အမှောင်ထု ဖုံးလွှမ်း
စွမ်းပြု မကြံမီ စောင်းထင်ခေါ်၌ အစဉ်းထုထိပေါ်လစ
လေသည်။

ကြွယ်ရောင်လရောင်ဖြင့် ဝတ်ဝန်းကျင်အစဉ်လုံး လင်းလင်း
ချင်းချင်းဖြစ်စားလေ၏။

ကျင်းမေသည် ပုထိုးကို ပခုံးခေါ်ထမ်း၍ ပြေးလွှား
ခဲ့သော်လည်း ဤအရပ်ဒေသသည့် ငါးမိုင်ဝတ်အည်ကွင်းလှနေ
အိမ်ခြေခရီးကြောင်း စွမ်း သိရှိထားစေသည်။

၂၀၆ ဝဏ္ဏအောင်

ကျွန်းပေစည် မြေစင်ပိုင်းရှိ ခြံကလေးတစ်မြို့ရှိ ဣန္ဒြေ၊ ရန် ဆုံးဖြတ်၍ ပြေးလွှားလာခဲ့ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

အတော်ခင်းခင်းသွားရမည်ဖြစ်သော်လည်း ပုထိုး၊ အစား ဆေးဝါးကုသနိုင်ရေးအတွက် အစဉ်လိုက် မရပ်မနားပြေးသွားရန်မည် ဆုံးဖြတ်ထမ်းလေ၏။

သူသည် တေးလမ်းအတိုင်း ပြေးဆောင်ရာ အစဉ်လိုက် အရောက်အောင်...

‘ခုပ် ခုပ် ခုပ်’

‘ခုပ် ခုပ် ခုပ်’

မြင်းခွာသံများထွက်ပေါ်လာပြီ၊ မြင်းလှည်းတစ်စီးမောင်းနှင်လာနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရအေးသည်။

ကျွန်းပေ ငမ်းသာသွားလေ၏။

မြင်းလှည်းတိုလှယူ၍ ခရီးဆန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ချက်ချင်းပင်...

လမ်းခဏားသစ်ဝင်ရောက်တော့ကတည်း ပုထိုး၊ အစား ချထားလိုက်သည်။

နတ်ကြီးထစ်မှင်သံယောဇဉ် (၈) ၂၀၇

အရှေ့ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ နတ်ကြီးမြင်မြင်းလှည်းတစ်စီး မောင်းလားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ ကျွန်းပေက လမ်းပေါ်သို့ ပြေးထွက်၍ အော်ငေါက်စွာ ဆန္ဒအေးလိုက်လေသည်။

‘ရပ်လိုက်စမ်း’

မြင်းလှည်းသမားသည် အမ်းပိတ်ရပ်နေသူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်...

‘ဟေး...ဟေး...’

မြင်းများကို တော်ငေါက်စွာ မြင်းလှည်းကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

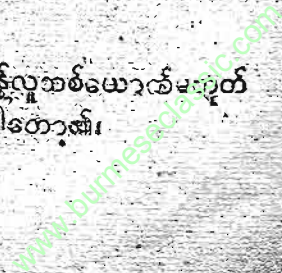
‘ဆင်းလိုက်စမ်း’

ကျွန်းပေသည် ရှက်ချင်ပင် မြေပေါ်ခြေဆောင်၍ အပေါ်သို့ ခုန်တက်ကာ မြင်းလှည်းသမားအား အနှိပ်ကျွတ်လိုက်သည်။

‘ဟိတ်...ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ’

မြင်းလှည်းသမားသည် ဆည်းသားမန်လူတစ်ယောက်အပူတ်ဘဲ ဆိုင်းသမား အစ်ယောက် ဖြစ်နေပါတော့၏။

ချက်ချင်းပင်...

၂၀၈ စက္ကနောရင်

ကျွေးပူတို့ကို ဝေယမ်း၍ ရိုက်ချလိုက်သည်။

ကျွမ်းမေ အခင်ကြံသွားသည်။

အထင်နှင့်အမြင် တလွဲစီ ဖြစ်စွားခြင်းကြောင့် အပျားယာ
ဖြန့်စည် ခုန်ဆင်းလိုက်၏။

မြင်းလှည်းသမားသည် ဆင်၏ တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ ကျွေး
ပူတို့ကို ရုပ်သိမ်းလိုက်၏။

ကျွမ်းမေ မဲပြုံး ပြုံးသည်။

လင်္ကာသတ်တော၌ ရှင်အ သိုင်းဝညား တစ်နေ့တော့ကို။
ကဲ...ရှေးခင်နိုင်ရင် ရှေးခင်ခပတော့

သူမသည် အဆီနုပန်းအချို ထုတ်ယူ၍ ဝစ်ခတ် တိုက်
ခိုက်လိုက်၏။

‘ဝစ် ဝစ် ဝစ်’

လင်္ကာနုပန်းဖေးများသည် မြင်းလှည်း ခောင်းလှူထံသို့
တစ်ရှိန်ထိုး ပစ်လွင့်သွားစေ၏။

မြင်းလှည်းသမားသည် အညှိခရာ၌ ချည်ကြမ်း အင်္ကျီဝတ်
ဆင် ထားသော လူငယ်တစ်ယောက် ပြစ်၏။

လ နုတ်ပန်းများ ပစ်လွင့်လာသည်ကို တွေ့ရသော်လည်း
ကြေးနု၏ ယိတ်လန့်ခြင်း ရှိဘဲ...

‘မင်းရှုစဉ်မှာ ခါအကုန်ပဲလား’

ပြောရင်း အင်္ကျီအဖုံကို ဝေယမ်းလိုက်၏။

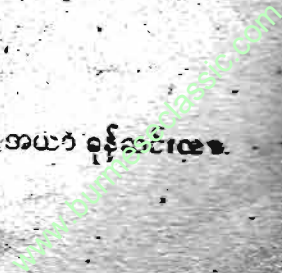
ပစ်လွင့်စားသော လင်္ကာနုပန်းလေးများမှာ ချစ်ချင်
ပျေးကံကယ် သူစားလေ ဝု၏။

‘ဟင်’

ကျွမ်းမေ ရင်ထိတ်သွားသည်။

မြင်းလှည်းသမားမှာ လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း
ဆိုင်းပညာ မခေကြေနှင့် ထင်ရှား ပေါ်လွင်နေသည် မအူတ်
ပါလဲ။

လူငယ်သည် မြင်းလှည်းပေါ်မှ အသားအယာ ခုန်ဆင်းစေ
လေ၏။

ကျင်းဝေ ဆယ့်နှစ်လေး နေ့ခက်ဆုတ်လို့နီနီ

လူငယ်က ခေါင်းခါယမ်းစည်၊

မင်း စီအတိုင်း ထုတ်ဆွမ်းလို့ ရေသားဘူး၊ ဘေးကြွေခွင့်
ချုပ်တို့ကို တိုက်ခိုက်ရတယ်ဆိုတာ ပြောမှဖြစ်မယ်

လူမ က ကြိတ်လို့နီနီသည်၊

ရှင်မေးတိုင်း ပြောရမှစာစား၊

ဟူ၍ ပြန်လည် အော်ခေါက်လို့နီနီ၊

လူငယ် မဲ့ပြုံး ပြုံးသည်၊

'စိတ်ချ...မင်းပြောကို ပြောရမယ်'

ချက်ချင်းပင်...

ကျင်းဝေအား တိုက်ခိုက်ရန် ရှေ့တိုးလာ၏၊

လူမ အဆစ်ကြုံသွားသည်၊

သိုင်းပညာ မခေမဆာ မြင်းလှည့်၊ သမား၊ လူငယ်နှင့်ရင်ဆိုင်
ရန် ကြေးကရွဲခြင်း မရှိသော်လည်း အချိန်ကုန်မည် ဖြစ်ရာ
ပထဝီက... ဆေးဝါးကုသပေးဖို့ အချိန် နေ့ခက်ကျသွားမည်
ဖြစ်လေ၏။

ဆိုကြောင့်...

ရေခဲထုတ်သွားရန် စိတ်တူးလို့နီနီ၊

'ဝါထုတ်ဆွမ်းတေး ဆောင်းမယ်'

လှိုဏ်

သည်အတိုင်း ထုတ်ဆွမ်းဝါဆာ ခရီးတွင်မည် မတုတ်ဘဲ
မြင်းလှည်းရပါမှ ပုထင်းကား၊ ဆယ်ဆောင်အစွမ်းဖို့ အဆင်ပြေ
ရှေးမွေ့မည် ဖြစ်ရကား...

'ဝါထုတ်သွားလို့ မဖြစ်သေးဝါဘူး၊ မြင်းလှည်းကိုရကောင်
ယူမပဲ'

လူမ က ကြိတ်၍ လူငယ်ထံ ပြေးခင် တိုက်ခိုက်လို့နီနီ
စည်၊

လူငယ် ရယ်မေးလို့နီနီသည်၊

လူမ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို အသာအယအပင် ရှောင်တိမ်းဝေး
စည်၊

'မင်းဟာ မိန်းမရေချေလေး တစ်ယောက်ပဲ၊ ဝါပေမယ်...
ဒေါသကြီးနေတာ ခနစ်တယ်'

၂၂၂ ဝတ္ထုအောင်

'ရှင်ပါးစပ် ပိတ်ထားလို့နော်၊'

ထူးထူး နှစ်နှစ်ထိုး တိုက်ခိုက်လေ၏။

'ဟူး ဟူး ဟူး'

လေတိုက်ခတ်သံများ ထူးထူးပင် ထူးထူး လှောင်စားရိပ်များ
အညှစ် လှောင်၏ တစ်ကိုယ်လုံး လွမ်းမြဲအားလေသည်။

ထူးထူး ခေါင်းမာပြီ၊ ထင်တိုင်း၊ ကျွဲအတ်သွေး မိန်း
အရေ၊ တစ်ယောက်တည်း သိုင်းလော့အညှစ် နှစ်နှစ်အညှစ်ခွဲပါ
သည်။

ထူးထူး သိုင်းပညာသည်သည်၊ လေးစားအေးအေးသော
အဆင့်ရှိသည်။

သို့ပါလျှင်—

ထူးထူး ကြိုးစား အားစိုက်၍ တိုက်ခိုက်သည်တိုင် လှောင်၏
အင်္ကျီစကိုပင် မထိနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ၏။

လှောင်၏ ရယ်မောရင်၊ အားအယားပင် ရှောင်တိမ်းလေ
အညှစ်။

ထူးထူး ကြိုးစားရပြန်၍ ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်းမရှိ
တော့ချေ။

ထိုစဉ်—

နှောင်ကြီးတစ်မျှင်သံလော့ဇဉ် (၈) ၂၂၃

'ပေးငါလေး...သိပ်အညှစ် ရန်ဖြစ်နေတာပေါ့'

မြင်းလှည်း၊ အိမ်ထဲမှ ချိုလှောင်သော စားစားသံ ထူးထူးပင်
အား အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဆင်းလော့သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ
သည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှ အသက်လေးဆယ်ခန့် ရှိပြီ၊ ငယ်စဉ်က
ချောမောလှပခဲ့သူ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား ပေါ်လွင်နေလေ
သည်။

လှောင်၏ ရယ်လိုက်၏။

'လမ်းဝေးမြဲ တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့နေလို့ပါ မမှ'

'ဘာ...ဘာပြောတယ်'

ထူးထူးပေ ခေါ်ဆဲတကြီး ဖြစ်အားသည်။

လှောင်၏ ဆန့်ပြော၏။

'လမ်းဝေးပြီ... မိန်းမချောမောလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်
ပေ'

'ရှင်ပါးစပ် ပိတ်ထားလို့နော်၊'

ထူးထူးသည် လှောင်၏နားထဲ၌ အတင်းအား ခုခံ၍ တိုက်
ခိုက်လိုက်၏။

'မင်း ထော်တော်ဆိုးဝါဒား'

လူငယ်က ရှောင်လိုက်ပြန်သည်။

အူမသည် ဘဝမျှ မတတ်သဘောဘဲ အော်လျှော့လိုက်ရသည်။

အမျိုးသမီးက ရှေ့လို လှမ်းထွက်လာသည်။

လူမကား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်၍ စမ်း၏။

'ညီမ-တို့တစ်တွေ ရန်ငြိုးရန်စ မရှိပါဘူး။ ဘာကြောင့် ခုလို ရန်မူ တိုက်ခိုက်ရတာဆို ပြောပါဦး'

လူငယ်က အမျိုးသမီးပါ အညံ့တရ ခရီးသည်အသွင်ဝတ်ဆင်ကြပါသော်လည်း ထိပ်တန်း သိုင်းသမားတို့ ဖြစ်သည်ကို တွင်းမေ့ရိပ်မိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီး၏ အဖေကို မပြောဘဲ မလှမ်းမတမ်း ညှိနှိုင်းနာသည့် ပုထိုးကို ကြည့်လိုက်သည်။

ပုထိုးသည် ယစ်ပင်ကို ဆွေ့စို၍ မလှုပ်မယွတ်ရှိနေလေသည်။

လူငယ်တို့ နှစ်ယောက်လည်း ပုထိုးကို တွေ့မြင်စွမ်းလေသည်။

အမျိုးသမီး မျက်မှောင်ကုတ်မိ၏။

'ခက်ရာထက်လွဲ လူတစ်ယောက်ပါအား။ ဆွေ့ကြေးပိတ်ခံထားရတယ်'

လူငယ် ခေါင်းညိတ်၏။

'တုတ်တယ်-မေ၊ သူ့ကွဲဝေးတာပဲ ဖြစ်မယ်'

တွင်းမေသည် ဝေးသကို အနိုင်နိုင် ချုပ်တည်းလိုက်ရစေသည်။

'ရှင်-အရမ်းမစွပ်စွဲနဲ့၊ သူ့ကို အချိန်မီ ဆေးကုနိုင်အောင် စာမေးတော်ရှိတဲ့ နေရာကို သွားဖို့ ရှင်တို့မြင်လည်းကို လှူတာ'

လူငယ် မျက်မှောင်ကုတ်မိ၏။

'ခါအမှန်ပုလား'

'ကျွန်မ ဆွေ့ကြောင့် လိမ်ပြောရမားလဲ'

လူငယ်တို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်မိကြလေသည်။

အမျိုးသမီး သစ်ပြင်းချသည်။

'တင်း- ခုကွဲရောက်နေလို့ တစ်ယောက်ကို တွေ့ရမှတော့ သူညီရမားစေပါစေ'

ပြော၍ ရေ တိုး လိုက်၏။

‘ရပ်ဆိုက်’

တွင်းမေ့၏ အပျားအယာ အမ်းပိတ် အနံ့အား လိုက်စေ
သည်။

တမျိုးသမီး ခေါင်းခေါလိုက်၏။

‘မိန်းမအေး... ကျုပ်၏ ခုကွဲပေးချင်တယ်ဆိုရင် အနံ့အား
လိုရမှ မဆုတ်တူ ဆိုတာ ယုံကြည်စေချင်တယ်’

မည်သူ့ကိုမှ အလျှောက် ပေးခဲ့ဖူးစွာ နှိုင်းမေ့သည် ယခု
တစ်ကြိမ်၌ စိတ်ဆိုးနိုင်ခြင်း မရှိတော့ ဝိုင်သွားစေ၏။

‘မင်းရှဲ့ မိတ်ဆွေအား အချိန်မီ ဆေးမထုရရင် ခုကွဲရော့
အားမား ဆေးချာမယ်’

သူမ ဆတ်ပြေးနေစဉ် အခါမှ နှိုင်းမေ့ လှုပ်လှုပ်ရွရွ
ဖြစ်သွားလေသည်။

‘နေဝါဦး၊ ရှင်အ ဆေးကုတတ်လို့အေး’

ကျုပ်၏ ဆေးမကုတတ်ဝေမယ် လူမယာရဲ့ အခြေအနေကို
တော့ ကြည်တတ်ပါစော့တယ်’

‘ဇု-ဇု’

‘သူတို့ အချိန်မီ ဆေးကုဖို့ ဆိုလိမ့်မယ်’

တွင်းမေ့၏ မာနတို့ အသည် ပျော်ကျသွားစေတော့သည်။
‘ဟုတ်ပါကယ်ရှင်၊ တူညီနိုင်ရင် တူညီဖို့ ကျွန်တော်တို့
ပါကယ်ရှင်’

တမျိုးသမီး ခေါင်းညှိတည်သည်။

‘အောင်ပြီ- မြင်းလှည်းပေါ် တစ်ခါ၊ တုရင်မြို့မှ စာမေး
အောင်၊ တစ်ယောက်ရှိတယ်၊ သူ့ဆီကို ပို့ပေးမယ်’

ဇုမသည် လူငယ်သတော့ကို သိလိုသေးသဖြင့် နှိုင်းမေ့
၏ကို လူငယ်အ ခယ်လိုက်လေ၏။

‘အဆင်မပြေတော့ မရဘူး၊ မြင်းလှည်းခ ပေးရလိမ့်မယ်’

တွင်းမေ့ နှုတ်ခမ်း ကိုက်လိုက်သည်။

‘ရှင်ရှဲ့ မြင်းလှည်းခကို နှစ်ဆပေးမယ်’

ဟူ၍ ပြောချလိုက်လေ၏။

တုရင်မြို့—

တုရင်မြို့သည် စည်စိမ်း သိုက်မြိုက်သော မြေကပ်ပိုင်း မြို့
တစ်မြို့ ပြစ်၏။

ကျင်းမေသည် မြင်းလှည်းဖြင့် အမ်းကြိုလိုက်အစားခဲရာတုရင်
မြို့သို့ ရောက်ရှိလာ၏။

စာမသည် မြင်းလှည်းပြောင်းပေါ်စီမှ နေ၍ စည်စားနေ
သော ရှင်မုဒ်ကို ကြည့်ရင်း လွတ်ခနဲ မေးဆိုက်အေးစေစွ
သည်။

‘တုရင်မြို့စာမ သိုင်းလေးကမ္ဘာထင်ရှားတဲ့ စေတနာသမား
ထော် လိအင်ရဲ့ ဇာတိမြို့ပဲ’

အမျိုးသမီး ပြုံးသည်။

‘ညီမ ဘယ်ဆိုလို့တုန်း သိုင်းလေးက အကြောင်းအထော်
သိထားတစုပဲ’

ကျင်းမေ၏ စာမအား ဖျတ်ခနဲ ပြန်ကြည့်လိုက်လေ၏။

စာမ အမ်းကြိုလိုက်လာသောအည်း အမ်းခရီးကပ်လျှောက်
တွင် စကားတစ်လုံးမှ မပြောဖြစ်ခဲ့ပါချေ။

အမျိုးသမီး၏ မေးမြန်းခြင်းမပြုခဲ့ပါ။

ကျင်းမေတို့၏အကြောင်းကို သိလိုသော်အည်း စောင့်ထိန်း၊
အညှိ သဘောဖြင့် မေးမြန်းခြင်းမပြုဘဲ နေခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
ဆင်ရှမ်းလေသည်။

အမျိုးသမီး၏ ကျင်းမေအား ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘စေတနာသမားတော် လိအင်ဟာ သိုင်းလေးကပ်မှာ
အောင်လည်ခဲ့ရာက ခုချိန်မှာတော့ သူ့ဇာတိရပ်ရွာမှာပြန်နေထိုင်
တယ်။ ညီမကဲ့သို့အင်းတားပေါ့’

စာမအားတော်လိအင်သည် တုရင်မြို့၌ရှိနေသည်ကို သိရလျှင်
ကျင်းမေ ဝမ်းသာသွားလေ၏။

‘ဝမ်းသာဆိုက်တာရှင် ကျွန်တို့ကို ခုလို ထိုက်စိုစေတဲ့
အထူးတော် ကျေးဇူးတင်လို့မဆိုပါဘူးရှင်’

အမျိုးသမီး၏ လက်ကစားပြစ်။

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး ညီမလေးတို့ကို ကူညီနိုင်တာကိုမှ ဝမ်း
သာလှပါပြီ’

ကျင်းမေသည် အမျိုးသမီးအား လေးစားစွာတော့၏။
ချက်ချင်းဝင်...

အထိနှစ်ဖက်ဆိုင်ရာ ဂါရုပြေလွှတ်၏။

‘ကျွန်တို့မည် ကျင်းမေလိုခေါ်ပါတယ်၊ နေ့နံနက်
ဘယ်လိုခေါ်တယ်ဆိုတာ မသိဘူးလားရှင်’

တမျိုးသမီး၊ အံ့ဩသွားသည်။

‘လက်စသတ်တော့ ညီမက ချယ်ရီမိန်းမဆိုးလေးကျွင်းမေ
ဖြစ်နေတာကိုး’

ထူးမ သက်ပြင်းချလိက်၏။

‘ကျွန်မက အမြဲတမ်း တစ်စုတ်ဆိုးလုပ်ခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့်
လဲ အမှားတွေ အများကြီး ကျူးလွန်ခဲ့မိတယ်ဆိုတာ နှစ်
ဝါတယ်’

တမျိုးသမီးက ထူးမအား အတန်ကြီး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်
ပြီမှ မေးစေသည်။

‘မမမှောတာကို စိတ်မဆိုးစေချင်ဘူး၊ ညီမက နဂါးစိမ်း
ဂိုဏ်းထဲ ပွင့်ခဲ့သေးတယ်ဆိုတာ အမှန်မဟုတ်ဘူး’

ထူးမ ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။

‘မှန်ပါတယ်မမရယ်၊ ကျွန်မ စိတ်ထင်ရှားလုပ်ရင်း နဂါးစိမ်း
ဂိုဏ်းထဲက ရောက်ခဲ့တာပါ၊ ကျွန်မလုပ်ရပ်တွေကြောင့် သိုင်း
ဆေးကစားတွေ ကျွန်မကို မုန်းတီးနေကြမယ်ဆိုတာ သိ
တယ်’

‘အင်း-ညီမကနေခဲ့ ကိုယ့်အမှားကိုသိထားဆိုရင် ပြုပြင်လို
ရပါမယ်၊ အမှားအယွင်းမငယ်နဲ့ ကျွန်ုပ်၊ မမလဲ အတန်စာပျာ
ရူညီပါမယ်’

တမျိုးသမီး၏ အားပေးနှစ်သိမ့်လိုက်၏။

ထူးမထိုက်ခွင်းချင်း နားထည်မှုရထားကြသလို ရှင်းရှင်းနီနီ
ထည့်၊ ရှိအားကြလေသည်။

ထိုစဉ်-

ဟေး

လူငယ်၏ မြင်းငေါက်သံနှင့်အတူ မြင်းလှည်းမှ ဆေး
အနံ့သုတ်ထားသော ကိပ်တစ်လုံးဖြင့် ရုပ်ကန်သွားလေအံ့
သည်။

စ ဝ ဝ

စေအနားအမှားတော် လိုအပ်သည် အသစ်ခြေစိစာယ်
နီပါးရှိသော ဝါရင့်သိုင်းသမား သမားအင်အစိယောဇဉ်
ဖြစ်လေသည်။

နားပည့်နှင့်လိုက်တောင် သဘောမနေ၊ တောင်းပူလှည့်၊
ဖြစ်သည်။

ကျင်းမေက ပုထင်အား ခေါ်ဆောင်သွားသောအခါ ချစ်ချင်ပင် စစ်ဆေးကြည့်ရှုစေသည်။

အမျိုးသမီးနှင့် လူငယ်တို့သည် ရှေ့ခရီးခေမာစီတေဇွတ် အခြေအနေသိရပို့ လိုက်စားကြ၏။

စာရေးတော်လိအင်းအ ပုထင်အား ဝမ်းသပ်စစ်ဆေးနေ စဉ် အားလုံး စိတ်ဝင်စားစွာ စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြစေသည်။

သမားတော်သည် အဆန်ကြားတောင် စေ့စေ့စပ်စပ် ဝမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီးမှ သစ်ပြင်းရှည့်ကြီး ချလိုက်၏။

'ကျုပ်ဘဝမှာ ဒီလော့အံ့ဆိုတဲ့ လူငယ်ဆစ်ယော့အံ့လို့ ခံတွေ့ဖူးခဲ့ဘူး'

ထိုစကားကြောင့် ကျင်းမေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်စွား သည်။

'သမားတော်ကြီးရှင် သူတစ်ယောက်...'

'ကျုပ် ပုင့်ပုင့်ဆင်းဆင်းပြောမယ်၊ မိန်းမလေး၊ ဆစ်ခံ မလား'

'ဟုတ်...ဇွတ်ကဲ့ ပြောပါရှင်'

သမားတော်လိအင်းအ တည်ကြည်စေသမျှအံ့နုစုထားဖြင့် ပြောလေ၏။

'အူဟာ အဆိပ်မိတဲ့အပြင် အဘွင်းဒဏ်ရာပါ ရထားတော့ ဆေးကုခါးပေမယ့် သိုင်းသမားတစ်ယောက် တရကို ဘယ် တေစွမ ပြန်မရနိုင်တော့ဘူး'

'ဟင်'

ကျင်းမေ အထိုက်တဆင့် ရေရွတ်လိုက်၏။

အမျိုးသမီးနှင့်လူငယ်တို့ ဆစ်ဆေးအံ့ကိုတစ်ယော့အံ့ကြည့် လိုက်ကြစေသည်။

သိုင်းသမားတစ်ယော့အံ့သည် သိုင်းပညာ အသုံးမပြုနိုင် စေခွလျှင် လူကဲ့ အသစ်ရှင်နေသော်လည်း ထိုဝေသမား သည်နှင့်မခြား၊ ဖြစ်ရကြောင်း၊ အားလုံး နားထည်ထားကြိုသည် ဟုတ်ပါအေး။

ကျင်းမေအ ဆစ်နှစ်ပစ်ဆုပ်ဆွဲ အရိုအခသပြုရှင်း သမား တော်အား စတုရင်းဖန်လိုက်လေသည်။

'သမားတော်ကြီးရယ် အစ်တို့ပုထင်၊ သိုင်းပညာ ပြန်ပြီး အသုံးပြုလိုရတဲ့ နည်းအမိန့်အောင်ပျား မရှိတော့ဘူးအေး ရှင်'

သမားတော်အ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

၂၅၆ ဝတ္ထုအောင်

'ဗု-ဗုဟေ ဇာတ်ချိန်က နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၌ ဝတ်ဆင်ခဲ့
ဘူးတဲ့ ပုအမျိုးအနွယ် သူ့ရဲအောင်ပုကျော့ခင်း၍ သားဆိုတာ
သိရပါတယ်'

'ဟာ'

လူငယ် အထိတ်တလန့်အော်လို့မိ၏။

အမျိုးသမီးက ဝင်ပေးသည့်။

'ပုအမျိုးအနွယ် ထူးရဲအောင်ပုအောင်ကို ညီမတွေ့ဖူး
သဘာဝ ပြောပါဦး'

ကျင်းမေ ခေါင်းယမ်းလို့မိ၏။

'လူ့ရဲအောင်ကြီး ပုကျော့ခင်းဟာ မြင်းဖြူတူ ဆွေခင်းမှ
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၍ လက်ချွန်ကြောင့် သေဆုံးသွားခဲ့ရမယ်ဆို
တာမို့ သိရပါတယ်ရှင်'

'ဝါ-ဝါ-အမှန်ပုံလား'

'ဟုတ်ပါတယ်ရှင်'

အမျိုးသမီးနှင့် လူငယ်တို့ တစ်ယောက်ကို အစ်ယောက်
ကြည့်လို့မိကြ၏။

ရုတ်တရက်-

နှောင်ကြီးအစ်ချစ်သံယောဇဉ် (၈) ၂၅၇

လူငယ်၏မျှော်ဝန်းအစုံမှ မျက်ရည်များ စီးကျလာစေ
မည်။

'ဖေဖေဟေ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၍ လက်ချွန်မိသွားပြီကို
ဤက မရှုတိုးဆွေးပြီ၊ ပုထင်အနီးသို့ ချဉ်းအပ်လို့မိလေ
သည်။

ညီလေး။ ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ဦးက ဖြန်ဆုံတွေ့ကြုံရတော့
မည်။ အတော်ကို ကြေကွဲစရာကောင်းနေပါလား။ ညီလေး
လှိုင်းစည်းဆုံးရှုံးသွားပေမယ့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို အစ်ကို
ဆက်ပြီး ဆုံးမနှိမ်နင်းသွားမယ်လို့ ဓာတ်ပြုပါတယ်'

ထိုစကားကြားလျှင်-

ကျင်းမေ ဝါးစပ်အတောင်သွား ဖြစ်သွားသည်။

ထိုလူငယ်ကား ပုထင်၏အစ်ကို ပုချိုဖြစ်ပါသည်။

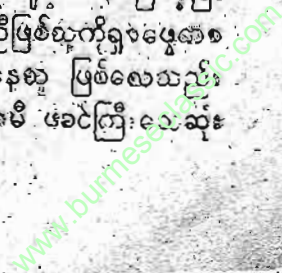
အမျိုးသမီးကား ချူစန်းနှင့် ညီမဝမ်းကွဲတော်သူ ဇင်း
မင်း ဖြစ်ပါသည်။

မင်းလင်းနှင့်ပုချိုတို့သည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ အန္တရာယ်မှ
အင်းဝေရအောင် ကျင်းလိမ်မြှင့် ဆွေးရောက်နေထိုင်ခဲ့ကြပြီ။
ပုချိုက အရိပ်မဲ့သိုင်းပညာကို စေ့ကျင့်ခဲ့လေသည်။

ယခုတော့ အရိပ်မဲ့ပညာကို လေ့ကျင့်အောင်မြင်ခဲ့ပြီး
ဖြစ်တာ လှိုင်းလေ့ကသိဆင်းပြီး ညီဖြစ်သူကိုရှာဖွေစာ
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအားရင်ဆိုင်ရန် ကြိုးစားနေစွာ ဖြစ်လေသည်။

ပုထင်သည် ဖခင်နှင့်ဆုံတွေ့ပြီး မကြာမီ ဖခင်ကြီးသေဆုံး
ဆွေးခဲ့ရသည်။

ယခု-

၂၃၀ ဝတ္ထုအောင်

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ပြီဖြစ်၏။

ပုထင်၊တို့ သိုင်းဝညာဆုံရှုံးခဲ့ရချိန်၌ ပြန်လည်ဆုံတွေ့
မိမိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဣတိညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ဘဝ၏ ဆုံးဝါးစွာ ထမ်း
ခဲ့ခဲ့ရပြီ။ ဆုံးဝါးစွာ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်
စာစာ။

'တင်၊...တင်'

ညည်းထူးသံနှင့်အညီ ပုထင်၊ ဗတိရုဇာစော့သည်။

ထာဝန်

နေဝန်၊နိမ္မာ အနှေးကွေးစွာ နှိပ်စက်လျှိုးပျော့ဖက်ကွယ်အား
ပြီ ဖြစ်သည်။

နေခြည်ကွယ်ပျော့ဖက်အားသည်နှင့် အမှောင်ထုစာ အစား
ထိုး ဝင်ရောက်မိလာစေသည်။

သမားတော်ကြီးသည် ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ မီးအိမ်များ၊
ထွန်းညှိပေးလိုက်သဖြင့် အင်အားချင်းချင်း ဖြစ်သွားလေ၏။

ပုထင်၊တို့အတွက် ညည်းကိုလည်း ပြင်ဆင်ပေးစေသည်။
သမားတော်ကြီး ဆေးဝါးကုသပေးသဖြင့် ပုထင်၊မှ

သိုင်းဝညာအသုံးမပြုနိုင်သည်မှအပ လူကောင်းဝမ်းစာ ဖြစ်ထား
ခဲ့ချေပြီ။

စားပွဲဝင်၌ စားစရာစားဖွယ်ရာများ၊ ခုံခံအင်္ဂလန် ရှိနေ
စဉ်။

သို့သော်

မည်သူ့အမျှ လက်ဖျားနှင့်ပင် မတိုကြပါ။

ပုထင်းနှင့်ပုချိုတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ အိမ်ထောင်ရေးကို
တစ်ယောက်၏ ကြည့်နေကြ၏။

ပုချိုက ရေနှေးကြမ်းတစ်ခု၏ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

‘ရော့...ညီဇေး။ ရေနှေးကြမ်းထဲထည့်လိုက်ပါ။’

‘ကျွေး၊ ငှါပဲ။ အစ်ကိုကြီး’

ဇွတ် ရေနှေးကြမ်းခွက်ကိုယူဆောင် သွေးထဲထည့်သည့်
ပုချိုသည် ပုထင်း၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေသည်ကို မကြည့်ရတ်
ထေရဝသပြင် အားဝေးနှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

‘ညီဇေး။ တို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ပြန်ဆည်ဆုံးတွေ့ကြပြီပဲ
ဘာပု အားငယ်စရာမလိုအပ်ဘူး။ ဒီအိမ်ခါ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း
ကဆိုးဖို့အလှည့်ပဲရှိတော့တယ်’

ရှုထင်

အိမ်ရှင်သမားတော်ကြီး၏ ကြားဝင်ပြောလိုက်၏။

‘တုတ်တယ်။ ရှောင်အင်ကျောင်းဆိုင်ရှိ ဆော်ကြမ္မာကြောင့်
သိုင်းလေးကသာမတွေ့အထိ စုပေါင်းသင်တန်းပြီး နဂါးစိမ်း
ဂိုဏ်းကို ဆုံးမဖို့ ပြင်ဆင်နေကြပါပြီ။ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအပေါ်
ကြောက်ရွံ့ပြီး သစ္စာခံခဲ့ကြတဲ့ သိုင်းအဖွဲ့အစည်းတွေအဖို့
ပြန်ဆည်တန်းလှန်နေကြပြီ။ သိုင်းလေးကမူမူ အခြေအနေ
တွေ အတော်ရှုပ်ထွေးနေတယ်။ တိုက်ပွဲတွေလဲ ဖြစ်ပေါ်နေ
တယ်။ မကြာခင် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း ကျဆုံးပျက်စီးဆွားပျက်
သေချာတယ်’

သုနှင့်ပုချိုတို့ အချင်းချင်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

သူက စိတ်မကောင်းစွာ ပြောတော့၏။

‘ခရိုင်မမှ ကျန်တော် ရဲ့သိုင်းဝညာ အသုံးမပြုနိုင်တော့
အထောက်ကို ဝမ်းနည်းစရာကောင်းပါတယ်’

ပုချိုက ရယ်မောလိုက်၏။

‘ညီဇေး။ ဘာမှမပူပါနဲ့အော့။ ညီဇေးရဲ့အဖေကတော့ ပြီး
ဆုံးသွားပြီပဲ။ အနားယူတဲ့သဘော ထားလိုက်ပါ။ ကျန်တဲ့
ကိစ္စကို အစ်ကို ဆက်ပြီးဆောင်ရွက်သွားပါလိမ့်’

‘ကျန်တော်’

‘ညီဇေး။ ပင်ပန်းလွှာပါပြီ။ အနားယူဖို့သင့်ပြီ’

သူ သင်္ဘောပြင်ချလိုက်၏။

ပုချီက ကျင်းမော့ဆီသို့လှည့်ကာ ထည်ကြည်သော မုန့်
နှုတ်ယူပြင် ပြောလိုက်၏။

‘မင်းဟေ့ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနဲ့ ပူးဝေါင်းတူးခဲ့တော့ စူတို
အကြောင်းကို သိတန်ဆဲအေးဆီသိမှပေါ့၊ ကျုပ်လိုပြောပြ
ရင်အေးမယ်’

စူမ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှ အဓိကဏ္ဍစုစုအေး ချုပ်နဲ့ပေါ့၊ စူ
သေ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်အကြောင်းကို အသိဆုံးပေါ့၊ စူတို
တော့အောင်ရှာနိုင်မယ်ဆိုရင် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ် တယ်မှစူရှိ
တယ်ဆိုတာ သိရမယ်ပဲ’

ပုချီ အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး ထပ်မံမေးလိုက်၏။

‘သူတို့ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ မင်းမသိဘူးအေး’

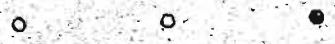
‘စူဟေ့...’

စူမ ရုတ်တရက် အပြောပေးနိုင်တဲ့ဖြစ်နေ၏။

ထိုစဉ်မှာပင်—

‘ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း’

လှေခိုင်ပြောရယ်မေးလိုက်သော ရယ်မော့သံများ ထွက်
ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသေးသည်။

ရယ်မော့သံ ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့် အားလုံးလှည့်ကြည့်
လိုက်ကြသည်။

မလှမ်းခေတ်မီ ဖြစ်ပေါ်လာသော အပြင်ဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာ
ခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဘယ်စူလဲ’

ပုချီက အော်မေးလိုက်၏။

ဖင်းအင်းနှင့် ဆွင်းမေတို့ ပြိုင်တူပြောလိုက်ကြ၏။

‘အဲဒါ ချုပ်နဲ့ပဲ’

ပုချီက ပုထင်းအေး ညွှန်ပြသည်။

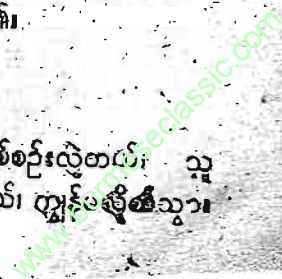
‘ညီအေးကို ဂရုစိုက်လို့လိမ့်’

စတုရန်းဆုံးလျှင် ပြောင်းပေါက်မှုတစ်ဆင့် အပြင်သို့ခုန်ထွက်
လိုက်လေ၏။

ဆွင်းမေတို့ ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်ကြ၏။

ဆွင်းမေက စိုးရိမ်ပူပန်စွာပြောသည်။

‘ချုပ်နဲ့ဟေ့ သိပ်ပြီ၊ အေးဆီကျစ်စဉ်းလွတ်တယ်၊ သူ
အကြောင်းမသိရင် ခုကျွန်ုပ်ရောအေးလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်မလိုက်ဘူး
မယ်’

စက္ကနောက် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်သို့ခုန်ထုတ်ဖို့
စေသည်။

လင်းလင်းဆဲ ဖိုတ်သွားရန် ပြင်လိုက်သော်လည်း ပုထိုး
အား စိတ်မချစွာဖြင့် ဝေဒနာခံခဲ့ရစေသည်။

စက္ကနောက်တိုင်လည်း...

အစ်မဝမ်းကွဲဖြစ်သူ ချစ်ရန်၏အကြောင်းကို အေးအေးအေး
သိရှိထားစေသည်။

ချစ်ရန်၏သိုင်းပညာ ဤမျှမဟုတ်သော်လည်း နဂါးစိမ်း
ဂိုဏ်းချုပ်၏ ယုံကြည်စိတ်ချရစွာ ဖြစ်ရအေး မခေကြောင်း
ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါသည်။

ပုခိုနှင့် အေးအေးတို့ ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်သို့ခုန်ထုတ်
ဖို့အကြံပြု မကြံမိ တိုက်ခိုက်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
ကြားမိဖို့ရခဲတော့သည်။

ကျင်းမေနှင့် ပုခိုတို့ အိမ်အပြင်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်နှင့်
ရှုတ်တရုန် လူရိုက်များ ထုတ်ပေါ်လာအတိုင်း ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်
ခြင်း ခံလိုက်ရစေသည်။

ဝင်းလက်တော့ကီပသော ခေးရောင်များ ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများသည် အစ်မ၏ကိုယ်စီဆွဲကိုင်ဆွဲ
ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ကြခြင်း ဖြစ်၏။

ကျင်းမေနှင့် ပုခိုတို့လည်း ချစ်ချင်ပြန်သည်တိုက်ခိုက်ကြ
စေသည်။

ဆမားတော်ကြီး၏အိမ်ရှေ့၌ ပြင်ထန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်
ပေါ်လာစေသည်။

‘ဝန်း’

‘အေး’

‘အမေ’

‘သေပါပြီ’

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာစေ
သည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများ အစ်မ၏အတွင်းမှပင် ပစ်ခတ်
ဖြစ်စွမ်းကြစေသည်။

ဆင်းမေမာ ဝေးဆတကြီး၊ အော်လိုက်၏၊
 'ချူနန်း၊ ရှင်ဘယ်မှလဲ သတ္တိရှိရင် ထုတ်ခွဲမိ၊'
 ပုချို၏လည်း၊ အခြေအနေတို့ အတတ်ကြည့်လိုက်၏၊
 သို့ဆော်...
 ချူနန်း၏ အရိပ်အယောင်ကို ခေတ္တဝါချေ၊
 ချူနန်း၊ ခည်သည့်နေရာ ရော့ဖ်ရှိနေပါစနည်း။
 ဆူတို့ စဉ်းစားနေစဉ်မှဝင်...
 'ယား'

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများက ညှာသံပေးစား ထိုစိန်ခိုက်
 စားသည်။
 ဆင်းမေတို့လည်း ပဏတ်သင်္ဘောစွဲဘဲ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်
 လိုက်ကြရအေးအေးစွာသည်။

အပြင်ဘက်မှ တိုက်ခိုက်သံများကြားရလျှင် ပုထင်းဂနာ
 မငြိမ်ဖြန်အား၊ ဆေးစည်း၊

'ဆင်းမေပြာတား မှန်အယ်၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားတွေ
 နေ့ခင်းအောင်ခံလိုက်တာကြောင့်၊ ချူနန်းဟာ အစောင့်တို့
 ကြော့ဖ်ရောအောင်အယ်'

'နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်တိုင်က သူ့ကို ယုံကြည်စိတ်ချနေ
 ပြီဆိုရင် ကျွမ်းကို အထောက်အပံ့ပေးစေလို ဖြစ်သွားမှာပဲ။ သူ
 အကြောင်းတို့ ကျွန်ုပ် အောင်အောင်အောင်သိအယ်၊ တစ်နေ့ကျရင်
 နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်ကိုတောင် စွာ ပြန်ပြီးဒုက္ခပေးမှာ သေချာ
 တယ်'

ထိုစဉ်...
 'တင်၊ ဟင်၊ မှန်ဖို့စိစား ညီမရယ်'

ရယ်သံနှင့်အေးသံ ထုတ်ဝေလစမြင်ကြောင့် ပုထင်းတို့
 အပျော့အယား လှမ်းညှိကြိုလိုက်ကြလေသည်။

ထိုအခါ...
 ချူနန်းသည် ဧည့်ခန်းတွင်းသို့ ရော့ဖ်ရှိလားသည်ကို တွေ့
 လိုက်ရလေသည်။
 'မမ'
 'ခပ်...ခင်ဗျား'

၂၄၀ ဝတ္ထုအောင်

လင်းဆင်းအ ပုထင်း၏ရင့် အဆာအကွယ်ပြုထားလိုက်
သည်။

ပုထင်းက အံ့ဩစွာဖြင့် အော်ပြောလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား၊ နယ်ရာရသွားတာအောင်မှ ဘာမှမဖြစ်ဘူး
ဇာတ်လား’

ချူစန်းက ငယ်မေးလိုက်၏။

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ် တစ်ယောက်လို့ ဆော့ထေးခံ
နေရင်ခံပြုထားမှထော့ ငါက ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ရမှပိုသဲ

‘ခင်ဗျား’

‘နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို လျှော့တုတ်စား မင်းရဲ့အမေးပဲ၊ အရိပ်မဲ့
သိုင်းကျမ်းရဲ့ နောက်ဆုံးသိုင်းကုန်တွေကို ထုတ်ပေးပယ်ဆိုရင်
မင်း အား နှစ်ချမ်းသာရာရလိမ့်မယ်၊ ဝါမှမတုတ်ရင်လော့’

သူ အကြိတ်လိုက်၏။

‘ကျုပ်က နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို တယ်တော့မှ အလျှော့
မပေးဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပါ’

နေ့နှင့်ကြိုတင်မျှင်သံယောဇဉ် (၈) ၂၄၉

‘ဒေါက်တာမင်းက ပိုပြီးခုကုထေ့ဆိုချင်နေတာကို၊ ခုတော့ခင်
မှ မင်းရဲ့ဆိုင်းပညာကို အသုံးမပြုနိုင်တော့ဘူး၊ မဟုတ်လား၊
ကျွမ်းမေ့က ငင်းအပေါ် တယ်အေးထိပ် သံသယဇဉ်ရှိရှိ
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ အမိန့်အတိုင်း မင်းခုကုထေ့ခင် လုပ်ခဲ့
တာပဲ’

သူ မဲ ပြုံးပြုံးဖြိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားရဲ့ ဆော့ကုန်စဉ်လဲတဲ့ဉာဏ်နဲ့ ကျုပ်နဲ့ကျင်းပေ
ကို ရန်တိုက်စေပေးလို့ မရဘော့ပါဘူးဗျား’

ချူစန်း ပခုံးတွန့်လိုက်လေသည်။

‘အေး...လေးမင်းကောင်းမွန်မွန် - ပြောလို့မရရင်လဲ ငါ
ကိုယ်တိုင်ပဲ မင်းကို ခုနဲ့အေးရတော့မှာပေါ့’

ပြောရင်း ရှေ့တိုလား၏။

‘ရပ်လိုက်’

လင်းဆင်းက ဟန့်အားလိုက်လေသည်။ ၊

ချူစန်း ခခင်းယမ်းလိုက်၏။

‘ညီမ တို့အတွေ့ရတာ အတော်ကြီးပြီနော်၊ မနာလို့မှပဲ
အေးအေးဆေးဆေး စောစောပြောကြတာပေါ့၊ ခုတော့ အရေး
ကြီးတဲ့ကိစ္စရှိလို့ သွားဦးမယ်၊ အေးမယ်လိုက်ပါ’

ဆင်းလင်းစွာ လက်ခံဝါချေ၊

'မမ ဆူစား သိုင်းဝညးနဲ့ အတွင်းအားဆုံးရှုံးနေပါပြီ၊
ဆူကို ဒုက္ခပေးဖို့ ကျွန်မ/တေဇင်းပန်ပါတယ်ရှင်'

ချုံစန်း၏မျှော်နှာ ခင်ထန်စွာ၊

'ညည်း၊ ဘေးဖယ်မအား၊ မပယ်ဘူးအား၊ ပြေစမ်း'

'ဝမ်းနည်းပါတယ် မမ၊ ကျွန်မ အေးမပယ်နိုင်ပါဘူး'

'ဆေးဝါးပြီ'

ချုံစန်းသည် ရှေ့သို့ လျှပ်တစ်ပြုတ်တိုးကာ လက်နှစ်ဖက်
ကို ဝေ ယမ်းပြီ၊ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ဆင်းလင်း၏အညှိုး ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

နှစ်ယောက်စွာ၊ ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြုံစည်နှင်း...

'ဝုန်း'

ချွယ်လေးဝင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာကာ ဆင်းလင်းမှ
အဝေးသို့ လှင့်စင်စွာ၊ ဆေးကော့သည်။

'ဝုန်း'

'အား'

'အမယ်လေး'

'ဆေးဝါးပြီဗျ'

စူးရှစောက်အော်စစ်သံများ၊ တခဲနစ် ထူ၏ပေါ်အစကော
စည်း၊

ချွင်းမေနှင့်ပုချိုတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း
သားများ၊ ပရိပရိဖြစ်သွားကြလေသည်။

လခတစ်ကြိမ်

အတော်ပင် အထိနာသွားသည်ဖြစ်ရာ တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြု
ရဲစေဘဲ နေ့ဆံ့ဆုတ်စွာ၊ ကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှစပင်

ဆမေးတော်ကြီး၏အိမ်ထဲမှ အော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်ကာ
ရာ ချွင်းခေတို့ အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားကြ၏။

ချုံစန်းမှ အိမ်ထဲသို့ ရှေ့ဆုံးပြုဖြစ်ကြောင်း နားမည်
လိက်ကြ၏။

'ယား'

ညးသံပေးတာ ပြောင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အိမ်ထဲသို့ ခုန်
ဝင်လို့ ကြ၏။

နှစ်ယောက်ဆီသား၊ အိမ်ထဲရောက်တာသည်နှင့် ကြိမ်ပြင်
ပေါ်တွင် လဲကျနေသည့်အင်းလင်းကို တွေ့လိုက်ရစေသည်။

အင်းလင်းက ညည်းတူဒါရင်း လူးလိပ်ထအ၏။

'မပ'

ကျင်းမေက ပြေးရှုံးပေးမလို့တံလသည်။

သို့သော်

ထူး၏လက်နှစ်ဖက်ကို ချက်ချင်း ပြန်စည်ရွပ်သိမ်းလို့မိ
စသည်။

အကြောင်းအား

လင်းလင်း၏ အသားအရည်မှ ပြေးနှမ်းနေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခုအထော့ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသည် အလွန်ကြွေးတိမ္မာ
ပယ်ခေတ်ခေတ် အဆိပ်အစစ်ချိုးကို အသုံးပြုနေ၏။

အင်းလင်းသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ အဆိပ်မိသူများပြီ ဖြစ်
ကြောင်း ထင်ရှားစေသည်။

လင်းလင်းက လူးလိပ်ထလိုက်သည်။

'ပု-ပုထင်းကို ချူစနိုးဖမ်းသွားပြီ'

သုမ၏အေးကြီးလျှင် ကျင်းမေနှင့်ပုချိုတို့ လှိပ်လှိပ် ရှား
ရှား ဖြစ်စေကြလေသည်။

ချူစနိုးသည် အလွန်ကြွေးတိမ္မာအောင်အထဲ ဖြစ်နေပြီဟု
နားလည်ထိုက်ကြသည်။

ပုချို ခေါ်ပုသွားလေသည်။

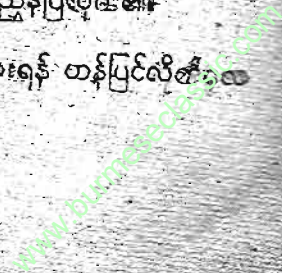
'မေ၊ ဆူ အယ်ကိုပြေးသွားသဏီ'

'ဟိုဘဏီ'

လင်းလင်းက အနှောင့်အယှက်သို့ ညွှန်ပြလိုက်၏။

ပုချိုလည်း ချစ်ချင်ပြေးလိုက်သွားရန် တန်ပြင်လိုက်လေ
စသည်။

သို့သော်

ထူး၏နှလုံးလှမ်းမျှား၊ ပြန်လည်ရပ်တန့်သွားသည်၊

ဆင်းဆင်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်၊

ဆင်းဆင်းမှတစ်ဆင့် တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်နေပါသည်။

ပုချို၊ စိတ်မသဘာဝဖြစ်သွား၏၊

‘မမ... သူ့ထံ’

‘သူ့ထံ’ အဆိုကို ကျွမ်းကျမ်းချွတ်ချွတ် အသုံးပြုတတ်နေပြီ။ အဆိုပုံသုံးပြီး ဘုံကုန်ဆုံးမယ်မထင်မိလို့ ခုလိုခံယူနေရတာပဲ။ မေ့မိလေ။ ဣတို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အလွတ်မပေးပါနဲ့’

‘သူ့အသက်ရှင်နေသမျှ အာဇာပတ်လို့ သိုင်းလော့အတစ်ခုလို့ကို ငှက်ပေးလိမ့်မယ်၊ သူနဲ့ နဂါးစိမ်းဂိုက်ကို ဆုံးမပြီး ဝမ်းစေ့ချင်တယ်’

‘စိတ်ချပါ မမ၊ ကျွန်တော် အတိပေးပါကယ်’

ပုချို၏ ဓမ္မမတို့က နောက်ဆုတ်လိုက်၏။

လင်းလင်းအလှည့်၊ နောက်ဆုတ် လိုက်သည်။

ကျွမ်းမေ့စဉ် စွဲတို့ကို ဝေးကြည့်နေ၏။

ရက်စရာမရှိ။

သူမ၏ အိမ်ထဲမှာ ယခုအထိလည်းကောင်း ခံစားလိုက်ရသည်။

ချစ်ချင်၊ ငုံ့ကြည့်လိုက်သောအခါ...

‘ဟင်’

သူ၏ အိမ်ထဲမှာ ပြင်ည့် ခရမ်းရောင်သစ်ပန်းများသည်ကို တွေ့ရစာဖြင့် လှုပ်ခတ် နောက်လိုက်သည်။

ပုချိုက လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ကျွမ်းမေ့၏ အိမ်နံပါတ်ကို အပျားအသား နောက်ဆွေနှင့် ဝိုက်ထဲမှာလိုက်၏။

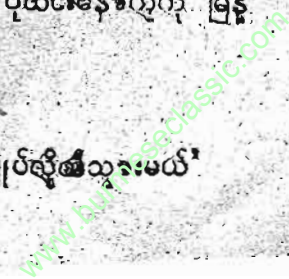
သူမ ပြုံးသည်။

‘အစ်ကို ပုထိုးတစ်ကောင် စွဲရိပ်နေပါကယ်၊ နဂါးစိမ်းဂိုက်၊ ချုပ်ဟာ အရိပ်မဲ့သိုင်းကို သိပ်လိုချင်နေတယ်၊ သူ့အား နောက်ဆုံး သိုင်းကွယ် အစစ်တွေကို မရခဲ့ဘူး၊ ဆိုတာမို့ သိဗ္ဗာပေါ်ပြီ...’

‘ဝါကြောင့် အစ်ကို ပုထိုးဆီဆီ ရယူလိမ့်မယ်၊ သူ့အား အရိပ်မဲ့သိုင်းကို ရသွားရင် သိုင်းလေးအစစ်ခလုံး ပျက်စီးသွားလိမ့်မယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး အစ်ကို ပုထိုးနောက်ကို မြန်မြန် လိုက်သွားပါ’

ပုချို ပင့်ဆန်ရှိုက်လိုက်၏။

‘ကောင်းပြီ... ချစ်နန်းနောက်ကို ကျွန်ုပ်လိုက်သွားမယ်’

အေးဆုံးလျှင် ချစ်ခင် လှည့်ကွယ်သွားသည်။
ပုချိုသည် အရေးကြီးစွာ ကိစ္စနှင့်အရေးကြီးသောကိစ္စ
ကို ခွဲခြား သိမြင်နိုင်သူ ဖြစ်၏။
လင်းလင်းနှင့် ရွှင်မေ၏ အခြေအနေ မတန်မှန်းသိထား
သော်လည်း ပုထိုးအား ကယ်အင်ဖို့ အရေးကြီးမှန်း သိထား
ခြင်းကြောင့် ချစ်ချင် ထုတ်သွားခြင်းဖြစ်၏။

ပုချို ထုတ်သွားပြီဖြစ်သည်။
လင်းလင်းနှင့် ရွှင်မေတို့ အစ်ယောက်ကို အစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြ၏။

သူတို့ အဆိပ်မိထားကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ နားလည်ထားကြ
သည်။

နဝါးစိမ်းဂိုဏ်းသည် အလွန် ကြောက်မက်ပွယ် ကောင်း
စေ့ အဆိပ် အစိမ်းကိုပါ အသုံးပြုနေပြီ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
သိုင်းဇောမိအတွက် ရင်ခင်းစရာ ကောင်းလှကြောင်း၊ နား
လည်ထားကြစေ၏။

‘ညီမလေးအတွက် မမစိတ်မခံအင်ပါဘူး’

လင်းလင်းက ပြောသည်။

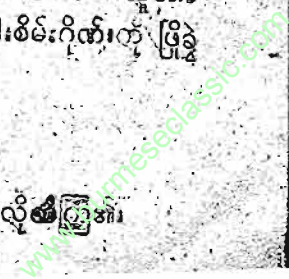
ကျွန်းမေ ပြုံးလိုက်၏။

‘ကျွန်မအတွက် တွေ့မှ စိုးရိမ်ပါနဲ့ မေ့ရယ်။ အစ်ကိုပုထိုး
ခုက နေ့ရက်ချိန်မှ အဖေကို ထုတ်ပေးအေးစားကပ်
ပေးသလို ဆုံးဝါဘူး’

‘စိတ်ချ—ပုချိုက’ ပုထိုးထက် ပိုပြီး စိတ်ခက် ကြံ့ခိုင်
အယ်။ သိုင်းဇညာ ပိုတော်တယ်လို့ မမ အာမခံပါတယ်။ သူ့ဟာ
ညီဖြစ်သူ ပုထိုးကို အယ်အင်မယ့်အပြင် နဝါးစိမ်းဂိုဏ်းကို ပြန်
နိုင်မှ စသမျှပါအယ်’

‘ကျွန်မ ယုံကြည်ပါတယ်ရှင်’

နှစ်ယောက်သား မျစ်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်ကြ၏။

၂၅၀ ဇော့အောင်

ခေးပဲ့ဝေၤ ဝေးခေးခဲးပွဲၤရာမုၤ အဆင်ဆင် ရှိနေ
သည်။

ဆူတို တစ်ယော့ကို တစ်ယော့ ကြည့်၍ ပြုံးလို့က်ကြ
ပြုံး ဘေးဆေး ဝေးခေးခဲးလို့က်ကြ၏။

အမှောင်ရိပ်ထဲမှနေ၍ ဆူတိုကို ကြည့်နေဆူတိုတစ်ယော့ကို
နေသည်။

အိမ်ရှင် သမားတော်ကြီး ပြစ်သည်။

ဆမားတော်ကြီး၏ မျက်နှာ မဆေးယာ ပြစ်နေသည်။

ကျပ်ဟာ နှမည်တော် သမားတော် အစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့
စေမယ့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း အသုံးပြုနေတဲ့ အဆိပ်ကို ကုသမဝေ၊
နိုင်တာ ဘယ်လိုမှ ဖြေသိမိလို့ရမှ မတူဘဲတော့ဝါဘူး။ နဂါး
စိမ်းဂိုဏ်းအသစ် မီးနတ်ဂိုဏ်း အသုံးပြုတဲ့ အဆိပ်ကို အသုံးချ
နေလို့ပဲ။

‘စိအဆိပ်ကို မီးနတ်ဂိုဏ်း ချုပ်အလို့ရင် ဘယ်သူဆဲးပြေဝေ၊
နိုင်မှလို့’

ဟူ၍ စိတ်ထဲမှ ညည်းတူခေးနေခေး၏။

လင်းလင်းနှင့် ကျင်းခေတို့အ ဝေးသောစီနေကြသေး

ခေးခဲးကြီးအိမ်ရှင်သံခေးခဲး (၁) ၂၅၀

ညသည် ပို၍ မှောင်မိုက် နှစ်ရှိုင်းလာသည်။

ပုထင်၊ တစ်ယောက် မည်သည့် နေရာ ရှေ့ထိရှိနေဝါ
ဆနည်း။

ပုချိုသည် ညီဖြစ်သူအေး အယ်အင်နိုင်ဝါမည်လော။

— ၀ —

www.burmeseclassic.com

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို သစ္စာခံထားကြသော သိုင်းအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့
အသီးသီးမှ တာဝန်ရှိသူတို့သည် အစီအစဉ် ပစ္စည်းများယူဆောင်
စား နဂါးတောင်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြလေ၏။

နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းချုပ်သည် ရှောင်စင် ဆွေခင်၊ ဖောင်ကြီး၊
တို့စင် ခြိမ်းခြေး၏ထံသို့ ပြီး...

မကြာမီ...

သိုင်းအေးက တစ်ခုလုံးအား လှမ်းမိုး သိမ်းပိုက်မည်ဟု
အတိအလင်း ကြေညာထားပြီး ပြစ်၏။

သိုင်းအေးက သားများသည် စုပေါင်း အင်အားဖြင့် နဂါး
စိမ်း ဂိုဏ်းကို ပြိုခွဲနိုင်မည်နှင့် ကြံစည်ခဲ့ကြသော်လည်း နဂါး
စိမ်းဂိုဏ်း အသုံးပြုနေသည့် အဆိပ်ကြောင့် နဂါးတောင်ကို
ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ရန် နှောင့်နှေး ကြန့်ကြဲ နေရပါမိတော့
မည်။

သိုင်းအေးက သားများ မစုံမရဲ ပြစ်နေခြင်းကြောင့်လည်း
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအ ပို၍ ခေါင်းထောင်လားခြင်း ပြစ်ပါစေမည်။

ယခုလည်း...

အပြိုင်အဆိုင်

နဂါးအောင်...

စိမ်းလန်းစိုပြည်နေသည့် နဂါးတောင်၌ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏
ဦးစေ့ချုပ်ကို တည်ထောင်ထားရာ နေရာမှာ ဖြစ်၏။

ယခုလည်း...

နဂါးတောင် အစီအစဉ် မီးရှောင်ရေး ထိန်းထိန်းအင်၍ စည်
စား သိုစိုက်နေ၏။

နဂါးတောင်၌ မင်္ဂလာပွဲကြီး တစ်ခုကို ခြံမြဲခြံမြဲ သွဲ ဆင်နွဲ
ဆွဲဝင်နေခြင်း ဖြစ်၏။

၂၆၂ ဝတ္ထုအောင်

သိုင်းလေးထောင့်၊ မမေ့မခဏ်ဘဲ မင်္ဂလာပွဲကြီးတစ်ခု ခြံမြဲ
ခြံမြဲသတ် ဆင်ယင် ချောင်လှေ့ဆေးသည်။

မည်သူ၏ မင်္ဂလာပွဲ ဖြစ်သနည်း။

နဂါးတောင်ပေါ်ရှိ နဂါးစိမ်း၊ ဂိုက်၏ အဆောင်တစ်ခု
ကြီးတစ်ခု၌ သီးသန့်အဆောင် အစ်ခု အတွင်းတွင် မွေးကြိုင်
ဆင်းမျှအေးစား ပန်းဂရုနဲ့ များ၊ ပိုးလွမ်းနေသည်။

မီးရှောင်များ၊ ထိန်ထိန်လင်းအောင် ထွန်းညှိထားပြီ၊ မိန်း
ကလေးများ၏ တော်လှန်သံများ၊ တုရီသံပစ္စည်းများ၊ ဆီး
ခတ်သံများ၊ ချိုလှုပ်စွာ ထုအိနေဆေးသည်။

ထိုအဆောင်၌။

ဆေးဝေခံကြပ်များနှင့် ဝင်ထွက်သွားအေးနေကြသူများ
ဆည့် မိန်းမသားများချည်းသာ ဖြစ်နေသည်။

နှောင်ကြီးတစ်မျှင်သံခယဇလဉ် (၈) ၂၆၃

ယေးကျုံးတစ်ယောက်တဖေ ဝင်ထွက်သွား၊ ချစ်ခြင်းမရှိ
သည့် အဆောင်သည် ယခုညကြိုင်းပမည့် နဂါးစိမ်းဂိုက်၏
မင်္ဂလာပွဲ၌ ပါဝင်ဆင်နွှဲရမည့် အယဇလဉ် ရှင် သတို့သမီး၏
သီးသန့်အဆောင်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေပါတော့သည်။

မုန့်ပေသည်။

အဆောင်တကွင်း၌ အလှပြင်နေသည့် သတို့သမီး ရှိနေ
သည်။

သတို့သမီးမှ ငယ်ရွယ်အေး နတ်မိမယ်လေးတို့သာ ချော
မေ့လှပထူးဆေး ဖြစ်၏။

ကျမ်းကျင်သော အလှပြင်ပညာရှင်များက ဝိုင်းရုံးအလှ
ပြင်ဆင်ပေးလိုက်သေးအောင် သူမသည် ပို၍ချောမောလှပထွေး
ထော့သည်။

ထိုမိန်းကလေးများ။

မီးနတ်ဂိုက်ချုပ် ပေဖုံးဖြစ်နေသည်။

ပေဖုံးသည် နဂါးစိမ်းဂိုက်၌ သတို့သမီးအဖြစ် အဓိက
ကြောင့် ရှေ့ထိရှိနေရပါစေသည်။

သီးသန့်အဆောင်တွင်၊ သို့ချစုန်းဝင်ရောက်သောလျှင် ရှိနေ
 သူ့အားလုံးက ဦးညွတ်ဂါရဝပြုလိုက်ကြလေ၏။

ချူစုန်း၏ အမှုထမ်းအား သတိသမီးမေပုံးထံသို့လှမ်းသွား
 လေသည်။

မေပုံး၏ မလှုပ်ငြိမ်တော့ဘဲ ရုပ်ပမာ ရှိနေ၏။

လူမဆ မေပုံးကိုကြည့်ကာ ချီးကျူးလို၏။

‘ဟို...လှလိုက်တဲ့ညီဇလေးရယ်၊ နတ်ဆမီးလေးအား ထင်ရ
 တယ်။ သခင်လေးသား တွေမြင်နိုင်မယ်ဆိုရင် ဘယ်အေးအေးကလေး
 ခမ်းသာလို့လဲဇလေး’

စူမ၏အေးကိုမေပုံး၏ မကြားသည့်အခါ၊ ရှိနေ၏။

‘လူမဆ မေပုံးအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်ရင်၊ ဦးခေါင်း
 အဆတ်ဆတ်ညိုညိုလိမ့်မေ၏။’

‘အတော်ပဲ သတိသမီး၏ အဆင်သင့်ဖြစ်နေရင် သတိစား
 ကို သွားပြီး အကြောင်းကြားလိုက်ဦးမယ်’

ချူစုန်း ခပ်စုတ်စုတ်ပင် ပြန်ထုတ်သွား၏။

စူမ ဝေးဝေးစွာ၊ သည်တော မတုတ်ဝါး

မေပုံးရှိနေသည်။ အဆောင်နှင့်အပ်လျှစ် အဆောင်တစ်ခု
 သို့ဝင်ထွားခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအခါအဆောင်ထဲ...
 အပ်ကျသံကြားရလေအထိအောင်ဝင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်
 နေလေသည်။

အဆောင်အတွင်း၌ လူငါးယောက်ရှိနေ၏။

လေးယောက်ကလေး သန့်မာထူးကျင်းအော လူသန်ကြီး
 များ ဖြစ်ကြ၏။

ကျန်တစ်ယောက်ကလေး ပိန်ပိန်ပါးပါး အသက်လေးဆယ်
 ခန့် ရှိ၏။

ထိုလူသည် တိတ်စစ်လုံးကိုကိုင်ထား၏။

စူတိုင်းယေးအထိသည် အရောင်ကမိတ်ဖိတ် အောက်ပြောင်
 နေသော ကျွန်းခေါင်းကြီးအစစ်လုံးအား၌ စုရုံးနေကြခြင်းဖြစ်
 လေသည်။

ချူစုန်းရောက်သောလျှင် ဦးညွတ် ဂါရဝပြုလိုက်ကြလေ
 စသည်။

ချူစုန်း၏ အားလုံးကို ဝေကြည့်ပြီး ခေးလိုက်သည်။

‘အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလား’

ပိန်ပိန်ပါးပါးလူက ခေါင်းညိုတိပြ၏။

‘ဖြစ်ပါပြီဗျာ၊ အဝတ်အစားလွဲပြီး အလှပြင်ဝေးဖို့ပဲ အုန်
 စါတော့တယ်’

စုမ ထပ်မောသည်၊
 'အရိုးဆတ်ပညာရှင်တို့အား'
 'သုတေသနနှင့်ပြုလုပ် ပြန်သွားကြပါပြီ'
 'စောင့်ပြီ ဘာတို့သားကို အဆင်သင့်ပြင်ထားလို့အံ့ပါ'
 'ကြော့ခင် ဝေလီယာပွဲ စတော့မယ်'
 'တေခင်ပေါ်ပြီခင်ဗျာ'
 'အစုစုသည် လီအပ်သည်များကို မှကြွေးပြီ၊ လစောင့်
 အထုပ်အစုံ ပြန်လည်ထုတ်ဝေသွားလေအော့သည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ ခန်းမဆောင်ကြီးအား လူတစ်ထောင်
 ကျော်မျှဆန်သော ခန်းမဆောင်ကြီးဖြစ်သည်။
 ယခု
 ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း၌ လူအများပြိုင် စည်ဖွားနေပြီး
 စားပွဲစောင့်လုပ် တွင်းပလ္လင်ရှိနေသည်။

စားသံသယများသည်၊ ပျံ့လွင့်နေ၏၊
 မင်္ဂလာအခမ်းအနားပွဲတစ်ခု ဆင်ယင်ချင်းပနေခြင်း ဖြစ်
 လည်း။
 နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများသည် ခန်းမဆောင်ကြီး၏ ဝဲယာ
 အစိအစိတစ်မျက်နှာ စီတန်းထား နေရာယူထားကြ၏၊
 ရောက်ရှိလာကြသော ဧည့်သည်တော်သည် သိုင်းလော့စ
 သားများချည်း ဖြစ်လေသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအပေါ် စွဲခံထားသော သိုင်းလော့စ
 များအပြင် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို သစ္စာခံခြင်းမရှိသော်လည်း၊
 နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်၏ ပိတ်ကြွေးချက်ကြောင့် ရောက်ရှိလာ
 ကြသူများသည် ရှိကြကုန်သည်။

ခန်းမဆောင်တစ်ခုလုံး စည်ဖွားနေအော့သည်။
 တူရိယာသံများ စားသံ ရယ်မောသံများသည် ခန်းမ
 ဆောင်အတွင်း၌ လှမ်းမိုးဝနေသည်။
 ရုပ်ဆိုးဆိုး ဝင်ပိုင်ပိုင် ရှိသူတစ်ယောက်က မင်္ဂလာအခမ်း
 အနား ကျင်းပရန်ပြင်ဆင်ထားသည့် အရှေ့ဘက်စင်မြင့်ဆီသို့
 လှမ်းကြည့်ပြီး အသံဝါကြီးဖြင့်ပြောနေ၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ ဖိတ်စားထဲမှာ နေလစားအခမ်း အနား တက်ရောက်ဖို့အကြောင်းပဲပါတယ်။ ဘယ်သူတယ်စီ မဂ်ဇာဆောင်ကြမယ်ဆိုတာ မပါဘူး။ ကျုပ်တစ်ယောက်မှာ ဒီလို ဘုမသိဘုမသိမဂ်ဇာပွဲကို ပထမဆုံးအကြိမ် တစ်ရောက် ခဲ့ဖူးတာပဲ။

သူ၏နားထား၍ သိုင်နေစေခ အဝါရောင်ဆင်ဆင်အသည့် အဘိုးအိုဘစ်ယားထံဆီ ခေါင်းညိတ် ထေခနဲခဲသို့လဲသည်။

ဟုတ်တယ်၊ ဒီလိုမဂ်ဇာပွဲကို ကိုယ်တိုင်တစ်ရောက်ဖို့ မဆို တားနဲ့။ ဇာနည်စိတ်စောင့်မိတူသင့်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ် ရောက်ခဲ့တယ်။

သူ၏စကားမှာ တူးခြားသည့်အခါပွဲမှယ် ဆောင်နေပါ စသည်။

ရုပ်ဆိုးဆိုး စဝဖိုင်ပိုင်ရှိသူအား အနုစိတ်ရောင်သိုင်းစေခ နေ၍ နာမည်ကြီးသော ငှက်ဆိုးအဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်စေ စသည်။

သူအား ငှက်ဆိုးကြီးဟု သိုင်းစေခထဲသားမုားအ ခေါ် ကြခလသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ သိုင်းစေခထဲကို လှမ်းမိုး ချုပ်တိုင်ရန် ကြိုးစားစားစားအခါ အနုစိတ်ရောင် သိုင်းသမားတို့ကိုစည်း စည်းရုံး သိမ်းသွင်းခဲ့သည်။

အနုစိတ်ရောင် သိုင်းသမားတို့သည်စည်း မည့်သူ့ ကြွလာမှ မခံဘဲ ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် ထင်ရာစိုင်းနေစေမုား ဖြစ်ရဏာ။ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ ကြွလာကို မခံလိုကြသဖြင့် ပူးပေါင်းခြင်းမပြု ကြချေ။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသည် စုတို၏ ကြွလာမခံသည့် အနုစိတ်ရောင် သိုင်းသမားတို့ကို ရုတ်တရက်စတိတ် တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းပစ်ခဲ့လေ စသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ လက်ချက်ဖြင့် အနုစိတ်ရောင်သိုင်းသမား မုား အသစ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

လှိုပေါသော်လည်း...

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသည် အနုစိတ်ရောင် သိုင်းသမားအားလုံး အပေါ် အနိုင်ကျင့်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

တစ်ဖက်ကစည်း အပြုရောင် သိုင်းသမားတို့နှင့် ရင်ဆိုင် နေရခြင်းကြောင့် နောက်ပိုင်းတွင် အနုစိတ်ရောင်သိုင်းစေခကုမှ ထင်ရှားသူတို့နှင့် ပြေလည်စွာ ဆက်ဆံခဲ့ရလေ၏။

ငှက်ဆိုးကြီးမုား အနုစိတ်ရောင် သိုင်းစေခထဲ၌ ထင်ရှား သော ခေါင်းဆောင်အဖွဲ့လေးကို ဖြစ်သလို အဝါရောင် ဆင် ဆင်ထားသည့် အဘိုးအိုမုားစည်း မြေခါဘီ လူးတနာမည်ကြီး ဆော အနုစိတ်ရောင် ထိပ်သီး တစ်ဖက်ဖက် ဖြစ်နေခလစေခ စသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ် ကိုယ်တို့က လေးစားစွာ ဖိတ်ကြားခြင်းကြောင့် မင်္ဂလာပွဲသို့ တက်ရောက်လေကြောင်း ဖြစ်လေသည်။

မြေဝါဘီလူးနှင့် ငှက်ဆိုးတို့၏ စာအားကို အနီးရောင်ဝတ်ထား၍ ခုတ်ထုတ်တင်မိမိသည် မျက်နှာနှစ်ချက် ထေးဆီခံလို၏သည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၌ မင်္ဂလာပွဲဟော တအယ်အေးခွ မင်္ဂလာပွဲခွဲလုံးဝ မတူသွားလို့ ကျုပ်ပြောခဲ့ဖူးဖူးပျံ့

ထိုလူမှာ ငရဲနိဗ္ဗာသော အနန္တရောင် ထိဂံသီး ထစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။

အနန္တရောင် သိုင်းသမားတို့က နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ မင်္ဂလာပွဲကို ဝေဖန်နေကြသကဲ့သို့။

မိမိမိမိမိမိ တစ်နေရာ၌ ထိုင်နေကြသော အပြုံးရောင် သိုင်းသမားတို့ကလည်း တီးတိုး ဝေဖန်နေကြလေ၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသည် သစ္စာခံထားသော အပြုံးရောင်သိုင်းသမားတို့သာမက ရန်သူကြီးများကလည်း ဖြစ်နေသည့် အပြုံးရောင် သိုင်းအပွဲကြီးတို့မှ သိုင်းသမားများကိုပါ ဖိတ်ကြားထားလေသည်။

ရှောင်လှင်အောင်မှနေ၍ မင်္ဂလာပွဲသို့ တက်ရောက်လေစေခဲ့မှ။

ရှောင်လှင်အောင်က သိုင်းသမားတို့ကို သိုင်းဝညွှာအညွှာ သင်တန်းဆရာ တို့ ရွေးခင်းဖြစ်၏။

တို့ရွေးခင်းသည် မင်္ဂလာပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ မင်္ဂလာပွဲဆိုလို၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းက သိုင်းလေးအောင်ကို နှစ်ကြိမ် တိုင်နှိုင်နှောင်ယူဖို့ ဖြစ်သောကြောင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံး အစီအစဉ်မာ ပိုဆုံးလေတယ်။ တခု ကျင်းပတဲ့ မင်္ဂလာပွဲတိုင်းအခင်းထဲ ကိုစွဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

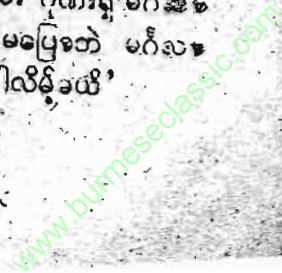
သိုင်းလေးအောင်ကို ခုကွပေးဖို့ အကြံအစည်မဟုတ်

လူ၏ စားစားကို ဝူထင်ဂိုဏ်းမှ ကျွဲရွက်ကူ ဖြစ်လေလို့လေသည်။

ဟုတ်တယ်ဗျို့... သို့အနီးသို့ ရောက်ရှိလေပြီ။ တညတွေကို ရပ်ဆိုင်းနေထားပြင် ပြောလို၏။

ထို... တို့... ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟော ဖိတ်ဆွဲတို့ကို လေးစားစွာ ဆွဲတို့အခဲအစ ဖြစ်ပါတယ်။ နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်း၌ မင်္ဂလာပွဲကြီးကြီးကမူ သိုင်းလေးအောင်ကြောင်း မပြောဘဲ မင်္ဂလာပွဲကြီးကြီးက အခင်းဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဟန်ဆင်... မှာ ရပ်သံ အရယ်လိုက်၏။

နဂါးစိမ်းရိက်၊ မှာ ပြတ်စားလှပေသည်။
 နည်း၊ နည်း၊ နဂါးစိမ်းအား ပြတ်စား၊ စွဲ ရင်ဆိုင်သွား၊
 နှစ်ကြောင်း၊ ထင်ရှားနေ၏။
 ဘုရား၊ ဟား၊ ဟား၊
 သည် ရှေး အနီး၌ ထိုင်နေသော ဆံပင် နီချော့ချော့နှင့် လူ
 နဂါးစိမ်းလိုက်၏။
 လုံးဝ မတူဘူးလို့

သို့လူမှ ဝေဒနာပူတု နှစ်မည်ကြီးသူ ဖြစ်၏။
 ဖြစ်သည်။ နီလိုက်ပြီးလျှင်။
 အနာထရောင် သူ။ နဂါးစိမ်းရိက်၊ နှစ် ဘုရားပို့ လိုလဲ၊ သိုင်း၊
 တို့ ဝေဒနာနေကြသကဲ့သို့။ နဂါးစိမ်းရိက်၊ နှစ် ဘုရားပို့ လိုလဲ၊ သိုင်း၊
 မှာ မကမ်း၊ တစ်နေရာ၌ ထိုင်နေပြီး ပြောသလို ပစ်ရ
 သိုင်းသောတို့ကလည်း တီးတိုး ဝေဒနာနေပြန်

နဂါးစိမ်းရိက်သည် သစ္စာခံကားသော အဖြိုနေသည်ကို
 သမားတို့ သာသော ရန်သူကြီးများသဖွယ် ဖြစ်နေသည့်
 ရောင် သိုင်းအဖွဲ့ကြီးတို့မှ သိုင်းသောများကိုပါ ဖိတ်
 လေသည်။

ရှောင်လင်ဘေးရှောင်မှနေ၍ မင်္ဂလာပွဲသို့ ကတိရောက်အစည်
 မှာ။

ထိုစဉ်။
 နဂါးစိမ်းရိက်၊မှ လူတစ်ယောက် အနီးသို့ ရောက်ရှိလာစ
 ဆည်း။

ထိုလူသည် နှုတ်ခမ်းပေး၊ တရားစားရှိပြီ၊ အည်ကြည့် ခန့်
 ပြေးသော ရပ်သွင်ရှိလေ၏။

နဂါးစိမ်းရိက်၊၍ ပြန်ထိပ်တန်းကိုယ်ရံထောက်လေးယောက်
 တွင် ပါဝင်သူ ဖြစ်သည်။

ထူး၏ အမည်မှာ -
 ရှောင်စုဖြစ်သည်။

စောင့်ကဲ့ အထိဝါးသိုင်းဖြင့် နာမည်ချော့သူ ဖြစ်လေ
 ဆည်း။

ရှောင်စုသည် ကျိရသေ ထိုအနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီး တည်
 ကြည့်သော မျှော်နှုတ်တရားဖြင့် ပြောလိုက်၏။

'မိတ်ဆွေတို့...ရိက်၊ချုပ်ကြီးဘုရား မိတ်ဆွေတို့ နှစ် ဝေဒနာ၊
 စွာ ဖိတ်ကြားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ နဂါးစိမ်း ရိက်၊မှ မင်္ဂလာ
 အချိန်အားထမူ၍ သိုင်းလေးအထဲအကြောင်း မပြောဘဲ မင်္ဂလာ
 စောင့် ပြောကြတာ အထောက်အပံ့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'

ဤတွင်။
 ဘျီရသေ အ ရယ်လိုက်၏။

ကျွန်ုပ်တို့က သိုင်းလေးကဲ့သို့ စည်းအမ်းတွေ့ ခံစား ထုံးစံ
တွေကို ကောင်းလေးစားကြီး နားလည် စာဘေး ပေါက်ကွဲ
ပါတယ်။

‘ဒါမဟုတ်ဘူး... နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ကတော့ ဘယ်
လို စည်းအမ်းကိုမှ စောင့်ထိန်းစရာ မလိုဘူးလို့ ခံယူတာကြ
ဆယ်’

‘ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်’

‘ဒါအမှန်ပဲ’

ကိုကျွန်းနှင့် တွင်းဝှက်အထောက်ခံဖို့ကြံစေတော့
သည်။

ရှောင်စု မျက်နှာပျက်သူများ၏။

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ သိုင်းလေးကဲ့သို့ တစ်ခုလုံးကို လှမ်းမိုး
နိုင်စွမ်း ရှိပေမယ့် သိုင်းလေးကဲ့သို့ပင် သေကြွေ ပျက်စီး
ထုန်ကြမစကို မလိုလားဘဲ ခွင့်လွှတ်ထားလိုက်ပါပြီအားလို့
သေဖို့ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို အသိအမှတ်ပြုနေကြပါပြီမို့။ စာနစ်ရှိ
အခြေအနေအတိုင်း အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ဖို့ပင် စီစဉ်ထား
ပါတယ်။ မိတ်ဆွေတို့ ဘဏ်အ ထိန်းသိမ်းမှု ရှိဖို့ လိုစားလိမ့်
မယ်’

ခြင်သိကြီး ရှောင်စုအံ့ ဗျာဏ်နှစ်ထမ်းတင်းတင်းဖြင့် ဖြေ
လို့၏။

ကျွန်ုပ်တို့က ဒီကို ကောင်းတဲ့ ငါးအောင့်နဲ့ လာခဲ့ကြတာ
မမှတ်ဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပါ’

‘ခင်ဗျာ’

‘ဘဝလို့ မင်းက မကျေနပ်ဘူးလား’
‘အင်းဝသည် ဧဝါသကြီး ဘူပိဝီ ထိုင်ရာမှ ဝန်းခနဲထရပ်ဖို့
သည်။

ရှောင်စု ပင့်သတ်ရှို့ဖို့လိုအပ်၏။
မိတ်ဆွေ... မင်္ဂလာ အခမ်းအနားကို အနှောင့်အယှက်စေ
မယ်ဆိုရင် မယုံကြည်နိုင်လောက်တဲ့ ဆိုးကျိုးတွေ ခံစားရလိမ့်
မယ်ဆိုတာ မှတ်ထားပါ’

‘ဟား အေး ဟား’
ကျွန်းဝှက် ရယ်လိုက်လေ၏။
‘ကျွန်ုပ်က နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကို အမှူးထမ်းလို့ လာခဲ့တယ်ဆို
တာ မှတ်ထားပါ’

‘ခင်ဗျာ’
သားခြံအနေသည်တင်းမာသူများ၏။
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားတို့သည် ချက်ချင်းပင် ရှေ့တိုးလာကြ
သည်။

ကိုကျွန်းနှင့်ဆွေ ရှောင်စုအား အေးအေးအေးအေးပင်ထစ်ပိုစီ
ကြည့်နေကြ၏။

ရှောင်စုအ ဦးညွတ်လိုက်၏။
‘မိတ်ဆွေ... စိတ်အေးအေးထားပါ။ မင်္ဂလာပွဲ ပြီးသွားရင်
မိတ်ဆွေပွဲပညာ ဘယ်ခေတ် အစုမ်းအစ ရှိတယ် ဆိုတာ
ကြည့်သေးတာပေါ့’

ခရမ်းဆုံးလျှင် လှည့်ထုတ်သွားရန် ဟန်ပြင် လိုက်လ
သည်။

၂၇၆ စက္ကနောင်

နေဦး

ကျွန်းဝှက် ဟန်အေးလိုက်၏။

ရှေးစုစု အမှုမထမ်းဘဲ ခြေလှမ်း ကျကျဖြင့် လှမ်းထွက် သွားစေသည်။

ကျွန်းဝှက် လိုက်လံ ဟန်အေးရှန် အန်ပြင်လိုက်စဉ် လို ဆွေအင်းက ဟန်တေးလိုက်၏။

မိတ်ဆွေ— သိပ်လေးစရာ မလိုပါဘူး။ အချိန်တွေ ရှိနေ တယ်ဆိုတာ စောင့်ကြည့်ကြသေးတာပေါ့။

ကျွန်ုပ် ရသေ့ နာလည်။ ပျောင်းဖျံလိုက်သည်။

မင်္ဂလာပွဲကို စောင့်ကြည့်ကြလို့ နေအိမ်မကျ သေးပါ သွား။

ကျွန်းဝှက် ဆက်ပြင်ချိ၏။

တစ်ခု မပြောတော့ဘဲ ဝေးပွဲ၌ ပြန်လည် ထိုင်ချလိုက်လေ

သည်။

ထိုစဉ်—

တူ—တူ—

ခရုမုတ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေ

သည်။

မင်္ဂလာအခမ်းအနား စတင်စေ့စည်ဖြစ်သွားသည်။

ထူးဆန်းသော မင်္ဂလာပွဲ

မင်္ဂလာခရုသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

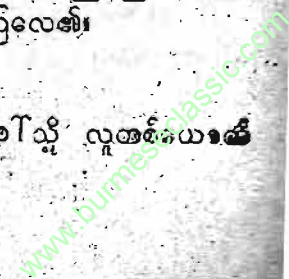
ခရု၊ မဆေးခွင်အတွင်း၌ ရှေးစုစုနေသူများ စိတ်ဝင်စား သွားကြ၏။

သတို့သား၊ သတို့သမီးတို့ ဝင်ရောက်လာကြမည့် မင်္ဂလာ တံခါးပေါ်၏အိမ်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေ၏။

ထိုအချိန်မှစ၍—

အသင့်ပြုလုပ်ထားသော စင်မြင့်ပေါ်သို့ လူတစ်ယောက် စက်ရေထိလား၏။

ထိုလူမှာ—

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်၏ ကိုယ်၌ခေတ်ဇေးယောဟိန္ဒူ ပါဝင်
စဉ် ခမ်းတိုးဆိုသူဖြစ်လေ၏။

ထူးသည့် စာအုပ်လက်သီးသိုင်းကုန်ဖြင့် သိုင်းလေအဖွဲ့
ထင်ရှားခဲ့သည့် သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သိုင်းဝညာအေးကိုဖြင့် ထင်ရာစိုင်းခဲ့သဖြင့် သိုင်းလေအ
သားများအား ဇာတ်ခံကြကော့သဖြင့် နဂါးစိမ်းအဖွဲ့သို့ ရောထီ
ရှိလာသူဖြစ်လေ၏။

စာအုပ်ခန်းဆေးခင်ကြီးအတွင်းသို့ တစ်ချက်စေ ကြည့်လိုက်
ပြီး အောင်မြင်ခန့်ညားလေလေသဖြင့် ပြောလိုက်သေးသည်။

'ကြာရော့ဆီဖာကြတဲ့ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးမင်းအပေါင်းတို့
ခင်ဗျား...နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းမှာတွင်းဝယ်ပဲ မင်္ဂလာအချိန်အခါ
ကျရော့ဆီဖာပြီဖြစ်ပါသည်'

သူ၏စကားကို အားလုံးက စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေ
ကြ၏။

ခမ်းတိုး၏ စကားဆတ်လိုက်လေ၏။

'ဆုတိုသမီးနဲ့ဆုတို...နား ကြွရောက်လာပါစကားပဲ။ အား
စို့၊ ကောင်းချီးပေးကြပြီ ဟိုအဲဒီအဖွဲ့ပါပဲ'

စကားဆိုလျှင် လက်ခံဝယ်ပေးပြုလုပ်ပေးလေသည်။

ခရာမူတ်သံများ။ မင်္ဂလာတေးသီချင်းသံများ ထွက်ပေါ်
လာလေ၏။

မရှေးမနှောင်းမှစင် ဆုတိုသမီးသည် အချောအရံများဖြင့်
ခန်းမဆေးခင်အတွင်းသို့ ခင်ရော့ဆီဖာလေ၏။

ခမ်းတိုး၏ အောင်မြင်ခန့်ညားသောအသံဖြင့် ကြည့်စု
လိုက်လေ၏။

'ဆုတိုသမီးဖြစ်တဲ့ နတ်သခင်မလေးမေပဲ၊ ရှောက်ရီလာပြီ
ဖြစ်ပါကယ်'

ထိုကြည့်သံကြားလျှင် ပရိဆတ်အားလုံး ထောင့်ထဲ
ဖြစ်သွားကြလေသည်။

'ဟင်...နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနဲ့ဆုတိုသမီးဟာ မီးနတ်သခင်မ
လေးဖြစ်နေပါလား'

'မီးနတ်သခင်မလေးက နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းနဲ့ပူးပေါင်းလိုက်
တာကြောင့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏ ကြွေးဖမ်းဆရာစော့ခင်တဲ့
အဆိပ်ကို အသုံးပြုပြီး သိုင်းတော့အကို ခုကွဲပေးနိုင်ခဲ့တာ
ကိုး'

'ခေပါနိုး၊ မီးနတ်သခင်မလေး၏ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၏
ဘယ်သူနဲ့လက်ထပ်မှာလဲ၊ ရိုက်ချုပ်နဲ့အား'

တစ်ယောက်တစ်ယောက် ပြောဆို ဝေပန်သံများထွက်ပေါ်
လာသည်။

သခင်မလေးမေပဲအား ခင်မြင့်ပေါ်ရှိ ဆုတိုသမီးကစွဲဖက်
ပြင်ဆင်ပေးထားသောနေရာ၌ နေရာယူထားလိုက်ပြီ ဖြစ်လေ
သည်။

ခမ်းတိုး၏ ကြည့်စုလိုက်လေ၏။

'ဆုတိုသမီး ကြွချီလာပါပြီ'

အားလုံး စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။
ယိုအခါ...

လူသန်ကြီးလေးယောက်က အနုထိရောင်ကျွန်းခေါင်းကြီး
သစ်လုံးကို ထမ်းဆောင်ကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြလေတော့
သည်။

‘ဟင်’
‘အာ’

ပရိသတ်များ စာအံ့တပြန်သွားကြလေသည်။
မမျှော်လင့်စေဘဲ ဖြစ်ရပ်ကပ်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်
စတုတ်စီလား။

သတ္တိသားရောက်လာပြီဟု သိလိုက်ရချိန်၌ တွေ့မြင်လိုက်ရ
သည်မှာ ခေါင်းနုထိကြီးကပ်ထုံးဖြစ်နေပါတော့သည်။
နတ်သမီးလေးအလား လှပသောမေပုံးအစုန်းပုရပ်တူစမာ
မလှုပ်မလှုပ်ထိုင်နေသည်။

လူသန်ကြီးလေးယောက်က ခေါင်းအနုထိကြီးကို မေပုံး
အနီး၌ ချလိုက်၏။
ချူးစန် သူတို့အနီးသို့ရောက်ရှိလာလေ၏။
‘ချော့လိုက်တဲ့ သတ္တိသမီးလေး’

မေပုံးကို ချီးကျူးပြီ။ လူသန်ကြီးများကို အမိန့်ပေးလိုက်
သည်။

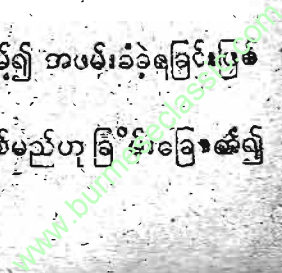
‘ကဲ...မင်းသားလေးကို ထုတ်ဖို့ပေးပါဦး’
လူသန်ကြီးများသည် ခေါင်းနုထိကြီးကိုချ၍ အတွင်းကန်
မှ ဝတ်ဆောင်းစားလှ ဝတ်ဆင်ပြင်ဆင်ထားသော အရိုးစု
အစ်ခိုကို ထုတ်ယူလိုက်ကြလေ၏။
ထိုအရိုးစုသည့်အား...

မီးနတ်ဂိုဏ်းချုပ်၏တူဟော်မောင် နဂါးစိမ်းသားလေး၏
အရိုးစုဖြစ်စေတော့သည်။
နဂါးစိမ်းသားသည် လှပချောမောလွန်းသော မေပုံးကို
ပမ်းဆီးရန်ကြိုးစားရင်း ပုထင်း၏လက်ချိတ်ခံ၍ သေဆုံးသွား
ခဲ့ရသည်။

ထိုအတွက်ကြောင့်...
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်သည် ပုထင်းအပေါ် အခဲမထွေနိုင်ဘဲ
သို့ မီးနတ်သခင်မလေး မေပုံးကို သဲကြီးမဲကြီးလိုက်၍ ဖမ်း
ဆီးခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

မေပုံးသည် ချူးစန်နှင့်နောက်သို့ လိုက်ရင်း နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်
နှင့် ဂတု၍ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ၏။
ဂိုဏ်းချုပ်အား ဝေပျဉ်နိုင်ဘဲ ချူးစန်၏ အပမ်းခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်
ထည်။

ဂိုဏ်းချုပ်သည် ပုထင်းကို သတ်ဝတ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်၍
မေပုံးထံမှ အဆိပ်များ ရယူခဲ့၏။

သေဆုံးထွားပြီဖြစ်သော တူတော်ခေမင် နဂါးမင်းသားနှင့်
လက်ထပ်ပေးရန် အတင်းအကြပ် စီစဉ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါကတော့
သည်။

မေဖိုးသည် ပုဆင်းအနေနှင့် နဂါးစိမ်း ဂိုဏ်းချုပ်ကို ဖည့်
နည်းနှင့် ယှဉ်နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ နဂါးလည်ထမ်း ဖြင့်
ဂိုဏ်းချုပ်အလိုမျှ လိုက်လျောခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဂိုဏ်းချုပ်သည် ကတိမထည်ဘဲ ပုဆင်းကို ရိုက်လဲ ခုကွ
ပေးနေ သည်ကို လည်းကောင်း၊

အူမ၏ ကဆိပ်ကြောင့် ပုဆင်း သိုင်းစဉ် ဆုံးရှုံးမှု
သည်ကို လည်းကောင်း မသိခဲ့ချေ။

ထင်...
ထူးဆန်းသော မင်္ဂလာပွဲအစား စတင် ချွင်းပနေပြီ ဖြစ်ပါ
သည်။

လှပသော မိန်းမအေးက အစိယော၏နှင့် အချိုးစုံတစ်စုံတို့၏
မင်္ဂလာပွဲဖြစ်နေပါကတော့သည်။

ချွန်နိုးသည် သတိအား အစိယော၏မေး ပြင်ဆင်ပေး
ထားသော နဂါးမင်းသား၏ အချိုးစုံကို မေဖိုးနှင့် ယှဉ်တွဲတိုင်
စည်း အနေအထွား ပြင်ဆင်ပေးလိုက်သည်။

ပြုံးလျှင်...
ဝမ်းတိုးကို အချစ်ပြလိုက်၏။
ဝမ်းတိုးကလည်း လက်ငှေထမ်းပြသည်။
ခရုသင်းမှတ်သံများ၊ တူရိယာ တီးမှုတ်သံများ ထွက်ပေါ်
အေးအေးသည်။

မေဖိုးသည် နဂါးမင်းသား၏ ဇနီးသည် ဖြစ်သွားရတော့
သည်။

ထိုတစ်စဉ် ထချိန်မှပင်...
'နီခင်အေးပွဲကို တွှုပ်ဆင်တော့မော့ဘူး'

ဟန်တေးသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက် ရအောင်
စသည်။

တေးသံမပေးချေချေချေ တိတ်ဆိတ် ပျောက်ကွယ်သွား
စသည်။

လူတိုင်း လူတိုင်းသည် ဟန်တေးသံ ထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့
လှမ်းကြည့်လိုက်ကြ၏။

ထိုအခါ
ဝတ်အောင်းစားလှ ဝတ်ဆင်ထားသော လူငယ် တစ်ဦး

ခန်းမဆောင် အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်အောင်သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်
ရလေသည်။

စု၏ စကားတစ်ခုလွင်--

'ဟူး'

အေးတိုးသံအစ်ချစ် ဆုတ်ဝေါ်သရ၍ လူရိပ်တစ်ခုသည် ပု
ချို၏ ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုလူမှာ--

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်၏ ကိုယ်ရှ်တော် အေးဝေးအိဉ် ပါဝင်
သော ဝါပုံဆုံစု ဖြစ်သည်။

ဝါပုံသည် လခင်အ အနယ်ရောင် သိုင်းလေးအိဉ် ဆွင်
လှည့်ကျွတ်စားခဲ့သော သိုင်းသမားလူဆိုကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်
သည်။

ဝါပုံအား အဖြူရောင်သိုင်းလေးတို့၏ ဆုံးမရန် မြေလှန်
ရှာဖွေလေသောကြောင့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၌ လာရောက်ခိုလှုံရှင်
ထစ်မြက်သည် သိုင်းဝညာ ရှိနေသဖြင့် ဂိုဏ်းချုပ်၏ ကိုယ်ရှ်
တော် အေးဝေးအိဉ်၌ ပါဝင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝါပုံ၏ ပုချိုအား ဝေါ့စကကြီး အော်ဝေါ့ဆိုလိုစေ
သည်။

မင်းအော်တော် သတ္တိအောင်ပါလား၊ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း၌
မင်္ဂလာပွဲမှာ လာပြီး နှောင်ယုတ်ရဲတခု သေချင်လို့ပဲ ဖြစ်ရ
မယ်'

ပုချိုအား ပုထင်းထစ်ပိုပြီး စိတ်ဆတ်သူ ဖြစ်၏။

နဂါးစိမ်း၏ လက်ချစ်ကြောင့် မိသားစု တစ်စုလုံး ပြိုကွဲခဲ့
ရသည်ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့်--

တိုက်ပုံ

ခန်းမဆောင်တစ်ခုလုံး အပ်လှေသံ ကြားရလေအံ့အောင်
စင် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ၏။

လူတိုင်းသည် ခန်းမဆောင်အတွင်းသို့ စင်ရောက်လေသည့်
လူငယ်ကို အကဲခတ် ကြည့်နေကြ၏။

လူငယ်သည် ဝတ်အောင်၊ ခေးလှတို့ ဇိတ်သင်စားပြီး
ယေးကျားပီသစွာ ချောမော ခန့်ညားစွာ ဖြစ်၏။

ထိုလူငယ်၏ ပုထင်း၏အစ်ကို ပုချိုဖြစ်သည်။

ပုချိုသည် ခန်းမဆောင်အတွင်းသို့ ရောက်လျှင် အညီကြည့်
စော မျက်နှာသားပြင် ပြေး၏။

'ဒီခက်ယုတ်ကို ချွပ်သဘောမဆွဘူး'

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းကော့ အခဲမကျေဖြစ်ခဲ့စည်မှ ကြာပြီ ဖြစ်သည်။

ဇူ၏ ဝေါသမျှကို မျှသပ်ထွေးခဲ့ရာမှ ဣဇာမ ကူညီ စောင့်ရှောက်ခဲ့သည့် လင်းဇင်းနှင့် ညီဖြစ်သူ ပုထင်းတို့ ခုက္ခ ရောက်ခဲ့သည်နှင့် မည်သို့မျှ သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ နဂါးစိမ်း သို့ အမေရောက်၍ ရင်ဆိုင်နေခြင်း ဖြစ်ပေစေရ၏။

ပုချို မှဲပြုံး ပြုံးလှိုက်၏။
'ဘယ်ဘုသေမလဲ ကြည့်ကြသေးတာဝေါ'
စကားဆုံးသည်နှင့် လင်းဇင်းကလေး ဆန့်ထုတ်၍ စောင် တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

နှစ်ပေါင်းမျှမှစ၍ ကြိုးစား ဓေး အွင်ထားခဲ့သည့် အရိပ်မဲ့ အင်္ဂါသိုင်း ပညာကို အသုံးပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။
ဟု။

ဇေတိုးသံ ထွက်ပေါ်စေ၍ အရိပ်မဲ့အင်္ဂါ သိုင်းကုန် ဆည် ပါဖုံးထံသို့ တိုးဝင်သွားစေ၏။
ဂါးဖုံးအမည်း ထိပ်သီးသိုင်းအပေးအစစ်ယေးထိပ်ဖီ ဇူ၏ ဝါးဆန့်ထုတ်၍ မျက်ချင်း ခုခံလိုက်ပစ်၏။

နှစ်ယောက်စလုံး ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်မိကြသည်နှင့်...
ဝန်း၊
ကျယ်လေခင်သော အသံ ထွက်ပေါ်လာ၍ ဝါးဖုံး ဝယ်၊ ဝယ်ပြင် နေ့စဉ်ဆုတ်လှိုက်၏။
ဟု။

ရင်မြင့်ပေါ်မှ ကြည့်နေသော ဇေတိုးနှင့်ချုံစန်းတို့ရင်ထိတ် သူ့မျက်စိသည်။

'ဟု။'
ဇေတိုးသည် မျက်ချင်းပင် စင်မြင့်ပေါ်မှ ခုန်ထွက်၍ ပုချို အနီးသို့ ရောက်ရှိသွား၏။

ပုချို၏ ဆည်ကြည့်စောစော မျက်နှာထောင့်ဖြင့် မလှုပ်မယူစိ ရပ်နေ၏။
ဂါးဖုံး၏ ဝေါသတကြီး ရှေ့တိုးလာ၏။

'နေ့စဉ်ကြိုး... ဝါးဖုံးအင်္ဂါအား ကျွန်ုပ်ကို စော်အားလိုက် တာပဲ။ သူ့ကို ကျွန်ုပ်ဆုံးပေါ်ရစေစေ။'
ဇေတိုး မျက်မှောက် ကုတ်သွားပြီးမှ သဘောတူလိုက်လေ သည်။

'အောင်ပြီ'
ဇေတိုး၏ နောက်ဆုတ်ဝေးသို့ လျှင်...
ဟု။
ဂါးဖုံးသည် ညအသံခင်း၍ ပုချိုထံသို့ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက် သည်။

ပုချို၏ အရိပ်မဲ့ လင်္ဂါသိုင်းကို အသုံးပြုရင်း အင်္ဂါ၊ တစ်ချက် ရိုက်ထုတ်လိုက်၏။
ဂါးဖုံးနှင့် ပုချိုတို့ ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြပြန်၏။
ဝန်း၊

ကျယ်လေခင်သော အသံ ထွက်ပေါ်လာကာ ဝါးဖုံးမှ ဝယ်၊ ဝယ်ပြင် နေ့စဉ်ဆုတ်လှိုက် ပြန်ပေးတော့သည်။

ယခုအခါကြိမ်—

‘ဝေ!’

ဝါဖုံးဝါးစပ်ထဲမှ သွေးများ အန်ထုတ်လိုက်၏။
ဒဏ်ရာပြင်းစွာရသော ပြီးဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပါထေရ်၏။
မိမိတို့ မျှော်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

ပုချိုကဲ့သို့ လူငယ်တစ်ယောက်က ဝါဖုံးကဲ့သို့ထိပ်သီးသိုင်း
စာမေး တစ်လေးဖော်ကို ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာ ရရှိသွားစေရန်
တိုက်ခိုက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မယုံကြည်ခဲ့ပါ။

ယခုတော့—

‘မင်း’

ဝါဖုံးသည် ခေါင်းထဲကြီးဖြင့် ပုချိုအား တိုက်ခိုက်ရန်
ကြိုးစားလိုက်ပါသော်လည်း မဟန်နိုင်ထေရ်ပါချေ။

ရှေ့တိုးရန် ဟန်ပြင်ရှင်း ခန္ဓာကိုယ် ဆက်ခံခဲ့တုန်းခါသွား
အား—

‘ဝုန်း’

အရပ်ကြီးပြတ် မိကျသွားပြီး မလှုပ်မယွတ် ဖြစ်သွားလေ၏။
‘တေဇာန်’

မိမိတို့ မကျေမနပ်ဖြင့် တစ်ခေါက်လိုက်၏။

‘ခွေးခေါင်လေး— သွေဖို့သေ ပြင်ထားပေတော့’
ကြုံဝါးရင်း ရှေ့တိုး၍ ပုချိုအား တိုက်ခိုက်လိုက်ထေရ်
သည်။

ပုချိုနှင့် ပုထင်းတို့သည် ဖခင်ထံမှ အရိပ်မဲ့ သိုင်းဝညာကို
အထူထူက ခုခိုခဲ့ကြ၏။

ပုချိုသည် သိုင်းခေါင်းအသို့ မထူထဲဘဲ ကျင်းလိန်မြို့၌ ဇာတ်
မြှုပ်နေထိုင်ရင်း လေ့ကျင့်ခဲ့ရာမှ အရိပ်မဲ့သိုင်းဝညာကို ဇေ
အောင် အောင်မြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဝထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အရိပ်မဲ့ သိုင်းဝညာကို အသုံးပြု၍
တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝမ်တိုးသည် ဝါဖုံးခံလိုက်ရသည်ကို မြင်လျှင် ခေါင်းထဲကြီး
ဖြင့် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လေ၏။

ပုချိုက အရိပ်မဲ့ လေ၏။ ဝညာကိုမင် အသုံးပြု၍ ရင်ဆိုင်
လိုက်လေ၏။

နှစ်ယောက်စလုံး ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်လိုက်ကြသည်နှင့်—
‘ဝုန်း’

ကျယ်လေးခင်လေး အသံ ထွက်ပေါ်လာ၍ မိမိတို့သည်
လှည်း နောက်ဆုတ်လိုက်ရလေ၏။

‘ဟင်’

‘ဟေ’

ခန်းမဆောင်အတွင်း၌ ခရုခေါက်နေကြသော အဖြူရောင်
သိုင်းသမားများ သမားမထူ တာနင်ဆောင်သိုင်းသမားများပါ
အထိတ်အလန့် ဖြစ်ကုန်ကြလေ၏။

လူငယ်လေးတစ်ယောက်စလုံး ဖြစ်သော ပုချိုသည် ထိပ်သီး
သိုင်းသမားကြီးများကို အလွယ်တကူ အနိုင်ယူနေသည်အထိ
ဝါလေး။

၂၉၀ ဝဏ္ဏအောင်

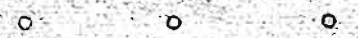
နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများသည် ဆန်ပီနီကြည့်နေနိုင်ကြ
အေဘုအိ...

ယား

ညှာသံပေးထား ပုခိုက် ပြေးဝင် တိုက်ခိုက်လိုယုံကြသေ
သည်။

ပုခိုက်သည် ပြန်တညီတိုက်ခိုက်လျှင် ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ
ဖြစ်ပေါ်လာမည်။

ခန်းမဆောင်အတွင်း၌ ရေထိရှိနေကြသည့် အဖြူရောင်
သိုင်းယမေးများနှင့် အနက်ရောင်သိုင်းယမေးများမှ မည်သို့
ပြုလုပ်ရမည်မသိဘဲတိုက်ပွဲကိုငေးမောကြည့်နေကြစေတော့၏။

ကျိရဲသေ ပြောသကဲ့သို့ မင်္ဂလာပွဲကျင်းပသည့်အခါအနား
သည် အင်္ဂလိပ် အခမ်းအနားအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားပြီ
ဖြစ်စေသည်။

စီးနတ်သခင်မလေး မေပုန်း၏ မလှုပ်မယို၏။

ချူစန်း၊ ဒေါသချေခင်းချေခင်းထုတ်လာ၏။

‘တေးထီး...ဝင်းအသုံးပြုလိုက်တာ အရိပ်မဲ့ဆန်ငါ့၊ ဝညာ
ပဲ့၊ ဝင်းဟာ့ ပုထင်းရဲ့အစ်ကို ပုခိုက်ဖြစ်ရမယ်’

အရိပ်မဲ့ညှာ တတ်မြောက်ထားသော ပုခိုက်အား ချူ
မည်စည်နည်းနှင့်မျှ ယှဉ်နိုင်မည်မအုတ်ကြောင်း ယုံကြည်ထား
စည်။

နောင်ကြီးဆန်ပွန်သံစားတို့ (၈) ၂၉၁

ဈေးသည်၊ ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် မေပုန်းအား အော်ငေါက်
ဆို၏။

‘ညှာရဲ့အဆိပ်ကို ထုတ်ပေးစမ်း’

မေပုန်း ဆန်ပြင်းချလိုက်၏။

‘ရှင်တို့လိုချင်တဲ့အဆိပ်ကို ကျွန်မပေးပြီ၊ ပြီးပြီ’

ညှာပေးတဲ့အဆိပ်တွေအင်္ဂါတို့အသုံးပြုလိုက်ရုံသာမက
ခါဆို ကျွန်မဘေးတတ်နိုင်မှာလဲ’

ညှာ ထပ်ပြီပေးရမယ်’

‘ကျွန်မမှ ပေးစရာမရှိဘူး’

ညှာ

ချူစန်း၊ ဒေါသဖြင့် ရှေ့တိုးလာ၏။

မေပုန်း ထိုင်ရာမှ ငေါက်နေသရုပ်လိုက်၏။

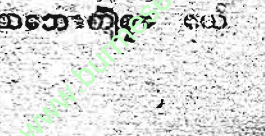
‘ကျွန်မကို ရှင်ကြိုက်သလိုလုပ်နိုင်တယ်၊ ဒါဝေမယ့် အစ်ကို
ပုထင်းကို ဒုက္ခပေးလို့သေစွန့်ရဘူး’

‘မေပုန်း၊ ပုထင်းကို ငါတို့ ဒုက္ခပေးတယ်လို့ ဘာကြောင့်
ပြောနိုင်တာလဲ’

မေပုန်းက တည်ကြည်သော မှတ်နားထားဖြင့် ပြောဆို၏
သည်။

‘အစ်ကိုပုထင်းရဲ့အစ်ကို ပုခိုက်တောင် ဒီတိုရောက်လာနိုင်
ရင် သူက ဘာကြောင့် ရောဆီမမအုနိုင်ရမှာလဲ၊ ရှင်တို့ကြောင့်
ဒုက္ခရောက်နေပြီဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီ’

ဈေးမရဲစရာအားအားတင် ချူစန်း၏ စာသားတို့မှာ ဝယ်
ဝေလိုက်စေ၏။

မှန်ဆိုလေပေ ပုထင်အစ ငါတို့လင်္ကာထဲရောက်နေပြီ၊ ဒီတို
နဝါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ် ဘေဠေါ့ရင့် ရေခဲမလှသလွှဲဆိုတာ
ညည်းသံလေး၊

စုမမာ ဘေမုမပြောဘဲနေဆိုက်၏၊

ချွန်နားဆဲ ဆတ်ပြောသည်၊

ပုထင်တစ် ဂိုဏ်းချုပ်လင်္ကာထဲ ရောက်နေပြီ၊

ရှင်...ရှင်

စာင်း...စာင်း...စုမမာ ညည်းခဲ့အဆိပ်မိထား၊ တေဇုသိုင်း
စည်း အသုံးပြုနိုင်စေတာဟုလေ

ရှင်...ရှင်ယုတ်စေလှချည်လေး၊

ချွန်နား ပန်းစွန်းလိုက်၏၊

အရိပ်မဲ့စည်းကိုရဖို့ ဘေမဆိုငါလုပ်မှပေ၊ ဂိုဏ်းချုပ်သစ်
ဆိုင်းလေးအကို လွမ်းမိုးနိုင်ပြီဆိုရင် ငါ့လဲ ထင်ရာစိုင်းနိုင်
ပြီပေ၊

ရှင်...ရှင်

ထူးကဲ ချွန်နားအား တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်လိုက်လေသည်၊

ချွန်နား ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏၊

ညည်းခဲ့သိုင်းစည်းကို အသုံးပြုလှပအောင်ပျက်စီးထား
စား မေ့လျော့ပြီလား၊

စုမမ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွား၏၊

ဂိုဏ်းချုပ်သည် စုမမအား ပမ်းမိသွားပြီ၊ နေအိမ် သိုင်း
ပညာ အသုံးပြု၍မရအောင် လှောင်ကြေးမူများကို ဖျက်ဆီးပစ်
လိုက်လေသည် မဟုတ်ပါအေး။

ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ချွန်နားတို့၏အစ်မျှင်ကြောင့် အားလုံးထွက်
မရောက်ခဲ့ကြလေပြီဖြစ်၏၊

ကဲ...အဆိပ်ကို ထုတ်ပေးစေစွ

ကျွန်မမှစွ ဘေအဆိပ်မှမရှိစေဘူး၊

ညည်း၊

ကျွန်မမှစွရှိနေသေးရင် ရှင်တို့ ရှေးဆိုတော့လွှားကြမ္မာပဲ
မဟုတ်လား၊

ဪ

ချွန်နား ထွေဝေစွမ်းမေ၏၊

စုမမ့် အဆိပ်များရှိအေးလျှင်ရှေးမတူနိုင်စရာ မရှိစွ
အေးမိလိုက်၏၊

စုမမ၏ မီးနတ်အဆိပ်သည် အလွန်ကြေးမုံမိပယ်အောင်
လှလေသည်၊

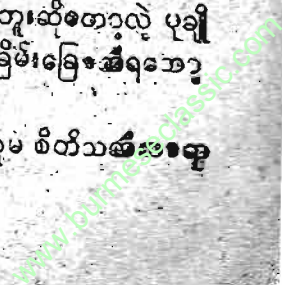
အဆိပ်အေးလုံးအေး၊ တစ်လုံးကို အသုံးပြုရုံဖြင့် လူပေါင်း
တစ်ရာခန့် အဆိပ်မိသွားစေရန် အားနိယင်ရှိလေသည်၊

ချွန်နား ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိလိုက်၏၊

စာင်း... ညည်းဆီအဆိပ်အေးမရနိုင်ဘူးဆိုတော့လဲ ပုခို
ဇူးထောက်လေးအောင် သူညီပုထင်နဲ့ ခြိမ်းခြေးဆီရောဘာ
မှပေ၊

ပုခိုဘတ် မြားဦးလှည့်သွားစေဖြင့် သူမ စိတ်ထိခံစားစရာ
ရသွားလေသည်၊

မညီညိုဆိုစေ...

နဂါးစိမ်းကပ်ထဲကို ပုထိုးရောအိ၍နေတည်အား ရင်
လေးစရာ ကေခင်းလှပေသည်။

ပုထိုးထည် ဆူတိုအနိ၍နေသော အရိပ်မှိုသိုင်းကျမ်းကို
ပေးလိမ့်မည်မဟုတ်ဝါ။

ဤသို့ ဆိုလျှင်—

ခေမာ၊ တွေးတောနေစဉ်မှာပင် စူးရှသော အော်ဟစ်သံ
များ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ကြိုးလိုက်ရမောတော့သည်။

‘ဝိန်း၊’

‘အား၊’

‘အောင်မည်လော၊’

‘သေပါပြီဗျ’

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ၊ အန်ပြိုင်နတ် ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

ပုချိုတိုက်ခိုက်လိုက်သည်နှင့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများ ပရိ
ပရိဖြစ်လွှာ ကြွလေသည်။

အနစ်ရောင်သိုင်းသမားများနှင့် အဝါရောင် သိုင်းသမား
များလည်း ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကြလေ၏။

အခိုင်အရေးမစားမည်နှင့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းတို့ ပြိုခွဲရန် ပု
ပေါင်းပိသွားကြလေတော့သည်။

ပမ်းကိုးနှင့်ဝါးတို့သည် ပုချို၏လက်ချက်ပြင် အားပိုင်
လွှားပြိုင်ရောင် သံအဆီဝါရောင်စုစု ရှေ့တိုးလာသည်။
‘ဝေးရွဲသိုင်းပညာ မဆိုးပါဘူး။ ကျုပ်ရှင်သက်ဝါးကို
စမ်းကြည့်ပါဦး။’

စကားဆုံးလျှင် သံအဆီဝါသိုင်းပညာကို အသုံးပြု၍
စတင် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘ဟူး...’

ပြင်းထန်သော သံလက်ခါရိုအိချက်သည် ပုချို၏ရင်သို့
တိုးဝင်စားစေသည်။

ပုချို၏ ရှောင်တိမ်းခြမ်းမပြတ် အရိပ်မဲပညာကိုအသုံးပြု
၍ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်လွှဲလေ၏။

နှစ်သား၏သား၊ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလို့အကြည်နှင့်—

‘ဝန်း၊’

ကျယ်လေခင်သေးအသံ ထွက်ပေါ်လာရာ ရှောင်စေသည်
သေးရာဆုတ်ရောက်ရမူ၏။

သူ၏ သံလက်ခါပညာသည် ပုချိုအားအနိုင်ယူဖို့အတွက်
မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ခဲ့ပါချေ။

သူ၏ အရိုင်မဲလက်ခါပညာနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသောအခါ
ရှောင်စု၏ လက်နှင့်ပင်စလုံး သွင်ဆွင်ကျိုးထွားတော့သည်။

ရှောင်စုမှ မျက်နှာကြီးရှုမိ၍ နှေးထဲထပ်တိုက်ခိုက်
ခြင်း မပြုရတော့ချေ။

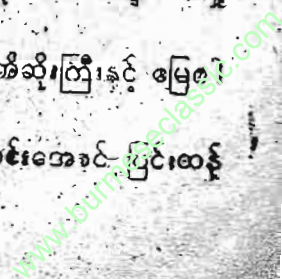
ပုချို မှပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

ခန်းမဆောင်ထဲမှာ ဘယ်သူ့အ ချုပ်ကို ဟန်ဆွဲနိုင်
 မှားတဲ့
 ဗိုလ်—
 'ငါတစ်လေးနဲ့လုံးရှိသေးတယ်ဆိုတာ မဝေခွဲဦး'
 စာအုပ်သံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက်က ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်တာ
 အညှိ၊
 ထိုလူမှာ ချစ်စဉ်းဖြစ်လေသည်။

ခန်းမဆောင်အတွင်း၌ ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်နေ
 သည်။
 အဖြူရောင်သိုင်းသမားများနှင့် အနက်ရောင်သိုင်းသမား
 များ ပူးပေါင်းစုတ်တိုက် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသမားများအား
 တိုက်ခိုက်နေပြီဖြစ်လေသည်။
 'ဝန်း၊'
 'အေး၊'
 'အမလေး၊'
 'သေဝါပြီဗျ'
 စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနစ် ထွက်ပေါ်နေ
 သည်။

အဖြူရောင်သိုင်းသမားများ၏ စုဝေးတိုက်ခိုက်မှုကြောင့်
 နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသမားများ တစ်ယောက်ပြီတစ်ယောက် လဲကျ
 သွားလေ၏။
 ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း၌အမေ တိုက်ပွဲအညှိ ခန်းမ
 ဆောင် အပြင်ဘက်သို့တိုင် ရောက်ရှိသွားလေသည်။
 နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသမားများသည် ရှေ့ခိုနေသောအထဲ ကိုယ်
 ရံအောင် ဝမ်တိုး၏ ဦးထောင်မှဖြင့် လူအစ်ဦးအသုံးပြုစား
 ခန်းမဆောင်ကြီးကို ဝိုင်းထမ်းသွင်းကြွားလေသည်။
 ဝမ်တိုးတို့သည် စည်းရုံးသိမ်းဆည်းထားသော သိုင်းသမား
 များ၏အင်အား ပက်လပ်ပဲ့၌ရောက်ရှိနေကြသော အနက်ရောင်
 သိုင်းသမားများ၏ အင်အားကို အသုံးပြုစား အဖြူရောင်
 သိုင်းသမားများကို အနိုင်ယူရန် စီစဉ်ထားလေ၏။
 သို့သော်
 အနက်ရောင် သိုင်းသမားများအညှိလည်းအောင်၊
 နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းအပေါ် စာစုခံထားကြသည့် သိုင်းသမား
 များသည် လည်းအောင်၊ အလိုလို စုဝေးတိုက်ခိုက်ကြပြီ။
 ဝိုင်းဝန်း တွန်းလှန်လှကြသည့် ဖြစ်ရအေး ဝမ်တိုးထင်မှတ်
 သကဲ့သို့ ဖြစ်ရအေးတေ့စွာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသမားများ မရှု
 မလှ အရေးနိမ့်ပွားကြွားလေတော့သည်။
 ဝမ်တိုးတို့လူစုသည် ဦးစွာ ဝန်း၊ ငှက်ဆိုးကြီးနှင့် မြေစာ
 ဘိုလှားတို့နှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်လေ၏။
 တိုက်ပွဲအညှိ ကြေမက်မက်ပယ်အောင်အောင် ပြင်းထန်
 ထွားလေသည်။

တစ်ယောက်မှ မလှုပ်စေနှင့်
 ဝမ်းတိုးက ညာသံပေးကာ ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်တိုက်ခိုက်
 လေ၏။
 ငရဲနီသုံးယောက်သည် ဝိုင်းရံအားကြံဆေး နဂါးစိမ်း
 ဂိုဏ်းသားများကို ဆုံးမလိုက်ကြွေလေသည်။
 တား၊
 အမယ်လေး၊
 ဆေးမပြီဗျာ
 ဝူးရှူးသားအော်တစ်သံများ၊ တစ်ခုထိ ထွက်ပေါ်လာအေး
 နဂါးစိမ်းအဖွဲ့သားများ ပရိပရေ မိကျတို့ကြွေလေတော့
 စည်။
 ဝူး ခေါ်ဆွတ်ဆွတ်လေ၏။
 'ငရဲနီ၊ ခင်ဗျားအ တားကြောပင် အပြုရောင့် သိုင်းသမား၊
 တော့ကလေးက ရပ်စည်ချင်ရတာလို့ ပြေးစမ်းပါဦး'
 ခေါ်သတကြီး မေးလိုက်၏။
 တား...တား...တား။
 ငရဲနီ၏ တားတိုက်ရယ်ခေမာလိုက်သည်။
 'ငါတားကယ်တော့မှ အပြုရောင့်သိုင်းအမေးအစစ်ယောက်
 ပြစ်စေမယ်သိုင်းလေးအကြီး ပျက်စီးသွားမှတ် ကယ်တုန်း၊
 အမှ မလှုပ်သားခဲ့ဘူး။ နဂါးစိမ်းအဖွဲ့ဟာ သိုင်းဆေးအစစ်ခ
 လို့ ပျက်ဆီးဖို့ကြံစည်နေတာ ငါ ကယ်လိုလုပ်ပြီ၊ အထဲခိုက်
 မှာလို့'

ရသြား...သိုင်းလေးအကြီး ပျက်စီးသွားမှတ် ခင်ဗျားအ
 စိုးရိမ်နေတယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား၊
 နဂါးစိမ်းအဖွဲ့ဟာ သိုင်းဆေးအပျက်စီးအောင် လုပ်နေ
 တားမဟုတ်လို့ တားတွေလုပ်နေတာလို့
 'ဆေးဒင်းပြီ၊ ခင်ဗျားအ သိုင်းလေးအကြီးကို ဝီလေးစစ်
 တောင် ချစ်နေတယ်ဆိုရင်လဲ နဂါးစိမ်းအဖွဲ့ဟာ ခင်ဗျားကို
 ဆုံးမရအောင်အားပေးပါ'
 ဝမ်းတိုးက ဝေးရှည်အစစ်လေးဆွဲထုတ်အား စာရကြမ်း၊ တိုက်
 ခိုက်လိုက်လေ၏။
 ငရဲနီအထည်၊ ချစ်ချင်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။
 ဖျာတို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေစဉ်-
 'ကျုပ်တို့လဲ ရှိသေးတယ်ဆိုတာ မမေ့နဲ့'
 ငှက်ဆိုးကြီးနှင့် မြေဝါဘီလူးတို့အ တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ခုန်
 ဝင်စားကြ၏။
 ဝမ်းတိုးအညှိ ထိပ်သီးသိုင်းသမေးအစစ်ယောက် ဖြစ်သည်နှင့်
 အညှိ ငရဲနီအား ဝရုစိုက် လိမ့်မည်မဟုတ်ပါချေ။
 သို့သော်
 မြေဝါဘီလူးနှင့် ငှက်ဆိုးကြီးတို့အ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်
 အားကြသောအခါ အစစ် ကြံသွားရလေအေလေသည်။

ကျွန် နဂါးစိမ်းအဖွဲ့သားများမှာမူမလည်း အပြုနှင့်အနုစိ
သိုင်းဆရာများ၏ စုပေါင်းတိုက်ခိုက်ခြင်း ခံရအေသေး
ကြောင့် အပြည်ပြည် အစုရုံးနိမ့်အမှုကြီးအေအေ၏။

ထိုအချိန်တွင်

ပုချိုနှင့်ချူစန်းတို့ ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြအေသည်။
ချူစန်း၏သိုင်းဝညာစသည် ထခင်အထက်စာလျှင် များစွာ
တိုးတက်အေးပြီဖြစ်ပါသည်။

ထူမသည် နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်၏ စိတ်အချအဆုံး ဇူ
ယုံတော်တစ်ယောက် ဖြစ်အေးသကဲ့သို့ သိုင်းဝညာလည်း ထို
တစ်အေးခဲခြင်း ဖြစ်ပေအေစွသည်။

ချူစန်းသည် လက်ဝါးနှစ်ဖက်အသုံးပြုအေး ပုချိုအေး
တိုက်ခိုက်လို၏။

ပုချို မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။
ခင်ဗျား ဘာတတ်နိုင်မှာမို့လို့
အရိပ်မဲ့အစက်ဝါးသိုင်းကုန်ကို အသုံးပြုအေး ဆီးကြိုတိုက်
ခိုက်လိုက်သည်။

နှစ်ယောက်စာ၊ ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြသည်နှင့်—
ဝန်း၊

ချူစန်းလေးဝင်သေး အသံ တုန်တေ့လေ၍ ချူစန်းမှာ
ဒယ်ဒယ်ပြင်ဖြင့် နေအော်ဆုတ်သွားအေ၏။

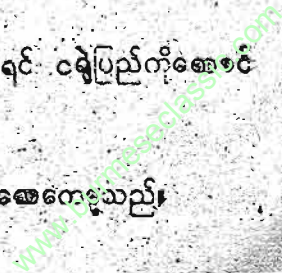
ပုချို၏ ဆက်၍ တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြတ် ထက်ပိုစိ ကြည့်နေ
လိုက်သည်။

ချူစန်း၊ ထိတ်လန့်သွား၏။
နှုတ်ခမ်းကို လှစ်ဖြင့် သုတ်လိတ်သေး အခါ သွေးများ
ဝေကျ သွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ပုချို၏ လက်ချက်ကြောင့် အတွင်းထက်ရာသွေးပြီဖြစ်အေ
သည်။

မင်း...မင်း၊
ပုချို မဲ့ပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။
ကျွန်ုပ်ညီ ပုထင်၊ ဘယ်မှာလဲ၊ ပြေးခါ၊
ချူစန်း၊ အံကြိတ်လိုက်၏။
ပုထင်ကို တွေ့ချင်ရင် ဝါ့နောက် လိုက်ခွဲဝေစေစွ
စကားဆုံးလျှင် ချူစန်း လှည့်၍ ပြေးထွက်သွားလေစေစွ
သည်။

ပုချို ပြုံးသည်။
စိတ်ချ၊ ကျွန်ုပ်ညီကို တွေ့ရမယ်ဆိုရင် ငရဲပြည်ကိုအောင်
ဆိုက်ရဲစာမဆိုအေး မှတ်ထေးဝါ၊
ချူစန်း၊ ပင်...
ချူစန်း၊ နေအော်သို့ ပြေးလိုက် စွေးအေတေစွသည်။

၃၀၂ ဝတ္ထုအောင်

စင်မြင့်ပေါ်ပ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေသည့် ဝေပု
သည် ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ထ၍ စင်မြင့်အောက်ထိသို့ ခုန်ဆင်း
လှိုက်၏။

ထိုအခါ

ပုခိုဘိုအနားထိသို့ ပြေးလှိုက်စွာ၊ ဝေပုစေလှသည်။

— ၀ —

အားထွက်ကြ

ချုံစန်းက တစ်ယုန်ဆို ပြေးသွားအသည့်၊
ပုခိုကလည်း အလွတ်ပေးဘဲ ခုန်ခတ်စွာ လှိုက်စွာ၊ ဝေ
စည်။

အတန်ကြာ ပြေးသွားမိကြလျှင်...
ကျေးဇူးအောင်ကြို၊ အစီအစဉ် ခြေရင်သို့ ရောက်ရှိသွားကြ
သည်။

အောက်တောင်ကြီး၌ ကြီးမားသော ထိုက်ဂူကြီးတစ်ခု ရှိ
နေပြီး။

ထိုထိုက်ဂူကြီး အတွင်း၌ မီးရောင်များ ထွက်ပေါ်နေသည့်
ဂူ တွေလေ၏။

ချုံစန်းက ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။
ပုခိုလည်း ခြေလှမ်းရပ်လိုက်လေ၏။
ချုံစန်းက ပုခိုအား လှည့်ကြည့်၍ ပြုံးပြင်း

www.burmeseclassic.com

၃၆၄ ဝတ္ထုအောင်

'မင်းတွေ့ချင်တဲ့ မင်းရဲ့ ညီဟာ အဲဒီလိုက်ဂူထဲမှာ ရှိနေပါ
တယ်'

ပုခို ခေါင်းညိတ်လိုက်စသည်။

'အေးငါ့ပြီ'

လူထု ချုပ်နှံအား အမှုမထားတော့ဘဲ လိုက်ဂူကြီးအတွင်း
သို့ လှမ်းဝင်လိုက်၏။

လိုက်ဂူထဲ၌ မီးတုတ်များ ထွန်းညှိထား၍ ဖြင့် နေ့တစ်နေ့နှင့်
မခြား ထိန်းလင်းနေ၏။

ပုခိုသည် ဂူထဲဝင်လိုက်သည်နှင့် အေးစိမ်းစား ခံစားမှုတို့
ခံစားလိုက်၏။

၂၂၀/၂

ညီလား

ပုထင်းတို့ စိုးရိမ်ပူပန်စွာ ဖြင့် ခေါ်ဆို၏။

ရုတ်တရက်

ဂူအတွင်းမှ အေးစိမ်းစား ရယ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

'မင်းရဲ့ညီ ရှိနေတယ်၊ ဝေခဲပါ'

ပုခို အကြိတ်၍ ဂူအတွင်းပိုင်းသို့ ဆက်၍ ဝေလိုက်လေ
သည်။

ဂူအတွင်းပိုင်း၌ ခန်းမဆောင်ကြီး အစီအစဉ် ဝမ်း ကျယ်စွန်း
နေပါသည်။

ပုခိုထံ ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိသွားစေအောင် ဂူနံရံ၌ သံ
ကြိုးများဖြင့် ချည်နှောင်ထားခြင်း ခံရသည် လူငယ်တစ်ဦးကို
တွေ့ရ၏။

ထိုလူငယ်၏။

ပုခိုလိုက်ရှာနေသည့်ညီဖြစ်သူ ပုထင်းဖြစ်နေအတော့၏။
ညီအေး

ပုခိုသည် စိတ်မအေးနှင့်ဖြစ်၍ ပုထင်းထံသို့ လှမ်းသွားရန်
ဟန်ပြုလိုက်၏။

လူတစ်ယောက်၏ စာရင်းမှ အမ်းပိတ်ထားလိုက်လေ၏။
အသတ်ခြောက်ဆယ်ခန့်ရှိ အတိုအတစ်ယောက် ဖြစ်၏။
သိုင်းအေးအေး တစ်ခုလုံးကို မွေနှောထိ ခုကွပေးနေသည့်
နဂါးစိမ်းဂိုက်ချုပ် ဖြစ်ပါ၏။

ပုခို ခြေလှမ်းရပ်သွားသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုက်ချုပ်အသွက် ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်မိ၏။
စာစွမ်းပေးအိမ် ပုထောင်ရဲ့ စာစွမ်းပေးတောင် အရွယ်
ရောက် ကြီးပြင်းလေကြပြီကို။

ပုခို ခဲ့ပြုံးပြုံးသည်။

'ချွပ်ခွဲအပေးစာ စာစွမ်းပေးအိမ် အစီအစဉ် မဟုတ်ပါ
ဘူး၊ ချွပ်ခွဲကို မျိုးရိုးစဉ်ဆက် ပိုမိုဆိုင်ထားတဲ့ အရိပ်ခဲ
သိုင်းအေးကို ပြန်အည် ရယူနိုင်အောင် ခင်ဗျားနဲ့ ပူးပေါင်းခဲ့
ရအေးပါ။

'ခင်ဗျားကြောင့် ကျုပ်အေးပဲ သေအေးခဲ့ရတယ်၊ ချွပ်ခွဲ
လဲ ခုကွရောက်ခဲ့ရတယ်။

'ခါကြောင့် ခင်ဗျားကို ဆယ်နည်းနဲ့မှ ခုင့်လှူထိနိုင်တာပဲ
စာ မှတ်ထားပါ'

နဂါးစိမ်းဂိုက်ချုပ် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ငါ့အဖို့ မင်းတို့ မိသားစုကို ဘယ်တော့မှ မေ့သွားမှ
မတတ်ဘူး၊ မင်းတို့ကြောင့် အရိပ်မဲ့ သိုင်းကျွမ်းကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရ
တာ၊ အမျိုးမျိုး၊ လှည့်စားခံခဲ့ရသေးတယ်--

'ငါတစ် ဘဝအရိပ်မဲ့ သိုင်းကျွမ်းကို ရမယ်ဆိုရင် သိုင်းအောစ
ကြီးကို သိမ်းပိုက်နိုင်တာ ကြားပြီပေါ့၊ ခုအော့ မင်းတို့ မိသားစု
မကြောင့် ငါ့ရဲ့ အကြံအစည်တွေ ပျက်စီးခဲ့ရတယ်၊ ငါ ဘယ်
တော့မှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး၊ ဆိုတော့ မှတ်ထားပါ။'

ပုခို ရယ်မုတ်သည်။
'ထစ်ယောဇဏ်ကို တစ်ယောဇဏ် ခွင့်မလွှတ် နိုင်ဘူးတွေ တွေ
နေကြပြီပဲ၊ ခင်ဗျား၊ ဘုရားလုပ်နေတာလဲ'

'ဟေ့၊ ဟေး၊ ဟေး၊ မင်း၊ ဘယ်ဆိုးလို့လဲ၊ သတိသမာထစွာ
စေတော့'

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်သည် ရယ်မော၍ စအင် တိုက်ခိုက်
ရန် အန်ပြင်လှူ၏။

သို့သော်--

ဣ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ချွန်ချင်းပင်ပြန်အည်ရုပ်သိမ်းလို၏။
'ဒီနေရာထဲ ကျွန်းအယ်၊ လိုဏ်ဂူအပြင်အဖို့ ထုန်ကြာရင်
မထေးပင်၊ ဘူးအေး'

'သိပ်ကေစင်းတာပေါ့ဗျာ'

ပုခိုထံ အစိန်လှိုင်းစေသည်။

နှစ်ယောဇကံစား၊ ဝုထုမှ ထွက်အေးခဲ့ကြ စေတော့သည်။

အေးစင်းအင်ပေါ်၌ လာနားထိုင်နိစိန် သာနေသည်။

အရောင်ပြင် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး၊ ဆာယာ လှစနေစေ၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ပုခိုလိုသည် လိုဏ်ဂူကြီး၏ အပြင်
ဘက်ကို ရောဆီခိုအေးခဲ့ကြပြီဖြစ်၏။

ဘေးပတ်လည်၌--

စိမ်းလန်းသော သစ်စင်ဗျား ရှိနေသည်။

မြေကုတ်စပ်တွင် မျှော်နေချင်းဆိုင် နေရာယူလိုက်ကြ၏။

ဣသည် ပုခို၏ ကိုယ်နေဟန်ထူးကို ကြည့်စာ ဗတော့

အာရုံ ပြုံးလိုက်၏။

'မဆိုးဘူး၊ မင်းဟာ အရိပ်မဲ့သိုင်းကျွမ်းကို အတိမြောက်

ထားပြီ မတတ်လား'

ပုခိုထံ တည်ကြည်စွာပြောပြ၏။

'မှန်ပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားကို ဆုံးမဖို့ နှစ်ခေါင်းဗျားစွာ အပင်

ပန်းခဲပြီ၊ လေ့ကျင့်ခဲ့ရတာပါ'

'နေပါဦး၊ ဒီဆိုင်းကို တစ်မြောစုံရဲ့နဲ့ ကျုပ်ကို အနိုင်ရမယ်

လို့ မင်းထင်နေသလား'

'ငါ့အမှန်ပါပဲ'

'ဟေး...ဟေး...ဟေး'

ဣက ဟေးတိုက်ရယ်မောလို့ လေ၏။

'အရိပ်မဲ့ သိုင်းသို့ မင်းတစ်ယောဇဏ်ထည်၊ ထတ်ထေးတယ်

ထင်ရင် မှားသွားလိမ့်ပယ်'

'ခင်...ခင်ဗျား'

ပုခို ခင်ထိတ်သွားစေသည်။

ဣသည် ညီဖြစ်သူပုထင်းအား နှိပ်စေညှင်းပန်းအား အရိပ်

မဲ့ သိုင်းတည်၊ ရယူခဲ့ပြီလော့ဟူ၍ ခိုးရိပ်ပုန်းအေး၏။

ညွှန်ဆိုစေ—
 သူနှင့် ပြတ်ပြတ်သားသား၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်စွာ၊ ရမည်
 စား ပြစ်ဝါသည်၊
 'လူယုတ်မကြီး၊ သတိထားပေးစေစွ'
 ပုခိုက်၊ ဒေါသတကြီးဖြင့်၊ ဂုဏ် ခုန့်၊ ဝင်တိုက်ခိုက်လို့
 လေသည်၊
 သူ့အလည်၊ ဟားတိုက်ရယ်ဖေရင်၊ ပြန်ဆည်တိုက်ခိုက်
 စေတေစသည်၊
 နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ပုခိုက် ထိုပိုက်ရှင်ဆိုင်နေကြပြီ
 ပြစ်သည်၊
 ထိုအချိန်တွင် စိမ်းလန်းသော သစ်ဝင်မျှားကြားသို့ ချွန်
 ရောက်ရှိလာစေ၏၊
 ချွန်ပြုလိုက်သည်၊
 'ဒီအောင်လေးကို ဆက်ရပမ်းဆီးနိုင်ဖယ်ဆိုရင် သိုင်၊ ကျမ်း
 ကို ရပြီ၊'
 စုမသည် ပုခိုက်အား၊ ဖာဆီနထံပုန်းဖြင့်တိုက်ခိုက်ရန် အန်
 ပြင်လိုက်လေ၏
 ထိုစဉ်—
 'ချွန်၊ မင်းရဲ့ မအေးတင်တဲ့လုပ်ရပ်တွေကို ရပ်တန့်၊ ထု
 ရပ်လုပ်ရင်အောင်ပယ်'
 နေ့စဉ်ကျေးဇာတိမှ အေးစိမ်းသောခက်၊ သံ ထွက်ပေါ်
 လာခြင်းကြောင့် သူ့ရင်ထိတ်စွာပြီး၊ အပျားတယာ နေ့စဉ်
 လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ—
 ရေလမ်းမကမ်း၌ လူသုံးယေဖတ် ရေအိမ်ရှိနေသည်ကို တွေ
 ရစေသည်၊
 ထိုလူသုံးယေဖတ်အား—
 ရှောင်လင်ကို ဆွေခင်၊ ဝူတန်း၊ ကျီရသေ့နှင့် ခြင်္သေ့ကြီး
 တွင်းဝူတို့ ပြစ်ကြလေသည်၊
 သူမ မစေ့မပ်နဲ့ပြစ်ဆွားစေ၏၊
 'ရှင်တို့ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ဘဲဝင်ရှုပ်တဖု ဒုက္ခရောက်ချင်လို့ပဲပြစ်
 ရမယ်'
 ချစ်ချင်ပင်—
 လက်နစ်ပုန်းမျှားဖြင့် ပစ်ခတ်လိုက်လေ၏၊
 အက်နစ်ပုန်းလေးမျှားသည် ကိုကျွေးခင်တို့ထံ တရစပ်
 တိုဝင်ကူးလေသည်၊
 စုတို့ အပျားအသား စရှောင်တိမ်းလိုက်ကြပြီလျှင်—
 'သား'
 ညားသံခင်းကာ ချွန်ထံသို့ ခုန့်ဝင်တိုက်ခိုက်လို့ကြ
 လေသည်၊
 လှိုက်ကူအပြင်ဘက်၌ ပြင်ထန်သောတိုက်ပွဲ ပြစ်ပေါ်နေ
 ချိန်တွင် လူရိပ်တစ်ချို့ကို ကျွဲအတွင်းသို့ လှစ်ခနဲပြောဝင်သွား
 လေသည်၊

ပုထင်းမှာ သိုးညော ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည့်အပြင် နဂါးစိမ်း
ဂိုဏ်း၏ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်း ခံနေရပြီဖြစ်လေသည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်က သူ့အား ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ကာ
အရိပ်ဖွဲ့ဆိုင်း၏ နောက်ဆုံးအကုန်မျှားကို မေးမြန်းခဲ့သော်
လည်း သူ့အား မပြောဘဲနေခဲ့၏။

အရိပ်ဖွဲ့ညောကိုသာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်
ဆုံးခန်းတိုင် အေ့စင် ရရှိသွားပါက သိုင်းသေခံကတစ်ခုလုံး ပျက်စီးသွား
မည်ဟု နားထောင်ထားလေ၏။

သူ့အားကယ်တင်ရန် အစ်ကိုပုချို လိုဇ်လေးသည်ကို စတုရ
လျှင် ဖမ်းသွားပြီး နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်အား အနိုင်ယူ
နိုင်ပါစေအံ့ ဆို၍ စင်စစ်အစော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဂူကြီးအတွင်းကို လူတစ်ယောက် ဝင်ရောက်
လေလေ၏။

ယိုလူက... သတို့အမိခတ်စုံဆင်မြန်းထားသည့်မေပုံးဖြစ်
နေပါတော့သည်။

‘မေပုံး’

ပုထင်း မယုံနိုင်စွမ်း ခေါ်လိုက်မိ၏။

လူမက...

အနီးသို့ချဉ်းကပ်လာပြီး ဆေးတစ်လုံး အရင်ဆုံး တို့၏
စတုရလှိုင်း၏။

‘အစ်ကို ဒီဆေးတို့ မြန်မြန်သောက်လိုက်ပါ’

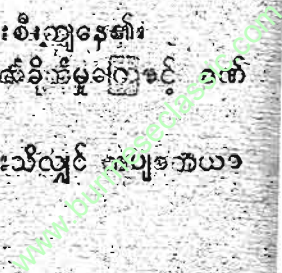
ပုထင်းလည်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေးစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ဆေး
တို့ ပေးခတ်ချလိုက်၏။

သူသည် ခေးကပ်သန်ဖြင့် ပုထင်းအား ချဉ်းနှောင့်ထား
သော သံကြိုးများအား ပြတ်ဘေးအန္တရာယ်ကိုလှုံ့စား
အနှောင့်အယှက်မှ လွတ်မြောက်သွားသည်နှင့်...

‘အစ်ကို အတွင်းအား မြန်မြန်ဆေး ကျင့်လိုက်ပါ’
လူမတို့ကိစ္စနှင့်လိုက်နာအာအါ ပုထင်းသည် အခြေအနေ
ကို သဘောပေါက်အောင်ပြု၍ ချက်ချင်းပင် ပြေးပေါ်ထိုင်အစ
အတွင်းအား ဆေး ကျင့်လိုက်လေသည်။

‘ကြာပါ...’
သူ၏ခါးခေါင်းပေါ်မှ အငွေတထောင်ထောင်ထပ်ထပ်
အဆိပ်များပြေပျောက်သွားပြီး သိုင်းပညာ ပြန်သည်နှင့်
အာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

‘ဝိုင်း’
‘အား’
စူးရှသော အော်တစ်သံနှင့်အတူ ချွေးစနိုးမှ ငယ်ငယ်ပိုင်
ဖြင့် နေ့စဉ်ဆုတ်လိုက်လေသည်။
သူ၏နှုတ်ခမ်းထောင့်မှ သွေးများစီးကျနေ၏။
ဆရာကို ကျောင်းတိုင်း စုပေါင်းဘိုက်ခိုက်မှုခံကြရစဉ်
ရာပြင်းထန် ရရှိသွားပြီဖြစ်သည်။
ချွေးစနိုးသည် အခြေအနေတန်ဖုန်းသံလျှင် အပျဗာဏယာ
ထူထပ်ပြေးရန် ယန်ပြင်လိုက်၏။

'မင်း၊ ပြေးလို့မရတော့ပါဘူး၊'
 ကိုတော့ခင်၊ ကိုထစ် ပိတ်ဆို့ တိုက်ခိုက်လို့ထစ်ကြံသော်အခါ
 ချစ်စမ်း ဘဝမျှတတတ်နိုင်တော့ပါချေ၊
 'ဝန်း၊
 'အမယ်လေး၊'

စူးရှသော အော်ဟစ်သံနှင့်အတူ ချစ်စမ်းမှစ မြေပေါ်သို့
 လှဲကျသွားအခါ အမိဘိဇာတ်သိမ်းသွားလေတော့သည်။
 ထိုစဉ်--

ပုချိုသည် အရိပ်မဲ သိုင်းကျွမ်းမှ သိုင်းကွယ်များထုတ်ပေး
 အခါ နဂါးစိမ်းဂိုက်ကုံးချုပ်အား တိုက်ခိုက်လို့ထစ်လေသည်။
 စူး၏ အရိပ်မဲပညာမှစ အစွမ်းထက်လှသည်။

စူး၏သိုင်းကွယ်များကို နဂါးစိမ်းဂိုက်ကုံးချုပ်၏ သိရှိနေ
 ပြီး အစာအာယဗင် ရှောင်တိမ်းလွှားနိုင်ခဲ့လေသည်။
 နဂါးစိမ်းဂိုက်ကုံးချုပ် ပြန်အည်တိုက်ခိုက်ရာ၌ အသုံးပြုသော

သိုင်းကွယ်များသည်လည်း အရိပ်မဲ သိုင်းကွယ်များ ဖြစ်နေ
 ဘည်ကို တွေ့ရသောအခါ အံ့ဩသွားလေ၏။
 'ဆင်...ဗျာလ အရိပ်မဲသိုင်းကို တတ်ထားပါအေး၊'

အရိပ်မဲ သိုင်းဖြင့် နဂါးစိမ်းဂိုက်ကုံးချုပ်အား အနိုင်ယူမည့်
 စူး ရည်ရွယ်ထားသော်လည်း စူး၏ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း မဖြစ်
 နိုင်စေရဟု တေးကဏ္ဍ စိတ်ပျက်စွမ်းလေ၏။

'ဟေး...ဟေး...ဟေး၊'
 နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်စွာ ဟေးတိုက်ရယ်မောလို့ထစ်လေ
 သည်။

'ဘယ်လိုလဲ၊ ငါ့ကိုအနိုင်ယူနိုင်မယ်လို့ မင်း ထင်နေလား၊'
 'ဟင်...ခင်ဗျား၊'

'ကဲ...ငါ့ရွဲသိုင်းကွယ်ကို ကြည့်ထားစမ်းပါဦး၊'
 နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်အည့် ရှေ့တိုးအေး လစ်ခါး
 နှစ်ပက် အသုံးပြုပြီး တိုက်ခိုက်လို့ထစ်လေသည်။

ပုချို အပျားအယား ပြန်အည်ခွံခွံဆို၏။
 နှစ်ယောက်စလုံး ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိသည်နှင့်
 'ဝန်း၊

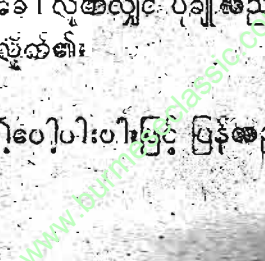
ကျယ်လေခင်သောအခါ ထွက်ခွာလေကဏ္ဍ ပုချိုမှ
 အနေအတံတစ်သို့ လွင့်စင်သွားလေသည်။
 'ဟေး...ဟေး...ဟေး၊'

နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်စွာ စတုရန်းပုံစံ ရယ်မောလို့ထစ်၏။
 'အရိပ်မဲ သိုင်းပညာ အစွမ်းထက်စွာအသုံးပြု အမှန်ပါပဲ၊
 ဒါပေမယ့် ကျုပ်၏ အထင်မကြီးတော့ပါဘူး၊ အတူတူကြံ

ဗတုသုတမရှိရင် စွယ်လေခင်အစွမ်းထက်ကို သိုင်းပညာကို
 အတိအကျ အကျိုး ရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေထားပဲ'
 'ခင်...ခင်ဗျား၊'

'မင်းရွဲအရိပ်မဲပညာကို ထုတ်ပေးအသုံးပြု လို့ထစ်မိပါဦး၊'
 နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်စွာ စိန်ခေါ် လို့ထစ်လျှင် ပုချိုအည်
 အတင်းတင်း ကြိတ်ခါး တိုက်ခိုက်လို့ထစ်၏။
 'ဟေး၊'

နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်စွာ ဝေ့ပေါ့ပါးပါးဖြင့် ပြန်အည်
 ရင်ဆိုင်လို့ထစ်လေသည်။

ပုခိုး
အား

ပုခိုး အား သို့လှိုင်စင်သွားထေ့နှစ်၊
 သိုင်းပညာနှင့်ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတသည်
 စည်း အလွန်အမေးပါကြောင်း ထင်ရှားနေပါသည်။
 အတွေ့အကြုံမရှိသော ပုခိုးအား အတွေ့အကြုံကြွယ်စေသည့်
 နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်၏ အနိုင်ယူလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။
 နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင် ပြုံးလို့အိစေသည်။
 ဝါဟာ အရိပ်မဲ့သိုင်းပညာကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင် မရ
 ပေမယ့် ခုခလားထံနဲ့ပဲ လုံလောက်နေပါပြီ။ မင်းတို့ညီအစ်ကို
 နှစ်ယောက်လုံးကို ရှင်းပစ်မယ်ဆိုရင် ဇောကပေါ်မှာ အရိပ်
 မဲ့ပညာ တတ်မြောက်တတ်လို့ ငါ့အစ်မယေမိတ်တည်းပဲ ရှိတော့
 မှာစေပါ။ ကဲ... ညေဖို့ဆပြင်ထားပေးတော့
 ပုခိုးအား အပြုံးတိုင် သူတံသင်ရှင်းလင်းပစ်ရန် ဟန်ပြင်
 လိုက်၏။

ထိုစဉ်-

ရပ်လို့၏

အော်ငေါက် ဇန့်အေးသံနှင့်အတူ ဆရာတို့ကျောင်းတို့
 သုံးယောက် ပြေးလွှားရောက်ရှိလာရာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်
 အား ဝင် ရာထံတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေ၏။
 နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်၏ စည်းချက်ဖြင့် ပြန်စည်း
 တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျယ်စောင်းသော အော်ဟစ်သံများ၊ တစ်ခဲနက်ထွက်ပေါ်
လာ၏။

ဆရာကို ဆွဲချောင်းတိုသုံးယေဇော်မှာ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်
အား မယှဉ်နိုင်ဘဲ အေးသို့လှိုင်စင်သွားကြလေသည်။

ဟာ...ဟာ...ဟာ...

နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်က ဟားတိုက်ရယ်မေးလို့ကလေး
လည်း

ဘယ်သူတွေများ မှတ်တယ်၊ ရှောင်လင်ကျော့နှင့် နှစ်စုတန်း၊
 အဖွဲ့အ သိုင်းဆရာကြီးတွေကိုး၊ ခင်ဗျားတို့ရောကိလောက
 အတော်ပဲ ခန့်ခွာလို့ ဆုံးမရမယ့်အတူတူ ခုခလားတည်းက ဆုံးမ
 ထားလို့ကရုံပေါ့ဗျာ

ပြောရင်း ရှေ့တိုးလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှစတင်

ကျွန်ုပ်တို့လို ရှိပါစေ၊ ကယ်

အော်ဟစ်ပြောသံနှင့်အတူ လူသားယေဇော် ပြေးလွှား
 ရောက်ရှိလာကြလေ၏။

ထိုလူသားယေဇော်က အနှစ်ရှောင် သိုင်းထိပ်သီးများ
 ဖြစ်ကြစေည့် ရေနံ၊ ငှက်ဆိုးကြီးနှင့် မြေဘူလူတို့ ဖြစ်ကြစေ
 စသည်။

ရေနံတို့သည် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ဧည့်စားနေထေ့တတ်
 နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင်က ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေ
 စသည်။

နဂါးစိမ်းခေါင်းဆောင် မတွေ့မနပ်ဖြစ်စွာ၏။

၈၀၆ ဝတ္ထုအောင်

'ခင်ဗျားတို့ဟာ အနုထိရောင်သိုင်းလေးအသံတွေ ဖြစ်ကြပါလျက် တျှပ်နဲ့ ဇာတ်တို့ဖို့မခွင့်၊ စားဘဲ ဘာကြောင့် တိုက်ခိုက်ချင်ရတာလဲ'

ခရီးနိတိုက် အားပျော့ပြန်ပေးဘဲ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်ကြမည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ် ဧခါပူသွားသည်။

'ခင်ဗျားတို့ သေချင်နေကြပြီကိုး အောင်ပြီ'

ချစ်ချင်ပင်--

အရိပ်မဲ့ သိုင်းပညာကို အသုံးပြုစာ တိုက်ခိုက်လိုက်အောင်။

ရေခဲနီတို့သည် ထိပ်သီးသိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြပါသော်

လည်း သူ့ဘေး မထွက်နိုင်ဘဲဖြစ်သွားကြ၏။

ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြသည်နှင့်--

'ဝုန်း'

'အ့၊'

'အမယ်လေး'

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ အဝေးသို့လှင့်စင် ဆွားကြလေတော့သည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်အား မည်သူမျှ မထွက်နိုင်ပါစေဘူး။

ဤအတိုင်းဆိုလျှင်--

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်ကြောင့် သိုင်းသမားအစစ်လုံး ပျက်စီးရတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

သူတား ဟန့်အားမည်စွာ မရှိတော့ပြီအောင်။

'ဟား...ဟား...ဟား' ချွပ်ကို ဘယ်စွာမ ဟန့်တားနိုင်မှလဲ ပြောစမ်းပါဦး'

သူက ကြုံးဝါးလိုက်၏။

ထိုစဉ်--

'ကျုပ်တစ်ယောက်လုံး ရှိပါသေးတယ်ဗျာ'

စအေးသံနှင့်အတူ။

လူအစ်ယောက် လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရအေသည်။

ထိုလူမှ--

ပုထင်းဖြစ်အေသည်။

ပုထင်းသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ် မထွက်နိုင်အောင်ဖြစ်နေ၏။

'မင်း...မင်း...'

'ခင်ဗျားကို အန့်တားနိုင်မယ့်လူ ရှိနေသေးတယ်ဆိုတာ မမေ့ပါနဲ့ဦးဗျာ'

ပုထင်း၏ ရှေ့တိုးလိုက်၏။

လူ၏ ပြုံးလေသည်။

'မင်းရှုသိုင်းပညာ ဆုံးရှုံးနေပြီပဲ၊ ဇာမများတတ်နိုင်မှ ခိုးလဲ'

'စိတ်ချ နှိုပ်ထက်နိုင်ဝါသေးတယ်'

ပုထင်းက မြေဝေ၊ မြေစသောအခါ လှုပ်ထစ်ပြုစီ ခုန်ဝင် တိုက်ခိုက်စေသည်။

ဆူအလည်၊ ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်သည်။

အရိပ်မဲ့ သိုင်းပညာ၊ အတ်မြေစတိတ်စားသူ နှစ်ယောက်၏ တိုက်ပွဲအား ကြေးမုံမတ်ပယ်အောင်၊ အောင်၊ ပြင်းထန်ခန့် ခါးစေရသည်။

ထစွမ်းထက်လှသည်သိုင်းကို နှစ်ဦးလုံး၏ အသုံးပြုလိုစိတ် ခြင်းဖြစ်သည်။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်သည် ပုထင်းက သိုင်းပညာကို အသုံးပြုနိုင်သည်ကို အံ့ဩနေမိသော်လည်း အရိပ်မဲ့သိုင်းကို အသုံးပြုကာ တိုက်ခိုက်ရသည်ကို သဘောကျသွားမိ၏။

'ကောင်းတယ်ဟေ့၊ ကောင်းအဟိ၊ ခင်းရဲ့ အစ်ကိုထန် ထိုစသေးအယ်'

ပြောရင်း။

အရကြိမ်၊ တိုက်ခိုက်စေသည်။

ပုထင်းက အရိပ်မဲ့ သိုင်းပညာ၏ နောက်ဆုံးအကုန်များကို ထုတ်ဖော်လိုက်ပြောသည်။

ထိုအကုန်များကို နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ် ရထားသည် မဟုတ်ပါ။

ကြွေဝင်။

အား၊

စူးရှသောအသံ၊ ထူးစွာဝေ၊ အဖတ်၊ ဂိုဏ်းချုပ် နောက်ဆုတ်လိုက်ရသေးသည်။

ပုထင်း၊ အား၊ အစီသွေးသည်။

'ခင်ဗျား၊ ဘာမှမတတ်နိုင်စေချင်ပါဘူး'

လှုပ်တစ်ပြက်ခုန်ဝင်ရာ တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ဂိုဏ်းချုပ်သည် အပျော့ကယဇ ကြိုးစားခုခံလိုက်သော်လည်း

ပုထင်း၏တိုက်ကွက်ကို မယှဉ်နိုင်စေတော့ပါချေ။ ပုထင်း၏လက်ဝါးသည် ထူးစွာရှင်သွယ် ရိပ်ခနဲတိုဝင်ဆူဆူ စေသည်။

'ဝုန်း'

'အုန်း'

ဂိုဏ်းချုပ်သည် ခမ်းစပိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားပြီး မြေဝေ၊ လိုက်သွားစေတော့သည်။

ပုထင်းသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းချုပ်အား ပြတ်ပြတ်ဆေးသား အနိုင်ယူလိုက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

၃၂၀ ဝဏ္ဏအောင်

အပြုနှင့် အနတ် သိုင်းစာမေးပျား၊ စုပေါင်းမြို့တို့ခွဲ
ခြင်းကြောင့် နဂါးစိမ်းဂိုက်မှာ ပြိုကွဲပျက်စီးဆွေးနွေးနေသည်။
နဂါးစိမ်းဂိုက်ချုပ်သည်အည်း၊ ပုထိုး၏ လက်ချစ်ဖြင့်
အမိတ်ဇာတ်သိမ်းသွားပြီ ဖြစ်နေသည်။

သိုင်းလေးအစာစစ်ခဲလုံး၊ အေးချမ်းဆရာယုတ်စွမ်း၊ တေဇမည်
ဖြစ်ပါသည်။

ပုထိုး၏ အစ်ကိုဖြစ်သူပုချိုကို ဖေးပလိုက်၏။

‘အစ်ကို’

‘ညီမေ၊’

ကဲ့ကွာခဲ့ကြသေး ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လည်း ပြန်အညီ
ဆုံတွေ့မိကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထိုစဉ်...

‘အစ်ကို’

ဝမ်းလေးအားရ ပြေးလေ့သေး မေပု... အေး၊ ကျွဲမြင်လိုက်
ရမလေတေဇမည်။

(စတုတ္ထပိုင်း ဇာတ်သိမ်း ပြီး၏။)

ဝဏ္ဏအောင်